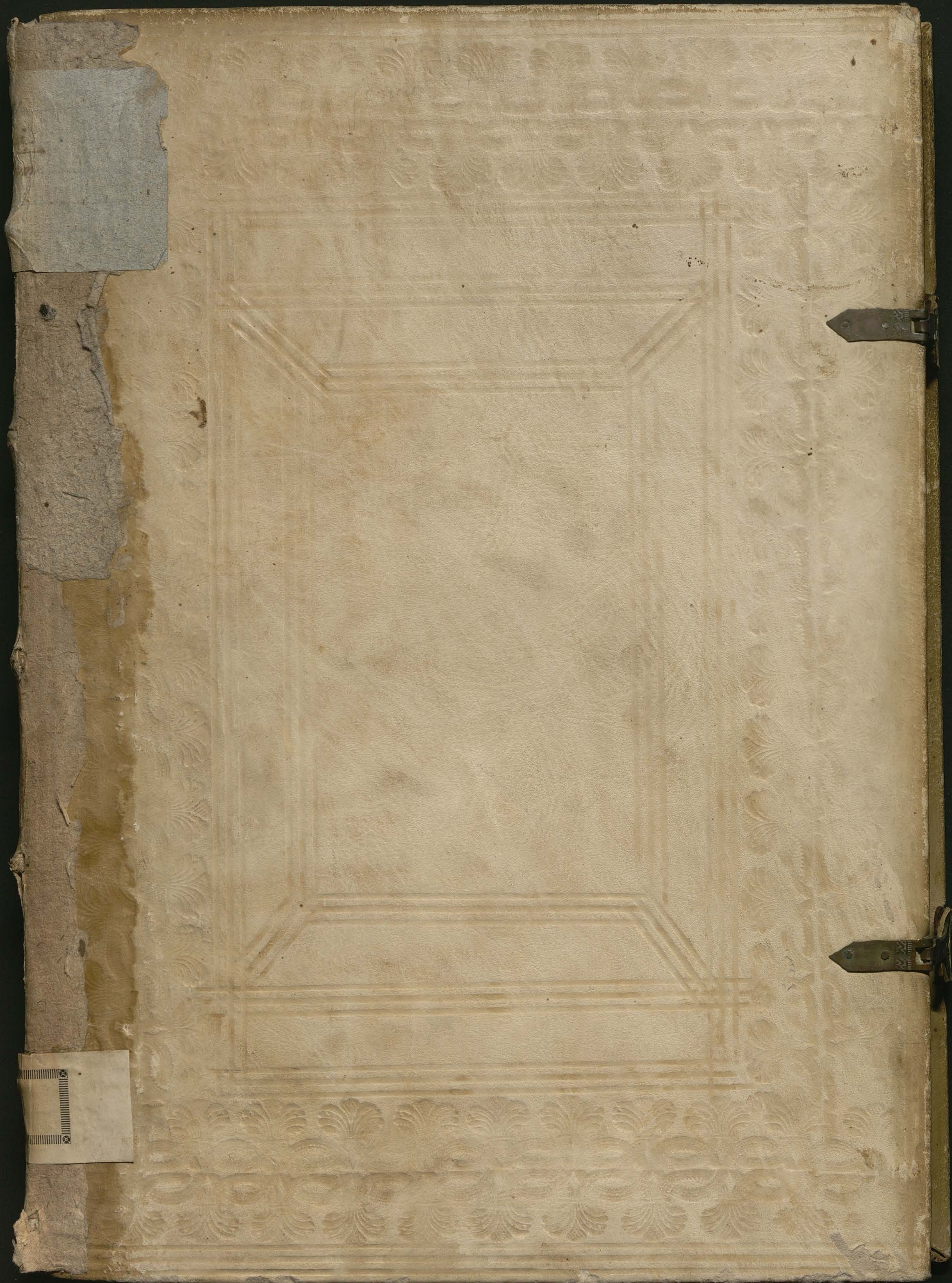
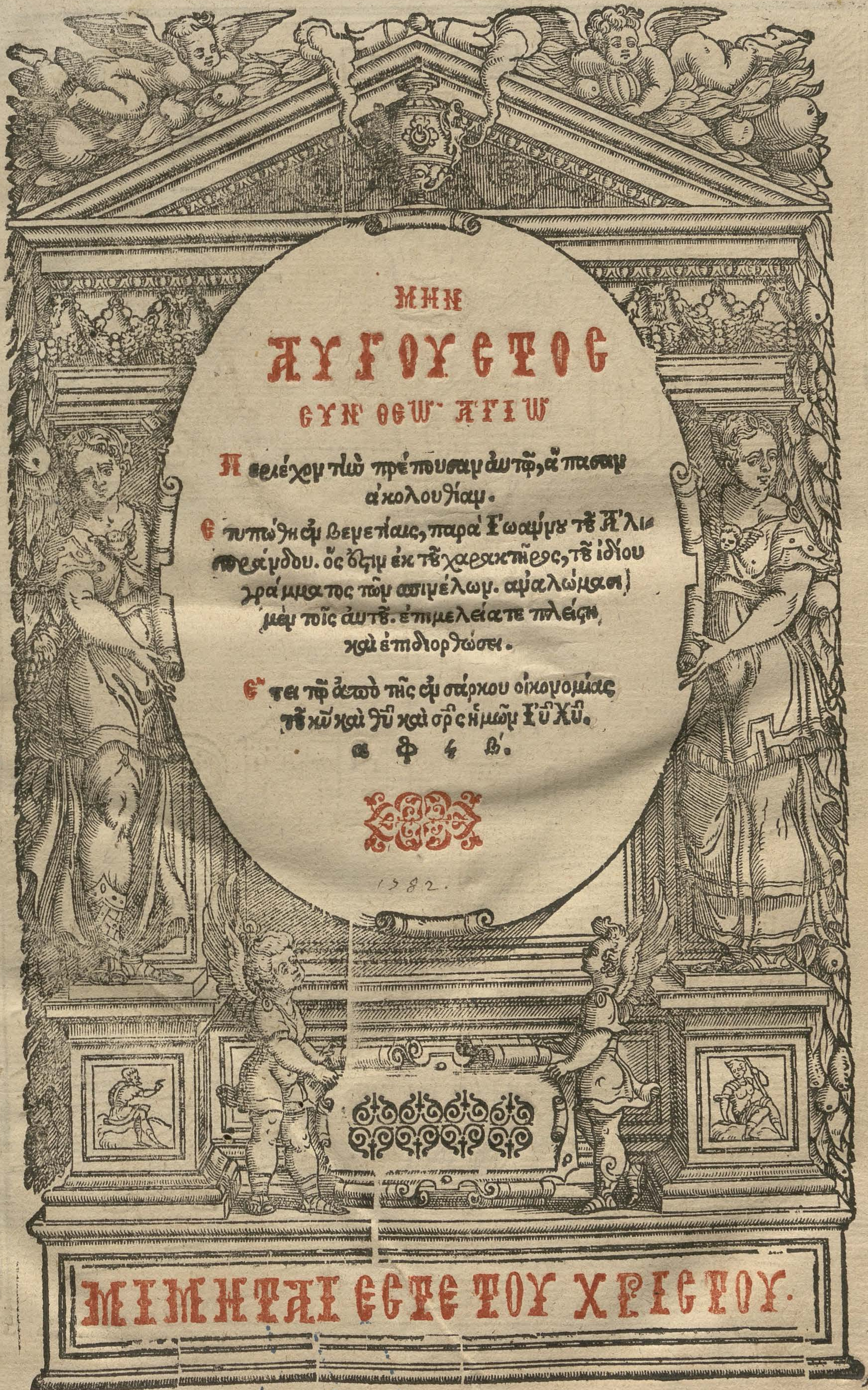


e. VI. 21.



ΜΗΝ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περιέχων τὴν πρέπουσαν αὐτῷ, ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις, παρὰ Ἰωάννου τοῦ Ἀλιπράνδου. ὅς ὄζιν ἐκ τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ ἰδίου γράμματος τῶν Σπινέλλων. ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ. ἐπιμελείᾳ τε πλείστῃ, καὶ ἐπιδιορθώσει.

Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ σρ͂ς ἡμῶν Ἰῦ Χῦ. αφϟβ΄.

1582.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Congr̃is Eremitarum Camald. Montis Argentini apud Cracoviam.
ex leg. D. Pauli Hennich Eq.


INRI



ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια΄.
εἰς τὴν α΄, τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων, τῶν
μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν σολομο
νῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἐλεαζάρου.
Τῇ ἑσπέρας, πρὸ τοῦ σημάντρου, μετακομίζεται τὸ
τίμιον ξύλον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακείου, καθὼς ἐν τῇ ιδ΄, τοῦ σεπτεμβρίου μηνός. ἐν δὲ τῷ ἑσπε
ρινῷ, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου
σταυροῦ γ΄. καὶ τῶν ἁγίων, γ΄. στιχηρὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἦχος δ΄.

Πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Δεῦτε κοινὸν φυλακτήριον. ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα, καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα. καὶ παύει νοσήματα. καὶ πειρατηρίων ἀλγεινῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. ὕδωρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ῥεῖθρα. τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον. καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσι.

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττίοις τὰς ψυχὰς. παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι. ὡς εἰς ὁλκάδα σωτήριον. τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς. καὶ στηρίσει τὰ κύματα. καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ῥαγίσει τὰ πάθη. καὶ πρὸς ὅρμον, ἀκύμαντον σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν :~

Ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ σταυρὸς ὁ πανάγιος. ὡς ἀκτῖνας θαύματα περιβαλλόμενος. καὶ ὡς βολίδας ἰάματα. προσέλθωμεν αὐτοῖ. οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν. συνεχόμενοι πάντοτε. καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν. ἰαμάτων. τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα. σαρκὶ θεὸν μεγαλύνοντες :~

Ἕτερα στιχηρὰ τῶν ἁγίων. ἦχος α΄.

Πρός, Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτά, στύλοις ἐπιγραφέντες
λάγους.

μενον. ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε. τὴν γὰρ ἀλόγιστον. τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν. τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ ἀγενέστατοι. νεανίαι καὶ ὁ γνώμονες. τῶν μωσέως, θεσπισμάτων φύλακες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες. μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο. οἱ εὐσεβέστατοι. καὶ γενναῖοι παῖδες, σὺν μητρὶ θεόφρονι. μεγίσταις ἐν ἐλπίσι ναρκούμενοι. ὧν νῦν ἐπέτυχον, ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι. ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος :~

Ψυχῆς γενναιότητι στεῤῥῶς, ἑαυτοὺς ὁπλίσαντες. καὶ τὸν θυμὸν ὡς θῆρα θήξαντες. πρὸς τὸν ἀντίπαλον. σταθηρῶς ἐχώρουν, ἀσεβείας ἕνεκα. καὶ νόμου τοῦ πατρῴου τηρήσεως. ὁ ἱερώτατος. ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι. νεανίαι, σὺν μητρὶ θεόφρονι :~

Δόξα ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Οἱ ἅγιοι μακκαβαῖοι, τῷ τυράννῳ ἔλεγον. ἡμῖν ὦ ἀντίοχε, εἷς βασιλεὺς ὁ θεός, παρ᾽ οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὁρωμένου, ὑψηλότερος καὶ μονιμότερος. πατρὶς δὲ ἡμῶν, ἱερουσαλὴμ ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος. πανήγυρις δὲ, ἡ μετὰ ἀγγέλων

 δια-

διαγωγή. κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν τῷ πάλαι μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυ-
τῷ, τὸν ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσα-
το. καὶ δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, ὑποπόδιόν σοι
βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον
σταυρόν σου χριστὲ ὁ θεός. σήμερον ἁμαρτωλοί
προσκυνοῦμεν. χείλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν
καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυ-
μνοῦντες δεόμεθα. κύριε σὺν τῷ λῃστῇ, τῆς βα-
σιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς :~

Ἀπόστιχον ἐκ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ψυχαὶ δικαίων, ἐν χειρὶ κυρίου. κατὰ τὸν ἀβρα-
ὰμ καὶ ἰσαὰκ, καὶ ἰακὼβ, οἱ πρὸ νόμου προ-
πάτορες, καὶ μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν
νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. ἦσαν γὰρ οἱ
καρτερόψυχοι, ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες.
τὴν τιμὴν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτο-
ρος ἀβραάμ. καὶ μέχρι θανάτου, ἠγωνίσαν-
το δι' εὐσέβειαν. εὐσεβῶς γὰρ συντραφέν-
τες, καὶ ἐν νόμῳ συναθλήσαντες, τὴν ἀσέ-
βειαν διήλεγξαν, τοῦ ἐπαράτου ἀντιόχου.
καὶ μηδὲν προτιμήσαντες, τῶν τῆς παρούσης
ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον. πάντα θεῷ ἀνέθεν-
το, ψυχὴν, ἀνδρείαν αἴσθησιν. σῶμα ἁπα-
λὸν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἐν ἀγνείᾳ τεθραμ-
μένων. ὢ ῥίζης εὐσεβοῦς, ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλα-
στήσατε μακκαβαῖοι. ὢ μητρὸς ἁγίας, τῆς
τεξαμένης, τὸν ἰσάριθμον τῆς ἑβδομάδος
ἀριθμόν. ἀλλ' ἱκετεύομεν ὑμᾶς μακκα-
βαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν σολομονῇ, καὶ τῷ σο-
φῷ ἱερεῖ ἐλεαζάρῳ. ὅταν παραστῆτε χριστῷ
τῷ θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε. τοὺς πόνους τῶν
καρπῶν ὑμῶν, ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ. ἐκ-
τενῆ ἱκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρω-
πότητος. ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται. καὶ πληροῖ
τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐ-
τόν :~

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου, μωϋσέως ὁ θεὸς πε-
πλήρωται. ἡ λέγουσα, ὄψεσθε τὴν ζωὴν ὑ-
μῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλ-
μῶν ὑμῶν. σήμερον σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος
ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. σήμερον τοῦ χριστοῦ ἡ
ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς
γῆς ἀγάλλονται. ἐν κυμβάλοις δαβιτι-
κοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα.
εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ θεὸς, σταυρὸν
καὶ τὴν ἀνάστασιν. δι' ἧς ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ
καὶ φιλάνθρωπε, παντοδύναμε κύριε δόξα σοι :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ
ἔπαθον, δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν
τὰς ὀδύνας. ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευ-
μα :~

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ
ἀνάγνωσις εἰς τὸν θεολόγον. εἰς δὲ τὴν τρά-
πεζαν, ἀναγνώσκεται ἡ μετάφρασις
τῶν ἁγίων. οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου ὁ
εἷς, εἰς δ'. τῶν ἁγίων, εἰς δ' καὶ τοῦ σταυροῦ
εἰς ς'. ὁ κανὼν τοῦ τιμίου σταυροῦ.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν ξύλον.

ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τὸν τοῦ κυρίου, ζωηφόρον σήμερον, σταυρὸν μετὰ
καθαρᾶς καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προ-
σκυνήσωμεν. πρόκειται γὰρ δωρούμενος,
τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἁγιασμὸν καὶ στίλ-
βειν(?) ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος :~

Ὁ ζωοδώρητος σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθο-
ρώμενος. φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει
χάριτας. προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν. φω-
τισμὸν εὐφροσύνης, καὶ στίλψιν(?) καὶ ἄφεσιν.
αἴνεσιν κυρίῳ προσάγοντες :~

Πρόκειται ξύλον, τοῖς ὁρῶσι θέαμα, σταυρὸς ὁ τί-
μιος. καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα,
καὶ παύει ἁμαρτήματα. καὶ νοσήματα λύει,
καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι τῶν εἰλικρι-
νῶς προσκυνούντων αὐτόν :~

Ῥάβδος ἐτύπου, τοῦ σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θά-
λασσαν τέμνουσαν. διοῦ(?) ἡμεῖς πίστει,

ἀπονητὶ ὡς πλέομεν. τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ῥεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφύγωμεν. καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα:~ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε σε τέκνον, ἀπορρήτως ἔτεκον. ὠδῖνας ἔφυγον. καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι. ὁρῶ γάρ σε κρεμάμενον ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ. τὴν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα. ἔλεγεν ἡ πανάγνος κλαίουσα:~

Ὁ κανὼν, τῶν ἁγίων. ἀνδρέου κρήτης.

ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Ὠιδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα, πάνσοφοι παῖδες. νομίμως φυλάξαντες. τοῦ χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες ἀσεβῶς. πρεσβεύσατε ἀεὶ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς:~

Τίς ἴδε τίς ἤκουσεν, οἵους ἀγῶνας. στεῤῥῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες. οἱ σολομόνης υἱοί. ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ ἐν φρονήματι:~

Ἀλλήλους ὀτρύνοντες, οὕτως ἐβόων. νομίμως ἀθλήσωμεν, καὶ προθύμως θάνωμεν. ὑπὲρ πατρώων ἐθῶν. οἱ σολομόνης τῆς σεπτῆς ἅγιοι παῖδες ἑπτά:~

Ἠσχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως. ἠθένησαν βάσανοι, ὁ βελίαρ ἥττηται. τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν. μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, στήτω τοῦ σκάμματος:~

Ἡμῖν ὦ ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρώων. ἐθῶν ὁ ἀγὼν ἐστίν, οἱ σοφοὶ ἀνέκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί. ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν τοῦ ζῆν προκρίνομεν:~

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν, ἐν τῷ σταδίῳ. ξεόμενοι ἔκραζον. οἱ τοῦ νόμου φύλακες. ἡμῖν ἀντίοχε. γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωήν:~ δ.

Τριάδα δοξάσωμεν, τὴν ἐν μονάδι. οὐσίαν ἀΐδιον. συμφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοδύναμον. πατέρα ἄναρχον, υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἐν τῇ γαστρί σου. ἀφράστως βλαστήσασα. ζωηφόρος ἄμπελος. τῇ ἐκκλησίᾳ χριστοῦ. ἐδείχθης μήτηρ τοῦ θεοῦ πάντας εὐφραίνουσα:~

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Αὔγους.

Σταυρὸς ὁ πάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται. προσκυνούμενος καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, ἑορτάζει ἐν χαρᾷ φωτιζομένη χάριτι. τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος θεοῦ ἡμῶν:~

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ σταυροῦ λαμπηδόνων. ὁλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες. σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν καὶ κράξωμεν. ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, ἀπαλλάγχνε κύριε δόξα σοι:~

Ὑμνολογοῦμέν σε σταυρέ. καὶ προστατευόμεθα πίστει. ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν. ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ. παγίδων καὶ κυβέρνησον. πρὸς ὅρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντας σε:~ Σταυροθεοτοκίον.

Ἠμαγμένην ἐκχρωμένην τὴν ζωὴν, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα. καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, ἐδύρετο ἡ σεμνή. παρθένος ἀνακράζουσα. οἴμοι υἱὲ μου τίσοι. δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν.

Ἄλλος. Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες, ἱερῶς βλαστήσαντες. καὶ συναυξηθέντες. παῖδες κατὰ νόμον παιδαγωγηθέντες. ὑπὸ ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε. καὶ ἀντιόχου τὰς βουλὰς, πάσας εἰς γῆν κατεπατήσατε:~

Σπεῦδε, ἀνεβόων τύραννε. οἱ ἀβραμιαῖοι. ποίει ἅπερ θέλεις. καὶ ὀργίζου πλέον. ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδ' ὅλως πειθόμενοι. τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμοὺς, πόθῳ θεοῦ μᾶλλον αἱρούμεθα:~

Μή τις, ὑστερείτω σήμερον. τοῦ καλοῦ ἀγῶνος. μή τις θραυσθήτω ὑπὸ τοῦ μανιώδους. σοφὸς ἐστὶν ὁ δράκων, ἀλλήλους παρώτρυναν, τῆς σολομόνης οἱ υἱοί. μή τις ἡμῶν γένηται βρῶμα αὐτοῦ:~

Δεῦτε, οἱ τοῦ νόμου φύλακες. ὁμοῦ αἰκισθῶμεν. δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν. οἱ παῖδες ἀνεβόων ἀλλήλους ὀτρύνοντες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀσεβῶς. οὓς καὶ ἡμεῖς ζηλοτυπήσωμεν:~ Δόξα.

Μίαν, οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν. τοῦ θεοῦ οὐσίαν. μίαν δεσποτείαν. μίαν βασιλείαν. ἐνοῦντες ἀσυγχύτως, καὶ μίαν θεότητα. καὶ διαιροῦντες ἀσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι:~ Θεοτοκίον.

Βάτος, προεγνώσθης ἄφλεκτος, ἐν Σινᾶ τῷ ὄρει. ὄρος δὲ τὸ θεῖον, Δανιὴλ ἐφάνης. ὅθεν οὐ ἀχειροτμήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος. Χριστὲ ἡ πέτρα τῆς ζωῆς. εἷς ὢν υἱὸς θεογεννῆτορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κοντάκιον τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Εἶτα κάθισμα. ἦχος πλ. δ'.

Πρὸς τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβῶς συντραφέντες παῖδες σοφοί. μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλάς. ἀνδρείως κατῃσχύνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι. καὶ τοῦ πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι ἅγιοι. σὺν μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε ὅθεν καὶ θανάτῳ, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνησάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. μακκαβαῖοι στερρόψυχοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν:~

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Ὁ σταυρός σου κύριε ἡγίασται. ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾨδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ κύριε, σύ μου καὶ δύναμις.

Ἡ κραταιὰ σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις. τῶν ἀνθρώπων. τὸ ἀκαταμάχητον, ὅπλον τῆς πίστεως ὁ σταυρός. ὁ στριώδης. ἰδοὺ ὁρᾶται προκείμενος. καὶ πάντων τῆς καρδίας, τῶν πιστῶν προσιόντων. ἁγιάζει φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν ἀσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέγας προκείμενος. ἐν τῷ μέσῳ, πάντων ὑπεράγαθε, σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς. ἐν ᾧ ἀνυψώθης. ἐθελουσίῳ θελήσει σου. τὸν κόσμον ἁγιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει. καὶ διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας:~

Νόμους τοὺς σούς, κύριε ὁ ἀσυνείδητος. μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι. ἡνίκα ἔρχῃ δὲ οὐρανοῦ. κρῖναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἔργα ὅθεν κραυγάζω σοι. δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον. μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα:~

Οὐρανός, πάσῃ τῇ γῇ συνευφραίνεται. ἀθλοφόροι, μάρτυρες ἀπόστολοι. ψυχαὶ δικαίων ὑπερχαρῶς. νῦν ἀγαλλιῶνται. καὶ πάντας σώζει θεόμορφον. προκείμενον ἐν μέσῳ ζωοδώρητον ξύλον. καὶ πιστοὺς ἁγιάζον ἐν χάριτι:~

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παρθενική, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον. καὶ ὁρῶσα, ξύλῳ νῦν κρεμάμενον. ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ. ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου. ἡ πανάγιος ἐβόα. ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς μητέρα θεοῦ μακαρίζομεν:~

Ἄλλος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου ἐλεάζαρ, ὁρῶν τοὺς ἱερούς. φοιτητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντας ἀσεβῶς. ὑπὲρ πατρῴων νομίμων καὶ ἀντιόχου. τοῦ διώκτου τὴν μανίαν. λόγοις τοῖς σοφοῖς διελέγχοντας.

Ἀγάλλου σολομόνη, ὁρῶσα τοὺς ἑπτά, κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοὺς καρπούς. δι' ὧν φυγοῦσα, ἡ ἄμεμπτος ἐκκλησία. τοὺς κληρονόμους, τῆς ἐν χάριτι λατρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμᾶς:~

Ἐκρατεῖτε πατριάρχαι, κρατήσατε χερσί. τοὺς τοῦ νόμου φύλακας ὁρῶντες ἀσεβῶς. ὑπεραθλοῦντας, τῆς κατὰ νόμον λατρείας. καὶ διὰ πάντων, αἰκισμῶν δοκιμασθέντας. μήπως τῶν πατρῴων ἐκστῶσιν ἐθῶν:~

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στερροί. καὶ συνεορτάσατε, τοῖς μάρτυσι Χριστοῦ. ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου. καὶ μετ' ἐκείνων, ἀνευφημούμενοι ἐν νόμοις, πάσῃ τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς:~ Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι, δοξάσωμεν πιστοί. ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτήν. ἡ ἐν μονάδι, τριὰς ἡ προσκυνουμένη. καὶ ἐν τριάδι, τῶν προσώπων ὑμνουμένη. δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκύνησις:~ Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν σε παρθένε, θεόνυμφε σεμνή. ὡς θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος τῶν πιστῶν. σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν. καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας τεκοῦσα. μόνη τὸν προόντα θεὸν ἀδάμ:~ Καταβασία.

Εἰσακήκοα κύριε.

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀλαλάξατε ἔθνη. ᾄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλλατε. τῷ θεῷ τῷ δόντι τὸν σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. οὗ τῇ νῦν προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιώμεθα. ὡς δι' οὗ

τῶν

τῶν καλῶν ἀπολαβόντων :~

Νοεραὶ στρατιαί σε. πᾶσαι περιέπουσι σταυρὲ πανσέβασμε. καὶ βροτοὶ πηλίνοι σοῦ προσψαύουν τοῖς χείλεσι σήμερον. ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν. τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες :~

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη. ἴασαι τὰ χρόνια εὔσπλαγχνε κύριε. καὶ ὡς λαφυρὸν μου τοῦ τιμίου σταυροῦ σου περίσωζε. οὗ τῇ δυναστείᾳ, πάντων ἐκ ποδῶν ἀποσοβεῖται. καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν :~

Θεοτοκίον.

Ἐν σταυρῷ καθορῶσα. τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ παναμώμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα. ἐδονήθης τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγες. οἴμοι θεῖον τέκνον πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι. προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον κύριε :~

Ἄλλος. Ψυχὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς παῖδας τοὺς ἑπτά. οἷς ἡμῖν μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο. καὶ ἐλεάζαρ προσεβίβασεν. ἐν τῷ πατρῴῳ νόμῳ. δι' εὐσεβοῦς θρησκείας :~

Μὴ νόμιζε ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν. ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσει καιόμενον. πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε. ποίει λοιπὸν ὃ βούλει, οἱ παῖδες ἀνεβόων :~

Ὁμοίως ἐναθλήσωμεν. ἀλλήλως οἱ στεῤῥοί. μάρτυρες χριστοῦ. μωσέως τὰ δόγματα. παρηγγυῶν τὸ μὴ παραψαῦσαι. τῶν μιαρῶν ὄψων, οἱ παῖδες ἀνεβόων :~ Δόξα.

Προάναρχε συνάναρχε ὁμόθρονε τριάς. πάτερ καὶ υἱὲ καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον. μονὰς ἁγία τρισυπόστατε. τοὺς δὲ ἀεὶ διάσωζε, τοὺς σὲ πιστῶς ὑμνοῦντας :~ Θεοτοκίον.

Χριστὲ ὁ μόνος εὔσπλαγχνος. εἰρήνευσον ἡμᾶς. σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἡ ἄχραντος μήτηρ σου. σὺν τοῖς ἁγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῴων. καὶ τοῦ μωσέως νόμου :~

Καταβασία. Ὢ τρισμακάριστον ξύλον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἐλάσθητί μοι σῶτερ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο. ὃν γινώσκοντες ἡμεῖς. ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι. τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἁμαρτίας ἀνιστάμεθα :~

Ὑμνοῦμέν σε τὸν θεόν, καὶ βασιλέα καὶ κύριον ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, σταυρὸν τεῖχος ἄῤῥηκτον. νῦν περιπτυσσόμεθα. ἐν ἀγαλλιάσει. καὶ δαιμόνων ἀπαλλαττόμεθα :~

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος. ὁ τοῦ κυρίου σταυρός, ὁρᾶται προκείμενος. προσέλθωμεν αὐτῷ. φωτισμὸν καρδίας. καὶ ψυχῆς ἀπαῤῥυόμενοι :~ Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς ἁγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον. καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων. ἀεὶ ἐν δυνάμει σου. προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα :~

Ἄλλος. Θὸν προφήτην ἰωνᾶν.

Ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ᾠκοδόμησε ναόν. καὶ ὑπήρεισεν αὐτόν, ἑπτὰ στύλοις λογικοῖς. προγράφουσα. τοὺς παῖδας τούτους, ὡς νόμου φύλακας.

Ἡ σοφὴ σολομονή. υἱοὺς ἔτεκεν ἑπτά. οὓς ἐθρέψατο καλῶς. ἐλεάζαρ ὁ σοφός. καὶ ἔστεψεν ἡ θεία χάρις στεῤῥῶς ἀθλήσαντας :~

Τί βραδύνεις δικαστά. πρὸς ἀντίοχον φησίν. ἐν τῷ μέσῳ τῶν δαιμόνων, ἡ ἑπτάκλονος σειρά, τιμώριζε, συντόμως σφάττε, ποίει ἃ θέλεις λοιπὸν :~

Προσμηθλῆσε πατήρ, συναθλοῦσι καὶ υἱοί. ἀδελφοὶ μεθ' ὧν ἡμῖν. καὶ ἡ μήτηρ δικαστά. καὶ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις καὶ σεμνολόγημα :~

Καὶ τὰ στόματα ἡμῶν, ἀναλώσῃς τῷ πυρί. ὁ ἑπτάδελφος χορός, ἀνεβόα τολμηρῶς. ἀντίοχε, μὴ ὅλως οἴου, νικᾶν καὶ ἓν ἀλλ' ἡ [illegible] :~ ϑ. Δόξα

Τὸν πατέρα καὶ υἱόν, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ εὐθές. ἐν θεότητι μιᾷ. προσκυνήσωμεν πιστῶς. κραυγάζοντες. τριὰς ἁγία σῶζε τὸν κόσμον σου :~ Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας υἱόν, ὃν οὐκ ἔσπειρε πατήρ. πῶς διέμεινας ἁγνή, μετὰ τόκον ὡς πρὶν ἦς. θεὸς οἶδεν. ὁ πάντα πράττων ὅπως ἂν βούληται :~ Καταβασία. Νότου θηρός.

Κοντάκιον ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας θεοῦ, οἱ στῦλοι οἱ ἑπτάριθμοι. καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι. μακκαβαῖοι πάνσοφοι. πρὸ μαρτύρων μέγιστοι μάρτυρες. σὺν αὐτοῖς τῷ πάντων θεῷ, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς :~

Ὁ οἶκος.

 Αἴμει

Αἴνει θερμῶς, σιὼν τὸν θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως, σοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν, καὶ τοὺς υἱούς σου εὐλόγησεν. οὗτοι στρατὸς γὰρ ὡς τροπαιοῦχος. φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀντέστηκεν. ὅθεν νίκης στεφάνους οὐρανίας σιὼν ἀπολαύουσιν. καὶ θείῳ θρόνῳ πελάζουσιν, ὑπὲρ πιστῶν ἀπαύστως δεόμενοι. τέλος.

Αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Μὴν αὔγουστος, ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια΄.

Εἰς τὴν α΄. μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων, τῶν μακκαβαίων, ἀβείμ. ἀντωνίου, γουρία, ἐλεαζάρου. εὐσεβῶνα. ἀχείμ, καὶ μαρκέλλου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν σολομονίδος. καὶ ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν. Στί.

Πρῶτος πρὸ χριστοῦ πῦρ στέγων ἐλεάζαρ,
Ἀθλήσεως προὔθηκε τοῖς ἄλλοις ἴχνη.
Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς θέκλης ἔχω,
Τὴν σολομόνην ἣν πρὸ χριστοῦ πῦρ φλέγει.
Ἐξ ἑβδόμης πέμπουσι παίδων ἑπτάδα,
Ἔμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.
Καῦσαν ἐνὶ πρώτῃ σολομόνην ἑπτάτεκνας.

Οὗτοι ἀντιόχου υἱοῦ σελεύκου, τὸ τῶν ἑβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδησαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθη, καὶ ἀπογεύσασθαι ὑείων κρεῶν. ἐπέστησαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρώων ἀντεχόμενοι νόμων. ὅ τε πρεσβύτης ἐλεάζαρ διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητής. καὶ οἱ ἑπτὰ παῖδες ὑπ' αὐτῷ παιδευόμενοι. καὶ ὁ μὲν πρεσβύτης, προσδεθεὶς εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας. καὶ οἱ ἑπτὰ παῖδες, τύπτεται σφοδρῶς. τὸ κατὰ τῶν μυκτήρων, δριμεῖς καὶ δυσώδεις χυμοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς. καὶ αἰξάμενος, τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον προσδεχθῆναι ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντὸς, ἐξέπνευσεν. οἱ δὲ γενναιότατοι παῖδες, ἕκαστος κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν τῆς ἐν τῷ βίῳ προόδου ἀχθέντες, καὶ ἀθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς καὶ καταπέλταις καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἓν ἅπαν αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξήτασεν ἀγωνισάμενοι. καὶ τὰ πάτρια ἔθη μὴ ἀρνησάμενοι, μηδὲ τὸν νομοθέτην θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξάμενοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες. καὶ κατὰ τὸν λογισμὸν, καὶ αὐτοκράτορα δείξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἐνεδύσαντο, μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ σολομονή. ἐπεὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε. μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολήν. τῇ ἐξαφθείσῃ πυρκαϊᾷ, ἑαυτὴν ἀπέρριψε. καὶ οὕτω τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων. τῶν ἐν πέργῃ τῆς παμφυλίας. ἀθλησάντων, λεοντίου, ἀττίου, ἀλεξάνδρου, κινδέου, μνησθέου, κυριακοῦ, μηναίου, κατούνου, καὶ εὐκλαίου. Στί.

Ἐκ παμφυλίας ἐννεὰς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. καὶ φλαβιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν πέργῃ τῆς παμφυλίας. ἐκ προγόνων ὄντες χριστιανοί. καὶ ὁ μὲν μηναῖος, τέκτων ἦν. οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλὴν καλὴν βουλευσάμενοι. πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν. κοινὰ πάντα τὰ βιωτικὰ ἡγησάμενοι. καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος. διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. διὰ τοῦτο κρατοῦνται, καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς. καὶ πυρὶ τὰς πλευρὰς ἀνακαίονται. καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται σῶμα μέχρι τῶν ὀστῶν. καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς κατακαίονται. καὶ ὀβελίσκοις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκεντῶνται, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ, μήτε τῆς οἱασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. χρόνος οὐ μεταξὺ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ ἅγιοι εἰς βορρὰν δίδονται. τὰ δὲ, τούτους εἰρήνευον. πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων. καὶ μέγας ὁ θεὸς τῶν χριστιανῶν ἐκβοησάντων. βρονταὶ αὐτίκα. ἀστραπαί τε καὶ ὑετοὶ λαῦροι, χαλάζῃ σύμμικτοι ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο. μεθ' ὧν καὶ φωνή τις θεία ἠκούετο.

το. τοὺς ἁγίους προσκαλουμένη. οἱ τῆς
φίλης αὐτῆς φωνῆς, ἐπακούσαντες, ἐγε-
γήθεσαν τότε, καὶ τοὺς αὐχένας ἐτμήθησαν.
τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος προστάξαντος. καὶ οὕτως
ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Παπᾶς ὁ νέος. εἰς
σάκκον βληθεὶς καὶ θίβῃ ἐγκλεισθεὶς. καὶ
εἰς θάλασσαν ῥιφεὶς, τελειοῦται. στίχ.

Σάκκος Παπᾶν ἔκρυψε καὶ σάκκον θίβη,
Καὶ τὴν θίβην ῥοῦς καὶ Παπᾶν τοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλεάζαρος,
πυρὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται. στίχ.

Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοβλαβῶν ἀπῆλθε κρείττων πραγμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Κύρικος, ξί-
φει τελειοῦται. στίχ.

Σοῦ δημίου φήσαντος οὐ τμηθῆς θύων,
Κλίνας κάραν Κύρικος, εἶπεν οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος,
ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐν σκήπτει πόθος,
Ψυχῶν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πολύευκτος ἐν κο-
πρίᾳ χωσθεὶς, τελειοῦται. στίχ.

Ἰὼβ καθέδραν φημὶ δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων.
Μήνη, Μηναίου. καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεν-
τίῳ, πλησίον τοῦ Χαλκοῦ τετραπύλου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φο-
ρέσας δείκνυται. καὶ τὰ χρόνια πάθη ἡ-
μῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα. σαρκὸς ὁμοῦ τε
καὶ πνεύματος ἤδη δέ. τῷ θείῳ τούτου σταυ-
ρῷ καθαγιάζει ἡμᾶς:~

Ὑμνοῦμεν δοξάζομεν. καὶ προσκυνοῦμεν
καὶ μεγαλύνομεν. τὸ σὸν κύριε κράτος. ὅτι πα-
ρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου σταυρὸν τὸν θεῖον.
φυγὴν ἀδαπάνητον. καὶ φύλακα τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν:~

Μὴ δείξῃς με κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώ-
σεως. κατεγνωσμένον κακοῖς. μὴ ἀπορρί-
ψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου. κατῃσχυμμένον.
ἀλλ' οἰκτειρον σῶσόν με. τῷ σῷ τιμίῳ σταυρῷ
ὡς ὑπεράγαθος:~

Ἐτύπου τὴν χάριν σου. σταυρὲ γλυκαίνων
Μωσῆς τὰ ὕδατα. τὰ πικρότατα ξύλῳ. καὶ
γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυ-
νάμει. διὸ ἡμᾶς γλύκανον. ἀσπαζομέ-
νους σε νῦν ἐν κατανύξει ψυχῆς:~ Θτ.

Νόος μου τὴν στένωσιν. τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλά-
τυνον δέσποινα. ἡ στενώσασα πάσας. τὰς
μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος. καὶ δι' ὁδοῦ με. στε-
νῆς κατευόδωσον. πρὸς πλατυσμὸν τῆς
ζωῆς βαδίζειν μῆτηρ θεοῦ:~

Ἄλλος. Ψυς ἐν καμίνῳ παῖδας σου σῶτερ.

Οἱ τοῦ πατρῴου νόμου ζηλωταί, οἱ σύμψυχοι.
φύλακες, τοῦ νόμου ἀκλινεῖς. ἕνα θεὸν πα-
νευσεβῶς ὁμολογοῦσι. φύσιν ὑποστάσεσιν. ἑνο-
ποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες ἀσεβῶς:~

Τί ἐπτοημένης τύραννε φησίν, οἱ μάρτυρες ἐ-
κραζον τῷ πλάνῳ δικαστῇ. ἕνα θεὸν ἡμεῖς
ὁμολογοῦμεν. καὶ πατρίδα ἔχομεν τὴν ἄ-
νω Ἱερουσαλήμ. τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς:~

Οὐ μιαροφαγήσωμεν φησίν. οὐ θύσωμεν, γόνυ
οὐδὲ κάμψομεν εἰς γῆν. ἕνα θεὸν ἡμεῖς ἀεὶ ὁ-
μολογοῦμεν. καὶ αὐτὸν φοβούμεθα. παροῦσι γε-
γόναμεν καὶ πρὸς ὃν ἀποδημοῦμεν. Δόξα.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν, ᾠδὴν, δοξάζοντες.
ἄναρχον πατέρα καὶ υἱόν. πνεῦμα ἅγιον. μονα-
δικὴν μίαν οὐσίαν. ἣν πιστῶς ὑμνήσωμεν.
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κράζοντες:~ Θτ.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρά, πανύμνη-
τε. χαῖρε τῶν πάντων ἡ ἐλπίς. χαῖρε
βροτῶν ἡ καλλονή. καὶ τῶν ἀγγέλων ἡ τερ-
πνότης ἄχραντε. σὺ γὰρ τὸν μόνον θεὸν
σαρκὶ ἐκύησας:~ Καταβασία.

Ἔκνοον πρόσταγμα.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ξύλῳ ποτὲ ἀνείλκυσε. ποταμοῦ τὸ σιδήριον.
θεῖος Ἐλισσαῖος σὲ προγράφων πόρρω-
θεν. σταυρὲ πανσεβάσμιε. ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς
πλάνης καὶ γάρ. διὰ σοῦ πρὸς πίστιν ἀνα-
χθέντας βεβαίαν. τὴν σήμερον ἡμέραν.
ἀξιούμεθα βλέπειν. καὶ πίστει προσκυ-
νεῖν σε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὑποσημαίνει πόρρωθεν. σὲ σταυρὲ πανσεβά-
σμιε.

παῖδες. ἐν ταῖς εὐλογίαις ἰακὼβ φαμῶ τα-
τα. ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέ-
πειν σε. πίστει ἀδιστάκτω προσερχόμεθα
πάντες. καὶ ψάλλομεν πλουσίως. εὐλο-
γίαν φυγῶντες. τὸ φῶς καὶ σελήνην, καὶ τῶν
πταισμάτων λύσιν :~

Ἀχειμονοῦντες πράξεσιν, ἐν ἀρετοῖς προ-
σέλθωμεν. ἐν ἀγαλλιάσει τῷ χριστῷ κραυγά-
ζοντες. παναγαθὲ δέσποτα. τῷ σῷ ὑψί-
στῳ θείῳ σταυρῷ. ὕψωσον ἡμῶν τοῦ χριστωνύ-
μου λαοῦ σου. τὸ κέρας ἵνα πίστει, καὶ εἰρή-
νη βαθείᾳ. ὑμνῆται σου τὸ κράτος, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας :~ Δόξα.

Ὁμοφυῆ συνάναρχον, συναΐδιον σύνθρο-
νον. φύσιν μὲν ἁπλῆν, διαιρετὴν προ-
σώποις δέ. πατέρα ἀγέννητον. υἱὸν καὶ
πνεῦμα ἅγιον. ἄκτιστον οὐσίαν καὶ θεότητα
πάντες, ὑμνοῦντες μελῳδοῦμεν. ἱερεῖς
εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας :~ Σταυροθεοτόκιον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορῶσα κρεμάμε-
νον. καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ σταυρῷ πηγνύ-
μενον. υἱέ μου προανάρχε. καὶ ὀδυρμοῖς
συγκόπτομαι. καὶ ταῖς μητρικαῖς, περὶ
σὰ τοῦ μου ὀδύναις, ἡ πάναγνος ἐβόα. ἣν
φωναῖς ἀσιγήτοις. ὑμνοῦμεν θεοφρόνως,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος. Τὸν ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς.

Οἱ τῶν πατρῴων ἐθῶν νομοφύλακες. τῆς
μωσέως διαταγῆς προκήρυκες. ὡς ἑπτὰ
φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες. ταῖς ἀκτῖ-
σι τῶν ἄθλων ἡμᾶς καταλάμπουσιν. οἱ
νοεροὶ λαμπτῆρες :~

Οἱ κατὰ μόνον θεὸν ἀριστεύσαντες. τὰς ἀντιό-
χου βουλὰς καταπτύσαντες. τολμηρῶς ἐ-
βόων. ἡμᾶς ἀντίοχε. οὐ θηρία. οὐ ξίφη. οὐ πῦρ
οὐδὲ μάστιγες. ὅλως χωρίσει θεοῦ :~

Οἱ τὴν μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες. καὶ
τοὺς πατρῴους θεσμοὺς συντηρήσαντες. ὡς
ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς
πλανήτας ἀστέρας, λοιπὸν ἀπημαύρω-
σαν, τῇ αἴγλῃ τῶν ἀρετῶν, τῇ πίστει φαι-
δρυνθέντες :~

Τῆς ἀσεβοῦς σολομώνης βλαστήματα. καὶ
τοῦ πιστοῦ ἐλεαζάρου τὰ θρέμματα. οἱ ἑ-
πτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες. τῇ
τοῦ νόμου λυχνίᾳ σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν
τῇ σκηνῇ τοῦ θεοῦ :~

Εὐλογοῦμεν πατέρα.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. τῇ ἐν τριά-
δι προσώπων θεότητι. καὶ μονάδι φύσεως.
ὑποστάσεσιν ὑμνουμένῃ ἀπαύστως. ὑπὸ πά-
σης κτίσεως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα. τῆς τοῦ
υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα. τοῦ ἁγίου πνεύματος, σε-
πτὸν ἐνδιαίτημα. ἀνεδείχθης μαρία. τριά-
δος τὴν ἔμφασιν ἐν σοὶ ἀνατυποῦσα :~

Καταβασία. Εὐλογεῖτε παῖδες.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἴασω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν. συντριβὴν ἐν
σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτέ. πόδας
τε καὶ χεῖρας παμβασιλεῦ. καὶ τὴν πλευρὰν
νυττόμενος. ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολήν. ἡ
πάντων ἀφθαρσία. ὁ γλυκασμὸς ἡ δόξα.
ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις :~

Ὡραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν. φω-
ταυγὴς ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε
σταυρέ. κείμενος μὲν τόπῳ περίγεια-
πτος. καὶ νοεραῖς δυνάμεσι, πάντοτε κυ-
κλούμενος φανερῶς. ἀκτῖσι δὲ τῆς θείας
δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ
πληρώματα :~

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμήν. ὁδηγὸς
πλανωμένων καὶ στήριγμα. δόξα χριστοῦ.
θεμέλιος ἀποστόλων καὶ προφητῶν. τῶν ἀ-
θλητῶν κραταίωμα. πάντων τῶν ἀνθρώ-
πων καταφυγή. αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντων,
προκείμενον ὁρῶντες. μετ' εὐλαβείας ἀ-
σπαζόμεθα :~

Ἡνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς. κρῖναι κό-
σμον ὃν ἔπλασας κύριε. ἀγγελικῶν. προπο-
ρευομένων σῶν στρατιῶν, καὶ τοῦ σταυροῦ
προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς
ἡλιακάς. τῇ τούτου δυναστείᾳ. οἰκτείρη-
σόν με σῶσον. τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς
πταίσαντα :~ Θκ.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρός, πρὸ αἰώ-
νων πατὴρ ὃν ἐγέννησεν. καὶ πῶς φθορεῖς
ἄνθρωποι

ἄνθρωποι προσηλοῦσι σε υἱέ. καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι. λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν. ἠλοῦσιν ἀπανθρώπως, ἡ πάναγνος ἐβόα. ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν:~

ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον.

Οἱ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμου θανόντες. Ἐλεαζάρου φοιτηταί. Σολομόνης δὲ παῖδες. καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί. ἑλκόμενοι ἔκραζον. Ἀντίοχε. τί βραδύνεις τί μέλλεις. τί οὐ προτρέπεις, ἃ βούλει καθ' ἡμῶν:~

Οἱ ταξιάρχαι τοῦ νόμου. τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας. καταφρονήσαντες στερρῶς. ταῖς βασάνοις ἐν ἄθλοις ζηλοτυποῦντες ἑαυτούς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ ᾄδοντες. προαρπάζειν τοὺς πόνους. καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν:~

Ὡς ὑπὲρ ὀλυμπιονίκη, ἀνδρεία τις καὶ γενναῖα, ἡ Σολομόνη τοὺς υἱοὺς. ἐσφαγμένους ὁρῶσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχήν. ἀλλ' ἔκραζεν ἄκουε. κἀμὲ πρόσθες τοῖς τέκνοις. ὑπὲρ ὅλως, ἔσται χαρὰς παρ' ἐχθρῶν:~

Ὢ γυναικὸς ἀριστείας. ὢ γενναιότητος ἄκρας, ἣ τὸν ἑπτάκλονον χορόν. τῶν υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερώσασα θεῷ, προθύμως, ἠνδρίσατο. καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων μιῶν υἱῶν:~

Οἱ τῆς σεπτῆς ἑβδομάδος. τύπον ἐπέχοντες παῖδες. ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωήν. θησαυρίζειν ποθοῦντες. ταῖς τοῦ διώκτου ἀπειλαῖς. γενναίως ἀντέστησαν. καὶ ᾔσχυναν, τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ. τὰς ἐκείνου, παμβεβήλους μηχανάς:~

Τοὺς ἀριστέας τοῦ νόμου. οὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας. τύπον κατέλιπε καλόν, ἑαυτὸν προσενέγκας. τοῖς τῶν ἁγίων αἰκισμοῖς. ἐνδόξως τιμήσωμεν. πρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ κόσμῳ. τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν:~

Τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην. τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων. παῖδες τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ. ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου καὶ φθορᾶς. λυτρώσασθε ἅγιοι δωρούμενοι. τῇ μονῇ ὑμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγήν:~

Δόξα.

Φῶς τὸν πατέρα δοξάζω. φῶς τὸν υἱὸν μεγαλύνω. φῶς τὸ πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν ἁγίαν τριάδα. ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισίν. μιᾷ δὲ θεότητι. ἀΐδιον, ἀτελεύτητον κράτος. ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν:~

Θεοτοκίον.

Πῶς εἰπὲ τίκτεις παρθένε. πῶς ἐκμαζῶν σου τὸ γάλα. πῶς τοῦ ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ ἀμήτορος ἄνω. ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενοῦς. γεννήτειρα γέγονας. θηλάζουσα, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου. πῶς, ὡς οἶδεν, ὡς ηὐδόκησεν αὐτός:~

Καταβασία.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου,

Ἐξαποστειλ. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους. Ἐλεαζάρου παῖδας καὶ Σολομόνης. οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος. καὶ τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο στεφανῖται:~

Εἶτα.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς ἐκκλησίας. σταυρὸς βασιλέων τὸ κραταίωμα. σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα. καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα:~

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ τιμίου σταυροῦ. ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν. ἐν ᾠδαῖς μελῳδήσωμεν, τὸν σταυρὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν. σταυρὲ παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. τῇ δυνάμει σου. καὶ παντοίας ἐκ βλάβης, ἐναντίων. διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε:~

Προσελθόντες ἀρύσασθε. μὴ κενούμενα νάματα. τοῦ σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα. ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον. χαρισμάτων τὴν πηγήν. ἀρδόμενον τῷ αἵματι. καὶ τῷ ὕδατι, τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων. τοῦ ἐν τούτῳ. ἑκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Ἐκκλησίας ἑδραίωμα. μοναζόντων ἀγλάϊσμα. ἱερέων καύχημα, καὶ διάσωσμα. σὺ εἶ σταυρὲ πανσεβάσμιε. διὸ προσκυνοῦμεν

μεν

μεν σε. καὶ καρδίας καὶ ψυχάς, φωτιζόμεθα σήμερον. θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος. καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος. καὶ τὴν ἀέραν ἀφανίσαντος :~ Εἶτα. Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις. καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελα. ἦχος α΄.

Η πολύαθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε. τῇ ἀβραμιαίᾳ πολιᾷ, ἀκολουθήσετε. ἵνα τῇ σφαγῇ τοῦ ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. αὐτοὶ δὲ παρελάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν μυθετοῦσαν. ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες. ὧν ταῖς εὐχαῖς ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς :~ Στίχ.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ἦχος δ΄.

Ἑπτὰ στῦλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου πύργον. δι' ὧν ἀνδόκησον σωτήρ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Στίχ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

ἦχος πλαγίου α΄.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς σολομώνης υἱοί. ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες. πρὸς ἀντίοχον ἐβόων. ἡμεῖς ὦ ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρώων νόμων ἐγκαρτεροῦμεν. οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ οὐ ξίφος, οὐ θῆρες οὐ μάστιγες. ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα. σὺν μητρὶ γηραλαίᾳ καὶ διδασκάλῳ πατρί. ζῶντες καὶ συγχαίροντες, εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας :~ Δόξα ἦχος δ΄.

Τὸν κατὰ τῶν μακκαβαίων, συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ τὴν ἀνδρείαν. τύραννος γὰρ βασιλεύς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας. ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παίδων ἑπτά, καὶ μιᾶς γυναικός. διὸ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς :~

Καὶ νῦν ἦχος ὁ αὐτός. ὁ συμμαχήσας κύριε.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἶτα γίνεται εἴσοδος. καὶ γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου σταυροῦ. κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης κυριακῆς τῶν νηστειῶν, ψάλλοντες καὶ τὸ ἰδιόμελον στιχηρὸν τοῦτο. ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοί. τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν. ἐν ᾧ χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας. ὕψωσεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους θεοῦ πεποίηκε. δεῦτε πιστοί, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. χαίροις σταυρέ, τοῦ πεσόντος ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις. ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται. ὡς τῇ σῇ δυνάμει, ἰσμαηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. σὲ νῦν μετὰ φόβου χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι. τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα θεόν, δοξάζομεν λέγοντες. κύριε ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, β΄. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄ προσόμοια ἦχος δ΄. πρὸς. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν. τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὤφθης στέφανε. διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος. καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς. φαιδρυνούσης τοῖς βλέπουσι. δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας. οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων. ἀρχὴ μαρτύρων καὶ καύχημα :~

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγόνασιν. ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἑστῶτα τὸν κύριον. τοῦ πατρὸς ἐκ δεξιῶν. σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον. δεξιᾷ ζωηφόρῳ. τοῦ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης. καὶ ἀθλητῶν ἀκροθίνιον :~

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαράτρωτων καὶ δόγμασι. παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον.

θριον. καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀναιρούμενος. καὶ λίθοις
βαλλόμενος. ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν. συ-
γχώρησιν ηὔχου ἀφέσεως. ἐκμιμούμενος, τὴν
φωνὴν τοῦ σωτῆρος. οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου
σου τὸ πνεῦμα. τὸν ἱδρῶτα τὸν στέφανε:~

Ἕτερα στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου. ἦχος β΄.

Πρῶτος ἐν διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν μάρτυ-
σιν ἐδείχθης παμμάκαρ στέφανε. ὁδὸς γὰρ ἐ-
γένου τοῖς ἁγίοις. καὶ πολλοὺς τῷ κυρίῳ προσή-
γαγες μάρτυρας. διὸ, οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ
θεός σοι ἐφάνη. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν:~ Ὁ αὐτός.

Τὸν πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ χρι-
στοῦ θεράποντα. στέφανον τὸν πρωτοδιά-
κονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν. οὗτος ἑστῶτα
ἐν μέσῳ παρανόμων ἐν δεξιᾷ πατρὸς υἱὸν
ἐθεάσατο:~ Ὁ αὐτός.

Ἀγγελικὴν ἐνεδύσω στέφανε μακάριε, πρω-
τομάρτυς καὶ πρωτοδιάκονε. τῶν ἀγγέλων
συμμέτοχε. δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν. πρὸς τὸν σωτῆρα κύριον τὸν ἀναμάρ-
τητον:~ Δόξα ἦχος πλ. β΄.

Πρῶτος ἐν μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν διακό-
νοις, στέφανε μακάριε τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγ-
καλλώπισμα. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα. ἡ δόξα
τῶν δικαίων. τοὺς τὴν σεπτήν σου, ἑορτά-
ζοντας μνήμην, αἴτησαι ὡς παριστάμενος,
τῷ θρόνῳ χριστοῦ τοῦ παντάνακτος. τῶν πται-
σμάτων ἱλασμὸν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν
ἀξιωθῆναι:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος πλαγίου δ΄.

Χαίροις ἐν κυρίῳ, στεφανηφόρε στέφανε, ὁ μιμη-
τὴς τοῦ δεσπότου. διότι καὶ πρωτομάρτυς γέ-
γονας, χριστοῦ τοῦ βασιλέως ἡμῶν. καὶ τὴν πλά-
νην τῶν ἀνόμων ἰουδαίων κατήργησας. πρέ-
σβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ΄.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σῇ κορυφῇ. ἐξ
ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. μάρ-
τύρων πρωτόαθλε. σὺ γὰρ τὴν ἰουδαίων,
ἀπελέγξας μανίαν. εἶδές σου τὸν σωτῆρα,
τοῦ πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώ-
πει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ
τοῦ ἁγίου εἰς ς΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

Ἄσμασι τὸν πρῶτον τῶν μαρτύρων ἀν-
στεφανώσω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλαγίου δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ἀκτινοβόλοις, ἀστραπαῖς τοῦ πνεύματος, καταλαμ-
πόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων. καὶ στερρᾶς
ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον. πα-
ρεστὼς τῷ δεσπότῃ στεφανηφόρος παμμόλ-
βιε. στέφανε μαρτύρων στεφάνωμα:~

Σταδιοδρόμων, ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκρο-
θίνιον. μαρτυρικοῦ στέφους. κατορθῶν ἠξίω-
σαι, τὸν ἀθλοθέτην ἔνδοξε. δεξιᾷ ζωη-
φόρῳ, θεόπλοκον σοι προτείνοντα. στέ-
φανον θεσπέσιε στέφανε:~

Νόμος ὑπάρχων, θησαυρὸς χρηστότητος, σω-
τῆρα ἀνέδειξας. ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων.
θησαυρὸν πολύτιμον. πλοῦτον μὴ δαπα-
νώμενον. ἀναφαίρετον ὄλβον, περιου-
σίαν ἀνώλεθρον. στέφανον τὸν σὸν πρω-
τομάρτυρα:~

Ἀγγελομόρφῳ, προφανῶς λαμπρότητι, κα-
ταυγαζόμενος. ἀγγελικοῖς ὕμνοις, πρωτο-
μάρτυς στέφανε. καὶ διακόνων πρόκριτε. κε-
κρυμμένος ὡς ὤφθης, ἀξίως ὄντως τετί-
μησαι. ἔνδοξε μαρτύρων ἀγλάϊσμα. Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα, δι᾽ ἡμᾶς παναμώμε, τὸν πρὶν
ἀσώματον, θεαρχικὸν λόγον. τοῦ πατρὸς
γεγέννηκας. ὦ παρθενίας σκήνωμα, καὶ δο-
χεῖον, ἁγνείας. καὶ τέμενος καθαρότητος.
δέσποινα τοῦ κόσμου θεόνυμφε:~

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἱερολόγος ἱερὸς, καὶ θεολόγος ἐδείχθης.
συμπλεκόμενος ἑβραίων τοῖς δήμοις. διε-
λέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότη-
τα. καὶ θεομάχον γνώμην, στέφανε μάρ-
τυς παμμακάριστε:~

Τὸν πρωτομάρτυρα χριστοῦ, καὶ διακόνων
τὸν πρῶτον. τὸν τοῖς μάρτυσι τοῦ δρόμου
τὴν μύοσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς.
ἀγγέλων τὸν σινόμιλον δεῦτε συμφώνως
πάντες, ὕμνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν:~

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρὸς, ὑπὸ τὴν γῆν φα-
νεροῦται. καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου. καὶ

πλουσίων

πλουσίων δωρεῶν. τὴν οἰκουμένην ἐπλήσεν. ὁ τῶν μαρτύρων πρῶτος, καὶ διακόνων ὁ πρόκριτος :~

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν. τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ. διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως. ἐξανάστησον ὑμνεῖν. τὴν σὴν σεπτὴν πανήγυριν. καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν στέφανε μάκαρ ἀξίωσον :~ Στ.

Ἡ ὕλη ἐδέχθης νοητή. ἀνατολῆς τοῦ ἐξ ὕψους. τῆς ἐν γῇ φανερωθείσης παρθένε. διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ λόγος εἰσελήλυθεν. ἐλθὼν τοῦ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας, πανάχραντε :~ κάθισμα ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνι.

Τῇ τοῦ πνς αἴγλῃ καταλαμπόμενος. καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συναμυψούμενος. τῶν ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας. καὶ ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς καταβαλών. μαρτύρων στέφανος ὤφθης. ἀλλὰ πρέσβευε τῷ χῷ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος. ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος. τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπάρθενε ἁγνή. τὸν υἱόν σου καὶ θεόν, ἱκέτευε σὺν ἀγγέλοις. εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος :~

Καὶ σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Κειμένῳ παρέστης ἀδίκῳ κε. ὁ κριτὴς τῶν ἁπάντων ὁ δικαιότατος. καὶ σταυρῷ σε κατακρίνουσιν οἱ κατάκριτοι, ἑαυτοὺς κατακείμενοι τοῦ περὶ τῆς κρίσεως. ταῦτα δ' ὁρῶσα ἡ ἀμνάς, ἡ σὲ τεκοῦσα ἀσπόρως, ἐβόα τί τοῦτο τέκνον. ὁ μέλλων κρῖναι τὴν κτίσιν, ἀδίκως πάσχεις, δόξα τῷ κράτει σου :~

ᾠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς κε. σύ μου καὶ δύναμις.

Ῥεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν. εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρισται, καὶ ποταμός, θείων ἀγαθῶν. καὶ φυσικῆς χειμάῤῥους, ἐπέκλυσεν ὁ ἀοίδιμος. ὁ πρῶτος τῶν μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης. καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος :~

Ὡς ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὔσημος. ἡ ἡμέρα, ἡ τοῦ πρωτομάρτυρος. πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς. ὄντως εὐφροσύνης, τῇ βασιλίδι ἐπέφανε. φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας. καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα :~

Τὴν ἀγαθήν, κληρονομίαν ἀπείληφας. ἐπαξίως, στέφανε μακάριε. ἔνθα χριστός, ὁ παμβασιλεύς. σὺ κατασκηνώσας. αὐτοῦ γὰρ ὤφθης διάκονος, σημείων καὶ τεράτων. ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις. καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν :~

Ὁ ἀκλινής, τῆς ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος. καὶ ἑδραῖος, στύλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως οὐρανοῦ. αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα. ὁ στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας ὁ κῆρυξ. τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος. Στ.

Νέος ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας. ἐκ παρθένου, διὰ τὴν προμήτορα. ὁ λυτρωτής, πάντων καὶ σωτὴρ χς τοῦ θανάτου, ἡ ὄντως ζωὴ ἀθάνατος. διό σου τὴν τεκοῦσαν, θεὸν εἰδότες. ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν :~

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἀνόμων ἑβραίων, καὶ τῆς ματαιότητος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας. ὑπ' αὐτῶν θεηγόρε χωννύμενος. ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος. ἀνυψώθης τῷ πνεύματι στέφανε :~

Ὡς ὡραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι ἔνδοξε στέφανε. τὴν ἀχλὺν διώκων. καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα. καὶ νοσούντων πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀῤῥωστημάτων. θεραπεύων τὰ ἕλκη θεόπνευστε :~

Νοερῶς σὺν ἀγγέλοις, μάκαρ ἀγαλλόμενος κόσμου τὰ πέρατα. ἁγιάζεις ὄντως, τῇ σῇ ἐπιδημίᾳ καὶ χάριτι. εὐωδίας μύροις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων. καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ῥυόμενος :~ Στ.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένη πάναγνε. συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα :~

ᾠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἀγγέλων ὡς μιμητής, τῇ προαιρέσει γενόμενος. καὶ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτήσω μακάριε.

μεθ'

μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος. καὶ ὑπὲρ πολλῶν, τοὺς ὑμνοῦντας σε περίσωζε:~

Ρημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοτιμήστων ἡ δύναμις. ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὦτα θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε. τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσεν.

Τὴν δόξαν τὴν πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι. καὶ ταύτης τὸ συμφυὲς, ἀπαύγασμα στέφανε, τῶν ἄθλων μηνύων σοι. τοὺς λαμπροὺς στεφάνους. θεηγόρε πανσεβάσμιε:~ **Θεοτοκίον.**

Υἱὸς ὁ μονογενὴς, καὶ πρὸ αἰώνων ἀόρατος. ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, παρθένου τόκος γέγονεν. ὁρώμενος σώματι. ἐκ σοῦ θεομῆτορ, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~ **Θ' εἱρμός.**

Ιματί με ἀπώσω.

Κοντάκιον. ἦχος πλαγίου β'.

Πρῶτος ἐσπαρῆς ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς, διὰ χριστὸν ἐξέχεας μακάριε. πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν ὕψει. ὡς ἀθλητῶν προοίμιον. στεφανίτα τῶν μαρτύρων ὁ πρωτόαθλος:~

Τοῦ παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν, τῇ εὐκοσμίᾳ αὐτῶν τῇ τερπνῇ, πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι θέαμα. ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀνθοῦσι μᾶλλον. ὃ ὑπὲρ ξένον ἄνθησιν, ὡς ὁ μάρτυς τοῦ χριστοῦ ἐξανθήσας πρῶτος. καὶ θύρα γεγονὼς τῶν νομίμως ἀθλούντων. καὶ ἀνθούντων κρυμῷ τῶν κολάσεων. ὁ δείξας τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὡς καλὸς σταδιάρχης. ὁ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας. **Τέλος.**

Στεφανίτης τῶν μαρτύρων ὁ πρωτόαθλος.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ, β'. ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου. Στίχ.

Ἔχεις σὺν πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα,
Νεκρὸν στεφάνου δὸς πόλει κωνσταντίνου,
Δατορίῃ νέκυος στεφάνου γένετ' ἀνακομιδή.

Ἥτις τελεῖται μὲν, κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν δὲ τὴν διήγησιν. μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομὴν τῆς τοῦ ἁγίου διὰ χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἤδη διὰ χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο. καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο. πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνενέργητον ἔμεινε, τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις κωνσταντίνου, τοῦ χριστιανικωτάτου καὶ πρώτου ἐν βασιλεῦσιν. εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκουμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολύτιμος ὄλβος τοῦ λειψάνου φημὶ τοῦ πρωτομάρτυρος φανεροῦται. ἀνὴρ γάρ τις, οἰκῶν τὴν κώμην ἐν ᾗ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, λουκιανὸς τοὔνομα. οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δὶς καὶ τρὶς τούτῳ ἐπιφανεὶς ὁ πρωτόαθλος ἑαυτὸν καταδηλοῖ. ὁ δὲ πρεσβύτερος καταμηνύει τῷ ἐπισκόπῳ ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. ὁ δὲ, χαρᾶς πλησθεὶς καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνορύξας, εὗρε τὴν σορόν. ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας καὶ εὐωδία πλείστη τοὺς παρόντας κατευωδιάζουσα. καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι ἀγγέλων θεοῦ, τὸ, δόξα ἐν ὑψίστοις βοώντων τῷ θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δέκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. ἀλλὰ καὶ θεραπεῖαι πλεῖσται τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ πρωτομάρτυρος χάριν ἐκήρυττον. αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν ἱεροσολύμων πατριάρχης, σὺν δυσὶν ἄλλοις ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ καὶ παντὶ τῷ λαῷ, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φώτων καὶ ὕμνων καὶ θυμιαμάτων, καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς, εἰς τὴν ἁγίαν κατέθεντο σιών. μετὰ ταῦτα δὲ, ναὸς τῷ ἁγίῳ σεβάσμιος κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν οἰκοδομεῖται, ὑπὸ τινος ἀλεξάνδρου συγκλητικοῦ. ὅς, πολλὰ τοῦ ἀρχιερέως δεηθεὶς ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον λείψανον μετὰ πάσης ἐτέθη σεβασμιότητος. οὔπω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ' ἐκείνην διῆλθον τὴν μετάθεσιν ἐνιαυτοί, καὶ αὐ-

τὸς

τὸς τὴν ἐπὶ θάνατον νοσήσας. καὶ γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ περισσαίνον τῷ τοῦ ἁγίου παρόμοιον κατασκευασάμενος. καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμενος, κεκοίμηται, ἐν αὐτῷ κατατεθείς. μετὰ δὲ χρόνους ὀκτὼ τῆς ἀλεξάνδρου τοῦ συγκλητικοῦ τελευτῆς. βασιλεύοντος ῥωμαίων τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου κωνσταντίνου, καὶ ἱεραρχοῦντος κωνσταντινουπόλεως μητροφάνους, ἡ γαμετὴ ἀλεξάνδρου τοῦ συγκλητικοῦ διά τε τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὥραν τοῦ σώματος, πρὸς γάμον αὖθις ἐλθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνοχλουμένη, ὅπως μὴ τοῦτο πράξῃ καταναγκασθεῖσα, βουλὴν βουλεύεται, τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν, πρὸς τὴν πρὶν δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα, τὴν κωνσταντινούπολιν ἀναδραμεῖν. ἥτις θείᾳ τινὶ προνοίᾳ περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀφεῖσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δακρύων προχέουσα, τῷ τοῦ ἁγίου περιεπλέκετο. τέλος, τὸ ἱερὸν λείψανον ἐν λεκτικίῳ ἐπὶ ὄνῳ καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο, δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτὸς, ὕμνος ἀγγέλων κατόπιν καὶ θεοπρεπὴς ἐξηκούετο. δοξολογία, καὶ ὀσμῆς εὐώδους ὡς μύρου πολλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκεῖσε ἐπληροῦτο, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα οἰμώζοντα. οὐαὶ ἡμῖν φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι στέφανος μέσον ἡμῶν παραγενόμενος μαστίζει ἡμᾶς. φθάσαντες δὲ τὴν ἀσκάλωνα πόλιν παράλιον καὶ εὑρόντες πλοῖον, καὶ πεντήκοντα χρυσίων αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν. ὁπόσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταύτην καὶ σημεῖα διετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν τῇ συντομίᾳ χρωμένους. ὡς δὲ τὴν βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ βασιλέως ἐνηχήθη τὸ μέγα τοῦτο δρᾶμα. ἀνηνέχθη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικός. αὐτίκα παραστᾶσα ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξεῖπε τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεβὴς βασιλεὺς ταῦτα ἀκηκοὼς, χαρᾶς τε πλησθεὶς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐκέλευσε τῷ ἀρχιερεῖ μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τὴν ἀπάντησιν ποιῆσαι. καὶ μετὰ τῆς τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸν ἅγιον εἰς τὰ βασίλεια ἀγαγεῖν. τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελοῦντο τεράστια, ἀλλὰ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν. ἓν δὲ ὃ μὴ καταλιπεῖν ἄξιον, λέξωμεν. εἷλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἅρμα ἐν ᾧ ὁ θησαυρὸς, ἕως ἔφθασεν, εἰς τόπον κωνσταντιανὰς καλούμενον, ἐν ᾧ κατετέθη. μιᾶς δὲ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξειπούσης, τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς. ἐνταῦθα δεῖ τὸν ἅγιον κατατεθῆναι. τούτων τῶν φωνῶν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πᾶν τὸ σύστημα ἀκούσας, μεγάλῃ τῇ φωνῇ τὸν αἶνον τῷ θεῷ ἀπέδωκαν. ἐξέστη ταῦτα γνοὺς καὶ ὁ πιστότατος βασιλεὺς, καὶ παραχρῆμα, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, σεβάσμιον ἐγείρει τῷ πρωτάθλῳ ναόν. εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου καὶ δούλου αὐτοῦ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων. μαξίμου. δαδᾶ. καὶ κυντιλιανοῦ. στί.

Τρεῖς ἐκφέρουσα δὴ νεκροὺς ζωηφόρους,
Ὅλῳ λέγειν ἔοικε σὺ κρύψας ἔχε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν ῥοδοστόλῳ τῇ πόλει, ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δευτέρας μυσίας. παραστάντες δὲ ταρκυνίῳ ὑπάτῳ καὶ μὴ θελήσαντες θῦσαι, τύπτονται. καὶ ἀχθέντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ ὀζοβία καλουμένῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, ἀπριλλίῳ κη. ἀγνοηθέντες δὲ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, δι' ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, αὐγούστῳ δευτέρα. ἃ καὶ νῦν κατάκεινται, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐν τοῖς βιγλεντίου :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ θείου ναοῦ. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἰωάννου τοῦ θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας.

Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος φωκᾶ. καὶ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου βασιλέως ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς καὶ σῶσον ἡμᾶς ὁ θεός.

ᾠδὴ ζ´. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ροὴ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανοῦ πύλας ἠνέω-
ξε. καὶ τὸν ἀγωνοθέτην, παρεστηκότα τοῦ πα-
τρὸς ὁρώμενον. σοὶ τοὺς στεφάνους, ὑπέδειξε κρά-
ζοντι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ως θῆρες ἁρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν θεο-
φάντορα. μιαιφόνοις παλάμαις, τοῦτον
ἀνῄρουν ὑπεραγχόμενον. τῶν ἀναιρούν-
των συντόμως καὶ ψάλλοντα. εὐλογητὸς
ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐν-
νομώτατος. μιμητὴς τοῦ σωτῆρος. καὶ θεομά-
χοις τούτοις ἀπεδείξας. ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις
βαλλόμενος ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Εν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως ἀγνὴ
γεγέννηκας. τὸν πρὶν ἄσαρκον λόγον, σαρ-
κὸς προσλήψει παρθένε τέτοκας. ᾧ μελω-
δοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες. εὐλο-
γητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

ᾠδὴ η´. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Υπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγίᾳ παμμα-
καριστε. καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου, μορφὴν ἰσάγγε-
λον. ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης στέ-
φανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλου-
σίως. ἀνατάθεν ἀνεβόας. ἱερεῖς εὐλογεῖτε.
λαὸς ὑπερυψοῦτε. εἰς πάντας τοὺς αἰῶ.

Στεφανηφόρε στέφανε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύ-
ματα. καὶ τῶν ἁμαρτιῶν τὰς ὕλας ἐξάλειψον.
ῥανίσιν αἱμάτων σου, πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντί-
ληψιν, καὶ συμπάθειαν, καὶ χριστομίμητον γνώμην.
προσφεύγων ἀνακράζω, ἱερεῖς εὐλογεῖ-
τε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων ἔνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον στέ-
φανον. τῇ σῇ σεβασμίᾳ κορυφῇ ἐπέθηκε.
κριτὴς ὁ ἀδέκαστος. ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας,
κτίστην καὶ θεὸν καὶ βασιλέα τῶν ὅλων.
βοῶν ἀδιαλείπτως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε.
λαὸς ὑπερυψοῦτε, χριστόν:~

Εν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ
πνεῦμά σου. αἱ τῶν οὐρανῶν γὰρ στρατιαὶ
συνόμιλον. ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν
ἐν γῇ ἰσάγγελον. νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν συντε-
ταγμένον χορείαις. βοᾷς ἀδιαλείπτως,

ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θκ.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα πάναγ-
νε, φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ γεγέννη-
κας. φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χά-
ριτι. ᾧ ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν.
οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λα-
ός:~

ᾠδὴ θ´. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Αθλήσεως μαρτύρων ἡ ἀπαρχή, ὁ λαμπρῶς
ὑποδείξας τοῖς μάρτυσι. τὴν ἀπλανῆ, τρί-
βον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανούς. ὁ πρωτομάρτυς
στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευ-
ματικῶς. πρὸς θείαν εὐφροσύνην, φωτὸς
πρὸς μετουσίαν. καὶ κοινωνίαν ἁγιότητος:~

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ χριστοῦ. καὶ τὴν τούτου
ζηλώσας πραότητα. καὶ τὴν φωνήν, ἔλε-
γες μὴ στήσῃς τοῖς φονευταῖς. τὴν ἁμαρτίαν
κύριε. δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθέ. καὶ θείας
βασιλείας, ῥυφθῆναι τῆς ἀφθάρτου. τῆς
παρὰ σοῦ με καταξίωσον:~

Ωραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν. καὶ σοφίας καὶ πί-
στεως ἔμπλεως. καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλ-
βον μαρμαρυγάς. καὶ θεηγόρῳ στόματι. θεοῤῥη-
μοσύνης ὡς ποταμός. ἐνθέως ῥητορεύων. τῆς
ἀνωκληρουχίας, θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφανῶν τῶν χαρίτων στεφανωθείς. καὶ χο-
ρείαις μαρτύρων κυκλούμενος. καὶ τῷ χριστῷ, τῷ
ἀγωνοθέτῃ παρεστηκώς. ὑπὲρ ἡμῶν δυσώ-
πησον, τῶν ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν
ὄντως φωτοφόρον, πανήγυρίν σου μάρτυς.
καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι:~ Θκ.

Ως πάντων προστασία χριστιανῶν, θεομῆτορ
παρθένε πανάμωμε. ὡς συμπαθής, λύτρω-
σαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν. τοὺς θλιβομέ-
νους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλε-
παῖς. πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν
μαστίγων ἀλγυνομένους περιποίησαι:~

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων.

Ο πρῶτος τῶν μαρτύρων τρίβον ἀνύσας.
καὶ διακόνων προύχοντος χρηματίσας. στέ-
φανος ὁ χάριτος πεπλησμένος. ἰδοὺ ἀνα-
κομίζεται πρὸς τὴν βασίλειον πόλιν.
θαυμάτων βρύων τὴν χάριν:~ Θκ.

Ον ὑπὲρ αἱ ἄνω τάξεις πολλῷ συνδρόμῳ, πα-

εἰσὶ μὲν ταῦτα, φέρουσα κατὰ τὸ ἐνδῦσαι. ἀλλ' ἣν τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ, οὐσίας. Χριστὲ γαστρὶ ἐχώρησας. λαβόντα σάρκα παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων:~ Εἰς τοὺς αἴνους. ἦχος δ΄.

Πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄγγελος ἐπίγειος, ὁ πρωτομάρτυς γενόμενος. πρὸς οὐρανοὺς ἀνεβλεψάμενος. ἐπήρθη μετάρσιος. καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν. τῆς ἀπροσίτου μυηθείς, καὶ ὑπὲρ νοῦν τριάδος μυστήρια. διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου δύναμιν. ὑπὲρ οὗ καὶ ἐνήθλησεν, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὡραῖος ἐστέφανας, τῇ ἐνδόξῳ σου στέφανε. πρωτομάρτυς πανεύδοξε. ἀκτῖσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων. καὶ τῶν ἰαμάτων. διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστούς, καταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου. ἐν πίστει τὸν φιλάνθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Κάλαμος ὑπέρτιμος, ὀξυγράφων τὴν εὐσέβειαν. ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου. δι' ἧς καταφωτίσας, πρωτομάρτυς πάντας. ταῖς διδασκαλίαις. καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν. διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν. ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου στέφανε:~ Δόξα ἦχος δ΄.

Στέφανος ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν μαρτύρων. ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως. ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο. ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως. καὶ τῷ πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο. καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν ἀγγέλων συναυλιζόμενος. πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἢ σταυροθεοτοκίον.

Πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε κύριε. ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου. ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο· καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα. ἀλλὰ δέομαι. μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ κόσμῳ. ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος πλ. α΄.

Πρωτομάρτυς ἀπόστολε, καὶ πρωτοδιάκονε. ἡ πύλη τῶν μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν δικαίων, τῶν ἀποστόλων τὸ καύχημα. σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους ἐν τῷ σταδίῳ ἑστώς. καὶ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου πατρός. διό, ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνέκραυγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων. μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε. ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε. καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος. τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον. τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν. καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἢ σταυροθεοτοκίον. πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν. τὸ περιβόητον καὶ ἄχραντον αἷμά σου. Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν. κατεδέξω δοῦναι, ἀναμάρτητε. διό σε ὁρῶσα, προσηλωμένον ἡ μήτηρ σου. ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο. τέκνον λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος. κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι. τιμίῳ σου αἵματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, σωτὴρ ὁ ἄδυτος ἥλιος. ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, γ΄. τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰσαακίου. Δαλμάτου, καὶ Φαύστου. στιχηρὰ ἦχος πλ. δ΄.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Οἱ ὅσιοί σου κύριε, ἐξομοιούμενοι τοῖς ἀσωμάτοις διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός. καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμψαντες. πάντων, τὰς καρδίας κατεφώτισαν. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος:~

Δαλμάτος καὶ Ἰσαάκιος. ζῆλον ἀναίρετον ἀνα-
λαβόντες, ἀρείου αἵρεσιν. καὶ νεστορίου κατα-
λελύκασι σαφῶς. καὶ τοῖς ὀρθοδόξοις, συμ-
μαχήσαντες. κλέος, παρὰ πάντων ἀπη-
νέγκαντο. αὐτῶν χριστὲ πρεσβείαις, δώρη-
σαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος:~
Ἀστέρες στερεώμασι. τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφα-
νέντες, κατεφωτίσατε τῶν μοναζόντων.
πατέρες ὅσιοι ψυχάς. σκότος, τῶν δαιμό-
νων ἀπελάσαντες. ὅθεν, μέχρι τέλους μα-
καρίζεσθε. πρεσβεύοντες σωθῆναι. ἅπαν-
τας τοὺς τελοῦντας, τὴν θείαν μνήμην ὑ-
μῶν:~ Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.
Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι. τὰ χείλη δόλια, τὰ
ἔργα δέ μου εἰσὶ παμμίαρα. καὶ τί ποιήσω,
πῶς ἀπαντήσω τῷ κριτῇ. δέσποινα παρ-
θένε καθικέτευσον. τὸν υἱὸν καὶ πλάστην σου
καὶ κύριον. ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ
πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος:~
Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.
Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα
ἐπὶ τοῦ ξύλου. προσαναρτώμενον ἐθελου-
σίως, ὀδυρομένη γοερῶς. οἴμοι, ἀνεβόα πο-
θεινότατον. τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέ-
δωκεν. ἀχάριστος ἑβραίων. θέλων με ἀτε-
κνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε:~
Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου. καὶ
τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Φαιδροὺς ἀνυμνῶ τῶν μοναστῶν ἀστέρας.
ᾠδὴ α. ἦχος πλ. δ. εἱρμός.
Ἡ κεκομμένη, τὴν ἄτομον ἔτεμεν. καὶ εἶδεν ἥ-
λιος γῆν, ἣν οὐκ ἐθεάσατο. ἀλλὰ στερεὰ ἐχ-
" θρὸν, τὸ ὕδωρ κατεπόντισε. καὶ ἄβατον διῆλ-
" θεν ἰσραήλ. ᾠδὴ δὲ ἀνεμέλπετο. τῷ κυρίῳ
" ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~
Φωτὶ τῷ θείῳ, φαιδρῶς παριστάμενοι. καὶ τριση-
λίου αὐγῆς, πάντοτε πληρούμενοι. καὶ θέσει
ἀληθῶς θεούμενοι μακάριοι. τοὺς πίστει ἑορ-
τάζοντας ὑμῶν. τὴν μνήμην τὴν πανίερον.
τῷ κυρίῳ ψάλλοντας. ἐνθέως καταυγάσατε.
Ἀποσκοποῦντες, εἰς μόνα τὰ μένοντα. τὴν
τῶν ῥεόντων φθορὰν. πᾶσαν ἀπεκρούσασθε.
καὶ ὅλῳ τῷ νοΐ, κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε
σαρκὸς τὰς ἡδονάς. πρέσβεις πανσεβάσμιοι. ὅθεν
ἀΰλους.

πρὸς ἀνέσπερον, αὐγὴν μετεβιβάσθητε.
Ἱδρωτάταις, μελέταις ὑποδρούμενος. δαλ-
μάτε πάτερ σοφέ. καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς
θείαις διδαχαῖς. τοῦ θείου ἰσαακίου σαφῶς,
ἀνέδραμες πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στῦλος
καὶ ἑδραίωμα. μοναζόντων γέγονας. διὸ
σε μακαρίζομεν:~ Θεοτοκίον.
Δεδοξασμένη, θεὸν ἡ κυήσασα. τῆς ἀδοξίας με
τῶν παθῶν ἀπάλλαξον. καὶ δός μοι λογισμὸν
παρθένε κατανύξεως. καὶ λάμψον μετα-
νοίας φωτισμόν. ἁγνὴ ἐν διανοίᾳ μου. ὅπως
μεγαλύνω σε, τὴν πάντας μεγαλύνασαν.
ᾠδὴ γ. Οὐρανίας ἁψῖδος.
Ἀπλανῆ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς ὅσιε. πάτερ
ὡρμημένον, ἰσαάκιε πάντες ἔγνωμεν. πι-
κρᾶς αἱρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος.
καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύ-
νοντα:~
Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμ-
ψεσι. φαῦστε τῶν ἀγώνων σου πάτερ, φῶς
ἐχρημάτισας. φωτίζων ἅπαντας, τοὺς
κατορθοῦντας σε μάκαρ. καὶ πιστῶς τὸν βίον
σου ἐξεικονίζοντας:~
Ὑμνῳδίαις ἀπαύστοις, καὶ προσευχαῖς ὅ-
σιοι. πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατα-
κοιμήσαντες. χάριν ἀκοίμητον, καὶ ἀνα-
φαίρετον πλοῦτον. ἐκ θεοῦ εἰλήφατε,
μακαριώτατοι:~
Μακροτάτην νηστείαν, ὡς μωϋσῆς ὅσιε. σοῦ
τὴν καρτερίαν δαλμάτε, πᾶσιν ὑπέδει-
ξας. ὡραϊζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις
σου πόνοις. καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολι-
τείᾳ σου:~ Θεοτοκίον.
Νοητήν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγῆ ἔγνωμεν.
ἔνδον δεξαμένην παρθένε, τὸ πῦρ τὸ ἄστε-
κτον. θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρό-
νον. ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος:~
Ὁ εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος.
Κάθισμα ἦχος πλ. δ. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.
Τῷ φωτὶ τῆς τριάδος περιφανῶς. πυρσευ-
θέντες πατέρες φωτοειδεῖς. τὸ σκότος ἐ-
λίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον. καὶ φωστῆ-
ρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες. τῶν πι-
στῶν καρδίας, μακάριοι ὤφθητε. ὅθεν τὴν

φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην. γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν. θεοφόροι πανόλβιοι. πρεσβεύσατε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~

Δόξα ϗ τέλος. καὶ νῦν θκ. Αὐτόμελον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί. συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μῆτερ θεοῦ. τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα διέποντα. καὶ ἐκ μαζῶν τεθήλακας. τὸν πάντα κατέχοντα. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, παναγία παρθένε. καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου. ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου. δέσποινα παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε:~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ. ἀδίκως ὑψούμενον. θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα:~

ᾨδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Ὡς πολύφορα κλήματα. τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε. οἶνον βλύσαντες σεπτὸν, καθαρὸν τοῖς πᾶσι κατανύξεως:~

Τῆς συνόδου συνήγορον. ὅσιε δαλμάτε σὲ πάντες ἔγνωμεν. τὴν ἀσέβειαν κρατύνοντα. καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρούομενον:~

Ὡς τῶν πάντων προλάμποντα. πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σου. θεία σύνοδος, ἐθέσπισεν. ἀρεταῖς ἐν θείοις κλειζόμενον. θκ.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας ἁγνὴ κατέλαβε. τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διαναστήσον με πρὸς μετάνοιαν:~

ᾨδὴ ε'. Ἱνατί με ἀπώσω.

Μεταναστὰς ἑῴας, πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων γέγονας. καὶ τῷ θείῳ σπόρῳ, τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας. ἐκριζώσας πᾶσαν, τὴν πονηρὰν ἀρείου λύμην. ἱερώτατε πάτερ ἰσάκιε:~

Ὁ παιδὸς ἰσακίου, ὥσπερ ἡλίου ἐλιοσταῖος γεγένησαι. ἱερὲ δαλμάτε. μηλωτῇ χαρισμάτων τοῦ πατρός. διαρρήσσων ὕδωρ, τῆς πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης. καὶ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν πάροδον:~

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἁμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας. καὶ ὡραῖος στῦλος. προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε φαῦστε. καὶ μοναστῶν κανὼν καὶ τύπος. καὶ πιστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα:~ θκ.

Ἀληθῆ θεοτόκον, πᾶσαι γενεαί σε δοξάζουσιν ἄχραντε. τὴν ἁγιωτέραν, τῶν ἀγγέλων σαφῶς χρηματίσασαν. παναγία κόρη. διὸ βοῶ, ἁγίασόν μου. τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς πάθεσι:~

ᾨδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Ἰσόμιλος ἀνεδείχθης ἀγγέλων. τὸν ἐκείνων γὰρ ἐζήλωσας βίον. ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων δαλμάτε. καὶ ἐγκρατείᾳ λεπτύνας τὸ σῶμα σου. ἀλείπτης τε τῶν μοναστῶν. καὶ κανὼν ἀληθὴς ἀκριβέστατος:~

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ θεοῦ ἀγάπης. ὡς ἠλίας πυρακτούμενος μάκαρ. ὡς ἀχαὰβ, τὸν προστάτην τοῦ ψεύδους. ἐν παρρησίᾳ ἰσάκιε ἤλεγξας. νοσήσαντα, τὴν πονηρὰν. τοῦ ἀρείου ἀφρόνως διαίρεσιν:~

Ὡράθητε ὁδηγοὶ πλανωμένων. καὶ λιμένες τῶν πιστῶς σωζομένων. θαυματουργοὶ, θεοφόροι πατέρες. φαῦστε δαλμάτε καὶ θεῖε ἰσάκιε. θεράποντες τοῦ ἰησοῦ. μοναζόντων φωστῆρες ἀνέσπεροι:~ θκ.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις. καὶ παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις. ἐπισκοπῇ, παναγία παρθένε. σωτηριώδει σου τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθή. θεοῦ ἐλπίς μου πανύμνητε:~

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ τὰς αἱρέσεις ἀναστρέψαντας ἐν τῇ πίστει. ὕμνοις ἰσάκιον, εὐφημήσωμεν. σὺν τῷ δαλμάτῳ φαῦστον, ὡς τοῦ χριστοῦ θεράποντας. αὐτοὶ

γὰρ

γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ οἶκος.
Τίς ἱκανὸς ἐξειπεῖν ἀνδρῶν, τῶν ὁσίων πρῶν,
τὰς φαιδρὰς ἀρετὰς καὶ τὰ σκάμματα ζῆ
λον τὸν θεῖον. τὴν παῤῥησίαν, τὸ καθαρὸν
τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς
ἐξετέλεσαν, ὥσπερ ὡς ἄγγελοι. ἀλλ᾽ ὅμως
σὺν τούτοις τιμῶμεν τὴν τριάδα πιστῶς.
αὐτοὶ γὰρ ταύτην ἀεὶ φαιδρῶς, σὺν ἀγγέ
λων χοροῖς λιταν εύουσιν :~ Τέλος.
Αὐτοὶ καὶ βοῶσιν, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ψ Τῷ αὐτῷ μηνί, γ΄. μνήμη τῶν ὁσίων πρων
ἡμῶν δαλμάτου, φαύστου, καὶ ἰσακίου. Στί.

Κυκλοῦσιν ἀνδρῶν εἰς δύο τρεῖς τὸν δρόμον.
Ὕψιστε φαῦστος ἰσάκιος δαλμάτος.
Δαλμάτος ἰσάκιος τριτάτῃ θάνεν ἠδὲ γε
φαῦστος.

Οὗτος ὁ ἅγιος δαλμάτος, ἐστρατεύετο ἐν τῇ
δευτέρᾳ σχολῇ ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως,
ζῶν εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως. διὰ δὲ τὸν θεόν,
καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα. καὶ μό
νον τὸν υἱὸν αὐτοῦ φαῦστον, μεθ᾽ ἑαυτοῦ πα
ραλαβών, ἔρχεται πρὸς τὸν ὅσιον ἰσά
κιον, καὶ τὸν μοναστὴν ὑπέρχεται βίον, καὶ
εἰς ὕψος ἀρετῶν ἤρθη μέγιστον. ὁ δὲ θαυμά
σιος οὗτος ἰσάκιος, ἐκ παρθένου ἀρξάμενος αὐτὸν
τὴν ἔρημον ᾤκησε. πᾶν εἶδος ἀρετῆς με
τερχόμενος. ὅθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρό
τατος ἦν τῷ βίῳ κοσμούμενος. οὗτος ἐξορχό
μενον τοῦ βασιλέως οὐάλεντος πρὸς τὸν
κατὰ τῶν σκυθῶν πόλεμον, προσελθὼν
ἔφη. τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνοί
ξον ὦ βασιλεῦ, νικήσεις τὸν πόλεμον. ὡς
δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ᾽ εἰς θυμὸν κινηθείς, ὑπο
στρέφοντός μου φησὶν ὁ βασιλεύς, παρέξω
σοι τούτων τὰς ἀμοιβάς. εἰ ἐπιστρέψεις εἶπεν
ὁ ὅσιος οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεός. συνάψης γὰρ
τὸν πόλεμον, καὶ φεύξῃ ἔμπροσθεν τῶν ἐχ
θρῶν σου. καὶ ζῶν, πυρὶ καταναλωθήσῃ. ὃ καὶ
γέγονεν. ἐν ἀχυρῶνι γὰρ ἐγκλεισθείς, κα
τεφλέχθη. οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῇ
δε, τὸν ὅσιον δαλμάτον ἡγούμενον παρε
στήσατο. ἡνίκα τῇ τότε τῆς κωνσταντίνου πό
λεως πατριάρχου ὄντος. αὐτὸς δὲ πρότερον
διαπρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει. καὶ ἐπὶ τεσσα
ράκοντα ἡμέρας ἄσιτος διαμείνας, καὶ
ἐν ἄλλαις τοσαύταις ἐν ἐκστάσει γενόμενος.
καὶ τοῖς βασιλεῦσι καὶ τῇ συγκλήτῳ, καὶ τοῖς
κατ᾽ ἔφεσον συνελθοῦσι πατράσιν αἰδέσι
μος φανείς, καὶ ἀρχιμανδρίτην αὐτόν, καὶ
τοὺς μετ᾽ αὐτόν, τῆς κατ᾽ αὐτὸν μονῆς ἄρ
χοντας ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρ
χειν. καὶ ἐν χριστῷ κοιμηθείς, κατατίθε
ται ἐν τῷ ἰδίῳ μοναστηρίῳ :~

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
στεφάνου πάπα ῥώμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ οὐαλεριανοῦ καὶ γαλιήνου τῶν
ὑπάτων, ἐν τῇ ῥωμαίων πόλει, κρυπτόμε
νος δὲ διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμόν. τοὺς
πρὸς αὐτὸν παραγενομένους, τὴν εἰς χριστὸν
πίστιν διδάσκων ἐβάπτιζεν, ἐξ ὧν πολλοὺς
πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ ἀναγνώστας
κατέστησεν. ἐκ τούτων τινὲς συλληφθέντων,
καὶ παῤῥησίᾳ τὸν χριστὸν ὁμολογησάντων, τὸν
διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο. ὅθεν
διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος στέφα
νος ἑαυτὸν κατέστησε φανερόν. καὶ ἀχθεὶς
ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἄρεος, ὅλον διὰ προσευχῆς
ἔσεισε, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. φυ
γόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, αὐτὸς εἰς τὸν
τάφον λουκίας τοῦ μάρτυρος ἔρχεται. ἔνθα
τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον. κἀ
κεῖ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. τῶν στρα
τιωτῶν ζητησάντων καὶ εὑρόντων αὐτόν :~

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ὁμολογητοῦ, ἰωάννου ἡγουμένου μονῆς
τῆς παταλαραίας.

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία σαλώμη ἡ μυροφό
ρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στί.

Τῆς σαρκὸς οἷον ἐκκυλισθείσης λίθου,
Ὁρᾷ σαλώμη χριστὸν οὐ χριστοῦ τάφον.

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ὁ ἅγιος ἀπόστολος κούαρ
τος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Στί.

Ἀπόστολος κούαρτε πληρώσας δρόμον,
Πρὸς τὸν διεκπέμψαντα τείνεις τὸν δρόμον.

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία θεοκλητώ, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται. Στί.

Θεοκλητὼ τὴν κλῆσιν ἔργῳ δηλοῖ,
Κλητὴ θεῷ φανεῖσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἄνθρακες ὤφθητε τῷ θείῳ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ παρακλήτου. καταφλέγοντες μὲν, τὴν ὕλην τῆς κακίας. τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, θεοφόροι εἰς αἰῶνας :~

Σάρκα δυσήνιον νηστείαις, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε. καὶ κακίαν ἐχθροῦ κατέκλυσας τοῖς ὄμβροις. τῶν ψυχικῶν δακρύων σου, θεοφόρε εἰς αἰῶνας :~

Τέλος μακάριον εὑρόντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν. καὶ ὁσίων χοροῖς, συνήφθητε πατέρες. μεθ᾽ ὧν βοᾶτε κύριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ Θκ.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα θεὸν μόνη. θεοτόκε ἁγνὴ, ὧ πίστει μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς :~

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥάβδῳ σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες. πᾶσαν Φαραὼ τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν. ὠλέσατε ἅγιοι. καὶ μοναστῶν πλῆθος Ἰσραὴλ. γῆν πρὸς ἀπαθείας μελῳδοῦντας ἀπαύστως. εἱλκύσατε πατέρες. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἀρετιζόντων ἔπαρσιν, περιφανῶς ἐταπείνωσας. πόρρωθεν προβλέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν. πτωχοῖς ἐπεκούρησας. καὶ ὁδηγὸς ἐγένου τυφλῶν. γήρους βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε :~

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενήστευκας. αὖθις τε τοσαύτας ὑπὲρ φύσιν ὕπνωσας. ἐγρήγορον ἔχων σου, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφέ. καὶ τῇ τοῦ θεοῦ, φωταγωγούμενος αἴγλῃ. πρὸς ὃν βοᾷς Δαλμάτε, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Ὁ κατοικήσας κύριε, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σου. ὅλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε. διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοβόλοις δήγμασι. καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἁμαρτιῶν ἐφόδοις, καθάρισον παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν. λαὸς ὑπερυψοῦτε χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος. ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν :~

Ἰσχύσαντες σθένει τοῦ θεοῦ, δυνάμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος. καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν μοναζόντων ἀρχηγοί. καὶ νῦν κλεϊζόμενοι. μεταβεβήκασι πρὸς, ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραινόμενοι.

Ὤφθητε τοῦ φωτὸς λαμπάδες, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες. ῥόδα ἀμάραντα, τοῦ παραδείσου εὐωδιάζοντα. τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, πατέρες τρισόλβιοι. διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἑορτάζομεν :~

Στέφανον ὡς ὑπὲρ εὐπρεπῆ, περικείμενοι σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν. καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα. εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ χριστοῦ, χαίροντες εἰσήλθετε, ἀναπαυόμενοι. καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ἤστραψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα. ἡ θεία μνήμη ὑμῶν. μάκαρ Δαλμάτε Φαῦστε Ἰσάκιε. τῶν μοναζόντων ἀρχηγοί. καὶ νῦν κλεϊζόμενοι. μεταβεβήκατε, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς ἀγαλλόμενοι. Θκ.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν καρδίαν μου κακίᾳ τυφλώττουσαν. καὶ μὴ εἰς θάνατον, παραχωρήσῃς νῦν ἀφυπνῶσαί με. τοῖς ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, ἀεὶ σκοτιζόμενον. ἵνα δοξάζω σε. εὐχαρίστως θεοτόκε πανάμωμε :~

Ὁ εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν ἀγγέλων σύσκηνοι. Δαλμάτε Φαῦστε σὺν ἅμα, τῷ θαυμαστῷ Ἰσακίῳ. μνείαν ἡμῶν πρὸς κύριον, ποιεῖτε, ὡς παρίστασθε. ἀδιαλείπτως ἅγιοι. τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην :~ Θκ.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντα με. πάθεσι νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος. καὶ πρὸς δουλείαν ἕλκυσον, τὴν σὴν καὶ οὗ ἐγέννησας. ἵνα ὑμνῶ σε ἄχραντε,

θεω

χερσικῶς θεοτόκε, χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα:~

Σταυροθεοτόκιον ὅμοιον.

Παρισταμένη παναγία με, ἐν τῷ σταυρῷ καὶ βλέπουσα τὸν σὸν υἱὸν ἐν τῷ ξύλῳ, ταθέντα ἄπρωμεν θρηνοῦσα. μητρικῶς ἠλάλαζες δακρύουσα καὶ λέγουσα. τί τοῦτο τὸ παράδοξον. ὅτι ὁ κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ σταθῆναι ἠνέσχου:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ΄. τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ. στιχηρὰ ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Παρανόμου προστάγματος. τῷ θεῷ πειθαρχήσαντες, παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν. καὶ δεσμωθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον. καὶ ἀξίαν κοσμικήν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον τὸ ἀξίωμα. τὸ αὐτοὺς περιδόξους, ἐκτελέσαν. καὶ τὴν ἄνω προξενήσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν:~

Ἑαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως ἅγιοι. καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε. ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν κύριον. ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν. οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλάνθρωπος οἶδεν. ἀφυπνῶσαι. ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται:~

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς ἁγίοις προστίθεται. ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ᾐσθάνοντο. οὕτω καὶ νῦν ἐγειρόμενοι. σαφῶς κατεπλήττοντο. εἰς γὰρ πίστωσιν νεκρῶν, ἀναστάσεως γέγονε. τὸ τελούμενον. ὅπως γνόντες οἱ ταύτην, ἀθετοῦντες. ἀποφεράττωνται ἐν πίστει. δοξολογοῦντες τοὺς μάρτυρας:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία θεόνυμφε. καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον. εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν. ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι. μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους. καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι:~

Σταυροθεοτόκιον ὅμοιον.

Αὔγους.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σου. ἐν τῷ ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν. ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο. καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο, υἱὲ ποθεινότατε. πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε. πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε. προσηλώθης. ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα:~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ΄.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τῶν ἁγίων.

ᾠδὴ α΄. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν.

Τοὺς ἀριθμῷ, λάμποντας τιμίους λίθους ἑπτά. δεῦτε πιστῶς τιμήσωμεν. ὅτι πυρσεύουσι, τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν. τῆς ἑπταφώτου κρεῖττον, λυχνίας τῆς νομικῆς:~

Οἱ τῆς σαρκός, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῷ. παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον. ὡς ὕπνον θάνατον. παραδόξως λαβόντες. κρατύνοντες τὸ δόγμα, τῆς ἀναστάσεως:~

Ἱεριχώ, πέπτωκε βοῇ σαλπίγγων ἑπτά. ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαρσις, τῇ ἑπταφώνῳ νῦν, πίστει τῶν ἀθλοφόρων. κατῆλθεν ἕως ᾅδου, καὶ διαλέλυται:~

Στέφος διπλοῦν, ἅγιοι παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς. ἐδέξασθε πορθήσαντες. εἰδώλων καύχησιν. καὶ ἐγέρσεως πίστιν. τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει πιστῶς:~

Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις ἀνύμφευτε. ὁ γὰρ πατρὶ συνάναρχος, ἐν θείῳ πνεύματι. συναΐδιος λόγος. ἐκ σοῦ ἐσωματώθη. χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμοῦ. ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἀστέρες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ἐδείχθητε. τῇ πίστει, ἀστράπτοντες ἀθλοφόροι. καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῷ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνατε:~

Πρὸ βήματος στερρῶς ἑστῶτες ἅγιοι. τυράννου, ὡς πάλαι οἱ Μακκαβαῖοι. τῇ στρατείᾳ διημείψατε. τὴν ἐπίκηρον δόξαν, στρατευθέντες Χριστῷ:~

Ἀξίως τῷ Χριστῷ δεκτὴ ἐδείχθητε. θυσία, προσαχθεῖς ἅγιοι παῖδες. καὶ ὀσμὴ πανευωδέστατος. τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερρῶς:~

Θεοτοκίον.

Βάτος ἐν Σινᾷ προεδήλου τύπωσε. παρθένε, τὸ παράδοξον σοῦ τόκου. τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς θεότητος, οὐκ ἐφλέχθης ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς:~ Ὁ εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ κύριε. ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον. εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε:~ Κάθισμα ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες. καὶ ἀφθάρτοις, δωρεὰς εἰληφότες. καταφθορὰς διέμειναν τεθνήξαντες ἐκτός. ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους. ἅπασαν ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες χριστὸν ἀνυμνήσωμεν:~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Φιλαμαρτήμων πεφυκὼς δυσωπῶ σε. τὸν ἀναμάρτητον θεὸν τετοκυῖα. τὸν ἁμαρτίας αἴροντα τοῦ κόσμου σεμνή. τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτείρησαι ψυχήν μου. καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλεῖψαι. ἁμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἱλασμός. καὶ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις:~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ πατρὸς γεννηθέντα. ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα. ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς θεὸς ὑπ' ἀγγέλων. ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν υἱέ, θέλων σταυροῦσαι, ὑμνῶ σε μακρόθυμε:~

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε, τὴν ἀκοήν.

Ἱερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ, ἑπτὰ τετιμημένον. τοὺς ἑπτὰ τιμίους παῖδας ὑμνήσωμεν:~

Σοφιζόμενον μάταιοι, τὸν δυσσεβῆ, τῆς πλάνης βασιλέα. ἐφεσίων παῖδες ἔδειξαν ἄφρονα:~

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, περὶ τῆς κοινῆς, ἐγέρσεως ἀφράστως. ἀναστάντες παῖδες, δόξῃ ἐστέφθητε:~ Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς πρεσβεύουσα. ὑπὲρ ἡμῶν, ἀεὶ εὐλογημένη. λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως ἄχραντε:~ ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἀμεταπειθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανὲν τὸν ἐπὶ γῆς θάνατον. ὑπερφυῶς, ἀνέστητε αὖθις, πιστούμενοι σαφῶς. ἐφέσιοι παῖδες, νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν:~

Ἱερωθέντες θεῷ. ὁμολογίᾳ ἀληθεῖ πίστεως, ὡς ἀθληταί. νόμιμοι κυρίου, ἐρρύσθητε σοφοί. κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ στεφάνων ἤρασθε:~

Νενικηκότες στερρῶς. εἰδώλων πλάνην, ἀοίκλεεῖς μάρτυρες. καὶ ἀσεβῶν, αἱρέσεις δογμάτων. φυλάττοιτε ἀεί. τοὺς ὁμολογοῦντας, νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν:~ Θεοτοκίον.

Ἐν δύο φύσεσι, καὶ ὑποστάσει δὲ μιᾷ πέφυκας. τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως. καὶ τέλειος θεός. τεχθεὶς ἐξ ἁγίας, μητρὸς ὑπερούσιος:~ ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἱ τῆς θείας σοφίας ἰσάριθμοι, στῦλοι ἀφημειάθωσαν, ἅγιοι παῖδες ἑπτά. λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες. τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα:~

Ἡ ὁμῶ θείας προνοίας φρουρούμενοι. σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον. ἐν ᾧ νεκροὶ καὶ ἄφθαρτοι. πολυχρόνιοι ἅγιοι ὤφθητε.

Ἀφθαρσίᾳ συνέστιοι μάρτυρες. πίστιν ἐκδιώκετε φθοροποιὸν καὶ νεκράν, καὶ τῷ θεῷ πρεσβεύετε. ὑπὲρ τῶν ἐλπιζόντων ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε. νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἐπήνθησεν. ὅτι μαρία τέτοκε. τὴν χαρὰν τὸν σωτῆρα καὶ κύριον:~

Ὁ εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, δ'. μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν ἐφέσῳ. μαξιμιλιανοῦ. ἐξακουστωδιανοῦ. ἰαμβλίχου. μαρτινιανοῦ. διονυσίου. ἰωάννου. καὶ κωνσταντίνου. Στίχοι.

Τὸν ἑπτάριθμον τιμῶ χορὸν μαρτύρων,
Δείξαντα ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.
Τῇ δὲ τετάρτῃ νεκροέγερτοι ξυνώταμον ἑπτά.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, ὑπῆρχον ἐπὶ δεκίου βασιλέως. καὶ καιρὸν λαβόντες βουλεύσασθαι, τὰ ὑπάρχοντα τῶν τοῖς πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ, εὐξάμενοί τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχάς.

χάς. ὡς δὲ τοῦ βασιλέως δεκίου ἀναζητήσαντος τούτους πρὸς τὸ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι εἰς ἔφεσον, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθείς. ἐκέλευσε ἐμφραχθῆναι τούτου τὸ στόμιον. ἔκτοτε οὖν τριακοσίων ἑβδομήκοντα δύο χρόνων παρερρυηκότων, ἐπὶ τῆς βασιλείας θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἱρέσεως ἀναφυείσης, περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀνάστασιν. ὁ βασιλεὺς βλέπων τὴν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν ταραττομένην, διά τό, καὶ ἐπισκόπους τινὰς τῇ αὐτῇ αἱρέσει ἁλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξασθαι. ὅμως σάκκον περιβαλλόμενος, καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθρήνει παρακαλῶν τὸν θεόν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ τὸ ζητούμενον. οὐ παρεῖδεν οὖν ὁ κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἐπένευσε τοιῷδε τρόπῳ. ὁ τοῦ ὄρους κύριος ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, μάνδραν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ. καὶ κυλίσαντος αὐτοῦ λίθους ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκείνου ἡμέρας δύο, πρὸς οἰκοδομὴν τῆς μάνδρας, ἠνοίγη ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου. καὶ συμβὰν οὕτω θεοῦ προστάξει, ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖσε τελευτήσαντες ἅγιοι ἑπτὰ παῖδες καὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἤδη χθὲς ὑπνώσαντες, μηδ᾽ ὁπωσοῦν ἀλλοιωθέντων. ὡς μηδὲ τῶν περιβλημάτων αὐτῶν ὧν ἐνεδέδυντο, ἐκ τῆς γῆς παραβλαβέντων τὸ σύνολον. καὶ πλεῖον ἐπὶ μνήμης ἔχοντες, ὅτι δέκιος ζητεῖ αὐτοὺς τιμωρήσασθαι. περὶ τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὡμίλουν. τοῦ μαξιμιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος. εἰ καὶ κρατηθῶμεν ἀδελφοί, στῶμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ προδώσωμεν ἑαυτῶν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν. ἀλλὰ σύ ἀδελφὲ ἰάμβληχε, ἄπελθε ἐξώνησαι ἄρτους, πλείονας περισσοτέρους, ὀψὲ γὰρ ὀλίγους ἤνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμήθημεν. καὶ μάθε οὖν τί περὶ ἡμᾶς βούλεται δέκιος. ἀπελθὼν ἰάμβληχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν. ἰδὼν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίσματα ἐνηλλαγμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδόκει ὅραμα βλέπειν, ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι. ἀπελθὼν δὲ ὅμως εἰς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους. καὶ δοὺς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν. ὡς δὲ ἑώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας καὶ φάσκοντας, θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρείου προσφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμενον. τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγων, τὴν τύπωσιν φέροντος. τρόμῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνίᾳ, νομίζων ἀναγνωρισθῆναι ὑπ᾽ αὐτῶν καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεὶς δι᾽ αὐτῶν, δεκίῳ τῷ βασιλεῖ. τοίνυν καὶ προσπεσὼν, ἐπιβόλει λέγων, δέομαι ὑμῶν κύριοί μου. ὡς ἐπεὶ τὸ ἀργύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λάβετε, καὶ τοὺς ἄρτους μόνον ἄφετέ με ἀναχωρῆσαι. οἱ δὲ δεῖξον ἡμῖν ἔλεγον τὸν θησαυρὸν, καὶ ποίησον ἡμᾶς κοινωνούς, εἰ δ᾽ οὖν παραδίδομέν σε εἰς θάνατον. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ. σιωποῦν ὁρῶντες τοῦτον. τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπέθεντο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἷλκον, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀνθύπατον ἤγαγον παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν. ὃν οὗτος ἰδὼν, ἤρετο. διήγησαι ἡμῖν ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὗρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ. ὁ δὲ, ἀπεκρίνατο. εὕρεμα μηδέποτε εὑρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κεκτῆσθαι, καὶ τί μοι ἐστὶ τὸ συμβάν, οὐ γινώσκω. καὶ ὁ ἀνθύπατος. ποίας πόλεως εἶ. ὁ δὲ, ἐκ ταύτης ἔφησεν εἰμί, ἐὰν ἡ ἔφεσος αὕτη ἐστίν. καὶ ὁ ἀνθύπατος. καὶ τίνες εἰσὶν οἱ γονεῖς σου, ἐλθέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστευόμεν σοι. ὁ δεῖνα εἶπεν ὁ πατήρ μου. καὶ ὁ δεῖνα ἐστὶ προσγενής, καὶ ὁ δεῖνα πάππος. καὶ ὁ ἀνθύπατος πρὸς αὐτόν. ξένα καὶ ἀνυπόστατα τὰ ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατὰ συνήθειαν λεγομένων, λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι. ἰάμβληχος εἶπεν. ἐὰν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεύεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ γινώσκω. ὁ ἀνθύπατος εἶπεν. ἀσεβέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἀπὸ τῆς ἐπιγρα

φῆς

φῆς βοᾷ, περὶ τριακοσίων καὶ ἐπέκεινα τυπωθῆναι, ἐπὶ δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ νεώτερος ὢν, σπεύδεις ἀπατῆσαι ἡμᾶς; τότε ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρεκάλει λέγων. δέομαι ὑμῶν κύριοί μου, ποῦ ἐστι δέκιος ὁ βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ: οἱ δὲ, πρὸς αὐτὸν, ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις, δέκιος οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε. καὶ ὁ ἰάμβλιχος. διὰ τοῦτο κύριοί μου ἐξεπλάγητε, ἀλλ' ἀκολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν σημείων, πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου. ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου δεκίου τοῦ βασιλέως ἐφύγομεν. καὶ τῇ χθὲς, ἐλθὼν ἀγοράσαι ἄρτους, εἶδον ὅτι εἰσῆλθε δέκιος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. ταῦτα εἶπε, καὶ ὁ ἐπίσκοπος μαρῖνος ἀκούσας, λέγει τῷ ἀνθυπάτῳ. ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συνέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ. ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθε πρὸς τὸ σπήλαιον πρῶτος ὁ ἰάμβλιχος. εἶθ' οὕτως ὁ ἐπίσκοπος. καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφεὶς τῆς θύρας, ἴδε γλωσσόκομον ἐσφραγισμένον δυὸ σφραγῖσιν ἀργυρείοις. ὅπερ ἔθεντο ῥουφῖνος καὶ θεόδωρος ὡς χριστιανοί, ἀποσταλέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ δεκίου ἐπὶ τὸ ἐμφραγῆναι τὸ σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν ἁγίων ὑπομνήματα, καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίσι μολυβδίναις. καὶ συναχθέντων πάντων τῶν προκειμένων σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ, καὶ ἀνοίξαντες, εὗρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας. καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες. καὶ εἰσελθόντες ἔνδον τοῦ σπηλαίου, εὗρον τοὺς ἁγίους, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ καθίσαντες, ἠρώτων αὐτούς. οἱ δὲ, διηγήσαντο, ἐν πρώτοις μὲν, τὰ περὶ ἑαυτῶν. εἶθ' οὕτως, τὰ τοῦ βασιλέως δεκίου ἀνδραγαθήματα. καὶ ἐξίσταντο ἅπαντες, καὶ ἐδόξαζον τὸν τῶν θαυμασίων θεόν. τότε ὁ ἀνθύπατος σὺν τῷ ἐπισκόπῳ δι' ἀναφορᾶς, δηλα τῷ βασιλεῖ θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῇ πολλῇ τὸν τόπον κατέλαβε. καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοὺς τῶν ἁγίων πόδας πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δάκρυσιν ἐναπέσμηχε. καὶ ἠγαλλιᾶτο καὶ ἔχαιρεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖδε κύριος τὴν αἴτησιν αὐτοῦ. ἀλλ' ὑπέδειξεν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς, τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν. προσομιλοῦντος οὖν τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἁγίων, ἅμα τοῖς ἐπισκόποις, καὶ ἑτέροις ἄρχουσιν οὐκ ὀλίγοις, οἱ ἅγιοι μικρὸν ἐναπονυστάξαντες, τούτων ὁρώντων, πρὸς κύριον ἐξεδήμησαν. τότε ὁ βασιλεὺς, δοὺς ἄμφια πολύτιμα καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱκανόν. ἐφ' ᾧ γενέσθαι γλωσσόκομα ἑπτὰ, εἰς τιμὴν τῶν ἁγίων, ἐν τούτοις κατατεθῆναι ἐκέλευσεν. ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, οἱ ἅγιοι τῷ βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον. ἔασον ἡμᾶς ὦ βασιλεῦ ἐν τῇ γῇ, ὅθεν ἅπαξ ἀνέστημεν. γενομένης δὲ συνάξεως οὐκ ὀλίγοις, ἐπισκόπων τε καὶ ἀρχόντων, ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ καταθεὶς τοὺς ἁγίους, ὡς οὗτοι δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμόσυνον ἑορτὴν ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως ἐφεσίων πεποίηκε. καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος. καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας ἐπισκόπους, διὰ τὸ κηρύττειν τὴν ἀνάστασιν ἀνεκαλέσατο. καὶ κοινὴ παρὰ πάντων ἑορτὴ γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν, ἀμήν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, καὶ μάρτυρος αὐδοκίας. στίχ.

Ὀσμή τι τοῦτο, σῶμα τῆς αὐδοκίας,
Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἤκει χαρίτων.
Πότνια αὐδοκίη νεκρὰ ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Αὕτη ἡ ἁγία μάρτυς αὐδοκία, ῥωμαία ἦν. ἐξ ἀνατολῶν ὁρμωμένη. αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ περσῶν, κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν. καὶ πεπυκνωμένη οὖσα ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ἐνουθέτησε πάντας τοὺς αἰχμαλώτους.

τοις. καὶ γνώριμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη,
ἣν καὶ συνήθης ταῖς τῶν περσῶν γυναιξί.
καὶ οὐκ ὀλίγας μετέβαλε πρὸς τὴν θεο-
γνωσίαν. διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται
βουνεύροις. καὶ ῥιφεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, διε-
τέλεσε μῆνας δύο. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν
ἀνακριθεῖσα, καὶ τὸν χριστὸν θεὸν ἀληθινὸν
ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς, διὰ
ῥάβδου ῥοιᾶς, ἕως ἂν αἱ σάρκες διατμη-
θεῖσαι, κατέπεσον. καὶ οἱ τύπτοντες, κατε-
φοινίχθησαν ἀπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς.
καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλα-
κὴν, κατησφαλίσαντο. μετὰ δὲ παραδρο-
μὴν μηνῶν ἕξ, ἐξαγαγόντες αὐτὴν καὶ ἀνα-
κρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομή-
κεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς καὶ ἀποδήσαντες, γε-
γυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐ-
σπαργάνωσαν, καὶ συσφίξαντες μετὰ λε-
πτῆς σπάρτου τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν,
τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς. καὶ ἕνα
πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀ-
νηλεεῖς. καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δρυ-
μείας καὶ ὀδυνηρὰς ὀδύνας ἐποίουν τῇ μάρ-
τυρι. εἶθ' οὕτως κρεμάσαντες καὶ καλωδίοις
καὶ ἅπαν σῶμα τῆς ἁγίας καλύψαντες, καὶ
διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν
πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῆς. καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν
ἡμιθανῆ καὶ ἄλαλον, ἀπέτεμον τὴν κε-
φαλὴν αὐτῆς:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἐλευθέριος ὁ κουβικου-
λάριος, ξίφει τελειοῦται. στίχ.

Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος,
Ἐλεύθερον γὰρ εἶχεν νοῦν παντὸς φόβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς θαθουὴλ ἐν
μηλέᾳ κρεμασθεὶς τελειοῦται. στίχ.

Θνήσκει θαθουὴλ κρεμασθεὶς ἐν μηλέᾳ,
Ὡς ἂν φυγήσῃ τῆς ἐδὲμ μῆλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας μάρτυρος ἴας, καὶ
τῶν σὺν αὐτῇ. στίχ.

Ὀσμὴν ἴων ἔπνευσεν ἡ μάρτυς ἴα,
Ἐρυθροβαφῶν αἱμάτων ἀτμοπνόων.

Αὕτη ἦν ἐπὶ σαβώρου βασιλέως περσῶν,
πρεσβυτάτην ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. συνε-
λήφθη οὖν μετὰ ἐννέα χιλιάδων χριστια-
νῶν αἰχμαλώτων, παρὰ τῶν ἀρχιμάγων
διαφόροις βασάνοις καὶ πικραῖς τιμωρίαις
παραδοθέντων. μεθ' ὧν καὶ ἡ μακαρία,
ταῖς τιμωρίαις ἐνεκαρτέρει. ἥτις μετὰ
πολλῶν βασάνων αἰκίας, τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Λοχεῖα χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ παῖδες ὤφ-
θησαν. δι' ὧν τὸ δόγμα, τῆς αἱρέσεως, τῆς
ἐκκλησίας διώκεται. καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμ-
πει, ὅτι ἔσται ἡ ἀνάστασις. πάσης ψυχῆς τε
καὶ σαρκὸς καθὰ γεγέννηται:~

Ὡς ὄντες στερροί, περὶ θαυμαστοῦ ἀληθῶς ἐν τῇ
ἀθλήσει ὑμῶν. ἅγιοι παῖδες, αὖθις ὤφθη-
τε. καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες. δόξῃ κρα-
ταιούμενοι θείᾳ, ἀσεβῶς πιστωσάμενοι. ἐν
ἑαυτοῖς τὸ ἀληθὲς τῆς ἀναστάσεως:~

Ψυχῶν τε ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται
ἀνάστασις. ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ, ἄνευ σώματος,
ψυχὴ ἐν κόσμῳ παρέρχεσθαι. οὕτως οὐδὲ σώ-
ματος πάρεξ, οἱ πανεύφημοι ἔλεγον. ἢ δο-
ξασθήσεται ψυχή, ἢ ἐτασθήσεται:~ Θκ.

Τεκοῦσα θεὸν, τὸν σωτῆρα τοῦ παντὸς μαρία
γέγονας. ἀπεγνωσμένων, ἐπανόρθωσις.
καὶ ἀθεμούντων ἐπίσκεψις. καὶ ἀπελπισμέ-
νων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια. εὐλο-
γημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου:~

ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς
παισὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς
δρόσον, μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε, τὰ
ἔργα ὡς κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:~

Ῥίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δει-
νῶς οἱ θεῖοι παῖδες. ἐκτεμόντες τῆς πλά-
νης, καὶ τῆς αἱρέσεως νῦν. κομῶσι, καρπὸν
τὸν τῆς πίστεως. ζῶντες καὶ ταφέντες, πι-
στῶς καὶ ἀναστάντες:~

Οἱ ἐφεσίων ἀρχηγοί, παῖδες ἅγιοι ἑπτὰ καὶ
ἀθλοφόροι. τῆς χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ
βασιλείας πιστῶς. ἐνθέως, ἐδείχθησαν
στήριγμα. οὓς ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας:~

Ἑτερ.

Στερροὶ φανέντες ἀθληταί, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων. ἀπλανῆ τὴν πορείαν, τῆς εὐσεβείας ὁμοῦ. οἱ παῖδες, ποιούμενοι ἔκραζον. σὲ ὑπερυψοῦμεν, χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Φῶς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς παισὶν ἐν τῷ σπηλαίῳ παραδόξως. ἐκ θεοῦ ἐχαρίσθη. καὶ ἀναστάντες οἱ πρίν. θανέντες, ὡς ζῶντες ἐκραύγαζον. σῶσον ὁ θεὸς τοὺς ἐν πίστει σὲ ὑμνοῦντας:~ Θκ.

Οὐδεὶς ἀπώλετο ἁγνή. τὰς τῆς πίστεως ἐλπίδας κεκτημένος. ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, παρθένε μήτηρ θεοῦ. ἢ μόνοι, οἱ φθόνῳ ἀρνούμενοι. σοῦ μὴ προσκυνεῖν, τὴν μορφὴν τῆς ἐμφορείας:~ Ὠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Μ Τὸν πρὸ ἡλίου, φωστῆρα τὸν θεὸν δὲ ἀνατείλαντα. σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα,
»» ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
»» σωματώσασα. εὐλογημένη πανάγνε, σὲ
»» θεοτόκε μεγαλύνομεν:~

Ὄλβος μυστηρίων, καὶ θείων θαυμασίων ἀποκάλυψις. ἡ τῶν ἁγίων, ὤφθη νῦν ἀνάστασις. οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικὸν σαρκὶ θανόντες θάνατον. ἀφθάρτως νῦν ἀνέστησαν. ἠμφιεσμένοι ὡς μὴ θνήξαντες:~

Γνώσεως ταμεῖον, καὶ πίστεως βεβαίας ἀποσφράγισμα. τὸ τῶν ἁγίων, ὤφθη σπήλαιον. προμηνύον τὸ τῆς μελλούσης, κλέος ἀναστάσεως. οὐ τεταρταῖον λάζαρον, ἀλλ' αἰωνίους ἀναστήσειν νεκρούς:~

Ὡς τετιμημένῳ, οἱ παῖδες ἀριθμῷ τε καὶ τῇ πίστει χριστοῦ. τῆς ἐκκλησίας, ὤφθησαν πιστῶν ὀφθαλμοί. ὑπερτέρως τοῦ ζοροβάβελ, λίθου ἀπαστράπτοντος. ὧνπερ τὰ θεῖα πράγματα πραγματικῶς ἀναφημήσωμεν:~

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀνεδήσασθε. παῖδες ἑπτά, καὶ στῦλοι τῆς σοφίας θεοῦ. καὶ δογμάτων ὀρθοδοξίας ἔγερσις ἐδείχθητε. ὡς ἐκκλησίας πρόμαχοι. καὶ πρεσβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς:~ Θκ.

Σῶμα καὶ ψυχήν σε, ἀμόλυντα θεῷ διατηροῦσαν ἁγνή. ὁ βασιλεύς, ἠράσθη σου τοῦ κάλλους χριστός. καὶ μητέρα τῆς ἑαυτοῦ, σαρκώσεως ἀνέδειξε. μαρία ὑπερένδοξε. τὴν σωτηρίαν μου ἀεὶ ἐκπληρῶν:~ Ὁ εἱρμός.

Μ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, τὸν χριστὸν παρρησίᾳ. παῖδες ἑπτὰ καὶ μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων. θεὸν σωτῆρα καὶ κτίστην. ὑμεῖς γὰρ θείᾳ προνοίᾳ, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσιν, κατὰ φύσιν θανέντες. ὑπερφυῶς, αὖθις ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου. αἱρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων:~ Θκ.

Σὺν ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, ἰωάννην μαρτῖνον. καὶ ἀντωνῖνον ᾄσμασι, μαξιμιλιανόν τε. καὶ διονύσιον ἅμα, τῷ κλεινῷ ἐξακουστωδιανῷ. φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων μνήμην. ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς θεοτόκου. πταισμάτων λύσιν εὕρωμεν, παρὰ χριστοῦ τοῦ σωτῆρος:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε'. προεόρτια τῆς ἁγίας μεταμορφώσεως, τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὐσιγνίου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ προεόρτια. ἦχος δ'.

Πρὸς. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ ἰησοῦ ἀναβαίνοντι. εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον. κἀκεῖ ἀκουσώμεθα. φωνῆς θεοῦ ζῶντος, πατρὸς προανάρχου. διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ πνεύματι. αὐτῷ τὴν γνησιότητα, τῆς ἀϊδίου υἱότητος. καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀψώμεθα:~

Δεῦτε προχοράσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν. καὶ πιστῶς ἑτοιμάσωμεν. πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, θεοῦ πολιτείας. ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν. καὶ δόξης ἐπιτύχωμεν, ἧς κατιδεῖν ἠξιώθησαν. ἀποστό-

λων

λων οἱ πρόκριτοι. μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ. Αὖτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν. ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς ἀφετίσωμεν. ἐν ὄρει περιβλῶμαι, θεοῦ τῷ ἁγίῳ. τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτάσαντες. λαμπρότερον ὑπὲρ τὸν ἥλιον. καὶ τὸ φρικτὸν αὐγαζόμενοι. φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν. τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ ἁγίου ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Φοινιχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι. πορφυρίδα ἔνδοξε θείᾳ χάριτι. καὶ κορυφῇ σου διάδημα, ἐπαναδησάμενος. ἀφθαρσίας κοινωνέ. τοῦ σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον. μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων. ὥσπερ σκῆπτρον. τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος:~

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης ἀοίδιμε. τοῦ σταυροῦ τῷ ὅπλῳ γὰρ, συμπεφραξάμενος. πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος. καὶ κατέαξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα. καὶ τὸν στέφανον, εἰληφὼς τὸν τῆς νίκης. ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ δεσπότου, καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος:~

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε. ἀθλητὰ ἀοίδιμε, ἐξεκόμισας. καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν. μετὰ πάντων κατοικεῖς. ἀθλοφόρων γενόμενος. καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν. διὰ τοῦτο, τὴν σεπτήν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν, τῆς μεταμορφώσεως αὐτοῦ. δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός. φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι. τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ προσόμοια ἦχος β'.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προβῶμεν. ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ. ὀψώμενοι τὴν θείαν, Κυρίου μεταμόρφωσιν:~ Στίχ. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια.

Σῆμα θεοπρεπὲς, θεότητος δεικνύει. πρὸ τοῦ σταυροῦ τοῖς μύσταις. ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον:~ Στίχ. Μακάριος ὁ λαός.

Φύσιν τὴν ἐν Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμεῖψαι θέλων. ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει. Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν θεότητα:~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος β'.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός. καὶ ὑποδείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος. καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως. καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν, προϋπαντήσωμεν. φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν. ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης. ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ὁ δεσπότης. τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, κανὼν ὁ προεόρτιος εἰς ς'.
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἀλφάβητος.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὖν ὑπὲρ ἥλιον. καὶ γῆ ἀνακτίσθητι, ῥήμασι ζῶντος Θεοῦ. τὴν υἱότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ. πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ:~

Βροτὸς τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ θεὸς τὸ κρυπτόμενον. ἐπὶ τὸ θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς θεότητος αὐγὴν παραγυμνῶσαι. ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον, δόξης λαμπρότησιν:~

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσεῖ Χριστὸς. τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ. τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίαν. γινόμενοι σήμερον, προεορτάσωμεν.

Εἶτα ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ἀοίδιμον δοξάζειν θέμις.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν ἀγγέλων πανάοιδιμε. συνυπάρχων ἀπαύστως. τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου:~

Οἶκος τοῦ παρακλήτου, ἡγιασμένη σου διάνοια. ἀθλοφόρε ἐδείχθη. διὰ τοῦτο σε πίστει γεραίρομεν:~

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τοῦ σαρκὶ παθόντος

ἐξεικό-

διεκόμισας. τῇ σαρκί σου παμμάκαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι:~

Κρείττων παρανομούντων. κρατυνθεὶς τῷ πνεύματι κατέβαλλες. καὶ τοὺς νόμους κυρίου πανάοιδιμε μάρτυς ἐκράτυνας:~ Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, πέπαυται ἡ λύπη τῇ κυήσει σου. πανευλόγητε κόρη. τῶν πιστῶν ἀφροσύνη πανάμωμε. εἶθ᾽ οὕτως. τὸ προοίμιον. ᾠδὴ α΄. ἦχος αὐτός. ᾌσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου.

Ταύτην προεόρτιον τὴν ἡμέραν. ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοί. τῆς μεταμορφώσεως Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν. κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι:~

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς ἁγίας, μεταμορφώσεως Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀστράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι:~

Ὄρος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν. κεκαθαρμένην ἐκ παθῶν, ἔχοντες ὀψόμεθα. Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν, φωτίζουσαν τὸν νοῦν ἡμῶν:~ Δόξα.

Τριάδα προσώπων τῇ διαιρέσει, μονάδα φύσιν δεικνύν, πάντες προσκυνήσωμεν, πατέρα τὸν ἄναρχον. υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον:~ Θεοτοκίον.

Τὴν ἄμωμον κόρην ἐξ ἧς προῆλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνατείλας Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως θεοτόκον πιστοί:~

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἁπάσης. ὡραῖος μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ᾗ τὸ τῆς θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα. τοῖς μαθηταῖς παρέδειξας. καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι:~

Ἐξ ὄρους ἐπείγεται ἀστράψαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστός. καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί. οὗ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον:~

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρῶσαι, τὰ ῥήματα, πάρεστι Χριστός. ἀποδεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι. ἐν ἑαυτῷ ηὐδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν:~

Εἱρμὸς ἄλλος. σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στὴς πρὸ τοῦ βήματος, ὁμολογῶν θεὸν ἄνακτα. μάρτυς σοφέ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα:~

Ἱερεῖον ἄμωμον, ὁλοκαυτούμενος ἄνθραξι. μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς παρθένου, προσενήνεξας ἄνακτι:~

Νάμασι τοῦ πνεύματος, περικλυζόμενος ἔνδοξε. τὰ θολερά, τῆς πολυθείας, ἀπεξήρανας ῥεύματα:~ Θεοτοκίον.

Ὅλην μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σὲ κινῶ ἁγνὴ δέσποινα. τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον:~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου:~ Κάθισμα ἦχος πλ. α΄.

πρός, Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Ἐναντίων ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων δεσπότην θεὸν καὶ κύριον. μὴ φεισάμενος σαρκός, αἰκιζομένης σφοδρῶς. στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν. συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμε. διὸ ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη ἤγγικε, τοῖς ἐν τῷ σκότει. ὁ τῆς δόξης ἥλιος, ταῖς τῆς θεότητος αὐγαῖς. ἐν τῷ θαβὼρ ἀνερχόμενος. οὗ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλασιν:~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἡ οὐράνιος χορεία, τοῖς γηΐνοις συγγέγηθε. καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπίλαμψιν. ἣν ἀσυγχύτως ἀστράψας, ἀμειβόμενος. τὴν βροτείαν μορφήν. ἐν θαβὼρ ὡς ηὐδόκησε:~

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὡμίλησας. καὶ θαυμάτων πλήθει. κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας. ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξῃ, τῆς θεότητος. ὑπερέλαμψας ἐν τῷ θαβὼρ ἀπροσίτῳ φωτί:~

Ἰησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε. προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου πάθους, αὐτὸς δὲ σωτήρ. πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου, σέλας ἔκρυψας. τοῦ ἡλίου αὐγῇ τοῦ προσώπου σου κύριε:~

ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπωσάμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας μάρτυς ἀοίδιμε. ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἄθλησιν. ἀδιστάκτῳ πίστει ηὐτομόλησας:~

Ἐν κυρίῳ σωτῆρι σου, μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξια-

ἀξιάγαστε. τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἡδεῖαν συνελογίσω:~

Ὑπερήφανον φρόνημα, τοῦ διὰ κακίαν καταλισθήσαντος. ἀθλοφόρε καταβέβληκας. τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος:~

Στρατιώτης ἀήττητος, ὤφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος. ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον. δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας:~ Θεοτοκίον.

Ἰσοδυνάμον συνθρόνον, τέτοκας τὸν λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι ὃν ἱκέτευε σωθῆναί με. παναγία κόρη ἀειπάρθενε:~

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ κηδόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν. ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος. μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος. οἷς ἐν ἀπορρήτῳ καλλονῇ. λάμψας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ:~

Λαμπρυνέσθω τῇ σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον. ἄνεισιν ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ ὄρος. ὅθεν ἀστράψει Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτί. τὰς ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς. δόξῃ τῆς θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός:~

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς ἐν Θαβώρ. λάμψας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ. τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὡς ὑπὲρ χιών. ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς ψαλμικῶς.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Γνησίως προσκολλώμενος πάνσοφε, τῷ δεσπότῃ. σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε:~

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, θεομάκαρ, τὸν ζῶντα κύριον. ἐν ὁσίοις ἐπιστάμενος.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίστεως:~ Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος ἐν νηδύϊ σου ἄχραντε. σωματοῦται. ἀλγῶν τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ῥυόμενος:~

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς. τοῖς φίλοις ἀφετίζων ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς. πρὸς πολιτείαν μεταρσίον. ἐκ βίου χαμαιζήλου ἀνακομίζων αὐτούς:~

Ξενίζων φρένας Χριστὸς μαθητῶν. οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἤστραψε, μόνους καὶ τῶν προφητῶν. δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγούς. ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων προσμαρτυρεῖται θεός:~

Ὁ λύχνος φάναι νῦν ἄρχεται. Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσεσι. τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς. οὗ πρὸς τὴν λάμψιν ὁδεύσωμεν. ἔναντι τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι:~

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ. ἀγεμέσιν ἐκθέμενος τρόποις. οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα μάρτυς. τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμες. καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ σταυροῦ, συμμαχίᾳ τὰ τούτου στρατεύματα:~

Δαιμόνων οἱ λάτραι λάτρην σε, τριάδος ἐγνωκότα βασάνοις. καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ. καθυποβάλλουσι μάρτυς Εὐσίγνιε. ἀλλ' ἤττηνται τῇ ἐπὶ σοί, ἀηττήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε:~

Οἱ χείμαρροι τῶν αἱμάτων σου μάρτυς, θολεροὺς τῆς ἀνομίας χειμάρρους. καὶ ποταμούς, ἀθείας δολίους. καὶ πονηρά, ἀπεξήραναν ῥεύματα. ἰάσεων δὲ τοῖς πιστοῖς. ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν:~ Θεοτοκίον.

Ξηράνασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας. τῇ ἐν σοὶ ἀναβλαστήσει τοῦ λόγου. μῆτερ ἁγνή. ἐκρίζωσον τῆς ψυχῆς μου. τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον. καὶ φυτάδων τῶν ἀρετῶν, τὰ ὡραῖα παρθένε βλαστήματα:~ Ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον.

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς.

Ὡς εὐσεβείας μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα. ἡ ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα. τοὺς θείους ἄθλους σήμερον τοῦ σοφοῦ Εὐσιγνίου. ἀκαταπαύστως βοῶσα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον πολυέλεε:~ Ὁ οἶκος.

Ὁ χορὸς τῶν πιστῶν συναγάλλεται. Εὐσιγνίου τὴν μνήμην γεραίροντες. βασιλεῖς ἱππάρχαι καὶ ἄρχοντες. ξένοι δοῦλοι πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ μάρτυρος δράμετε. ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν. καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρρύονται, καὶ τὸν ἀνυμνοῦσι φαιδρῶς βοῶντες:~ Τέλος.

Τοὺς δούλους σου, συντήρησον πολυέλεε.

Ψ φ

† Τῷ αὐτῷ μηνί, ε΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Εὐσίγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον,
Τομῆς μέχρι κράζοντα Χριστὲ μοι σέβας.
Πέμπτῃ Εὐσιγνίοιο κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεύς, στρατιώτης γενόμενος ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. παρέτεινε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ, μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. ἤδη δέκα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν γενόμενος. ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἔτη ἑξήκοντα ἑπτά. κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν, καὶ διελέγξας αὐτὸν ὡς τὴν πάτριον παραβάντα εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ τιμήν, μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἴδωλα. καὶ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ὅπως ἐξ ἐπιφανείας, ἐπὶ τὴν πίστιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστόν. τοῖς μὲν ἄλλοις συνετὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων, πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτόν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε. καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες Καλλίδιος, καὶ Καλλιδιανός, λιθοβοληθέντες, τελειοῦνται.

Βουνοὺς λίθων ἔχωσαν ὑψηλοὺς λόγε,
Ἰδὼν ἀνθ' ὧν πρὸς σὲ σύγκομοι δύο.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Νόννῃ θανούσῃ τῇ καλῇ καλὸς γόνος,
Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Σουβὲλ ὁ Αἰγύπτιος, βέλει τοξευθείς, τελειοῦται.

Ἄμυλλα βιαθῆς ἐξόπισθεν ὦ Σουβέλ,
Βέλος συνάξας ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Φάβιος ἀρχιεπίσκοπος Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ θύτης,
Χριστῷ προσαχθεὶς θῦμα καινὸν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Πρὸς μετάρσιον, ψυχῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν μαθητῶν ἐκλογήν. ἀκολουθήσωμεν, Χριστῷ κατοπτεύοντι, ξένα θεάματα. θαμβηθέντων δέ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσωμεν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρί. ἐν τῇ οἰκείᾳ σαρκί. τὴν ταύτης λαμπρότητα, ὑποδεικνύεις, σωτήρ. τῷ προσώπῳ σου. λάμψας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συναπέλθωμεν Χριστῷ, εἰς ὄρος ἅγιον. συναναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱούς. καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο. δόξης, μάρτυρας. τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἵμασι μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπησιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος. λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχήν, πρὸς τοῦτον μετετέθης. ἀναβοῶν γηθόμενος, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τοῦ σωτῆρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθεΐας. καὶ χειμῶνα δεινόν, ὑπήνεγκας βασάνων. ἀναβοῶν Εὐσίγνιε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτι σταζόμενος τοῖς ὄμβροις. ὦ ἀοίδιμε τῶν θείων σου αἱμάτων. τῷ δεσπότῃ Χριστῷ παρέστης ἀναμέλπων, εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεός.

Ἵνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσῃς. τῆς προσκαίρου ζωῆς τὴν δόξαν ἐβδελύξω. ἀναβοῶν Εὐσίγνιε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέον ἐκύησας παιδίον, ὃν ἐγέννησε πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων. θεοτόκε ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Τίς μὴ ἐκπλαγῇ παντάναξ λόγε. τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου. ἣν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου ταῖς θείαις λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς. μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει. λάμπρυνον φωτί σου. ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὕψος οὐρανίου πολιτείας. καὶ δόξης τῆς ἀϊδίου

θείαν

θείαν ἔλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου-
μνῶ προεορτάζουσι, τῆς σῆς μεταμορφώ-
σεως, λαμπρὰν πανήγυριν. ἐν ᾗ φῶς
ἀπαστράπτων φαιδρύνεις. τοὺς σὲ ἀνυ-
μνοῦντας, χριστὲ τὸν φωτοδότην:~

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φωτὸς ὑπάρχων. ἀπρόσιτον
καὶ ἀΐδιον προάναρχε. ὁ ἀναβαλλόμενος.
φῶς ὥσπερ ἱμάτιον. φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἐ-
λαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθών. καὶ φῶς
ἐν τῷ ὄρει ἀστράπτον τῆς δόξης τῆς πατρῴας,
δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα:~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῇ χάριτός σου
» γεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα
» ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Θυρεῷ παμμάκαρ εὐσεβείας, πάντοθεν συμ-
πεφραγμένος. τοὺς παρανομοῦντας, ἐτρο-
πώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως. εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ἐν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς θεὸν ἐκέκραξας
τὸν εὐεργέτην. καὶ εἰσήκουσέ σου, καὶ δεινῶν
ἐρρύσατο ἀναβοῶντα. εὐλογεῖτε πάν-
τα τὰ ἔργα:~

Μὴ θεοῖς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον μάρ-
τυς προσάξας. καθαρὰ θυσία, τῷ θεῷ
προσήνεξας μέλπων ἀπαύστως. εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα:~

Ἵνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχῃς πάνσοφε ζωῆς
καὶ δόξης. ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν ἀοίδιμε
ἐθανατώθης. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα. θ'.

Συμπαθὴς παρθένε, θεὸν συμπαθέστατον ἀπο-
τεκοῦσα, συμπαθείας θείας, πάντας κα-
ταξίωσον τοὺς μελῳδοῦντας. εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα. Εἱρμὸς ἄλλος τοῦ τριῳδίου.

Τὸν βασιλέα χριστόν.

Τῆς τοῦ κυρίου λαμπρᾶς, μεταμορφώσεως.
ἡ παροῦσα ἡμέρα τῷ κόσμῳ προσαυγάσασα.
προτρέπεται βοᾶν. πάντα τὰ ἔργα ὑ-
μνεῖτε. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας:~

Τὴν διάνοιαν πιστοί, δεῦτε ἀπίωμεν. πρὸς τὸ
ἅγιον ὄρος. ἴδωμεν μεταμόρφωσιν χριστοῦ τὴν
παμφαῆ. πάντας γὰρ φωτίζει. τοὺς δοξο-
λογοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Αὔγους.

Σήμερον τῆς χριστοῦ μεταμορφώσεως. καθαρᾷ
τῇ καρδίᾳ. προϋπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ
κράξωμεν αὐτῷ. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Τὴν ἐν προσώποις τρισί, μίαν θεότητα συν-
θεολογουμένην. πατέρα υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ
πανάγιον ὁμοῦ. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας:~ Στ.

Ὢ τεραστίου φρικτοῦ, πῶς παρθενεύουσα μη-
φράζεις θεόπαις. τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς δεσπό-
την τίκτουσα θεόν. ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑ-
μνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας:~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμα-
» λωτοι παῖδες. ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες με-
» γάλῃ τῇ φωνῇ. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Χαίρει οὐρανὸς, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα νῦν
προσαιθόμενος. ἥλιον τὸν ἔνδοξον ἐν θα-
βωρίῳ τῷ ὄρει σήμερον. ἡλιακὰς φαιδρό-
τητας, γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς. οὐρανίῳ,
αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι. λαμπομένη καὶ
φῶς χρηματίζουσα:~

Ψάλλων ὁ δαβὶδ, τὴν σὴν μεταμόρφωσιν προα-
νεφώνησε. τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ κυρίῳ λέ-
γων, υἱοῖς ἐν θεοῦ. σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος, ἐν τῇ
ἁγίων βουλαῖς. μέγας ὤφθης, ἐν τοῖς περικύ-
κλῳ σου φοβερὸς ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Ὦ λόγε θεοῦ, σοφία καὶ δύναμις. καὶ χαρακτὴρ
τοῦ πατρός. ὁ θεὲ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἄνθρωπε
γνωριζόμενε. τῆς σῆς μεταμορφώσεως ὑ-
μᾶς ἀξίωσον. ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν
πανήγυριν. ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμ-
ποντας:~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγ-
» κατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε
» μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γα-
» στρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον
θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~

Ἰσχύϊ μάρτυς τοῦ χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν
ἐθανάτωσας, κατεπαιρόμενον, καὶ μάτην ὄν-
τως νῦν φρυαττόμενον. καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτο-
μῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας. καὶ καθηγιά-

γ σας,

σας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἅπασαν:~

Ὡς κόσμος πάντων ἀθλητῶν. ὡς μαρτύρων ὡραιότης ἀοίδιμε. ὡς στῦλος ἄσειστος. τῆς ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα. τῶν ἀσεβῶν περιφανεὶς ὡς θεῖον ἀγλάϊσμα, τῶν προστρεχόντων σοι. ὡς ὁ λόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισαι.

Ἐστάζουσι μύρον οἱ ἀτμοί, τῶν ἱδρώτων σου ἀοίδιμε. καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων εὐωδιάζουσι. καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν. ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε:~

Ἥλιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρύνας τὸ μνημόσυνον σήμερον. τοῦ ἀθλοφόρου σου, αὐτοῦ πρεσβείαις φώτισον δέομαι. τὴν σκοτισθεῖσαν μου ψυχήν, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως. ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ φιλάνθρωπον:~ Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι. ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἁμαρτίας ἀποτυφλούμενα. καὶ δεκτικὰ τῶν θεϊκῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων. ἵνα γεραίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς παναμώμητε:~ Ψου τελωδΐ. εἱρμὸς ἄλλος.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Τὴν αὐτὴν προεόρτιον τὴν ἡμέραν τῆς σῆς κύριε τελουμένην πανενδόξου. καὶ παμφαοῦς μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν:~

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες. τῇ Χριστοῦ μεταμορφώσει. αἱρεθῶμεν φωτοφανεῖς, ταῖς ἀπεργίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες:~

Ἐν θύροις ἱστάμενοι τῆς ἐνδόξου, μεταμορφώσεως κυρίου. αὐγάσωμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες:~ Δόξα.

Σὲ τὴν ἐν τριάδι καὶ ἐν μονάδι, παντεξουσίαρχον οὐσίαν. τὸν πατέρα καὶ υἱόν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν:~ Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. τὴν ἀνωτέραν τῶν ἄνω, τάξεων μόνην ἁγνήν. καὶ πάσης κτίσεως, ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Ὁ εἱρμός. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θωρακισθεὶς ἀοίδιμε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν. τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀθέων τυράννων. καὶ ἦρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας. μεγαλομάρτυς ἔνδοξε. ὅθεν νῦν τῇ τριάδι, παρεστηκώς, σὺν ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπῃς. ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε πόθῳ. Προεόρτιον.

Οἱ δόξης ἐφιέμενοι, ὁλικῶς τῆς ἐνθέου. τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου. μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ θαβὼρ ἀνελθόντες. καὶ Μωϋσεῖ Ἠλίᾳ τε, μαθητῶν τοῖς προστάρχαις, συμμετασχεῖν. θεϊκῆς ἐκλάμψεως ἀπορρήτου. ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως. προεόρτιον τὴν ποιοῦντες. τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν. τὸν κύριον ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς θεότητος. ἀναμορφώσαντα φύσιν καὶ ὡς τὸ πρίν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχος. Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν. καὶ τῇ παμφαεστάτῃ Χριστοῦ μεταμορφώσει, προσχῶμεν ὅπως δόξαν, ὀψώμεθα νῦν τοῦ κυρίου καὶ λέγοντες. σὺ θεὸς μόνος ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον:~

Στίχος. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορευσόμεθα.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος. μεθ᾽ ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία. καὶ τῶν αὐτοῦ, μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει θαβώρ. φωνῆς τοιᾶς δὲ λαλούσης, οὗτός ἐστιν. ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου υἱός:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. α΄.

Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ.

Ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς. καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ΄. ἡ ἁγία μεταμόρφωσις, τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν φθάσῃ γενέσθαι ἡ μεταμόρφωσις ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ, οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς ἑορτῆς. καὶ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ, στιχολογία οὐκ ἔστι. μετὰ δὲ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιό.

Ἰδιόμελα ἦχος δ'. Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο. νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. σοῦ μεταμορφουμένου, καὶ ὑπὸ πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου. παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναι σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου. ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου. ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος:~ δίς.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου κύριε, παραλαβὼν τοὺς μαθητάς, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν. ἀκτῖσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς. ἔνθεν φιλανθρωπίᾳ, ἐκεῖθεν ἐξουσίᾳ. δεῖξαι βουλόμενος τῆς ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα. ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος. δίς.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθεὶς ὁ σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψε. δηλῶν ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. συλλαλοῦντες δὲ τῷ χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυον. ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει. καὶ ὁ πάλαι, διὰ νόμου καὶ προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε θεός. ᾧ καὶ φωνὴ τοῦ πατρός, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα. αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ σταυροῦ τὸν ᾅδην σκυλεύσαντος. καὶ νεκροῖς δωρουμένου. ζωὴν τὴν αἰώνιον. δίς.

Ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιον ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν κύριε. πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανέρωσεν ἡ φρικτή σου μεταμόρφωσις. Πέτρῳ, Ἰωάννῃ, καὶ Ἰακώβῳ. οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτώνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο. οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες. Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ πατρός, ἐμαρτύρει λέγουσα. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός. ἐν ᾧ ηὐδόκησα αὐτοῦ ἀκούετε. ὅστις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~ δίς.

Αὔγους.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν, τὴν σὴν χριστὲ ὁ θεός. τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου μαθητάς, Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβὼρ ἀνελθών. σοῦ δὲ σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. οἱ μαθηταί σου λόγε, ἔρριψαν ἑαυτούς, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ. οὐρανοὶ ἔφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν. ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν κύριον:~

Εἴσοδος. προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν. ἀνάβαθι πρός με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα. τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. καὶ ἀναστὰς Μωσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ. καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν. ἡσυχάσατε αὐτοῦ ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ Ἀαρών, καὶ Ὢρ μεθ' ὑμῶν, ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. καὶ ἀνέβη Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ. καὶ κάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἓξ ἡμέρας, καὶ ἐκάλεσε κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου, ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης. καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας:~

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς κύριον. ἰδοὺ σύ μοι λέγεις ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. σὺ δέ μοι εἶπας, οἶδά σε παρὰ πάντας καὶ χάριν

ἔχεις παρ' ἐμοί. εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς ἵνα ἴδω σε. ὅπως ἂν εὑρηκὼς ὦ χάριν ἐνώπιόν σου. καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τοῦτο. καὶ λέγει αὐτῷ κύριος· ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρά σοι, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν. εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον ὃν εἴρηκας ποιήσω. εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. καὶ λέγει Μωσῆς, δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. καὶ εἶπεν. ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου. καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου κύριος, ἐναντίον σου. καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ. καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτείρω. καὶ εἶπεν, οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου, οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. καὶ εἶπε κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας. ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου. καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας. καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω. καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα μου, καὶ τότε ὄψῃ τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου, οὐκ ὀφθήσεταί σοι. καὶ ὀρθρίσας Μωσῆς τὸ πρωΐ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθάπερ συνέταξεν αὐτῷ κύριος. καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ. καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ Μωσῆς, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι κυρίου. καὶ παρῆλθε κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε κύριος ὁ θεός, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων. μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. καὶ σπεύσας Μωσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ἔρχεται Ἠλιοὺ εἰς Βηρσαβεέ, ἥ ἐστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνάστηθι φάγε καὶ πίε. καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καμψάκης ὕδατος. καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἀνάστηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε. καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν κύριος· ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει, ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἰδοὺ κύριος παρελεύσεται. καὶ πνεῦμα μέγα κραταιόν, διαλῦον ὄρη καὶ συντρῖβον πέτρας ἐνώπιον κυρίου. οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κύριος. καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός. οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος. καὶ μετὰ τὸν συσσεισμὸν πῦρ. οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος. καὶ μετὰ τὸ πῦρ, φωνὴ αὔρας λεπτῆς, κἀκεῖ κύριος. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἠλιού, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου. καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ. καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς προφήτην:~

Εἰς τὴν λιτήν. στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος βʹ.

Μεθοδίου.

Ὁ φωτί σου ἅπασαν, τὴν οἰκουμένην ἁγιάσας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθέ. δείξας τοῖς μαθηταῖς σου, τὴν δυναστείαν σου. ὅτι κόσμον λυτρώσαι ἐκ παραβάσεως. διὸ βοῶμέν σοι. εὔσπλαγχνε κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ἦχος ὁ αὐτός. τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐνδόξως Χριστὲ ὁ θεός. καὶ ὑποδείξας τοῖς μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς θεότητος. καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως. καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ αὐτός. Κασίας.

Τὸ προήλιον σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς προπολεύων. καὶ πρὶν τοῦ σταυροῦ

ἅπαντα

ἀνῆψαν τὰ τῆς φρικτῆς, οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς. σήμερον ἐν θαβὼρ τῷ ὄρει, μυστικῶς τῆς τριάδος τὸν τύπον ὑποδείξας. τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν μαθητῶν, πέτρον καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀναγαγὼν κατ᾽ ἰδίαν. καὶ μικρὸν ὑποκρύψας, τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν. καὶ ταύτην οὐχ ὁλόκληρον. τὸ μὲν, πληροφορῶν αὐτούς, ἅμα καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ θεάσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν. ἀλλ᾽ ὡς ἠδύναντο χωρεῖν, τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπερφερόντως. καὶ προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, μωϋσῆν καὶ ἠλίαν ἠνέγκατο. ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν θεότητα. καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστί, τὸ ἀληθινὸν, τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα. ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. διό, καὶ νεφέλη καθάπερ σκηνὴ περιέσχεν αὐτούς. καὶ φωνὴ ἄνωθεν, τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἠχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα. οὗτός ἐστιν ὃν ἀρράστως, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησα. υἱός ὁ ἀγαπητός μου, ὃν ἀπέστειλα σῶσαι τοὺς εἰς πατέρα καὶ υἱόν, καὶ πνεῦμα ἅγιον βαπτιζομένους. καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετον ἐστίν, ἓν τὸ κράτος τῆς θεότητος, αὐτοῦ ἀκούετε. αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε χριστὲ ὁ θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτί, τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους. τῆς ἀτελευτήτου βασιλείας σου ὡς ὑπεράγαθος :~

Δόξα ἦχος πλ. α΄. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς μεταμορφώσεως αὐτοῦ. δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός. φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι. τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Καὶ νῦν ἑαυτούς.

Νόμου καὶ προφητῶν σε χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν. ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ. μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ ἠλίας, ὁ ἔμπυρος ἁρματηλάτης. καὶ ἄφλεκτος οὐρανο-

Αὔγους.

δρόμος, ἐπὶ τῆς μεταμορφώσεώς σου. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον δέσποτα. ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Εἰς τὸν στίχον εἰσερχόμενοι ἐν τῷ ναῷ. ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα. ἦχος α΄.

Ὁ πάλαι τῷ μωσεῖ συλλαλήσας ἐπὶ τοῦ ὄρους σινᾶ διὰ συμβόλων. ἐγώ εἰμι λέγων ὁ ὤν. σήμερον ἐπ᾽ ὄρους θαβώρ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος. ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν. καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος. μωϋσῆν καὶ ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης. προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ σταυροῦ, καὶ σωτήριον ἀνάστασιν :~ στίχ.

Σοί εἰσιν, οἱ οὐρανοί.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ προορώμενος, ἐν πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν. ὁ θεοπάτωρ δαβίδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην, συγκαλεῖται τὴν κτίσιν. καὶ προφητικῶς ἀνακράζει. θαβὼρ καὶ ἑρμὼν, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει σωτήρ, μετὰ τῶν μαθητῶν σου. τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθεὶς ἀπαστράψαι πάλιν πεποίηκας. μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν τῆς θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα. διὸ βοῶμέν σοι, δημιουργὲ τῶν ἁπάντων κύριε δόξα σοι :~ στίχ.

θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄρρητον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς θεότητος, θεασάμενοι τῶν ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι. ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς μεταμορφώσεως, ἄναρχε χριστέ, τὴν θείαν ἠλλοιώθησαν ἔκστασιν. καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ. φωνῆς ἤκουον πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως. ὅτι εἷς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν. υἱὸς μονογενὴς καὶ σωτὴρ τοῦ κόσμου :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ ἰωάννῃ καὶ ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς σου χριστέ. σήμερον ὑπέδειξας, ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς θεϊκῆς σου

μορφῆς. ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστρά-
ψαντα ὡς τὸ φῶς. καὶ τὸ πρόσωπόν σου
ὑπὲρ τὸν ἥλιον. καὶ μὴ φέροντες ὁρᾶν,
τὸ ἄστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν
κατέπιπτον, μὴ δόλως ἀτενίσαι ἰσχύον-
τες. φωνῆς γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνω-
θεν, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός. ὁ ἐλ-
θὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον:~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ θεός, δείξας
τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύ-
ναντο. λάμψοι καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς,
τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον. πρεσβείαις τῆς θεοτόκου,
φωτοδότα δόξα σοι:~ Ἐκτείνου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.
Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν α΄, στιχολογίαν,
κάθισμα ἦχος δ΄. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγήν, τὴν μετὰ δό-
ξης σου σωτήρ. ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς
σῆς ἐλεύσεως δεικνύς. ἐπὶ τοῦ ὄρους θαβὼρ
μετεμορφώθης. ἠλίας καὶ μωσῆς, συνελά-
λουν σοι. καὶ τρεῖς τῶν μαθητῶν, συνεκάλε-
σας. οἳ καὶ ἰδόντες δέσποτα τὴν δόξαν σου,
τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. ὁ τότε τούτοις τὸ
φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν. Δόξα τὸ τέλος καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. κάθισμα ὅμοιον.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ θαβώρ, μετεμορφώθης ἰησοῦ.
καὶ νεφέλη φωτεινή, ἐφηπλωμένη ὡς
σκηνή, τοὺς ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατε-
κάλυψεν. ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον.
μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα. τῆς
ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου. ἄναρχε
σωτὴρ Χριστὲ ὁ θεός. ὁ τότε τούτοις τὸ φῶς σου
λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα τὸ τέλος. καὶ νῦν τὸ αὐτό.
Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον. κάθισμα ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ πατρὸς ἀπαστράψας. σὺν μωϋσῇ
ἠλίας σοι παρέστησαν. νόμος καὶ προφῆ-
ται γάρ, ὡς θεῷ μαρτυροῦσιν. ᾧ καὶ τὴν υἱό-
τητα, τὴν φυσικὴν ὁ γεννήτωρ, ἐπικυρῶν
ἐκάλεσεν υἱόν. ὃν προσκυνοῦμεν σὺν σοὶ

καὶ τῷ πνεύματι:~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ
τετάρτου ἤχου. προκείμενον ἦχος δ΄.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
λιάσονται. στίχος.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Πᾶσα πνοή. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς,
καὶ τὸν πέτρον, καὶ ἰωάννην, καὶ ἰάκωβον, ἀνέ-
βη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Τέλος.
Κι

Ὁ ν΄. δόξα. ταῖς τῶν ἀποστόλων. καὶ νῦν.
ταῖς τῆς θεοτόκου. ἐλέησόν με ὁ θεός. ἦχος β΄.

Ὡς φωτί σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην.
Ζήτει εἰς τὴν λιτήν. ὅπισθεν.

ὁ ἱερεὺς. Σῶσον ὁ θεὸς τὸν λαόν σου.
Καὶ οἱ δύο, οἱ κανόνες. ὁ τέταρτος μετὰ τῶν
εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ ὁ [illegible] δ΄. εἰς ς΄. ὁ κανὼν τοῦ
κυροῦ κοσμᾶ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
Χ
ριστὸς ἐν ἡ σκοτίῃ. σέλας ἄπλετον εἶδεος
ἧκε. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Χοροὶ ἰσραὴλ ἀνικμοις ποσί, πόντον ἐρυθρόν, καὶ
ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες. ἀναβάτας τρι-
στάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑπο-
βρυχίους. ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον. ᾄσωμεν
τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται:~ δίς.

Ῥήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, καὶ πρὸ τῆς
θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη. ἐν ἐμοὶ
τὸν πατέρα ἐπιγνώσεσθε. φωτὶ ὡς ἐξαστρά-
ψω ἀπροσίτῳ. ἐν ἀγαλλιάσει μέλποντες.
ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν:~ δίς.

Ἰσχὺν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι μαθη-
ταί. θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν.
ὅτι δόξης πληροῦσθε. ὡς ὀφθήσομαι, λαμ-
πρότερον ἡλίου ἐξαστράπτων. ἐν ἀγαλλιά-
σει μέλποντες, ᾄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. δίς.

Ἥμερον χριστὸς ἐν ὄρει θαβώρ, λάμψας
ἀμυδρῶς, θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο. μα-
θηταῖς παρεγύμνου. χαρακτῆρα σελα-
σφόρου δέ, πλησθέντες θείας αἴγλης. ἐν
ἀγαλλιάσει ἔμελπον. ᾄσωμεν τῷ θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται:~

Ἕτερος

Ἕτερος κανὼν κυροῦ ἰωάννου μοναχοῦ.
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μωσῆς θεοῦ πρόσωπον ἐν θαβὼρ ἴδε.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλαγίου δ΄.
Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Μωσῆς ἐν θαλάσσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρός. τὴν δόξαν κυρίου, ἀνεβόα τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν :~ δίς.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεὶς. τῷ τεθεαμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν. μωσῆς ὁ θεόπτης ἀνεβόα, τῷ λυτρωτῇ καὶ θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν :~ δίς.

Ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ καὶ ἐν θαβωρίῳ, κατεθεάθης τῷ μωϋσῇ. ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς θεότητος. δίς.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας μωσῆς.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Τόξον, δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~ δίς.

Ὅλον, τὸν ἀδὰμ φορέσας χριστὲ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας, πάλαι φύσιν. καὶ ἀλλοιώσει, τῆς μορφῆς σου ἐθεούργησας :~ δίς.

Ἐν στύλῳ, πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι. ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν ἰσραὴλ ἄγων. σήμερον, ἐν τῷ ὄρει θαβὼρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ χριστὸς ἐξέλαμψεν :~ δίς.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἡ σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον. καὶ τῷ μωϋσῇ ὁμιλοῦσα τῷ σῷ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως. ἐν θαβὼρ σου δέσποτα μεταμορφώσεως :~

Ἐπὶ ὑψηλὸν ἦλθέ σοι λόγε, μονογενὲς ὕψιστε. ἡ τῶν ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους θαβώρ. καὶ συμπαρέστησαν, ὅτε μωσῆς καὶ ἠλίας. ὡς θεοῦ θεράποντες μόνε φιλάνθρωπε :~

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας. ὅλῃ τῇ θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα. ἐν ὑποστάσει σου. ἣν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, μωϋσῆς ἠλίας τε εἶδον ἐν ὄρει θαβώρ :~

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται. καὶ ἦχος δ΄.

Αὔγους. προφῆτις, Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ θεὸς. ἀνὰ μέσον ἠλιοῦ, καὶ μωϋσέως τῶν σοφῶν. σὺν ἰακώβῳ καὶ πέτρῳ καὶ ἰωάννῃ. ὁ πέτρος δὲ συνιὼν, ταῦτά σοι ἔλεγεν. καλόν ὧδε εἶναι, ποιῆσαι τρεῖς σκηνάς. μίαν μωσεῖ, καὶ μίαν ἠλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ δεσπότῃ χριστῷ. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Εἰσακήκοα, τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου χριστὲ ὁ θεὸς. ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς παρθένου. ἵνα ἐκ πλάνης, ῥύσῃ τοὺς βοῶντάς σοι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Νόμον, ἐν σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος χριστὲ ὁ θεὸς. ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ, ὤφθης ἐποχούμενος. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἵνα πιστώσῃ τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν σου χριστὲ ὁ θεὸς. ὡς προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεὶς, ἐν τῷ θαβὼρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας :~

Ἐν ὑψηλῷ ἀλλ᾽ ἐν τῷ παρέστηκε ... δυλοπρεπῶς σοὶ τῷ δεσπότῃ χριστῷ. οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρᾳ προσωμίλησας. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Κατεμήνυον τὴν ἔξοδον, τὴν ἐν σταυρῷ σου ἐν θαβὼρ παρόντες. ὁ ἐν πυρὶ ὀφθεὶς καὶ βάτῳ πάλαι προκατιδὼν μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος, δίφρῳ ἐν πυρίνῳ ἠλίας χριστὲ. Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐκ σαρκός σου βολίδες θεότητος. ἐξεπορεύοντο. προφητῶν καὶ ἀποστόλων ὅθεν οἱ πρόκριτοι. μέλπον τὸν ἀνεβόων. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ὁ τὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομιλοῦσαν πυρί. τῷ μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα ὑπέδειξας. δέσποτα μελῳδοῦντι. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ὑπεκρύβη ἀκτῖσι θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος. ὡς ἐν ὄρει θαβωρίῳ. εἶδέ σε μεταμορφούμενον ἰησοῦ μου, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος. ὡράθη ἄϋλος, ὡς μωσεῖ καὶ ἀποστόλοις ὤφθης

ἠλίᾳ τε, δέσποτα εἷς ἐκ δύο, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν:~ **Καταβασία.**

Εἰσακήκοα κύριε τῆς οἰκονομίας σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος. ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε χριστέ. τὸν δημιουργὸν ἐν τῷ φωτί σου. τὰς ὁδοὺς ἡμῶν ἄνθυνον:~

Πρὸς ἐνώπιόν σοι ὥραι ὑπεκλίθησαν. φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας χριστέ. ἥλιος εἶχε. μορφὴν βροτείαν ὡς ἀμεῖψαι εὐδόκησας:~

Ἰδού σοι παρ' ἀμφοῖν, μωϋσῆς καὶ ἠλίας τῶν μαθητῶν. ἐν ὄρει ἁγίῳ θαβὼρ ἐνηχούμενον. χριστὸς ὃν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄντα θεόν:~

Ἡ ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτείᾳ μιχθεῖσα. τῆς ἐμφόρου ἀΰλου θεότητος. φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξέλαμψεν:~

Σὲ τὸ ἀΐδιον φέγγος ἐν πατρῴᾳ τῇ δόξῃ. οἱ μαθηταὶ ὡς εἶδον ἐκλάμψαν χριστέ. σοὶ ἀνεβόων. ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν ἄνθυνον:~ **Εἱρμὸς ἄλλος. Γνα τί με ἀπώσω.**

Ῥητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φθέγξασθαι. ὁ κρατῶν ζωῆς γάρ, καὶ θανάτου δεσπόζων παρέστησας. ἐν θαβὼρ τῷ ὄρει, τὸν μωϋσῆν καὶ τὸν ἠλίαν. μαρτυρήσοντάς σου τὴν θεότητα:~

Ὁ χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου χριστὲ τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἀρχέτυπον σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας. οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν. ὁ θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος:~

Συγκραθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν θεότητος. καταφλέγοντα μέν, ἁμαρτίας, ψυχὰς δὲ φωτίζοντα. ἐν θαβὼρ τῷ ὄρει, ὧν μωϋσῆν καὶ τὸν ἠλίαν. μαθητῶν τε ἐξάρχους ἐξέστησας:~ **Καταβασία.**

Ὢ τοῦ τρισμακαρίστου ξύλου ἐν ᾧ ἐτάθη χριστός, ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος. **ᾨδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.**

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς κύριον. καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς φανώτερον. ἐν θαβὼρ ἐκλάμψας, ὁ χριστὸς ἡμᾶς ἐφώτισε.

Λαμπηδόνος...

Ἀμελθὼν ἐν ὄρει, θαβὼρ μετεμορφώθης χριστέ. καὶ τὴν πλανωμένην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας:~

Σὲ θεὸν ἐπέγνωσαν, οἱ ἔνδοξοι ἀπόστολοι. ἐν θαβὼρ χριστὲ δέ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἔκλιναν.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ὡς μέγα καὶ φοβερόν, ὡράθη θέαμα σήμερον. ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητός, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος. τῆς δικαιοσύνης, νοητῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους θαβώρ:~

Παρῆλθεν μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξαφανισθεῖσα. ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, χριστὸς ἡ ἀλήθεια. μωσῆς ἀνεβόησεν. ἐν τῷ θαβωρίῳ, κατιδὼν σου τὴν θεότητα:~

Ὁ στῦλος τῷ μωϋσῇ, χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον. ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. τὴν ἐπισκιάσασαν. ἐν τῷ θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα. **Καταβασία.**

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον ἦχος βαρύς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου τὴν δόξαν σου. χριστὲ ὁ θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον. τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα:~ **Ὁ οἶκος.**

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς. οἱ συγκάμπτοντές με εἰς γῆν, τὴν ψυχήν μου λογισμοί. ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως. προσδράμωμεν πέτρῳ καὶ τοῖς ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις, τὸ θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν. ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς. τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἣν πρὸ ἄνωθεν ἤκουσαν καὶ ἐκήρυξαν:~ **Τέλος.**

Ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς΄. ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. **Στ.**

Θαβὼρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,

Ἰδὼν θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομέην κατ' ἕκτην χριστὸς ἀμείψεν.

Τῇ ἕκτῃ τοῦ αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆ-

σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, περιχαρῶς ἑορτάζει. ἡ δὲ ὑπόθεσις, ἐστὶν αὕτη. ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων, ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς, καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσί, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι, βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι καὶ δεῖξαι τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ ἔλαμψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος. τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ. παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους ὡς ὑπερέχοντας. ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι. ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον ὅπερ καὶ ὁ κύριος ἔπιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἠλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. ἐπειδὴ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἠλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι, τοῦ δούλου καὶ τοῦ δεσπότου. καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν :—

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. ᾨδὴ ζ'. Ὁ εἱρμός.

Ἀβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες καμίνου φλόγα κατεπάτησαν. καὶ ὑμνοῦντες
„ ἔψαλλον. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτί, τῆς ἀπροσίτου δόξης. Θαβὼρ ἐν ὄρει οἱ ἀπόστολοι. Χριστὲ ἀνεβόησαν. ὁ τῶν πατέρων θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—

Ναὶ λαμπηδὼν θείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέλη. Χριστὲ καὶ αἴγλη σου ἠδόμενοι. οἱ ἀπόστολοι ἔψαλλον. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—

Ἐν ἀπορρήτῳ φωτί, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος, Θαβὼρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα. Χριστὲ ἀνεβόησεν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνών τε παῖδες. οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε. μορφῆς φῶς ἐβρόντησαν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθωράθη ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα θεότης ἐν σαρκίῳ. ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ἀστράπτουσα βοῶσιν. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Ἔφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας βασιλείας. ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ἀπόστολοι βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη. ὁ ἀπάτωρ γὰρ υἱὸς ἐκ τῆς παρθένου. τῇ πατρῴᾳ φωνῇ ἐνδόξως μαρτυρεῖται. οἷα θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :—

Θέσει οὐ γέγονας ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ υἱὸς ἠγαπημένος. προϋπάρχων, ἡμῖν ὡμίλησας ἀτρέπτως. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :— Καταβασία.

Εἰκόνος πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς.

ᾨδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ. τυράννου καὶ φλογός, ἀπειλὴν
„ ἀνδρείως κατεπάτησαν. καὶ μέσον πυρὸς
„ ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐ-
„ λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :—

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων. ποσὶν ἀχράντοις ὄρους ἐπέβη Θαβώρ. ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς. ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, μόνους προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας, εὐλογεῖτε πάντα :—

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ. κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ. τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς. τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. τὴν κτίσιν φαιδρύναν. τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :—

Ἱεροπρεπῶς ἑστῶτες. Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας ἐν ὄρει Θαβώρ. τῆς θείας χαρακτῆρα φανώς ὑποστάσεως βλέποντες. Χριστοῦ ἐν πατρῴᾳ ἐξαστράψαντα δόξῃ, ἀνέμελπον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα :—

Δια τῆς γνόφῳ θείας ὀμφῆς, τὸ πρόσωπον ποτε ἐδοξάσθη μωσῆς. Χριστὲ δὲ, ὡς ἱμάτιον φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται. φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκώς, καταυγάζει τοὺς μέλποντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Ἐκ φωτογενοῦς νεφέλης, χριστὸν οἱ μαθηταὶ ἀμπεχόμενον ὁρῶντες ἐν θαβώρ. καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς καταπεσόντες. τὸν νῦν ἐλλαμφθέντα. σὺν πατρί τε τοῦτον ὕμνουν καὶ πνεύματι. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἀκηκοότες δέσποτα, ἐκ πατρὸς μαρτυρούμενον. καὶ ὡς ἀνθρώπινης στερρότερον ὄψεως, ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες. σου οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον. ἐν φόβῳ μελῳδοῦντες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, βασιλεὺς ὡραιότατος. καὶ τῶν πάντων χριστοῦ κυριευόντων κύριε. δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον. ᾧ οἱ μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐβόων. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε:~

Ὡς οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι. καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι. χριστὲ σοὶ παρέστησαν. ἐκ μὲν τῆς γῆς ἀπόστολοι, ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ θεσβίτης ἠλίας. μωσῆς δὲ ἐκ νεκρῶν, μελῳδοῦντες συμφώνως. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥαθυμοτόκοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν. τῇ τῶν ἀποστόλων ἐκλογῇ φιλάνθρωπε. ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον. θείαν πολιτείαν, ὅθεν καὶ ἐπαξίως. τῆς σῆς θεοφανείας, ἐμελῳδουν τυχόντες. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Καταβασία.

Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς τριάδος ἰσάριθμοι.

Ὠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη. θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε σαρκοφόρος. ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. σὲ θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν:~

Ἐν ὄρει καινὴ φωτοχυσία. ἀθρόως οἱ μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἑώρων. θαμβηθέντες δὲ, καὶ πρὸς γῆν καταπεσόντες. σοὶ τῷ δεσπότῃ, τῷ ἀπάντων προσεκύνησαν:~

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο. θεότυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα. ὁ πατὴρ γὰρ τῶν φώτων. οὗτός ἐστιν υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου. τοῖς ἀποστόλοις, ἀνεβόα οὗ ἀκούετε:~

Καινὰ καὶ πιστὰ τὰ καὶ παράδοξα. φωνῆς πατρικῆς ἐνωτισθέντα. ἐν θαβὼρ οἱ τοῦ λόγου ὑπηρέται. ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου. οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ σωτὴρ ἡμῶν:~

Εἰκὼν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος. ἀκίνητε σφραγὶς ἀναλλοίωτε. υἱὲ λόγε σοφία καὶ βραχίων. δεξιὰ ὑψίστου σθένος. σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν πατρί τε καὶ τῷ πνεύματι:~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε, μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~

Ἵνα σου δείξῃς ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, θεὸς ὀφθήσῃ ἑστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς ἀποστόλοις ἐν θαβὼρ, μωσεῖ συνηλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας. διὸ πάντες χριστὲ μεγαλύνομεν:~

Δεῦτε μοι πείθεσθε λαοί, ἀναβάντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον. τὸ ἐπουράνιον, ἀΰλως στῶμεν, ἐν πόλει ζῶντος θεοῦ. καὶ ἐποπτεύσωμεν νοΐ, θεότητα ἄϋλον. πατρὸς καὶ πνεύματος, ἐν υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν:~

Ἔθελξας πόθῳ με χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι. ἀλλὰ κατάφλεξον, πυρὶ ἀΰλῳ τὰς ἁμαρτίας μου. καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον. ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου. Καταβασία.

Μυστικὸς εἶ θεοτόκε παράδεισος.

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε, φωτὸς πατρὸς ἀγεννήτου. ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν θαβωρίῳ, φῶς εἴδομεν τὸν πατέρα, φῶς καὶ τὸ πνεῦμα. φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν:~ Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους. λα-
βὼν οὓς προέκρινας, τῶν ἱερῶν μαθητῶν.
πρὸς τὸ θαβώριον δέσποτα, ἀνῆλθες ὄ-
ρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου.
οἳ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον. καὶ
ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα. πρηνεῖς πεσόν-
τες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν.
ἀνεβόων τε, σὺ εἶ ἄχρονον, φῶς ὑπάρ-
χεις χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα. τοῦ πατρὸς εἰ καὶ
θέλων. σὰρξ ὡράθης ἀναλλοίωτος:~

Πρὸ αἰώνων, ὑπάρχων θεὸς λόγος. ὁ φῶς
ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος. μεταμορ-
φούμενος ἔμπροσθεν, τῶν μαθητῶν σου,
ὑπὲρ τὸν ἥλιον λόγε ἔλαμψας. μωσῆς
καὶ ἠλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν. νεκρῶν
καὶ ζώντων σε κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ
δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον. οἰκονομίαν,
καὶ τὸ ἔλεος. καὶ τὴν πολλὴν συγκατά-
βασιν. δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀ-
πολλύμενον:~

Παρθενικῆς, ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα. καὶ
σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος θαβώρ.
μεταμορφούμενον κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ,
τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον. φωνὴ
τοῦ γεννήτορος, ἀγαπητόν σε υἱόν. τῶν μα-
θητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου,
ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον. ὅθεν ὁ πέτρος,
ἐκπληττόμενος. καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔ-
λεγεν. μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει. εὐεργέτα πο-
λυέλεε:~ Δευτερουμένου τοῦ πρώτου.

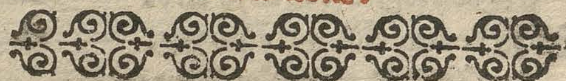
Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ χριστός, τὸν πέτρον καὶ ἰάκωβον
καὶ ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.
καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ
ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος.
τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ
φῶς. καὶ ὤφθησαν, μωϋσῆς καὶ ἠλίας μετ'
αὐτοῦ συλλαλοῦντες. καὶ νεφέλη φωτεινὴ
ἐπεσκίασεν αὐτούς. καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νε-
φέλης λέγουσα. οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε:~

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις. δίδο-
ται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. εἰς
τὴν τράπεζαν παράκλησις. εἰς τὴν λει-
τουργίαν, τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορ-
τῆς. ᾠδὴ γ', καὶ ς'. προκείμενον ἀπόστολος
καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. Κοινωνικόν.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης, τοῦ προσώπου σου
κύριε πορευσόμεθα. καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀ-
γαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα:~

Ἀλληλούϊα.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος δο-
μετίου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια
τῆς ἑορτῆς γ'. ἦχος δ'. πρὸς, ὁ ἐξ ὑψίστου
κληθείς. Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου. ζήτει
εἰς τοὺς αἴνους τῆς ἑορτῆς. εἶτα τοῦ ἁγίου.
ἦχος πλ. β'. πρὸς, Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν,
καὶ ὑπὲρ σῶν μιάσματα. καὶ τὰ μυσαρώ-
τατα, τερατεύματα. τῷ θεῷ προσέδρα-
μες. τῇ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐ-
ράνια. οὗ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθε-
ράπευσας. ἀλόγων ἀρρωστήματα, καὶ τὰ
τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερ-
χομένων, προθύμως σοι θεράπον τοῦ χρι-
στοῦ. ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον. ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὅλην ἀνατέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ κυρίῳ. καὶ
θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως,
δρόμον ὅσιε. προσευχὴν ἀθόλωτον. ἀ-
γρυπνίαν ἔμψυχον. ὑμνῳδίαν ἀκατά-
παυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελι-
κὸν ἐνδεικνύμενος. ἐντεῦθεν τὴν ἐνέρ-
γειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας.
οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ κύριος τοὺς δούλους
ἑαυτοῦ. ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ σταυροῦ πανο-
πλίαν. καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς
πίστεως περιθέμενος. φοβερὸς γέγονας,
ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν δαιμόνων παρα-
τάξεσιν. οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει
χρησάμενος. καὶ θείαις ἐπικλήσεσι, καὶ τοὺς
ὁδοιπόρους διέσωσας. βλάβης τῆς ἐκεί-
νων, δομέτιε θεράπον τοῦ χριστοῦ. ὃν παρρησίᾳ
δυσώ-

θυσῶ πησου. ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος πβ΄.

Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν.

Εἶτα εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἴσοδος. προκείμενον ἦχος βαρύς.

Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. στ.

Ἐν ἐξόδῳ ἰσραὴλ ἐξ αἰγύπτου. στ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν. στ.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια ἦχος δ΄.

Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ χριστὸς ἐν ὄρει θαβωρίῳ. τὴν τοῦ ἀδὰμ ἀμείψας. ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησεν:~ στ.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Εἶδον ἐν τῷ θαβώρ, μωσῆς τε καὶ ἠλίας. τὸν ἐκ παρθένου κόρης. θεὸν σεσαρκωμένον. βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν:~ στ.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Σῶμα θεοπρεπὲς, θεότητος δεικνύει. πρὸ τοῦ σταυροῦ τοῖς μύσταις. ὡς ἥλιος ἀστράψας χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πα΄.

Τῆς θεότητός σου χριστὲ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας. τοῖς συναναβᾶσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς. ὅθεν θεαρχικῶς ἐκραύγαζον. καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα σωτῆρα χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς τὴν α΄. στιχολογίαν. κάθισμα τῆς ἑορτῆς. ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ δεσπότου. ἦλθε, δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τὸ ὄρος νοερῶς. προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν. τῷ θαβωρίῳ, χριστὸν ἐποψόμενοι:~

Δόξα καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοὶ, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς. τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, μεταμορφώσεως χριστοῦ. ἐπιτελοῦντες συμφώνως βοήσωμεν. τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀμεμόρφωσε σωτήρ. τῇ θείᾳ σου σαρκὶ συναναπράψας αὐτό. καὶ ἀποδείξας τὸ πρῶτον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος. διό σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον θεὸν ἡμῶν:~

Δόξα καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ εἰς κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πρέσβιν σε χριστοῦ, προσφέρω στεφηφόρε.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλάγιος β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ ἰσραήλ.

Πρὸς τὸν θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῇ, διαλάμπων χάριτι. τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς. φωτοφόρον ἔμπρασον αὐγήν. ἱκετεύων, τὸν χριστὸν θεομακάριστε:~

Ῥήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης, εἰλικρινῶς, τῷ χριστῷ προσέδραμες, διανοίᾳ καθαρᾷ. τὰ τῶν ὄρσων σεβάσματα λιπών. καὶ τῶν μάγων, σὺ τὴν ἀθεότητα:~

Ἐπιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ θεὸς, ὡς κτιστὸς ὁ ἥλιος. ὡς οὐδὲν τῶν ὁρατῶν. ἐπὶ τὸν ἀόρατον θεόν. ὡδηγήθης, λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος:~ Θκ.

Σὲ τὴν παναγίαν παρθένε τὴν τὸν υἱὸν, τοῦ θεοῦ γεννήσασαν. γενόμενον καθ' ἡμᾶς. δι' ἡμᾶς δὲ κηρύττομεν ἁγνήν. θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν:~ ᾠδὴ γ΄. ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, κύριε ὁ θεός μου. ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου:~

Βεβαίᾳ πίστει στηριχθείς. ὡς ἀκλόνητος πύργος. ἀπερίτρεπτος ὤφθης. οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς. οὐ γνώσεως περσικῆς. γοητείαις, περιφρονούμενος:~

Ἰὸν ψυχόλεθρον φυγών. τοῦ τῇ κτίσει λατρεύειν, καὶ τὸν ἥλιον σέβειν. τὸν ὄντως ὄντα θεόν, ὡς πάντων δημιουργὸν, δι' εὐσεβείας, πόθῳ ἐπεζήτησας:~

Ναμάτων θείων μετασχών, τῆς παλιγγενεσίας. τὴν ψυχὴν κατηγλάισθης, καὶ γέγονας ἀληθῶς. υἱὸς χάριτι θεοῦ. κληρονόμος, θείων ἀπολαύσεων:~ Θκ.

Σοφία οἶκον ἑαυτῇ, ᾠκοδόμησε θεῖον. ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἁγνὴν.

γαστέρα

γαστέρα σου τὴν σεπτήν. καθαρθεῖσαν, πράγματι παμμύμητε:~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

ᾨδὴ γ΄. ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα, Χριστοῦ ἐπόθησας. καὶ δι' ἀσκήσεως, πάθη ἐνέκρωσας. καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας. ἔνδοξε δομέτιε, τῶν ἀγγέλων συνόμιλε. ὅθεν καὶ ἰάσεων, ῥεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν. μάρτυς ἀξιοθαύμαστε:~

Δόξα καὶ νῦν. ὅμοιον.

Τῆς θεϊκῆς σου δόξης ἀπαύγασμα. καθὼς ἠδύναντο ἔδειξας λόγε θεοῦ. τοῖς μαθηταῖς σου ἐν θαβώρ, τῷ ὄρει μεταμορφούμενος. ἧς συνεκλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε. μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε. διό σοι πίστει βοῶμεν, δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου:~

ᾨδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις θεὸς καὶ κύριος.

Ἐπέγνως, ἔνδοξε, τὸν φύσει ἄγνωστον. λογικῶς ἐκζητήσας καὶ ἀρνηκὼς, τοῦτον ἐπεπόθησας. καὶ προσεκύνησας χαίρων, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα:~

Χορείᾳ σώφρονι, θερμῶς προσέδραμες. μοναζόντων ἁγίων καὶ ἀρετῆς. ζήλῳ πυρπολούμενος. ἐπολιτεύσω καθαρῶς, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσι:~

Ῥαδίως ἔλυσε, δεσμὰ τῆς φύσεως. ὁ θεόφρων σου πόθος, καὶ τῶν παθῶν, ἔσβεσε τὴν κάμινον. τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ ἁγίου πατρὸς πνεύματος:~ Θκ.

Ἰσχύς μου πέφυκε, θεὸς καὶ κύριος. θεοῦ παρθένε, ὁ σαρκωθεὶς. λόγος ὁ ὑπέρθεος. ἐξ ἀκηράτου σου γαστρὸς, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος:~

ᾨδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Συνέσει θείᾳ διαπρεπής, μάκαρ πεφυκὼς, τῶν ὁρωμένων ἁπάντων προέκρινας. τὴν τῶν ἀοράτων ἀϊδιότητα. τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος:~

Τῆς θείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας. τὴν τῆς διανοίας ἀνεπτόλωτον, κατάστασιν φυλάττων πάτερ δομέτιε:~

Ὡς ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν, τῆς ἐστὶ τοῦ κρείττονος, μεταβολῆς σου τὸ πάνσοφον φρόνημα. τῆς γὰρ τοῦ ὑψίστου χειρὸς ἀλλοίωσις. καὶ χάριτος τῆς θείας ἔργον ἐγένετο:~ Θκ.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινής, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπεδείκνυες παναμώμε δέσποινα. τῇ γὰρ παρθενίᾳ τόκον συνήρμοσας. καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα:~

ᾨδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥαγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας. καὶ ποικίλως παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος. νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε:~

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδής, καὶ φωτοφόρος γέγονε. τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν. τὴν θείαν ἀπρέψαν, ἐκαρπώσω θεόφρον καὶ τερπνότητα:~

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπὲρ φύσιν ἀοίδιμε. τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς. καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργοῦσαν σοι χάριν ἀξιάγαστε:~ Θκ.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφὼν θεοπρεπής, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως. τοῦ τῶν ὅλων παρθένε δημιουργοῦ. σὺ γὰρ μόνη πέφυκας. ἀξιόθεον, τούτου ἐνδιαίτημα:~ Ὁ εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ζ΄. τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, δομετίου τοῦ πέρσου. Στίχ.

Ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,
Μύστας πάτερ σοὺς ἐξεπαίδευσας τάχα.
Ἐν δυσὶν ἑβδομάτῃ δομέτιος ἐλάθης μύσταις.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου, πέρσης τὸ γένος. κατηχηθεὶς δὲ ἀπὸ ἀβάρου τινὸς χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ χριστοῦ μυηθεὶς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις ῥωμαίων τε καὶ περσῶν. εἰς πόλιν λεγομένην, νίσιβιν. καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ μοναστείῳ, καὶ τυχὼν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, τὸ τῶν μοναχῶν ἔνδυμα περιεβάλετο. ἐπιδειξάμενος οὖν παντοίαν σπουδήν τε καὶ ἄσκησιν, φθόνον δὲ ὑποθήκης τοῦ πονη-

ροῦ

ρου δαίμονος παρὰ τῶν ἐν τῇ μονῇ μονα-
χῶν ἐπεσπάσατο. ἀπέδρασε τοίνυν ἐκεῖ-
θεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μοναστήριον σεργίου
καὶ βάκχου τῶν μαρτύρων ἐν πόλει θεο-
δοσίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ
ἀρχιμανδρίτου οὐρβέλ. ὃν λέγεται, ἐπὶ
ἑξήκοντα χρόνους, ἑψητοῦ μὴ μεταλα-
βεῖν, μήτε ἀνακλιθῆναι, μήτε καθίσαι, ἀλ-
λ' ἐν βακτηρίᾳ στηριζόμενον, ἐκπληροῦν
τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. παρ' αὐτοῦ οὖν
ψηφισθεὶς χειροτονεῖται διάκονος. καὶ μέλ-
λοντος αὐτὸν τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν
τοῦ πρεσβυτέρου ἐπιβιβάσαι τιμήν. τοῦτο
γνοὺς ὁ ἅγιος δομέτιος, ἀνεχώρησε, καὶ ἐπί
τινος ὄρους ἀνελθὼν, καύσωνι καὶ κρύει, καὶ
ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὄρων, καρτερεῖ κα-
κώσεσιν. εἶτα, ἐν ἀντρῳ χειροποιήτῳ εἰσελ-
θὼν, καὶ ἐπί τινα χρόνον προσμείνας, θαυ-
ματουργίαις πλείσταις, ἐν τῷ τοῦ χριστοῦ ὀνόμα-
τι, τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιοῦτο, καὶ ἐκ τῆς
τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ χριστοῦ πίστιν
μετήγαγεν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης ἰου-
λιανὸς παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευ-
σεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. οἱ δὲ παραγε-
νόμενοι, μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ, ψάλ-
λοντα αὐτὸν, ἐν τρίτῃ ὥρᾳ ὑμνῳδίαν εὑ-
ρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν βολῶν, αὐτόν
τε τὸν μακάριον δομέτιον καὶ τοὺς σὺν αὐ-
τῷ δύο κατέχωσαν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ὢρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται.

Ὁ γῆς ἀπελθὼν, ὢρ, ἐμὸς λέγει χάρις.
Ὑπὲρ τὸν ὢρ πέφυκε τὸν σὸν ὦ νόμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσιοι μύριοι ἀσκηταὶ οἱ θη-
βαῖοι, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Τῆς ἐξελαύνης εἰ τοῦ δαβὶδ χρὴ λέγειν,
Τὸ μυριοπλάσιον ἅρμα σου λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία ποταμία ἡ θαυματουρ-
γὸς, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ.

Ὑπὲρ χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστοῦ ξίφει,
Χέει ποταμοὺς θαυμάτων ποταμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρκισος πατριάρ-
χης ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ.

Ἡδὺ πνέων μάρκισε μαρκίσου πλέον,
Εὐωδιάζεις τῆς ἐδὲμ τοῦ χωρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀστέριος, ὁ συγκλητι-
κὸς, ξίφει τελευτᾷ.

Τράχηλον ἀστέριος ἐκκοπεὶς ξίφει,
Χοροῖς ἀθλητῶν οἷον ἀστὴρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος σώζων ὁ ἐκ νικομη-
δείας εἰς πῦρ βληθεὶς, ἀβλαβὴς ἐξελ-
θὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὑπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα.
Σώζων ὁ μάρτυς καὶ τέλος πυρὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ὑπερέχιος, ἐν εἰρή-
νῃ τελευτᾷ.

Ὑπερέχιος κἂν τάφῳ κατεκρύβη,
Ὑπέρτερος πέφυκε καὶ τῶν ἀγγέλων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπὶ σὲ πάτερ ἡ πάμφωτος τοῦ πνεύματος, χάρις
ἐπαναπαύσατο. καὶ ἐνεργείας, παραδό-
ξους ἔδειξεν ἐν σοί. βοῶντι καὶ ψάλλοντι
πιστῶς. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν :~

Ῥωμαλαίῳ τῷ φρονήματι διήνυσας, τὸν
δρόμον τῆς ἀσκήσεως. καὶ ἐπὶ τέλει, τῶν
ἀγώνων μάρτυς ἀληθῶς. ἐγένου κραυγά-
ζων τῷ χριστῷ. εὐλογητὸς εἶ :~

Ὡς γεννηθέντων πρεσβείαις σου οἱ παῖδές σου,
πατρὶ συνηγωνίσαντο. καὶ ἐν σπηλαίῳ,
καρτεροῦντες ἤθλησαν σὺν σοί. συμφώ-
νως κραυγάζοντες χριστῷ. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Θείας λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης δια-
σωζόμεθα. καὶ τὴν ἐλπίδα, τὴν εἰς σὲ ὡς
ἄγκυραν ψυχῶν. κατέχοντες κράζομεν
χριστῷ. εὐλογητὸς εἶ :~

ᾨδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας. καὶ
δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα
γὰρ δρᾷς χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τετρωμένος ἀγάπῃ πάτερ τοῦ κτίσαντος.
τῶν κτισμάτων ἁπάντων πᾶσαν προσπά-
θειαν. πυρὶ θεοῦ, σαφῶς καταθυμόμενος. ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐπιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρα-
νίους, ἐλπίδας πάτερ ἐπλούτησας. τὴν ἐν

τῷ

τῷ χριστῷ μακαριότητα ὅσιε. ἧς νῦν ἀπολαύεις, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Φωτοβόλους ἀκτῖνας πάτερ δεξάμενος. τοῦ ἁγίου καὶ θείου πάνσοφε πνεύματος. ὀφθαλμοφανῶς, τοῦτο μάκαρ τεθέασαι. θείοις μυστηρίοις, φρικτῶς ἐπιφοιτῆσαν :~ Θεοτοκίον.

Ἡ θεοφθόγγος λύρα τοῦ σοῦ προπάτορος. κιβωτόν σε ἁγίαν προδιετύπωσαν. φέρουσαν θεὸν σάρκα ἁγνὴ φορέσαντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν :~ ᾨδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. ὃν οὐ τολμᾷ, ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ πανάγνε ὡράθη βροτοῖς. λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες. σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν :~

Φωτὶ ἀΰλῳ καταυγαζόμενος. φωτοειδὴς, ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι. πολιτείαν ἄμεμπτον κτησάμενος. πάτερ καὶ παναγίαν, νῦν δὲ πρεσβεύεις τῷ δεσπότῃ καὶ θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου :~

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως. μαρτυρικοῖς, ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν. καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπείληφας. τῶν ἀνδραγαθημάτων, ὧν ἐπιδέδειξαι. καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἄρας ἀπόλαυσιν :~

Ρωσθεὶς δυνάμει θείᾳ καὶ χάριτι. διαφανὴς, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος. εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος. πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος. τοὺς προσερχομένους σοι πιστῶς θεομακάριστε :~ Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ ἐπεράχθη τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον. ὑπερφυῆ, παρθένε θεοτόκε μυστήρια. τοῦ θεοῦ γὰρ γέγονας λοχεύτρια. φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, καὶ διατρέφουσα. τὸν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς ὑμνολογούμενον :~ Ὁ εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐξαποστειλάριον.

Πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐκ τῆς περσικῆς ὁρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου. τῇ τοῦ χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς θείᾳ πίστει, δομέτιε θεοκῆρυξ. ὅθεν πάτερ ἐν ὕμνοις. ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς μάρτυρα θεῖον. καὶ τῶν φρικτῶν, μυστηρίων ἔνθεον ἱερέα. καὶ πρέσβιν τῶν τελούντων σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην. ὅμοιον.

Ἡρε τοῦ στρατοῦ σου χριστὲ, μαθητῶν τοὺς προκρίτους. λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν θαβὼρ πρὸς τὸ ὄρος. ἐν ᾧ μωσῆς καὶ ἠλίας, παρεστήκεισαν φόβῳ. δουλοπρεπῶς σοι δέσποτα, συλλαλοῦντες. μεθ᾽ ὧν, χριστὲ σωτὴρ, σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι προσκυνοῦμεν. τὸν ἐκ παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν :~

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων. στιχηρὰ ἦχος β΄.

Πρὸς, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν τοῦ ἀδάμ. χριστὲ ἀμεῖψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις. θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν θεότητα :~ Στίχος.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί. καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Ὤφθης τὸ πρὶν χριστέ. μωσεῖ τε καὶ ἠλίᾳ. ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ. καὶ αὔρᾳ λεπτοτάτῃ, νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου :~ Στίχος.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Σέλας τὸ τριλαμπὲς, ἀστράψας ἀπορρήτως. τῆς θεϊκῆς σου δόξης. θαβὼρ ἐν ὄρει σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας :~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος πλάγιος α΄.

Νόμου καὶ προφητῶν.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν, εἰς τὴν λιτήν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, η΄. τοῦ ἁγίου αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου κυζίκου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἦχος δ΄.

Πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν θεότητα κύριε. τοῖς σεπτοῖς ἀποστόλοις σου. μωσεῖ καὶ ἠλίᾳ τε. ὡς θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων. ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως. μεθ᾽ ὧν σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν. ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδὴς ὑπὲρ ἥλιον. τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει θαβώρ. δυκνύων τοῖς φίλοις σου. ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης. ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν,

τῶν, δι' ἀσπλαγχνίαν φορέσας κύριε. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν. ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι. σὺν βροτοῖς ἑορτάζοντες, χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν. τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν θαβωρίῳ. ἐν ᾧ παρέστησας μωσῆν, καὶ τὸν ἠλίαν σῶτερ φιλάνθρωπε. καὶ πέτρον καὶ ἰάκωβον, καὶ ἰωάννην ὑμνοῦντας σε. ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ τοῦ ἁγίου. ἦχος ὁ αὐτός.

Πρός, ὁ τοῦ ὑψίστου κληθείς.

Ο τὴν εἰκόνα χριστοῦ σαφῶς τιμήσας. ὅτε τὸ λεόντειον θράσος ἐξέμηνε. καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν. ἀνακαινίζον, τοῦ κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν. τότε τοῦτο πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας. τῇ παρρησίᾳ χρησάμενος. συνηθροισμένης, ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως. ὅθεν ἐγνώσθης, γενναιότατος, στρατιώτης χριστοῦ παμμακάριστε. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Οὐρανίαις μοναῖς ἐνωκισμένος. ὅτε τὴν ἀπίθανον γνώμην καὶ ἄθεον. ὁ δυσσεβὴς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα. τότε τὸν παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν. μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας. ὅθεν δικαίως, τὴν ἀκήρατον, ἠξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι χριστόν. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Πνευματικῇ γλώσσῃ πάνσοφος κεχρημένος. ὅτε μιξοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε. μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, χριστοῦ εἰκόνα λέων ὁ τύραννος. τότε σὺ τὸν ἔνθεον, νόμον ἀντέθηκας. ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἡ τῆς εἰκόνος, ὥς που τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον. καὶ τῷ σῷ λόγῳ. ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θὴρ ὁ δυσώνυμος. πανσεβάσμιε πάτερ, θεορρῆμον ἱερώτατε:~ Δόξα καὶ νῦν ἦχος α'.

Ο πάλαι τῷ μωσεῖ, συλλαλήσας.

Ζήτει εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β'.

Πρός, τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον χριστέ. ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον. ἐκ παρθένου, ὤφθης δεύτερος ἀδάμ. ἐν ὄρει δὲ σήμερον, θαβὼρ μετεμορφώθης. παραγυμνῶν σου τὴν θεότητα:~

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί. καὶ σή ἐστιν.

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τὴν σήν. τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, μεταμόρφωσιν χριστέ. ἐν ὄρει θαβωρίῳ. μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ πατρί σου καὶ τῷ πνεύματι:~ Στίχ.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς. τῇ σῇ μεταμορφώσει χριστέ. σὺν τοῖς θείοις, ἀποστόλοις ἐν θαβώρ. μωσῆ τε καὶ ἠλία. ὑπέδειξας θεὸς ὤν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς.

Ζήτει εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς τὴν α', στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ'.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγήν, τὴν μετὰ δόξης σου σωτήρ. ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς. ἐπὶ τοῦ ὄρους θαβὼρ μετεμορφώθης. ἠλίας καὶ μωσῆς συνελάλουν σοι. καὶ τρεῖς τῶν μαθητῶν συνεκάλεσας. οἱ κατιδόντες δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. ὁ τότε τούτοις τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν. κάθισμα ὅμοιον.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβώρ, μεταμορφούμενος σωτήρ. τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου σωτήρ. τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας τῆς θεότητος. νεφέλῃ δὲ φωτὸς συνεκάλεσας. ἠλίαν καὶ μωσῆν συλλαλοῦντας σοι. καὶ μαθητῶν ὁ πρόκριτος, ἐβόα, καλόν ἐστιν ὧδε σὺν σοὶ εἶναι. ὁ τότε τούτοις τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν μέγαν αἰμιλιανόν, ἐν ᾄσμασιν ἔξοχα μέλπω. ᾨδὴ α'.

ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ταῖς ὑπερκοσμίαις συνοικῶν, ταξιαρχίαις
θεόφρον μακάριε. τοὺς ἐπιτελοῦντας σου
χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν. περ
ἐπουρανίων, τῆς σεπτῆς ἀξίωσον :~

Ὅλος τῷ δεσπότῃ συγκραθείς, καὶ τοῖς ἐκεῖ-
θεν ἀστράψας πυρσεύμασι. πᾶσαν κα-
τεφώτισας, ταῖς διδαχαῖς θεοσεβῆ πα-
νήγυριν. ὡς ἱεροφάντωρ. φανεὶς θεόφρον
θεόληπτε :~

Νοῦν καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι᾽ ἀρετῆς ἱε-
ράρχα κατέστησας. οἷα δικαιότατος. δίαιτη-
τής, τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι. περ διανέ-
μων, τοῖς ἑκατέροις τὰ πρόσφορα :~

Μύστης ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἐκκλη-
σίας σαφῶς περιιστάμενος. ὤφθης πα-
νάοιδιμε, καὶ κραταιὸς τῆς ἀληθείας πρό-
μαχος. μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ
σφάττων τὰ στόματα :~ Θεοτοκίον.

Ἕνα ἑκατέραις οὐσίαις, τὸν ἐκ γαστρός σου
τεχθέντα γινώσκομεν. φύσεσι πανάμω-
με. θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον. ἔχοντα
τελείως, ἑκάστης τὰ ἰδιώματα :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ἱκέτην θεόφρονα Χριστοῦ, πιστοὶ περιβαλλόμε-
θα. τοῦ δι᾽ αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαντα.
καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα. καὶ θεσμοὺς
τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος. καὶ τὴν
ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα :~

Μαρτύρων στερρότητα δείκνυς, θεόφρον ἀξιά-
γαστε. τὴν δυσσεβῆ ὀφρὺν ἐξεφαύλισας.
τῆς ἐκκλησίας ἐκφανθεὶς περίβολος. ἄρ-
ραγὴς ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἔνθεος. καρ-
τερῶς διελέγχων τοὺς ἄφρονας :~

Ἰὸν τῆς αἱρέσεως πιὼν, εἰς κόρον ὁ πανπό-
νηρος. διδακτικῷ σου λόγῳ διήλεγκται. φω-
τὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται. καὶ γυμνοῦν-
ται πλάσματα, πονηροῦ βουλεύματος. τῆς
ἐνθέου σοφίας ταῖς λάμψεσιν :~ Θεοτοκίον.

Λαμπρᾷ σε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως
θεομήτορα. τὴν τὸν θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν.
σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον. ἐν ἡμῖν
σκηνώσαντα, ὑποστατικὴν δεξάμενον. οὐ φυρ-
μῷ συγχυθέντα πανάμωμε :~ Ὁ εἱρμός.
Αὔγους.

Ὁ μόνος εἰδὼς τὸ τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθέ-
νειαν. καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσά-
μενος. περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν.
τοῦ βοᾶν σοι ἅγιος, ὁ τῆς δόξης κύριε. ὁ ἀνεί-
καστος ἐν ἀγαθότητι :~

Κάθισμα ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείῳ πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκήρυ-
ξας, ἐν παῤῥησίᾳ. ὀρθοδοξίας πατὴρ τὰ
δόγματα. καὶ βασιλέα κατῄσχυνας ἄνο-
μον. ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος. πά-
τερ ὅσιε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἰσχύσας ὀφρὺν καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος.
οἰκειωθεὶς δι᾽ ἀρετῆς, παμμάκαρ αἰμιλια-
νέ. τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν τοῖς
πολέμοις πανόλβιε. καὶ νῦν κραυγάζεις.
δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἀμέτρης μακρᾶς ὑπερορίας στελλόμενος.
καρτερικὸς ἀναδειχθείς, θεόφρον αἰμι-
λιανέ. τὸ πρὶν περιστερήμασιν ἀρχιερεύς,
ἱερομύστης τὸ ὕστερον. ἀναδειχθεὶς θεο-
φόρε πανμάριστε :~

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερώμενος. ἀσκη-
τικῶς ἐκλαμπρυνθείς. τρισμάκαρ αἰμι-
λιανέ. τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχ-
θείς. ἱερομύστα θεσπέσιε. θεῷ κραυγάζων.
δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~ Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα νοούμενος κτίσεως. τῆς
ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστίας καὶ γῆς.
ἐκτελῶν μυστήριον. παρθενικαῖς ἠγλαϊ-
σμένην λαμπρότησιν, τὴν σὴν γαστέρα κα-
τῴκησεν ἄχραντε. ᾠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Νοήσας προγνώσει τῇ θείᾳ Χριστός, τῆς μεγάλης
ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν. μεγάλοις περι-
στερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς. στολαῖς ἱερω-
σύνης, αὐτὴν καταγλαΐσας. καὶ μαρτύρων
ἐν ἄθλοις, ἱερομύστα πανσεβάσμιε :~

Ἐλκύσας τὴν χάριν τοῦ πνεύματος, ποταμοὺς διδα-
γμάτων ἀνέβλησας. παμμάκαρ ἱερώτα-
τε, τῇ ποίμνῃ τοῦ Χριστοῦ. ὅθεν σε τὴν εἰκόνα Χριστοῦ
τιμᾶν μαθόντες. τῶν ἁγίων τε πάντων,
τοὺς θεομάχους καταισχύνομεν :~

Νεκρώσας σαρκὸς σου τὸ φρόνημα, ἐν ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε. τῇ αἴγλῃ τῇ τοῦ πυρός, ἐζώωσας τὸν νοῦν. ὅθεν δι᾽ ἀμφοτέρων, ἐκλάμψας ἱεράρχα. θεῷ διαρεστήσας, ἰσομάρτυς ἀξιάγαστε:~ Θκ.

Ἁγίων ἁγία, παρθένε ἁγνή, τῶν ἁγίων τὸν ἅγιον τέτοκας. τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν. διό σε βασιλίδα, καὶ δέσποιναν τοῦ κόσμου. ὡς τεκοῦσαν τὸν κτίστην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν:~

ᾠδὴ ς´. Ἐσπλάγχνων ἰωνᾶν.

Ἐπιστῆσαι βουληθείς, νομικὴν τῆς αἱρέσεως. προθύμως τοῖς κινδύνοις ἐχώρησας. καὶ διήλεγξας, παρρησίᾳ παμμάκαρ χρησάμενος. τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος τὴν ἄθεον. προφάντως, τοῦ λέγειν ἀρξάμενος. ἠθροισμένης συνόδου θεόφρονος:~

Νόμου τοῦ θεοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος. καὶ τούτου τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως. ἐφιέμενος, ἱεράρχα καὶ θεόληπτε. μαρτύρων ἐνεδύσω πάτερ στεῤῥότητα. λάμψας, τὸ πρὶν δι᾽ ἀσκήσεως. καὶ διπλοῦς νῦν στεφάνους, σὺ κομίζῃ σαφῶς:~

Ἁγνῶ σου τὸν νοῦν, θεῷ συνεπιμόμενος. καὶ θείαις αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων ὅσιε. κλύδωνος βίου διέπλευσας τὴν θάλασσαν. καὶ ὅρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι. αὔραις, τοῦ ἁγίου πνεύματος, κυβερνώμενος σθένει τοῦ πνεύματος:~ Θκ.

Ἑνῶσαι τῶν βροτῶν, τὴν φύσιν ὡς εὔσπλαγχνος. φθαρεῖσαν ἁγνὴ φθόνῳ τοῦ ὄφεως. εὐδοκήσας, τὴν μήτραν σου ᾤκησε. καὶ σὰρξ ἀναλλοιώτως, ἐχρημάτισε. μόνην, καθαρὰν εὑράμενος. θεοτόκε παρθένε πανάχραντε:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, η´. μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου κυζίκου. Στί.

Ψυχῆς πολλὴν θεὶς αἰμιλιανὸς λόγον,
Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.
Ὀγδόῃ αἰμιλιανοῦ ὀστέα δέξατ᾽ ἄρουρα.

Οὗτος διὰ τὰς ἁγίας καὶ τιμίας εἰκόνας. πολλὰς ὑπομείνας κακώσεις, καὶ πικρὰς ἐξορίας ὑπὸ τοῦ θηριωνύμου καὶ ἀσεβοῦς λέοντος, τὸν στέφανον τῆς ὁμολογίας δεξάμενος, ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μύρωνος, ἐπισκόπου κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ. Στί.

Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων,
Εὐωδίας προσοίσειν ὀσμὴ κυρίῳ.

Οὗτος γεννᾶται ἐν ἀυεράκῃ τῇ πόλει τῇ κατὰ τὴν κρήτην, πλησίον κνωσσοῦ, τῇ κατὰ θεὸν εὐσεβείᾳ τὸ γένος κοσμῶν. ἐν ἀρχῇ δὲ δὲ βίου γυναικὶ συζυγεὶς, τὴν γῆν εἰργάζετο. καὶ ἐκ τῶν φυομένων καρπῶν, ἐπήρκει τοῖς ἐνδεέσιν. οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον ὅσον ἐπεδίδου, τοσοῦτον ἐπεδαψίλευον. τὸ δὲ συμπαθές, ὑπὲρ ἄνθρωπον ἦν αὐτοῦ. λέγεται γάρ, ἐν τῇ οἰκείᾳ ἅλωνι, καταχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλήσαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους, αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει πιέζεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι τούτους μήτε κουφίσαι, μήθ᾽ ὑφελέσθαι. ἀντὶ δὲ τοῦ πληγὰς αὐτοῖς ἐπιθεῖναι, καὶ ἀθύμας εἰσπράξασθαι, συμπονῆσαι μᾶλλον, πρὸς τὴν ἀνάληψιν τούτοις, καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσίν, ἀράμενον τὸν ἑκάστου σάκκον, ἐπιθεῖναι τοῖς ὤμοις αὐτῶν, παραγγείλας μηδενὶ τὸ πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι. χειροτονεῖται οὖν πρεσβύτερος ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. εἶτα μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμόν, ἐπὶ τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον. καὶ πολλὰς θαυμάτων δυνάμεις ἐργασάμενος, καὶ γὰρ τὸν λυμαινόμενον τὴν χώραν δράκοντα, ἐξεδίωξε. καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ τοῦ τρίτωνος καλουμένου, μέλλων τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, πλημμυροῦντα τότε κατιδών. ὃς τῇ κελεύσει τοῦ ἁγίου πεδηθείς, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, οὐχ οἷός τε ἦν, πρὶν ὑποστρέψαι τὸν ἅγιον. καὶ γενόμενος οἴκαδε, τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπέστειλε. μεθ᾽ ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ διαταράξαντες, ὑπέστρεψαν τὸν ποταμόν, τὴν οἰκείαν πορεύεσθαι πορείαν. ταῦτα καὶ ἕτερα πλείονα πεποιηκώς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς, θεοφιλῶς καὶ ὁσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν μαρτύρων μνήμαις πανηγυρίσας λαμπρῶς, ἤδη ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη, πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου ἡγουμένου ὀρέβων.

Ὄς δὲ ἁπαλῶν ὀνύχων, καὶ δὲ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, καὶ κοιλάσι διητᾶτο. διὸ ὡς μύρον πολύτιμον, καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσενεχθεὶς τῷ κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται :~

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. ἐλευθερίου, καὶ λεωνίδους, διὰ πυρὸς τελειωθέντων. Στ.

Ἀμφοῖν ἀθλητῶν οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ,
Κοινὴν κατακρύπτουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δέκα ἀσκηταὶ οἱ ἐξ αἰγύπτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. Στ.

Βλασφήματα θνήσκουσιν αἰγύπτου δέκα,
Πληγαῖς ἐκείναις ἰσάριθμοι ταῖς δέκα.

Ψ Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέη

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν θεοτόκε κάμινον.

Ἱεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλάισμα. πάτερ ὑπῆρχες ἀληθῶς. βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν πύργος ἀκαθαίρετος ὤφθης ἀξιάγαστε, τῆς ἐκκλησίας καὶ πρόβολος. τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~

Νέος ἀδὰμ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι, τὰς ἀλλοφύλους διδαχὰς, τῇ σφενδόνῃ καταβαλών. τῶν ἀστοχωτάτων σου λόγων παναοίδιμε. καὶ διδαγμάτων τοξεύμασι. τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~

Ἔστης λαμπρῶς πάτερ ἐπὶ βήματος. δικαστικοῦ διὰ χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς. θείας ἀνέβλυσας. πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν εἰκόνων προσκύνησιν. σαφῶς εἰδὼς, διαβαίνειν αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον :~ Θεοτοκίον.

Ξενοπρεπῶς, παρθενεύεις τίκτουσα. τὸν τῶν ἁπάντων ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερουβικῷ ἐπαναπαυόμενον. μόνη παμμακάριστε. παρθενομῆτορ πανύμνητε. τὸν αἰνετὸν τῶν πατέρων θεὸν τὸν ὑπερένδοξον :~

ᾠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ὅλην πυρί μον τῷ τὴν φρυγανώδη, τῆς αἱρέσεως ἔφλεξας ὕλην. ἐπικλήσει θείᾳ τε, ὡς ἠλίας τοὺς ἱερεῖς. τῆς αἰσχύνης κατασφάξας ξίφει πνεύματος. καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος. εὐλογείτω, ἡ κτί-

σις πᾶσα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Χάριτός τε καὶ δυνάμεως ἐνθέου, πεπλησμένος ὤφθης παμμάκαρ. σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος διαπρεπεῖ. εὐσεβείας ἀνενδότως ἀντεχόμενος. μεθ' ἧς νῦν τῷ δεσπότῃ παριστάμενος. εὐλογείτω, ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄνωθεν τοὺς ὑμνητάς σου ἐποπτεύοις, ἱερώτατε πάτερ θεόφρον. ἀναείζων τρίβον ἡμῖν, εὐθεῖαν ταῖς προσευχαῖς. καὶ συντρίβων τῶν αἱρέσεων φρυάγματα. ἵνα γεγηθότως ἀναμέλπωμεν. εὐλογείτω, ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον :~ Θεοτοκίον.

Μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κάλλει σου παρθένε. σὺ γὰρ μόνη πανάχραντος ὤφθης. ἐξ αἰῶνος πάναγνε, παρθενίας μαρμαρυγαῖς. καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἁγνείας φωτί. διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν. εὐλογείτω, ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ΄. Τύπον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Εὗρες, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα. ἐν οὐρανίοις θεοφόρε σκηνώμασιν. αἰμιλιανὲ νῦν κατοικεῖν ἀξιούμενος. τῶν μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν. ὡς θεῖος ἱεράρχης, ἱερομάρτυς ὑπερθαύμαστος :~

Λόγου, καὶ σοφίας ἄριστε, κεκοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν. αἰμιλιανὲ, διὸ χριστὸς ἐστεφάνωσε. τὴν τιμίαν σου κάραν παμόλβιε. ὃν νῦν ἐνδυσωποῦμεν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε :~

Πύλας, οὐρανίους ὅσιε, ἀναπετάσας ὁ δεσπότης ἐδέξατο. αἰμιλιανὲ, τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως. καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος, καὶ νῦν παρρησίᾳ πολλῇ, παρὰ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος :~ Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, σὺ γὰρ παρθένε μόνη πάναγνε δέσποινα. πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον. θαῦμα, πάναγνε τῆς σῆς κυήσεως. διὸ ἀκαταπαύστως, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν :~ Ὁ εἱρμός.

Τύπον, τῆς ἁγνῆς λοχείας σου. πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. καὶ νῦν καθ'

ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαινουσαν. καὶ
τας βέσαι αὐτοῦ μὴ τὴν κάμινον. ἵνα σε
θεῖε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν :~

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Ο τε ὁ θὴρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς ἐκκλησίας. λέων ὁ μιξοβάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος ᾅδης. μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς σεπτὰς τὰς εἰκόνας. τότε στερρῶς διήλεγξας μάκαρ αἰμιλιανέ. τὴν βδελυρὰν θεομάχον, αἵρεσιν τοῦ τυράννου. ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας καὶ θλίψεις :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.
ἦχος β'. Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ἔλαμψας ὦ χριστὲ, λάμπος ὑπὲρ χιόνα. τὴν σὴν παραγυμνώσας. τοῖς μαθηταῖς οὐσίαν, τῆς ἀπορρήτου δόξης σου :~ Στ.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Εἶχε σὲ τῶν προποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου. σέλας χριστὲ σωτήρ μου. ὃ ἠμαύρου σε δέσποτα, καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως :~ Στ.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Δεῖξαι τοῖς μαθηταῖς, τὴν δόξαν σου θελήσας. σὺν μωσῇ ἡλίᾳ. ἐν ὄρει θαβωρίῳ, ὡς εἶδον σωτὴρ ἔφηνεξαν :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος α'.
Τὸ ἄχρονον τῆς σῆς φωτοχυσίας.
Ζήτει εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς.



Μ ηνὶ τῷ αὐτῷ, θ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ματθία. εἰς δὲ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς πανηγυρίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως. τὴν ἑορτὴν τελοῦντες. τῇ παρούσῃ ἡμέρα, χριστὸν δοξολογοῦμεν. τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς θεότητος. ἀναμορφώσαντα φύσιν καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσίᾳ καταστράψαντα :~

Ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν. καὶ τὴν παμφαεστάτην μεταμόρφωσιν πίστει, ὄψωμεθα κυρίου. τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες. σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς. καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον :~

Α ὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα, ἡ πανσεβάσμιος. καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ χριστὸς συμπαρόντων, μωσέως, καὶ ἠλία. καὶ τῶν αὐτοῦ, μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει θαβώρ. φωνὴ δὲ θεία προσῆλθεν λέγουσα ἐστὶν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου υἱός :~

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου. ἦχος ὁ αὐτός.
πρὸς, Παμφαίνοιμεν μάρτυρας ὑμᾶς.

Μ ατθία μακάριε ἔδεμ, νοητῆς πεπόρδευσαι. ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐν θέοις ὕδασι. καὶ τὴν γῆν ἀρδείαις, μυστικαῖς κατήρδευσας. καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Μ ατθία ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλήρωσας. ἐξ οὗ ἰούδας ἐκπέπτωκε. καὶ θείαις ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος ἀπεδίωξας. τῆς εἰδωλομανίας ἐν χάριτι. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Μ ατθία θεόπνευστε δοχεῖον, τοῦ τοῦ κόσμου ἔφαναν. αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου, πάντας φωτίζουσι. πάντας ὁδηγοῦσι, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν. δοχεῖα τοῦ φωτὸς ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας. ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος, καὶ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος :~ Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὁ φωτί σου ἅπασαν.
Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν. εἰς τὴν λιτήν.
Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος πλ. β'.
πρὸς, Αἱ ἀγγελικαί.

Λ άμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ παρθένου πανμαγίας. λόγε τοῦ θεοῦ, τὸν ἀδὰμ ὅλον φορέσας. τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμπρυνας. θεία, τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώσει. μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τοῦ ὄρους, θαβὼρ, δέσποτα. πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν :~ Στ.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Ὄρος τὸ ποτὲ, ὂν ζοφῶδες καὶ καπνῶδες. τίμιον ὑδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει. ὁ πρὶν τοῦ ἰσραὴλ γὰρ, ὁδηγήσας ὡς γέγραπται. στύλῳ, πυρὶ μόρφῳ καὶ νεφέλῃ. σήμερον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον. χριστὸς ἐν τούτῳ
ὡς

ὡς θεὸς φαιδρύνας τὰ σύμπαντα:~
δ. Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
Ἠ σὺ θεοπρεπῶς, συλλαλοῦντες τῷ δεσπό|τῃ. βλέπων ὁ κηφᾶς, ἐν θαβὼρ τοὺς δύο ἄνδρας. καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι ποιήσωμεν. τρεῖς σκηνὰς εἰ θέλεις ἀνὰ μέρος. σοὶ χριστὲ μωσῇ τε καὶ ἠλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου. ὁ τότε ἐλάλει μὴ εἰδώς, θάμβει γὰρ συνείχετο:~ Δόξα καὶ νῦν, ἦχος β'.
Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβὼρ μετα.
ζήτει εἰς τὴν λιτήν.
Ἀπολυτίκιον. ἀπόστολε ἅγιε.
Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὴν α'. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ.
Ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ θαβὼρ, μετεμορφώθης ἰησοῦ. καὶ νεφέλη φωτεινή, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ τοὺς ἀποστόλους τῇ δόξῃ κατεκάλυψεν. ὅθεν καὶ εἰς γῆν κατέβαλε πον. μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα. τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου τῆς θεϊκῆς ὑπεράγαθε. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~
Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.
Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν. κάθισμα ὅμοιον.
Τῇ ἀπροσίτῳ σου χριστὲ, δόξῃ τοῦ θείου σου φωτός. μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις μαθηταῖς. τῷ ἰωάννῃ καὶ πέτρῳ καὶ ἰακώβῳ. ἀξιώσας αὐτούς, τῇ θείᾳ χάριτι. φωνῆς τε πατρικῆς ἀγαπητόν σε υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον καὶ ἴδον. τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν σωτήρ. ὁ πάντας λόγε, σωθῆναι θέλων, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~
Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.
Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς,
Ὕμνοις σε μέλπω, ματθία χριστοῦ φίλε.
ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.
Ὕμνοις σου τὴν φωσφόρον, μέλπομεν ματθία νῦν πανήγυριν. ἔρανον θερμοὶ αἴγλην, σωτηρίας δοθῆναι ἱκέτευε:~
Μέγας ἥλιος ὤφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ ἀξιάσας τε. μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας ἀμέσως ἀπόστολε:~
Λύχνος.

Νόμοις τοῖς τοῦ δεσπότου, μάκαρ καθυπείκων τῇ σαγήνῃ σου. συλλαμβάνεις τῇ γλώττης, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας τὰ πέρατα:~ Θε.
Ὅλον με διασώζει, λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι. βουληθεὶς ἐγγαστρός σου, σαρκωθῆναι ἁγνὴ μητροπάρθενε:~
ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Ἰσχύσας ἐνδυνούμενος, ζωαρχικῷ σοφὲ νάματι. τοῦ ἰσχυροῦ, σκῦλα διαρπάσαι, καὶ δουλῶσαι τῇ χάριτι:~
Ἔστερξας τὸν διδάσκαλον, καθυπουργεῖν αὐτοῦ νάμασι. παντουργικοῖς, πλάνης διασώζεις, τοὺς βροτοὺς ἀξιάγαστε:~
Εἰς τὸν δωδεκάριθμον, τῶν μαθητῶν χορὸν ἅγιον. τὸ παντουργὸν, πνεῦμα συμπληροῦντα, θεόρρημον ἐκλέγεται:~ Θε.
Ἔχων σε βοηθὸν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς ἄχραντε. οὐ δειλιῶ, ἔχων σε προστάτην, τὰς αὐτῶν φέρω φάλαγγας:~ Ὁ εἱρμός.
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου:~
Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.
Ἀστραπαῖς σου τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν. καταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηράν. τυφλοὺς κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι. παρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος. καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ θεῖον ἐζήλωσας. ὅθεν συνελθόντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην. τελοῦμεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι, ματθία ἀπόστολε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~ Δόξα τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. οἷον θέλεις.
ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.
Μίαν φύσιν θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα. καταγγέλλων παμμακάριστε. τῶν ἐθνῶν ἀγέλας εἰσαγήνευσας:~
Ἐπεβίβασε κύριε, σὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ βίου πάνσοφε. ὥσπερ ἵππον συνταράσσοντα, τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα:~
Λόγῳ θείῳ ἀρώσας, τὰς κεχερσωμένας καρδίας πάνσοφε. καταπσπείρας τὴν δισ

 Βείαν.

βείαν. καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν. Θκ.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα. τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον. τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν:~

ᾠδὴ ε΄. Ἱνατί με ἀπώσω.

Ὡς πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀληθινή σε ἐξέτεινεν ἄμπελος. γεωργοῦντα βότρυν, τὸν προχέοντα οἶνον σωτήριον. ὃν πιόντες μάκαρ, οἱ συσχεθέντες ἀγνωσίᾳ τῆς ἀπάτης, τὴν μέθην ἀπέρριψαν:~

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὤφθης συμπληρῶν τὸν χορὸν τὸν μακάριον. ἐξ οὗ ὁ προδότης, ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδησε τὴν πικρὰν ἀγχόνην, κατὰ χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν· μυστολέκτα, ματθία ἀπόστολε:~

Ἅλας θεῖον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν κόσμον ματθία ἀπόστολε σηπεδόνα πλάνης, ἐκκαθαίρων μονίμοις διδάγμασιν. ἐκδιώκων νόσους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας. τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων πανεύφημε:~ Θκ.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐνδυσάμενος νέκρωσιν. ὁ ἀδὰμ παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε. καὶ στολὴν ἁγίαν ἀληθινὴν μετημφιάσθη. μηδαμῶς ῥυπτουμένην παθήμασιν:~

ᾠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετός, ἑνώσει θείᾳ θεούμενος. καὶ προτουργὸς ἐκ θεοῦ, ἀκτῖνας δεξάμενος, πιστοὺς κατεφώτισας. καὶ τὴν γῆν ἀχλύος, τῶν εἰδώλων ἐξηφάνισας:~

Ἰδού σοι ὑποχωρεῖ, τῷ μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις. τῶν ἱερῶν προφητῶν, αὐτόπτης ἐγένου γάρ, οὗ πάλαι προηγγέλλον. ὑπουργὸς ματθία, μιμητής τε καὶ ἀπόστολος:~ Θκ.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον. λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν. τῆς ζωῆς παρθένε. οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν:~ ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ μηνί, θ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ματθία. Στί.

Ἐξῆλθεν ἀρθεὶς ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσῆλθεν ἀρθεὶς ματθίας ἐπὶ ξύλου.
Ἤρθη ἀμφ' ἐνάτῃ ξύλῳ κύθεος ματθίας.

Οὗτος ἦν εἷς ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. ὃς καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων, ἀντὶ ἰούδα τοῦ ἰσκαριώτου. ἐκήρυξε δὲ τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξω αἰθιοπίᾳ. καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθείς, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων. τῶν διὰ τὴν ἁγίαν εἰκόνα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, τὴν ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ ἀθλησάντων. ἰουλιανοῦ, μαρκιανοῦ, ἰωάννου, ἰακώβου, ἀλεξίου, δημητρίου, φωτίου, πέτρου, λεοντίου, καὶ μαρίας τῆς πατρικίας. Στί.

Ἐχθρὸν θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἐννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ θεῷ διὰ ξίφους.
Ἐμοῦ τραχήλου σῶτερ αἷμα προσδέχου,
Μαρία φησὶν ὡς τὸ μύρον μαρίας.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, ἐπὶ λέοντος, τοῦ θηριωνύμου ἐγνωρίζοντο. ὃς ἐπειδὴ ἀπεστρέφετο τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ τῷ πυρὶ ταύτας παρεδίδου, προϊὼν γερμανὸς ὁ μακάριος πατριάρχης πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. ὅθεν καὶ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ, καθελεῖν ἐπεχείρησε. καὶ δὴ κλίμακες κατασκευάζονται, καὶ ἀμίκη ξύλα ἐπιτίθενται. καὶ οἱ καθαιρέται τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργον ἥπτοντο. τότε δὴ τότε οἱ γενναῖοι οὗτοι μιᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἑλκύσαντες, τὸν καθαιρέτην σπαθάριον ἄνωθεν κάτω προσρήξαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν. καὶ τὸν ἀσεβῆ βασιλέα ἀραῖς καὶ ἀναθέματι, καθυπέβαλον. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα μαθών, καὶ θυμοῦ πλησθείς, πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ παρέδωκε. τοὺς δὲ ἁγίους τούτους ἐννέα μάρτυρας τύψας εἰρκτῇ ἐνέβαλε, κελεύσας, ἡμερήσιον αὐτοὺς λαμβάνειν ἀνὰ πεντακοσίας πληγάς. καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκιζόμενοι, μῆνας ὀκτώ. καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκέλευσεν ἐν χθιναῖς σούβλας πεπυρακτωμένας, καὶ

οὕτω

οὔπω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα. εἶθ' οὕτως ξίφει ἀναιρεθῆναι ἐν τῷ κυνηγίῳ, σὺν τῇ ἁγίᾳ Μαρίᾳ τῇ πατρικίᾳ, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῷ πελάγει:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντωνίου.

Ὃς ἦν ἀλεξανδρεύς, συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος, καὶ κρεμασθεὶς ξέεται. εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς μαρτυρικῷ κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παραθέμενος. εὑρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀβλαβής, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένης αὐτὸν τῆς φλογός:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις τῆς ἀχειροποιήτου σεβασμίας εἰκόνος τῶν Καμουλιανῶν. συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ τῶν λόγων τῆς σοφίας. καὶ χειμάρρουν τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πιστούς. ἀναβοῶντας ἔνδοξε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ῥώμη θεοῦ παντοδυνάμῳ, ἐξησθένησαν ἐχθρῶν μηχανουργίαι. πρὸ προσώπου τῆς σῆς, ἀπόστολε πορείας. καὶ διεθρύβη ὄρη τε, καὶ βουνοὶ τῆς ἀθείας:~ Θε.

Ἴδε ἣν ἔφησε παρθένον, ἐν τῷ πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας. ἐν γαστρὶ τὸν θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει. ᾧ μελῳδοῦμεν κύριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στόμα θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἥρπασας. τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε. καὶ βρῶμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας σοφέ. καὶ διὰ λουτροῦ ἀναγεννήσεως τούτους. προσήγαγες κυρίῳ. μελῳδοῦντας ἀπαύστως, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Τροχοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἅρματα. ἅρμα γενόμενος θεοῦ τοῦ λόγου ἔνδοξε. εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικοὺς προρρίζους τε. στύλας τε ναοὺς θείᾳ δυνάμει καθεῖλες. ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς τριάδος εἰρ-

Λύγους.

γάσω. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας:~

Ὁ λογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος. τοῦ μονογενοῦς θεοῦ τὴν δόξαν ἄρρητον. Ματθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπὴ τοῦ πνεύματος. ὁ σαγηνευτής, τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος. τῆς θείας φωταυγίας, τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης. αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμνήσωμεν συμφώνως:~ Θε.

Ὑπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας. τὸν δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ πατρὸς ἀχώριστον. δέσποινα ἁγνή, ᾧ μελῳδεῖ πᾶσα κτίσις. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε:~

ᾠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ σωτήρ, τοῖς αὐτοῦ καθυπουργοῦντα προστάγμασι. μάκαρ ἀπόστολε. καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ, ἡμέρᾳ συγκάθεδρον. Ματθία πάνσοφε. δωδεκάδος μαθητῶν τὸ συμπλήρωμα:~

Ἱστίῳ μάκαρ τοῦ σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀγριαίνουσαν θάλασσαν. τοῦ βίου ἔφθασας. πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως. καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν χαίρων νῦν παρίστασαι. σὺν ἀποστόλων χορῷ. δυσωπῶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον:~

Λυχνία ὄντως χρυσαυγής, θρυαλλίδι τῇ τοῦ πνεύματος λάμπουσα. ὤφθη ἡ γλῶσσα σου. κατεπιμπρῶσα ἔκφυλα δόγματα. κατασβεννύουσα σοφέ. τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον. φῶς ἀπαστράπτουσα. τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας καθεύδουσιν:~ Θε.

Ἔπαυσας, μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προπλάστων θεόνυμφε. τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε. τὰ διεστῶτα τὸ πρίν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ συνήνωσας:~

Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν. Ἐξαποστειλάριον.

πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἰούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ. ἀπορραγεὶς ὁ δείλαιος, δωδεκάδος τῆς θείας. τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, ἐκλογῇ θεοκρίτῳ, ματθίας ὁ πανεύφημος, προσκριθεὶς ἀντεισήχθη. ὡς μαθητὴς, ὡς χριστοῦ ἀπόστολος καὶ ὡς πᾶσαν. τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι, τῆς ἁγίας τριάδος :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους ἀπόστιχου. στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος β΄. πρὸς, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ἐν ὄρει τῷ θαβὼρ, ἡ τῆς τριάδος δόξα, ἀμφανδὸν ἐγνώσθη. σοῦ μεταμορφουμένου, σωτήρ μου ὑπεράγαθε :~ Στί.

Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Νεφέλη φωτεινὴ, φαιδρῶς ὑφαπλωθεῖσα. ἐν τῇ μεταμορφώσει. κατέπληξε τοὺς θείους, τῶν μαθητῶν ἀκραίμονας :~ Στί.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Ἠλίας σὺν μωσεῖ, παρέστησάν σοι λόγε, ἐν τῇ μεταμορφώσει. πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει, [illegible] οὕτω φθεγγόμενος :~ Δόξα καὶ νῦν. ὅμοιον.

Ἴδον ἐν τῷ θαβὼρ, μωσῆς τε καὶ ἠλίας, τὸν ἐκ παρθένου κόρης. θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν :~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι΄. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου, λαυρεντίου. ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος δ΄. πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν. οὐρανόφρονες σήμερον. χριστῷ συμμορφούμενοι, ἀσεβῶς καὶ γῆθεν ἐφ' ὑψηλοτάτην. τῶν ἀρετῶν ὑπερλωπήν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα. δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον. ἐν θαβὼρ κατελάμπρυνεν, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ὢ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι. μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, χριστοῦ δόξαν ἀφράστως. θεϊκαῖς ἀκτῖσι, καὶ συνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύξασαν. υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν. ἐν θαβὼρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἅπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα. συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι. τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας. ἐν θαβὼρ ὡς ηὐδόκησεν, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ ἁγίου ὅμοια.

Ἄνθρακά σοι ἔδωκε, μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν. ὁ δεσπότης καὶ κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος. τὸ γεῶδες σκῆνος, θᾶττον ἐξεδύσω. καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν ἐκληρονομήσας. διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρμονικῶς ἑορτάζομεν. ἑορτὴν παμμακάριστε, σεπτοφόρε λαυρέντιε :~

Ἄνθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων μακάριε. ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος. ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρύφορτον. ἀπεμάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως. ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἄνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας. καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου :~

Ἄνθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ θυσίας φαινόμενοι. οἱ ἀήττητοι μάρτυρες, τῇ αἴγλῃ τοῦ πυρὸς, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθείας. καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ ἀσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες. μεθ' ὧν καὶ ὁ λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος. τοῦ σωτῆρος διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασιν :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ΄.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου κύριε ὄρος οὐρανόν.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ἔδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὄρει. τῷ θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύσταις οἷς ἠθέλησεν :~ Στί.

Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Δεῦτε

Δεῦτε τοῖς μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάν- τιν, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος. ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος :~ Ἄλλο.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Παυτὰν οἱ ἡγεμόνες, καθάρωμεν καρδίας. ὡς ἂν ἀθέτως ἔλθῃ. καὶ περὶ ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τελεσηλίου χάριτος :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου κύριε, παραλαβών.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α'. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης ἰησοῦ, ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ θαβώρ. καὶ νεφέλη φωτεινή, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή. τοὺς ἀποστόλους τῇ δόξῃ κατεκάλυψεν. ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὁρᾶν τὴν λαμπρότητα. τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου. ἄναρχε λόγε χριστὲ ὁ θεός. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν. κάθισμα ὅμοιον.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβώρ, μεταμορφούμενος σωτήρ. τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου χριστέ. τὸ ἀναλλοίωτον ἤστραψας, τῆς θεότητος. νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας. ἠλίαν καὶ μωσῆν συλλαλοῦντας σοι. διὸ καὶ πέτρος ἔλεγεν οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λαυρέντιον κράτιστον, ὕμνω προφρόνως.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Τρισσάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς χριστοῦ στρατιώτης. ἐπαξίως ἐν τρυφῶν. καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς, συγχορεύων δυνάμεσιν. ἔλλαμψίν μοι φωτοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον. ἀνυμνοῦντί σε μάκαρ λαυρέντιε :~

Ἀγῶνας ὑποδὺς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νικηφόρος ἀθλητής. στερρότητι ψυχῆς. ἀνεδείχθης λαυρέντιε. στέφανον δικαιοσύνης. ἀπρεπῶς ἐνδυσάμενος. καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον :~

Υἱὸς ὡς πεφυκώς, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας. παραδόξως ἐκ δυσμῶν. ὡς ἥλιος ἡμῖν. αἰσθητὸς ἀνατέταλκας. αἴγλῃ τῇ φαεινοτάτῃ. καταυγάζων τὰ πέρατα. πανάοιδιμε μάρτυς λαυρέντιε :~ Ἄλλο.

Ρυσθέντα τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου παρθένε. τῶν τοῦ ᾅδου καὶ φθορᾶς. δεσμῶν καὶ κοσμικῆς. κατακρίσεως ἄχραντε. χαῖρε κεχαριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμεν σοι. ἡ σωτήριος πύλη τῆς χάριτος :~

ᾠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν.

Ἔχων τοῦ σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. ρωμαλαίως ἐχώρησας. καὶ νικήσας στεφανηφόρος, ἐδείχθης ἀξιάγαστε :~

Νόμῳ τοῦ χριστοῦ φραξάμενος, τῇ νομοθεσίᾳ, τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος. ἀντετάξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ παμμακάριστε :~

Τόνῳ θεικῷ νευρούμενος, τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀσθένειαν ἔλυσας. τοῦ χριστοῦ δὲ τὴν προαιώνιον, διετράνωσας θεότητα :~ Ἄλλο.

Ἴσος τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι, φύσει καὶ οὐσίᾳ καὶ θεότητι γέγονε. τοῖς ἀνθρώποις ἴσος ὁ λόγος, σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ πανάμωμε :~ Ὁ εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο, δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν κυρίῳ ἡ καρδία μου :~

κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγών, καὶ τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγών. ἐσκόρπισας ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου. καὶ δι' αὐτοῦ κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον. ἐν τῷ χριστοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ὅσιε. ὅθεν ἀριστεύσας, καὶ νομίμως ἀθλήσας. τὸν στέφανον εἴληφας, ἐκ θεοῦ τῶν καμάτων σου. ἀθλοφόρε λαυρέντιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι :~

Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ διάκονος τοῦ λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος. τῷ τοῦ λόγου πόθῳ, γνώμῃ τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται. καὶ σὺν τῷ λόγῳ δικαίως, βασιλεύει νῦν. ἀφεσιώνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος :~

Νυσταγμὸν

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, ἀσεβῶς οὐκ ἐνυστάξας, ἐγρηγόρσει θεία, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως. ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον, τὸν εἰς θάνατον, ἀπωσάμενος μάρτυς Χριστοῦ ἱδρῶτα τε:~

Κατὰ τῶν πλανωμένων. δυσσεβοῦς πολλῆς ψεως. ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβεία φραξάμενος. ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες, ὦ μνημόσυνον. διὰ πίστεως καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Ῥύπον τὸν ἅπαντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως. τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα. τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς παρθένου ἀνατείλαντα. ὃν ὡς πρόξενον τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν:~

ᾨδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ἀκλινεῖ τῷ βλέμματι, τὰς θείας καλλονὰς ἐνορῶν τὰς πάντων τῶν τερπνῶν. τῶν ἐν γῇ Λαυρέντιε, καταπεφρόνηκας. καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε:~

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ πατρός. ὅστις γνοὺς διάκονος, τούτου γεγένησαι. πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας παμμακάριστε:~ Θε.

Συμφυὴς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ πατρί. ὁ υἱὸς ὁ μονογενής. τοῖς ἀνθρώποις γέγονε, θέλων ὁμόφυλος. σαρκωθεὶς ὁ ὕψιστος, ἐκ γαστρός σου μῆτερ παρθένε:~

ᾨδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Τὸ ἄϋλον πῦρ σε κατοπτῆσαν, τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων, κατεσκεύασεν ἥδιστον βρῶμα. τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι. καὶ προμνῶντι πανάοιδιμε:~

Ὅλῳ τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς τριάδος. ὡς διάκονος ταύτης ὑπάρχων. φωτοειδὴς ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε:~

Νευρούμενος θεία δυναστεία, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις. ἐπικείμενος ἔφερες μάρτυς. πόθῳ Χριστοῦ τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῇ τοῦ πνεύματος:~ Θε.

Ὑπῆρξας θεοῦ παρθενομῆτορ, χωρητικὸν δοχεῖον. θρόνος ἔμψυχος ἅγιον ὄρος. καὶ κιβωτὸς, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα:~ Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου ὡς φιλάνθρωπος:~

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου. τὸ πῦρ τῶν παθῶν εἰς τέλος ἀπετέφρωσας. ἀθλητῶν ἑδραίωμα, θεοφόρε μάρτυς Λαυρέντιε. καὶ ἐναθλῶν ἐβόας πιστῶς, οὐδείς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ:~ Ὁ οἶκος.

Τὸν διαλάμψαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες πιστοὶ, ἐν ᾠδαῖς ᾀσμάτων τιμήσωμεν. Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων. ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν. τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, ὀψώμεθα Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα:~ Τέλος.

Οὐδείς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ι΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου. Ξύστου, καὶ Ἱππολύτου. Στίχ.

Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
Ἐπ' ἐσχάρας ἄνθραξιν ἐξοπτημένον.
Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,
Ἤθλησας ἆθλον Ξύστε τὸν διὰ ξίφους.
Τὸν Ἱππόλυτον ἱπποδέσμιον βλέπω,
Ἐναντίον πάσχοντα τῇ κλήσει πάθος,
Ὤπτησαν δεκάτῃ Λαυρέντιον ἠΰτε ἰχθύν.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γεγόνασιν. καὶ ὁ μὲν ἅγιος Ξύστος, ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. παραγενόμενος δὲ ἐν Ῥώμῃ, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος, μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν ἅγιον Στέφανον. ὠδίνοντος δὲ ἤδη τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ, κελεύει ὁ ἅγιος Ξύστος Λαυρεντίῳ τῷ ἀρχιδιακόνῳ ἀν τοῦ διοικῆσαι τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ, ταῦτα πωλήσας διένειμε πτωχοῖς. τοῦ δὲ Δεκίου ὑποστρέψαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ ἅγιος Ξύστος ὁ ἐπίσκοπος. καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ παρρησίᾳ αὐτὸν θεὸν καὶ δημιουργὸν τοῦ παντὸς

καθ'

καθομολογήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἐτ-
μήθη. εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος, ὁ ἀρχιδιά-
κονος, καὶ τὰ ἱερὰ χρήματα ἀπαιτούμε-
νος, καὶ αἰτήσας ἁμάξας καὶ λαβὼν τοὺς
καὶ ἀναπήρους, οἷς διένειμε τὰ χρήματα,
καὶ ταῖς ἁμάξαις ἐπιβιβάσας, ἤγαγε πρὸς
τὸν βασιλέα. οὓς ἰδὼν καὶ ὀργισθεὶς, κε-
λεύει τὸν ἅγιον Λαυρέντιον, τυφθῆναι σφο-
δρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. ἐν ᾗ
γενόμενος, ἰᾶτο πάντας ὅσοι πρὸς αὐτὸν
ἐφοίτων. ὧν ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσή-
ματι. ἀλλὰ ὁ τριβοῦνος Καλλίνικος βλέ-
πων, ὁ καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε
τῷ Χριστῷ καὶ ἐβαπτίσθη. μετὰ τοῦτο δὲ,
παρίσταται, ὁ ἅγιος Λαυρέντιος τῷ βασι-
λεῖ. καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις,
ἐπὶ ἐσχάρας ἁπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτο-
μένου πυρός. καὶ ἐν αὐτῇ τῷ θεῷ εὐχαριστή-
σας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. καὶ κηδείας τῆς ὀφει-
λομένης παρὰ τοῦ Ἱππολύτου τυγχάνει.
ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς, καὶ μεταπεμψά-
μενος αὐτὸν ἐκέλευσε κινάραις σιδηραῖς
μαστιγωθῆναι, ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος
τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. λέγεται δὲ,
ὅτι ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, μετὰ τὸ παθεῖν τὸν ἅ-
γιον Ἱππόλυτον, Δέκιος καὶ Βαλλεριανός,
καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων αὐτῶν τοῦ ἀφι-
κέσθαι πρὸς τὸ θέατρον, διεξέπνευσαν. κρά-
ξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ,
ὦ Ἱππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον οὕτω δεδε-
μένον ἀπάγεις με. ἔκραξε δὲ καὶ ὁ Βαλ-
λεριανός. πυρίναις με κατίναις οὕτως ἕλ-
κεις. τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ὅλην τὴν
οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ
πίστει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ ἡ δό-
ξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν:~
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ΄. Οἱ διασώσαντες πυρί.

Μυσταγωγῆσαι προκριθεὶς, καὶ διακονῆσαι
τῷ λόγῳ. σκεῦος ἐδείχθης ἱερὸν, οὐρανίου
ναοῦ καὶ ἀνάθημα. μελῳδῶν τῷ ποιήσαν-
τι. ὑπερύμνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέ-
ρων εὐλογητὸς εἶ:~
Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος
μάρτυς. τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νο-
μοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας. ἀνα-
μέλπων Λαυρέντιε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέ-
ρων εὐλογητὸς εἶ:~
Ὡς τις ἀνάλγητος σαφῶς. σῶμα περικεί-
μενος μάρτυς. γενναιοτάτῳ λογισμῷ. τοῦ
παμφάγου πυρὸς κατετόλμησας, ἀνα-
κράζων πανόλβιε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων
εὐλογητὸς εἶ:~ Θεοτοκίον.
Πύλη ἐδείχθης νοητὴ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ
ὕψους. ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἐκ σοῦ θεονύμφευτε. ὑπὲρ λόγον καὶ
ἔννοιαν. τοῦ θεοῦ τοῦ τῶν πατέρων εὐλογημένου:~

ᾨδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Ῥωμαλαίῳ φρονήματι γέγονας. τῆς ἀστέ-
κτου φλογὸς ἀτονώτερος. ὥσπερ ἐν ἀλ-
λῳ σώματι, πυρακτούμενος μάκαρ. πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν κύριον:~
Ὁ τοὺς παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμούμενος, καὶ πυ-
ρὸς κατασβέσας τοὺς ἄνθρακας. δρόσῳ τῆς
θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει. πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~
Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος. τὴν αὐτοῦ σε ἰ-
σχὺν περιέζωσε. καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγα-
γεν. εὐσεβῶς μελῳδοῦντα. πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~ Θεοτοκίον.
Ῥίζης τοῦ Ἰεσσαὶ ῥάβδος πέφυκας. καὶ Χριστὸν τὸν
θεὸν ἡμῶν καὶ κύριον. ὑπερφυῶς ἐξήνθησας. τῆς θεό-
τητος ἄνθος. πάντα τὰ ἔργα. εὐλογοῦ-
μεν παρθένε τὸν τόκον σου:~ Ὁ εἱρμός.
Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

ᾨδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ὁλόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ
δεσπότῃ προσενήνεξαι. ὥσπερ χρυσίον
ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσε-
ως. καὶ κόσμος τῆς ἐκκλησίας γενόμενος.
τῶν πρωτοτόκων ἀξιάγαστε:~
Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν θεὸν θεούμενος, καὶ
ἑνώσει τῇ ἀμείνονι. λόγῳ καὶ θείᾳ θεω-
ρίᾳ. φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε. κρα-
θῆναι σοὶ τηλαυγῶς διεγένετο. ὅθεν σε
πάντες

πάντες σε μακαρίζομεν :~

Ὡς ἥλιος μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον. πᾶσαν φωτίζων ἐκκλησίαν. ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγαστε. καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. Θ.

Σύμβολα πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ προφῆται προεκήρυξαν. πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες. ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ πνεύματος. καὶ κόσμῳ, διαπρυσίως ἐκήρυξαν. ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ
» τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν
» εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες με-
» γαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικαῖς δυνάμεσι, καὶ μαρτύρων χορείαις. μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, συγχορεύων τῷ θρόνῳ. τῆς ὑπερφώτου τριάδος. καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἴτει φῶς καὶ εἰρήνην. τοῖς εὐσεβῶς ἐκτελοῦσι, τὴν μνήμην σου τὴν φωσφόρον. καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὦ λαυρέντιε μάκαρ :~

Εἰς τοὺς αἴνους. ἀπόστιχα στιχηρά. ἦχος β΄.

Πρός, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Φωνή σε πατρική, οὐρανόθεν ἐκάλει. οὗτος ἐστὶ βοῶσα. υἱός ἀγαπητός μου, αὐτοῦ πάντες ἀκούετε :~ Στ.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Ἀνέλθωμεν πιστοί, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει. τῆς θεωρίας ὅπως. τὴν δόξαν τοῦ σωτῆρος, θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν :~ Στ.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Προέφων ὁ ψαλμῳδός, θαβὼρ χριστὲ σωτήρ μου. καὶ ἑρμὼν ἀνεβόα. ἐν τῷ ὀνόματί σου, πάντες ἀγαλλιάσονται :~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Παντάναξ βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον. πρεσβείαις τῆς ἀχράντου. παρθένου παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου :~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ια΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος εὔπλου. Ἑσπέρας εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. β΄.

Πρός, Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον χριστέ. ἀδὰμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ παρθένου ὤφθης δεύτερος ἀδάμ. ἐν ὄρει δὲ σωτήρ μου, θαβὼρ μετεμορφώθης. παραγυμνῶν σου τὴν θεότητα :~

Ἐξέστησαν ὁρῶντες τὴν σήν. τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, μεταμόρφωσιν χριστέ. ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ. μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ πατρί σου καὶ τῷ πνεύματι :~

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ μεταμορφώσει χριστέ. σὺν τοῖς θείοις, ἀποστόλοις ἐν θαβώρ. μωσεῖ τε καὶ ἠλίᾳ, ὑπέδειξας θεὸς ὤν. ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον :~

Καὶ τοῦ ἁγίου. ἦχος α΄.

Πανεύφημοι μάρτυρες ἡμᾶς.

Εὔπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες. τὰς μηχανὰς ἀνδρειότητα, στερρᾷ ἀθλήσεως σου. προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ χριστῷ τῷ κτίστῃ σου. θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν. τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος, συναγαλλιώμενος :~

Εὔπλε παναοίδιμε σταυρῷ, τοῦ χριστοῦ φραξάμενος. τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον. ἑκουσίᾳ γνώμῃ, καρτερῶς ἐχώρησας. καὶ τοῦτον προφανῶς τροπωσάμενος. συμβασιλεύεις νῦν. τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος :~

Εὔπλε παναοίδιμε χριστοῦ, ἀρραγὸν κτησάμενος. τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας. τὸ σῶμα δι' αὐτόν, τῷ διώκτῃ μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας. ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος. διὸ στεφανώσε, τῷ τῆς νίκης, κατεκόσμησεν. ὁ δεσπότης, καὶ σωτὴρ καὶ κύριος :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ΄.

Ὄρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν. Ἀπόστιχα στιχηρά. ἦχος β΄.

Πρός, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐν ἀδάμ, χριστὸς ἀμείψαι θέλων. ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει. θαβὼρ παραγυμνώσας.

σας. τοῖς μύςαις τὴν θεότητα :~ ᾱ.
ἐποίησιν οἱ ἄνθρωποι καὶ σὺ δεῖξον ἡ γῆ.

Σέλας δὲ τριλαμπὲς, ἀςράψαν ἀπορρή-
τως. τῆς θεϊκῆς σου δόξης. θαβὼρ ἐν ὄρει ποτὲ
τὸν. τὴν σύμπασαν, ἐφαίδρυνας :~ ᾱ.
θαβὼρ δὲ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Αἴφνης οἱ μαθηταὶ, δὲ ἔξαλλον ἰδόντες. δὲ
τῆς ςολῆς καὶ πάσης, διαρπίας συλλόγου.
πρηνεῖς πεσόντες ἔφριττον :~
Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ.

Εἰς ὄρος ὑψηλόν.
Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α. ςιχολογίαν. κάθισμα
ἦχος δ. προς, ὁ ἐπιφανεὶς σήμερον.

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος, ἡ τοῦ δεσπότου. ἦλθε
δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ δὲ ὄρος νοερῶς. προς-
καθαρθέντες ἀνέλθωμεν. τῷ θαβωρίῳ,
χερσὶν ἐπιψόμενοι :~
Δόξα καὶ νῦν. δὲ αὐτό.
Εἰς τὴν β. ςιχολογίαν. κάθισμα ἦχος πλ. α. τὸν
συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνι.

Ὁ ὁμότιμος λόγος πρὶ καὶ πνι. σαρκωθεὶς ἐκ
παρθένου ἁγνῆς θεόπαιδος. καὶ ἀνελθὼν
σὺν τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς. ἐνδόξως με
τεμορφώθη. διὸ ὑμνοῦμεν τὴν θείαν, καὶ πα
ναγίαν αὐτοῦ συγκατάβασιν :~
Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό. εἶτα, ὁ κανὼν τῆς
ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροςιχίς.
Τὸν κλεινὸν ἄπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω.
ᾠδὴ α. ἦχος δ. ὁ εἱρμός.

Τρισάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθέ-
νου. ἀπαθείας ἐν βυθῷ. ψυχῆς τὸ τριμε-
ρὲς, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος. ἐ-
πινίκιον ᾄσω μελώδημα :~

Τῷ ὅπλῳ τοῦ ςροῦ, ἀπλοΐας εἰσῆλθες εἰς
λιμένα τῆς ζωῆς. ἐν ᾧ περιχαρῶς, ἀυλι
ζόμενος ἔνδοξε. κόπασον μου τὸ καρδίας,
πολυτάραχον κλύδωνα. γαληνῶς τοῦ
δοξάζειν τὴν μνήμην σου :~

Ὁ λόφωτος ἀςὴρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, κα-
ταυγάζων τοὺς πιςούς. ἀνέτειλας σοφὲ,
τῷ σεπτῷ ςερεώματι. ἄπλε, τῷ τῆς ἐκ
κλησίας. καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας. τῶν
δαιμόνων δυνάμει τοῦ πνεύματος :~

Κηρούμενος σοφὲ, θεϊκῇ δυναςείᾳ, θαρσα
λαίῳ λογισμῷ. θεὸν τὸν ἐκ θεοῦ, γεννη-
θέντα ἐκήρυξας. ςαύρωσιν ἐθελουσίως,
ὑπομείναντα ἔνδοξε. καὶ θανάτῳ τὸν
θάνατον λύσαντα :~

Κινεῖσθαι πρὸς τὴν σὴν, ἀφημίαν πᾶν ςό-
μα, ὅτι ςόματος ἐχθροῦ, ἐν θείοις διδαχαῖς,
θεοφόρε ἐξήρπασας. πάντας τοὺς ἀπειθεῖς
ςάτως. δεξαμένους τοὺς λόγους σου. ἀθλο-
φόρε χῦ γενναιότατε :~ θκ.

Λαμπρύνας σου χε, τὴν μηδὲν ἐπὶ φωσφό
ρον. τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος ἁγνή.
τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε. λύων τῆς πολυ-
θείας τὴν ἀχλὺν τὴν καχέςερον. καὶ
φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα :~
ᾠδὴ γ. ἡ ςεῖρα ἔτεκεν.

Σαυτὸν ἐξέδωκας, ὡς πρὸ ἀμνὸς ἑκουσίως.
σφαγιασθῆναι θέλων. ὑπὲρ χῦ διασε.
ἐθελωντὶ πτωχύσαντι. δὲ σφαγέντος,
ἄπλε ἐπαμμακάριςε :~

Ἱερεῖον ἄμωμον, ἀνωδεςάτη θυσία. καὶ προς
σφορὰ τελεία. προσαγωγὴ ἐχθης τῷ θεῷ.
περιχαρῶς μακάριε, ἀναμέλπων, ἅ-
γιος εἰ κύριε :~

Νόμοις κρατυνόμενος, εὐαγγελίου θεόφερον.
μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων. ἐπέςης κράζων ἐν
φανῶς. τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι. διελέγ-
ξαι τὴν τῶν δυσσέβειαν :~ θκ.

Ὁ θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, ἀδόλως,
τῆς παρθενίας κλεῖθρα. τῆς σῆς ἐσάλευ-
σεν ἁγνή. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ςηριχθῆναι
πάντας τοὺς ὑμνοῦντας σε :~ ὁ εἱρμός.

Ἡ ςεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία. καὶ ἡ
πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε, συναγωγή. τῷ
θαυμαςῷ θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ κε.
κάθισμα ἦχος α. προς, τὸν τάφον σου σῶτερ.

Τοὺς μόνους τοῦ χῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων. ἐ-
πέςης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν ςαδίῳ. αὐ-
τόκλητος πάρειμι, ἀναθλῆσαι ςερρότατα.
ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα.
ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους.
τελέσας τὸν δρόμον σου :~
Δόξα δὲ αὐτὸ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
ᾠδὴ δ. διακήκοα σου οἰκτίρμον.

Ναὸς

Ναὸς ἔμψυχος φανεὶς τῆς ὑπεραγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης· καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὔπλε, κατηδάφισας, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως:~

Ἐνηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὔπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπείρων βασάνων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας:~

Ὑψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, ταπεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπείνωσας μάρτυς, καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ δεσπότου, πᾶσαν τὴν πλάνην μάρτυς, ἐνεπύρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως ἐχώρησας:~ Θ.

Λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σε, τὴν τεκοῦσαν κόρη, τὸν πλουτίσαντα πάντας θείαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν:~

ᾠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε μονογενές, πατρικῆς ἀπαύγασμα δόξης, θεότητος· καὶ πρός σε ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε:~

Ὁλικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θείαις λαμπρυνθεὶς, καὶ ἀνδρείᾳ ὀχυρωθεὶς, ὥσπερ λέων ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεποιθὼς εἰσέδραμες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος:~

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον, ζωὴν ὁ λυτρωτής· δι' αὐτὸν θάνατον πικρόν, ἀθλοφόρε ἔνδοξε, καθυπομείναντι· καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν μαρτύρων ἀριστεύσαντα:~

Ἐκλίνας αὐχένα σου, προθύμῳ λογισμῷ· καὶ τὴν κάραν ἀφαιρεθεὶς, τῷ Χριστῷ φανώτερον, συνεδέθης ὅσιε, ἀπολαύων τῆς θεώσεως:~ Θ.

Ὑπερτέρα πέφηνας, ἀγγέλων ἀληθῶς· τὸν ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, τὸν δοξάσαντα, τοὺς ἁγίους μάρτυρας, παναγία μητροπάρθενε:~

ᾠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Ἐταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῷ ἀγωνοθέτῃ, γενναιότατε Εὔπλε θεόφρον· καὶ παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας, τοὺς τῆς νίκης ἀγαλλόμενος:~

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ δεσπότου νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου Εὔπλε κατέχων· καὶ περιφανῶς, τοὺς ἀνόμους ὅσιε, διελέγχων προθυμότατα:~

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεὶς τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ προβημάτων δικαστικῶν, ἀσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλάνην ἐθανάτωσας:~ Θ.

Ὢ θαῦμα παράδοξον, πῶς τίκτεις, πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα, πῶς θηλάζεις δὲ παρθενομῆτορ, τὸν χορηγὸν ἀληθῶς τοῦ γάλακτος, καὶ τροφέα πάσης κτίσεως:~ Ὁ εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ια'. μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὔπλου. Στ.

Ἐκ τῆς στολῆς μὲν σεπτὸς Εὔπλος λαΐτης,
Ἐκ τῆς τομῆς δὲ στερρὸς ὄντως ὁπλίτης.
Πλήγῃ ἐνδεκάτῃ ξίφει Εὔπλος κοπίεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Κατάνης, τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας. διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα Καλβησιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας πρὸς τοῖς γόνασι. ἔπειτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὀρθοῦ, καὶ χερσὶ σιδηραῖς ξέεται. ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἐλθούσης, ἀνέθορε. μετὰ δὲ ταῦτα, σφύραις σιδηραῖς τὰς κνήμας αὐτοῦ θλάττεται. καὶ ἐν εἱρκτῇ ἀπορριφεὶς, ἀρχῇ μόνῃ, πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ. εἶτα πάλιν ἐκβληθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι πεπυρακτωμένοις, τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρώθη. καὶ αὖθις τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ κατεδικάσθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλλοῦς οἴκου καὶ θείου ναοῦ, τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος, τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ:~

Ἐν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ βασιλέως, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον γέγονε. γυνὴ γάρ

τις

τις, τοὔνομα Μαρία. συγκλητικὴ φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν πατρικία, χήρα οὖσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ. καὶ ἀποκαμοῦσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνέθετο ἑαυτὴν τῷ θεῷ καὶ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. ἔννοιαν τοίνυν ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ, ἀποστέλλει πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἁγίας δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου εἰκόνος, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιοῦσα. τῶν δὲ παραγενομένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν λέγουσα. δέομαι ὑμῶν κύριοί μου, ἐπειδὴ ὁ θεὸς διὰ τὰς ἁμαρτίας μου συνεχώρησέ με μαστίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ ὀλεθρίας, βούλομαι ἡ ταλαίπωρος καὶ ἀναξία, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων ὑμῶν, δέξασθαι τὸν δεσποτικὸν καὶ ἅγιον χαρακτῆρα, εἰς τὸν παντελῆ μου οἶκον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα. καὶ ἴσως διὰ τοῦτο ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ, τήν τε τὴν διαγωγὴν καὶ τὴν πραγματικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον χαρακτῆρα. καὶ τῆς ἁγίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπάσατο. καὶ λαβοῦσα βαβίκινον μίτον, ἰσόμετρον τῆς ἁγίας εἰκόνος, τέθεικεν ἐπάνω ἐπ' αὐτῆς. εἶτα βαλοῦσα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρινίον, ἠσφαλίσατο δι' αὐτῆς, καὶ ἀποτεθεῖσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ αὐτῆς, ἐφωταγώγει λαμπρῶς ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα. πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο αἱ ὀδύναι τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι. ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι. προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν, ἣν οἶδε καθαρωτέραν, φησὶ πρὸς αὐτήν. δέξαι τὴν θήκην τῆς ἁγίας εἰκόνος, ὅπως προσκυνήσω καὶ εὕρω μικρὰν ἀνάπαυσιν τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. ἡ δὲ πορευθεῖσα, εἰς τὸ εὐκτήριον, εἶδε θαῦμα μέγα καὶ φοβερὸν καὶ παράδοξον. φλὸξ τοῦ πυρὸς εἰς πλησμονὴν γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας θήκης ἐκείνης ἀνήρχετο μέχρι τοῦ στέγους. καὶ καθάπτουσα τὸ ὅλον θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι δαπέδου. μηδὲν τὸ σύνολον τὸ θυσιαστήριον βλάπτουσα. καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ παῖς, ἔπεσε χαμαί. δραμοῦσα δὲ ἑτέρα, ἀπήγγειλε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. ἡ δὲ κατάφοβος γενομένη, κατῆλθε τοῦ κλινιδίου. καὶ βίᾳ πρὸς τὸ εὐκτήριον ἀπελθοῦσα. καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ κύριε ἐλέησον ἀνεβόησεν. εἶτα μετεκαλέσατο τοὺς λειτουργοὺς μετὰ σπουδῆς. συνηκολούθησε δὲ αὐτοῖς καὶ ὄχλος πολύς. καὶ πάντων ἰδόντων τὸ παράδοξον, κατεπλάγησαν. ἀνερχομένης δὲ τῆς φλογὸς καὶ κατερχομένης ὥσπερ ὀθόνης πλοίου ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ῥιπιζομένου, ἔκραζον πάντες, τὸ κύριε ἐλέησον ἐπὶ ὥρας πολλάς. γενομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ. καὶ ἀνοίξαντων τὴν θήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν δεσποτικὴν καὶ ἀχειροποίητον εἰκόνα ἄσινον καὶ ἀλώβητον. λαβόντων δὲ καὶ τὸ βαβίκινον τμῆμα ὃ ἐπέθηκεν ἡ πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἕτερον χαρακτῆρα δεσποτικὸν ἀχειροποίητον, ὢ τοῦ θαύματος, ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. δοξασάντων δὲ τὸν θεὸν ἐπὶ τούτῳ πάντες. καὶ ἀσπασάμενοι αὐτὸν, ἔθηκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικός. καὶ ἀθρόως αἱ ὀδύναι ἀπηλάθησαν. ἡ δὲ νόσος ἐδραπέτευσε. καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη. καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἐλθοῦσα, ἀνέστη δοξάζουσα τὸν θεὸν, σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσι μετὰ τῶν πρεσβυτέρων. μετὰ δὲ χρόνους τινάς, ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη γυνή, ἐπεὶ προέγνω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετάθεσιν, ὡς σκεῦος ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον χαρακτῆρα τοῦτον, τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ μονῇ τῆς ἁγίας ἀναλήψεως. καὶ ὡς δὲ ἀποστολῆς τινος, φθάσαντες ἐκεῖσε Δομετιανοῦ ἀρχιεπισκόπου Μελιτινῆς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν προεστώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐπέγνω τοῦτο ἡ πατρικία καὶ ἐνεχείρησε τὸν ἅγιον χαρακτῆρα τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, εἰποῦσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ. Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν, καὶ τὸ δεύτερον θαῦμα, τῆς γὰρ ἐπιδημίας τῶν

προσώπων

περὶ τῶν ἐπὶ ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γε-
ναμένης, φόβῳ βαλλόμεναι αἱ τοῦ μονα-
στηρίου μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλ-
ληφθῶσι, κατέλαβον τὴν κωνσταντινού-
πολιν. καὶ δὴ ἀγνεμῶν, οὖσαι, ἔλαβον πα-
ρὰ τοῦ πατριάρχου σεργίου μοναστήριον. ὃς
καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχει-
ροποιήτου εἰκόνος, καὶ μὴ βουλομένων τῶν
μοναζουσῶν ἀφείλετο ταύτην. ἀφ' ἐπα-
νέστησαν αὐτῷ θλίψεις ἀλλεπάλληλοι ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. βασιλέων ἀγανά-
κτισις κατ' αὐτοῦ. ταραχαὶ τῆς ἐκκλησίας
διάφοροι. καὶ ἐν τῷ αὐτὸν διαπορεῖσθαι
περὶ τούτων, ὁρᾷ ἐν νυκτὶ φοβερόν τι-
να ἄνδρα, ἑστῶτα καὶ λέγοντα αὐτῷ, ἀπό-
δος ὃ ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ μοναστηρίου ἀδί-
κως. ἀναστὰς δὲ διελογίζετο. καὶ προσκα-
λεσάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν ἐπυνθάνετο
τίνες εἰσὶν αὗται αἱ θλίψεις. καὶ δι' ἃς αἰ-
τίας ὑπομένω ταῦτα. μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ
εἶδον ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα ἑστῶ-
τα καὶ λέγοντά μοι, ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλα-
βες τοῦ μοναστηρίου ἀδίκως. τίνος τί ἐλά-
βομεν, ἀγνοῶ. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ. δέ-
σποτα μηδὲν τοιοῦτον λογίζου. οὐδὲ γὰρ ἠ-
δίκησας ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμό-
νων ἐνεργείας εἰσὶ, καὶ αἱ θλίψεις καὶ αἱ φαν-
τασίαι. εἶτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ.
καὶ ἐπιστὰς ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ
μετὰ αὐστηρείας. ἀπόδος ἐν τάχει ὃ ἔλα-
βες ἀπὸ τῶν μοναστριῶν τῆς ἀναλήψε-
ως. καὶ οὐκ οἶδας ὅτι ξέναι εἰσὶ καὶ ἀπαρη-
γόρητοι ὡς ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς ἐλθοῦσαι,
ἔξυπνος δὲ γενόμενος, λέγει πρὸς τὸν κου-
βουκλήσιον αὐτοῦ. ἀδελφέ, ὡς ἔλαβες τὸν
δεσποτικὸν χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν,
πῶς τοῦτο ἐλογίσαντο. ὁ δὲ, βαρέως δέσπο-
τα καὶ πολύ. καὶ εἰ ἠδύναντο ἠμύναντο ἂν
ἡμᾶς. τότε συνῆκεν, ὁ πατριάρχης ἑαυτοῦ
καταγνούς. καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπου-
δῆς, ἀπέστειλε τὸν ἅγιον χαρακτῆρα ἐν
τῇ μονῇ τῶν μοναστριῶν, κατὰ τὴν εἰκοστὴν
ἐνάτην τοῦ νοεμβρίου μηνός. κατέπαυ-
σαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοί, καὶ αἱ θλίψεις τοῦ
πατριάρχου. καὶ αἱ μονάστριαι ἠγαλλιά-
σαντο, ἀπολαβοῦσαι, τὸν μηδέποτε λή-
γοντα ἀΐδιον χαρακτῆρα:~

ᾠδὴ ζʹ. Νέοι τρεῖς ἐν βαβυλῶνι.

Εστάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα. ἀπέσβεσε τὴν
πυρὰν. τῆς πλάνης πανόλβιε. τὴν δὲ
τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίαν. πλουσιωτάτως ἤρδευ-
σεν, ἀσεβῶς ἀνυμνοῦσαν σε:~

Εχων φρόνημα γενναῖον. καὶ ἄσειστον λο-
γισμόν. τὴν πλάνην κατέσεισας. καὶ προϊ-
σταμένους τοῦ ψεύδους. ταῖς ἀψευδέσιν ἤ-
λεγξας διδαχαῖς ἀπλε πάνσοφε:~

Πύλη σοὶ τοῦ παραδείσου. ἀπλε μάρτυς τοῦ
χριστοῦ. ἠνοίχθη μακάριε. κεκαλλωπισμένον
ἰδοῦσα, τῷ θείῳ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ
διαδήματι:~

Ανθρακι κεκαθαρμένος. θείῳ μάρτυς τὴν
ψυχήν. ἄνθρακας κατέσβεσας. τῆς πο-
λυθεΐας κραυγάζων, εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτοκίον.

Ιμα σου τὴν θείαν μήτραν. κάμινος ἡ περσική.
τυπώσῃ πανάμωμε. σώζει νεανίας ἀφλέ-
κτους. ἀναβοῶντας κύριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ηʹ. Ὑψωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον. καὶ πνευ-
μάτων δεινῶν ἐλατήριον. τὸ σὸν ὑπάρχει
λείψανον. ὃ κυκλοῦντες βοῶμεν, πάντα
τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

Επὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε. πρὸς χριστὸν
σε μεσίτην κτησάμενος. καὶ πρεσβευτὴν θερ-
μότατον. καὶ προστάτην παμμάκαρ, ἀπλε
λαΐτα. τῶν ἁγίων ἀγγέλων συνόμιλε:~

Εἰσελθόντες ἀρρύσασθε ἄνθρωποι, νοση-
μάτων κατάλληλον ἴαμα. ἐκ τῆς σοροῦ
τοῦ μάρτυρος. καὶ βοήσατε πίστει. πάντα
τὰ ἔργα:~ Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ἁγνὴ παναμώμητε. ὑπὲρ πᾶ-
σαν ἀγγέλων εὐπρέπειαν. τὸν ποιητὴν
κυήσασα. τῶν βροτῶν καὶ ἀγγέλων, ὃν με-
λωδοῦμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ὁ εἱρμός.

Υψωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκατα-
βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, πάν-
τα τὰ

τα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

ᾨδὴ θʹ. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι.

Ἰδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοι ποθούμενα. ἔσχες ἐφέσεως ὡς φθάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον. τοῦ πόθου σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα. ἀ῎πλε λάϊτα ἀξιάγασε:~

Ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρί σου τὴν πορφύραν δέ. ἣν ἐξ αἱμάτων ἱδρώτων σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος. Χριστῷ τῷ βασιλεῖ νῦν παρίστασαι. ἀ῎πλε μαρτύρων ἀκροθίνιον:~

Σήμερον κατάρχει ἡ σεπτὴ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἄριστον. σὲ κεκτημένη ἑορτάζει. τὴν θείαν ἐκτελοῦσα σου ἄθλησιν. σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν. ἣν περιέποις ταῖς δεήσεσιν:~

Ἥλιος ὁ λόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας. μάρτυς τὸ θεῖον τῇ μεθέξει. θεούμενος τῇ θείᾳ μακάριε. καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς τελοῦντάς σου. τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἄθλησιν:~ Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, θεόνυμφε, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον. κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας. ἀνάστησον, ἐχθροὺς καταισχύνουσα. τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου. καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διόλου ἀνακείμενος, θεῷ τῷ παντοκράτορι. καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε. τῶν ἐκτελούντων μέμνησο. τὴν φωτοφόρον μνήμην σου. καὶ σὲ τιμώντων ἅγιε ὡς τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, διάκονον μάρτυς ἀ῎πλε:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἀπόστιχα στιχηρά. ἦχος βʹ.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων ἀποστόλων. ἡ τῆς τριάδος εἶδες. τὸν κατ᾽ οὐσίαν ἕνα, εἰς ὄρος τὸ θαβώριον:~

Αὔγουσ.

Ἄλ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Εὖγε σοὶ τῷ θαβώρ, τῷ πρὶν ζοφωθεστάτῳ. φωτὸς γὰρ ἠξιώθης. οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος:~ Ἄλ.

Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Φωτὶ τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφθέντος. οἱ μαθηταί σου σῶτερ. μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ θαβώρ, μωσῆς τε καὶ ἠλίας. τὸν ἐκ παρθένου κόρης. θεὸν σεσαρκωμένον. βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβʹ. τῶν ἁγίων μαρτύρων, φωτίου καὶ ἀνικήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγʹ. ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτήν. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ ὁσίου. στιχηρὰ τῶν ἁγίων. ἦχος δʹ.

Πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα. οὐ θυμὸν ἀλογώτατον. ἀφρόνως δικάζοντος. οὐχ ὁρμὰς λεόντων. οὐ βρασμὸν λεβήτων. οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπάς. οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν. ὑμᾶς ἀθανατίζουσαν. καὶ πρὸς θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσαν. ἀθληταὶ γενναιότατοι:~

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσμιον. καὶ ἀξίοις ποθούμενον, τέλος ἀπειλήφατε. καὶ τὰς δι᾽ αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας. καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας. παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος. τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ὑμῶν πάντοτε. ἐκτελούντων πανεύφημοι:~

Φώτιος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων ἀνίκητος. ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, τριάδος λαμπρότησι. κατηγλαϊσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι. ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς, μετὰ ἀγγέλων

ἀεὶ ἀγάλλονται. τῇ πίστει δὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν. ἑορτάζουσι γέμουσιν, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος:~

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ὁσίου. ἦχος ὁ αὐτός.
Πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸν δι᾽ οἶκτον γενόμενον, ὡς ἀδόκιμον ἄνθρωπον. ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, καταγγελλόμενον ὅσιε, ἐκήρυξας μάξιμε. ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα. μονοθελητῶν, μονενεργητῶν πλάνην. δοξαζόντων, ἐπηρείᾳ διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος:~

Ταῖς γνώμαις τῶν δογμάτων σου, πύρρον πάτερ ἀπέπνιξας. ληρωδοῦντα μάξιμε τὸν κακόφρονα. καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας. καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος σφοδρῶς. καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος. καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα. δι᾽ ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα:~

Ὀξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ πνεύματι, ἡ ἁγία γέγονε μάκαρ γλῶσσα σου. καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι. πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν. νόμον θείων ἀρετῶν. καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν. καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις. τοῖς αὐταῖς, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν γνόφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη. ἐν ᾗ μωϋσῆς καὶ ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπέρφωτου δόξης ἀξιωθέντες, ἔλεγον. σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος β΄.
Πρός, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ὄρει ἐν τῷ θαβώρ, προσέλθωμεν προθύμως. θεάσασθαι τὴν δόξαν. τοῦ πάντων βασιλέως, χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν:~

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Ὤφθης σὺν μωϋσῇ, ἠλίᾳ τε σωτήρ μου. καὶ μαθητῶν προκρίτοις. ἐν ὄρει θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον:~

Στίχ. Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Ἤκουον πατρικῆς, φωνῆς προσβεβαιούσης, τὴν δόξαν σου σωτήρ μου. καὶ μαθητῶν ἀκρότης, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον:~

Δόξα. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. οἷον βούλει. ζήτει ὄπισθεν εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου. ἦχος πλαγίου δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος. τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα. μάξιμε σοφέ. ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. λύρα τοῦ πνεύματος πάτερ ὅσιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς τὴν α΄. στιχολογίαν. καὶ εἰς τὴν β΄. ζήτει τὰ καθίσματα εἰς τὴν ἑορτήν. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τῶν ἁγίων ἀμφοτέρων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θερμὸν ἔπαινον, μαρτύρων ξυνωρίδι.

ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις τοῖς τῆς σαρκὸς πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες. ἀθετεστάτῃ πίστει λογισμοῦ. πρὸς χριστὸν ἄπονον χαίροντες. ζωὴν μετεβιβάσθητε. ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἐν θεοῖς ὀχυρωθεὶς ἀήττητε, ὅπλοις τῆς πίστεως. πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν. ῥωμαλαίως ἐχώρησας. καὶ τὰ αὐτῶν στρατεύματα, θείᾳ δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν ἔνδοξε, καὶ νῦν ἀδόκιμον. ἐλλογίμων φρονήσει θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος ᾔσχυνας. καὶ σεαυτὸν ἀήττητε. ὅλον πρὸς ἄθλησιν ἐκδέδωκας:~

Θκ. Παρθένος καὶ πρὸ τοῦ τόκου ἁγνὴ ἅγνη τε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης τὸν θεόν. ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες. τὸν τοὺς ἁγίους μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ὁ παμμέγιστος μάξιμος δοξάζεται.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.
Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὄλβου μοι τὴν θεόπνουν. ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐνστάξον γλώττης. θεῖε μάξιμε, χάριν τοῦ πνεύματος:~

Πῦρ καιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων μακάριε, ὡς καλάμην σὺ ταύτας. κατα-

τηνάλ

τὴν ἀλῶσαν ζήλῳ τοῦ πυρός :~
Ἄλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαι-
ρέσεως, μονοθέλητον δόγμα. τοῖς δὲ λό-
γοις σου πάτερ διήλεγκται :~ Θκ.
Ἄχραντε Θεοῦ, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ
ὑπέρθεον λόγον. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑ-
μνοῦμέν σε :~ ᾠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.
Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχ-
θροῦ. στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες. μάρτυς
ἀθλοφόρε ἀνίκητε :~
Ἠλόγησαν τῆς σαρκός, ὡς ἀλλοτριουμένης οἱ Χριστοῦ
μάρτυρες. καὶ χαλεπὰ βάσανα. γνώμῃ
ῥωμαλαίᾳ ὑπήνεγκαν :~
Ναμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολε-
ρὰ ῥεύματα. πλάνης σοφοὶ μάρτυρες ῥεύ-
μασιν αἱμάτων ἐπαύσατε :~ Θκ.
Ἐνοίκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς. καὶ
διὰ ἡμῶν ἅπασαν, πλάνην Θεοῦ ἐξῴκησεν.
Ἕτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.
Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως.
ὑπαληθής. κῆρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδεί-
χθη δι' αἵματος :~
Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας.
θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας. καὶ σοφὸν
ἐνδιαίτημα :~
Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγ-
ματα. τῶν ἀσεβῶν. Μάξιμε παμμάκαρ.
τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος :~ Θκ.
Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖ-
χος ἡμῶν. Χριστιανοί. σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσι-
γήτως πανύμνητε :~ Ὁ εἱρμός.
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε.
σὺ εἶ τὸ φῶς. τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε
τὸ πνεῦμά μου :~ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ
τοῦ ὁσίου. ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.
Φῶς τὸ φιλαμπές, οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου.
σκεῦος ἐκλεκτόν, ἀνέδειξέ σε παμμάκαρ.
σαφηνίζεις γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι. δυσε-
φίκτων τε νοημάτων τὴν δήλωσιν μακά-
ριε. Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων φα-
νῶς ὑπερούσιον ἄναρχον :~ Ὁ οἶκος.
Τῶν ἱερέων ἡ κρηπίς, ἡ βάσις τῶν δογμά-
των. ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, μαρτύρων ἡ
ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, στόμφ
Αὐγους.

προσανίσχει, Μάξιμος ὁ θαυμαστός, διὰ τῆς
θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. τούτου διὰ πρὸς
τὴν λάμψιν, ἀνάστητε πάντες, τὴν παρ-
ρησίαν καὶ τὸν ζῆλον ἀνευφημοῦντες, ὃν ἔδει-
ξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ἀληθῶς ποι-
μὴν ὑπὲρ ποίμνης, παρετάξατο στερρῶς
κατὰ τῶν λύκων. οὓς καταβαλών, βρα-
βείοις νίκης ἐστέφθη :~ Τέλος.
Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων φανῶς, ὑπερού-
σιον ἄναρχον. Εἶτα κανὼν τῶν ἁγίων ἦχος δ΄.
πρός, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.
Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις. τῇ
καρτερίᾳ τῶν δεσμῶν ἀθλοφόροι. τὸν οὐρανὸν
ᾠκήσατε γηθόμενοι. Φώτιε ἀοίδιμε, καὶ Ἀνί-
κητε μάκαρ. ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα
αἰῶνος. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ,
τῶν ἐκτελούντων ἡμῶν τὰ μνημόσυνα :~
Δόξα ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.
Τὰ κατορθώματα, τῆς πολιτείας σου. πάν-
των φωτίζουσι, τὰ διαβήματα. Μάξιμε
πάτερ ἀληθῶς, τῶν πίστει μυουμένων σε. ὅ-
θεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάν-
τοτε. σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πά-
σης στενώσεως. Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων,
μάκαρ ἀξιοθαύμαστε. Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.
Πυρακτούμενοι ἀγάπῃ Θεοῦ προθύμως. φλό-
γα πυρὸς ὑπήλθετε. μένοντες τῇ δρόσῳ,
ἄφλεκτοι τοῦ πυρός. ἀήττητοι μάρτυρες,
θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~
Ἀπηρνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως. οἱ
ἀθληταὶ ξεόμενοι. ὅλῳ τῷ νοΐ γάρ, τῷ Θεῷ
ἠτένιζον. τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπο-
μονὴν διὰ πίστεως :~
Ἰσχυρώτατοι ὡς πύργος τῆς εὐσεβείας. τεῖ-
χη ἐχθροῦ καθείλετε. καὶ πόλεως θείας,
μάρτυρες κραυγάζοντες. πολῖται γεγόνα-
τε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε :~
Νυσταγμὸν οὐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας. ἀλλ'
ἐγρηγόρσει μάρτυρες. θείᾳ τοὺς ὑμνοῦντας
πάντοτε εἰς θαύματος. πρὸς φῶς ἐξεγεί-
ρατε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι :~
Ὡς ὡραία ἀπεκύησας τὸν ὡραῖον. παρθενομῆτορ
ἄχραντε. τὸν ὡραιότατον δείξαντα τούς

μάρτυρας στεῤῥῶς ἐναθλήσαντας. καὶ τὴν ἀθεΐαν μειώσαντας :~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων, τάξεις θαυμάζουσι. τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ. ἀνεδείχθης πάτερ ὥσπερ ἄσαρκος :~

Ἰταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάπληκτος. ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι. ἐκεῖνος δὲ πάτερ ἐξωστράκισται :~

Συναθλοῦσι σοι μάξιμε, ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος. σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες. διὸ καὶ ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον :~

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ. ἐξανθεῖ πάτερ παράδοξον. τοῦ θείου σου σπόρου δόγμα ὅσιε :~ Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα. τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα. τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωήν. Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε :~

ᾨδὴ ε'. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου. ἀνίκητε τὴν ζωὴν σοι. τὴν ἀγήρω παμμάκαρ, ἁγίως προεξένησε :~

Ἀνάλωτος πυρί, κατακαίοντι γέγονας. ὦ φωτὶ θείου φέγγους, κοινωνὲ καὶ ἡμέρας. ἀδύτου τέκνον γνήσιον :~

Ῥεόντων τὴν φοράν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο. ποθήσαντες τῶν μενόντων. τὸ τερπνὸν ὁλοψύχως, οἱ μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι :~ Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σόν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον. ὦ δέσποινα θεοτόκε. ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, θεὸν ἀφράστως τέτοκας :~

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ὀγκώσιν τῶν γηΐνων ἀθροίσας καὶ οὐσιῶν. ἐνδίκως φιλόσοφος. κατονομάζεται μάξιμος.

Σοφίας τὸ ἄμεινον τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου. μιμητὴς τῆς πανάριστος. ὤφθης ἀοίδιμε μάξιμε :~

Μανίᾳ ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου. ἀθρῶν δὲ μακάριε τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον :~ Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου. ἡ θεὸν κυήσασα. τὸν κυβερνήτην καὶ κύριον :~

ᾨδὴ ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὑψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος. τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀποῤῥήτως θείαν καταστολήν τε. οὐρανόθεν. ἐνδυόμενος μάρτυς ἀνίκητε :~

Ῥήξαντες, τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ ἅγιοι. ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως. τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας. θείοις βρόχοις. τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν :~

Ὤφθητε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες. μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων. καὶ ἀκτῖσι θείων ἀγωνισμάτων. πᾶσαν κτίσιν. ἀθλοφόροι Χριστοῦ γεννεότατοι :~ Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας δίχα πανάμωμε. τὸν ἀληθῆ νομοθέτην. ὃν δυσώπει μόνῳ τῆς ἁμαρτίας. τὴν ψυχήν μου, τετρωμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με :~

Ἄλλος. Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν.

Ἀνένδοτον προσφέρων τῷ θεῷ. θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος. τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι :~

Ξηραίνεται αἱρέσεως πηγή. βορβορώδης ἅπασα. ἀοίδιμε, μάξιμε. φραττομένη τῇ ἡδύτητι γλώττης σου :~

Ἱλάσθητί μοι μόνε ἀγαθέ. καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου. ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ ἁγίου ἀνάβλυσον :~ Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί. τὸν λόγον κυήσασα. ῥῦσαι δεόμεθα. τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν :~

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς ὁσίους πιστοί, ὁπλίτας εὐφημήσωμεν. τοῦ ζάγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν. καὶ στεῤῥοὺς ὡς κήρυκας, ἀσεβείας φίλαθλοι. καὶ θεοῦ ὄντως ἐραστάς. ἐν ὕμνοις ᾀσμάτων κατάστεψωμεν :~ Ὁ οἶκος.

Γῆ καὶ σποδός, σαπρία τε καὶ σκώληξ, διὰ αἰσχρῶν καὶ βεβήλων ἔργων, καὶ λογισμῶν ὑπάρχων μόνε φιλάνθρωπε. σὲ ἱκετεύω καὶ σοὶ προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπόγγῳ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τοῦ ῥύπου Χριστέ, ὃν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις συνήθροισα. φωτίσαι δὲ τὸ ζοφῶδες τοῦ νοός μου τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν τῶν μαρτύρων

σωτήρ

σωτήρ μου δέξαι ποιμήν :~ Τέλος.

Ε'ν ὕμνοις ἀσμάτων καταστέφων αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ μηνί, ιβ'. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων φωτίου καὶ ἀνικήτου. στί.

Πῦρ ἀνίκητον συμφλέγει τῷ φωτίῳ,
Οὗς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.
Πῦρ ἐν δωδεκάτῃ κτάνε φώτιον ἠδ' ἀνίκητον.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους διοκλητιανοῦ βασιλέως. ὁ δὲ ἅγιος φώτιος, ἀδελφιδοῦς ἦν τοῦ ἁγίου ἀνικήτου. τοῦ οὖν διοκλητιανοῦ ἐν νικομηδείᾳ δημηγορήσαντος κατὰ τῶν χριστιανῶν, παρούσης τῆς συγκλήτου βουλῆς, καὶ πλήθη βασανιστηρίων μέσον προτεθέντος, καὶ παντελῶς διαλωβήσασθαι τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ ἀπειλήσαντος. καὶ ἐξορίσειν ἐκ τῶν πανταχόθεν ἄκρων τοὺς χριστιανοὺς φρυαξαμένου, καὶ πολλὰ βλασφημήσαντος κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ, παρὼν ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ χριστοῦ ἀνίκητος, οὐ κατεπλάγη τὰς ἀπειλὰς τοῦ τυράννου, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ, χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησε, στηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεὶς ὅτι κωφοὶ καὶ ἀναίσθητοι εἰσὶν οἱ σέβοντες αὐτά. διὰ ταῦτα, τύπτεται βουνεύροις ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς ἀμυχάς τινας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι. δι' ὧν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ καθωρᾶτο. εἶτα, λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν. ὃν ἰδὼν ὁ ἅγιος, μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιώδους φορᾶς δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυχησάμενον, ἐφοβήθη. ὁ δὲ λέων προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς προβάτου κατεφάνη πραότερος. καὶ οἷον συμπαθήσας τῷ ἁγίῳ, τὸν ἐπιχεθέντα αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον προσώπῳ ἱδρῶτα, τῷ δεξιῷ ποδί, ὥσπερ σπόγγῳ ἀπέμαξε. τότε οὖν τοῦ μάρτυρος εὐχαριστίας τῷ θεῷ ἀναπέμψαντος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς, σεισμὸς γέγονε, καὶ τὸ τοῦ ἡρακλέους ξόανον καταπεσόν, εἰς κονίαν ἐχώρησε. καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθέν, πολλοὺς τῶν ἑλλήνων ἀπώλεσεν. προστάξαντος δὲ τοῦ βασιλέως, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, ἐπεὶ ὁ τὴν πληγὴν ἐπενεγκὼν Αὔγους.

δήμιος, ἀνενέργητος ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης, κατενεχθῆναι μὴ δυναμένης, μεταβαλὼν ὁ τύραννος τὴν ἀπόφασιν, δεσμεῖ τὸν ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑποστρωθείσης κάτωθεν. ἔνθα διατεμνόμενος τὰ μέλη καὶ διακαιόμενος, ηὔξατο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμά, καὶ ὁ τροχὸς ἔστη, καὶ τὸ πῦρ ἐσβέσθη. τότε δὴ καὶ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ φώτιος, προσδραμὼν περιεπτύξατο αὐτόν, πρᾶον καὶ σρα καὶ θεῖον ἀποκαλούμενος. δεσμεῖται οὖν ἅμα τῷ ἁγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς. καὶ εἱρκτῇ ἀμφότεροι τίθενται. εἶτα ἐξαχθέντες ξέονται, καὶ πυρὶ φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ, λίθοις βάλλονται. ἀβλαβεῖς δὲ ἐν τοσούτοις διαφυλαχθέντες δεινοῖς ξύλοις προσδεθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων ἀγρίων σύρεσθαι προσετάχθησαν, καὶ αὖθις μαστιχθέντες σφοδρῶς. καὶ ἅλατι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν μώλωπας ἀναξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μένειν κατεδικάσθησαν. μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτούς, ἐκκαύσας ὁ τύραννος τὸν λεγόμενον λουτρὸν ἀντωνίου, ἐπὶ ἡμέρας τρισίν, ἐν αὐτῷ τούτους κατέκλεισε. τοῦ δὲ τῶν κεθμώνων διὰ προσευχῆς τῶν ἁγίων διαρραγέντων, καὶ τοῦ στερεώματος διαλυθέντος, πλῆθος ὕδατος ἀνεδόθη. ὡς εἶναι αὐτούς, οὐκ εἰς διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον, ἀλλ' εἰς δροσοβόλον χωρίον. ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κάμινον ὁ διοκλητιανὸς χωνοειδῆ, κίοσι σιδηροῖς ἐπιστηριζομένην, ἔνθα βληθέντες, πέρας τῆς ἀθλήσεως καὶ τοὺς τῆς νίκης στεφάνους, ἐδέξαντο. λέγεται δὲ ὡς ὑποβληθέντας τῇ καμίνῳ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμπνέειν. καὶ ἀνελκυσθέντα τὰ σώματα αὐτῶν διὰ σιδηρῶν ὀργάνων, ἄσημα φανῆναι. μηδὲ μέχρι τριχὸς αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμηναμένης :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες. πάμφιλος καὶ καπίτων, ξίφει τελειοῦνται. στί.

Οἱ κείμενοι γῇ καὶ λύθρῳ πεφυρμένοι,
ξίφος μετῆλθον πάμφιλος καὶ καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσιοι σέργιος καὶ στέφανος

τῷ εἱρμῷ τελειοῦται. Θκ.

Γ σων ἱδρώτων στεῤῥῶν καὶ στεφάνων,
Ἴσοι στέφανοι καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.
Ψ αῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ζ ένον ἀγῶνα, διανυκότες ξένοι ὤφθητε. ὄντως, φρονήματι τῶν ἔνδοξοι τῆς σαρκός. τῶν ἀγγέλων συμπολῖται δέ. συγκληρονόμοι τε, τοῦ Χριστοῦ μεγαλώνυμοι μάρτυρες:~

Υ πομονῇ τε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε. πάντων δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβουλάς. καὶ φαιδροὶ πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον. μετεβιβάσθητε παναοίδιμοι:~

Ν αὸς θιάσος, ὑπὲρ θεοῦ γενόμενοι. στήλας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς. τῶν ἀθέων οἱ πανεύφημοι. καὶ πρὸς οὐράνιον. ναὸν μετεβιβάσθησαν ἀγαλλόμενοι:~ Θκ.

Ω ς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν ἁγνὴ ὑποδέξαι. λόγον, μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπὲρ νοῦν. στενωτάτην τοὺς ὁδεύοντας. ὁδὸν πανάμωμε. πρὸς πλατυσμὸν εἰσάγοντα θείας ζωῆς.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Μ ίαν φύσιν τριάδος, μίαν δὲ κλῆσιν ἔφυς, μίαν ἐνέργειαν. τοῦ Χριστοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις. ἐνεργείας ἐκήρυξας. ὁ τῶν πατέρων βοῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ο ὐ θελήματα δύο, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι. ταυτότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα. ὁ τῶν πατέρων βοῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Σ τήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐν θείοις σου λόγους πέρ κατέχοντας. τὸν ἕνα τῆς τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις. καὶ θελήσεσι σεβόμενοι. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Δ ύο πάτερ εἰδότων, ἐνεργείας τοῦ οἰκτοῦ, σεσαρκωμένου θεοῦ. διττὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντων, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλποντες. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θκ.

Ε κ γαστρός σου προῆλθεν, ὁ τῶν ὅλων παρθένε θεὸς καὶ κύριος. διὸ σε θεῖον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως. τῷ υἱῷ σου κραυγάζομεν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ᾠδὴ η. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Ρ ωμαλέον φρόνημα σοφοί, ἐπιδειξάμενοι. θηρῶν ὁρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα. τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε. οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομάς, οὐδὲ βασάνων ποικίλας. ἐκβοῶντες, πάντα τὰ ἔργα:~

Ι αθέντα πάθη τῶν πιστῶν, ἐξηφανίσαντες. πάθος μακάριον. ὑμῶν τοῖς πάθεσιν ἅγιοι. καὶ καθαίρετε νοσήματα. καὶ φυγαδεύετε δεινὰ βοῶντες πνεύματα. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα:~

Δ υὰς ἀθλητῶν περιφανής, τριάδα ἄκτιστον, καθωμολόγησε. καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε. πολεμίων ὄντως φάλαγγα. καὶ μυριάσι νῦν ταῖς ἄνω συνήφθη μέλποντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα:~ Θκ.

Α γία παρθένε ἡ θεόν, τὸν ὑπεράγιον, ἀποκυήσασα. τὸν στεφανώσαντα χάριτι. τοὺς ἁγίους τούτου μάρτυρας. σῶσον ἁγίασον ἡμᾶς προθύμως μέλποντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα:~

Ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Ο λικῶς ποθήσας, τὸν σταυρὸν ποθήσαντα γένος ἀνθρώπων. τὸν σταυρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεσταυρώθης. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

Ξ ενωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς μακάριε θαυματηφόρε. σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον. εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Α τημοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητα οὐ κατεπλάγης. ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας. εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Ζ ωηφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς, θεότητος τρισυποστάτου. δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις. εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα:~ Θκ.

Τ οῦ ἀδὰμ παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ. τοῦ Χριστοῦ δὲ μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντος, τοῦτον δίοικτον. ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς κύριον. καὶ σὲ τὴν τεκοῦσαν, γεραίρομεν ἀξίως:~ Ὁ εἱρμός.

Ν ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γενομένων. οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα, ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε,

» γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον, καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδοὺ ἡ φαιδρὰ καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάρι-
τος ἡμέρα. ἔλαμψε φωτὶ τοῦ θείου, τοῦ ἀνική-
του πάντας φωτίζουσα. τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίρον-
τας, τὰ φωταυγῆ τούτων παθήματα.

Ὤφθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας
ἐμπιπρῶντες. ὤφθητε ὡς τίμιοι ἄνδρες.
ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι. καὶ τῷ ἀμνῷ
τῷ αἴροντι, τὰς ἁμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθή-
ματα καὶ πόνους. καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρ-
τερίαν. καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν τελείω-
σιν. πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον
πάντες εὐφραινόμεθα :~

Ἤνθησαν κοιλάσιν ὁσίως, μαρτυρικαῖς κα-
θάπερ ῥόδα. οἱ περικαλεῖς ἀθλοφόροι.
καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι. τῶν εὐσεβῶν
ἐν πνεύματι δυσώδη πλάνην ἐκμειώσαντες. θ'.

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον
παρθένε. ἔμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ
θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως. τοὺς καθαρᾷ
καρδίᾳ σε. εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Ἔτι σου ὡς ἄβελ τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας. τὰ
θεόπνευστα δόγματα. φωνῇ διαπρυσίῳ. ἡ
χριστοῦ ἐκκλησία κηρύττει. μάξιμε παμμάκαρ
καὶ παμμέγιστε :~

Τέτμηται ἡ χείρ σου, γράφει δὲ θείῳ δακτύ-
λῳ. ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι τετμημένῃ τῇ
γλώσσῃ. τῷ σῷ αἵματι τῷ ὁσίῳ παμμάκαρ.
πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον :~

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία, καὶ τὸ
πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης, δι' ἣν
ὥσπερ τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, μάξιμε ὑπέστης
προθυμότατα :~

Ἔστασο πρὸ βήματος, θείου μετὰ μαρτύρων.
οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας πάτερ.
καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ δεσπότῃ. καὶ σοῦ μι-
μητὰς ἀπεργαζόμενος :~ θκ.

Σὺ εἶ θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ
εἶ ἡ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων,
σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν. ἵνα λυ-

τρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Ὁ εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ.
ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθέ-
» νου. εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν. ὕμνοις
» ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν :~
»

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου, ἠρεύνηται τῷ
πνεύματι. τὰ δὲ τοῦ πνεύματος σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ
δυνάμει. μάξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἔνδικος
φιλόσοφος. θελήσεις ἐνεργείας τε. ἀνα-
κηρύττων σου δύο, διὸ λαμπρῶς νῦν τι-
μᾶται :~ Ἕτερον τῶν ἁγίων.

Πρὸς, Φῶς ἀναλλοίωτον λόγε.

Φῶς ἡ φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυ-
ρία. τοῦ ἀνικήτου νικῶντος, ἐν ταῖς βασάνοις
τὴν πλάνην. χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις θεο-
λογούντων. οὓς ἐφυμνήσωμεν ἅμα :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους ἀπόστιχου. στιχηρὰ ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Παρῆλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις. ἐν τῷ
θαβὼρ τῷ ὄρει. μωσῆς ἐβόα σῶτερ, ἰδὼν
σου τὴν θεότητα :~ στί.

Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ.

Ἠλίας καὶ μωσῆς, ἐν τῷ θαβὼρ τῷ ὄρει. τὴν
δόξαν σου ἐλάλουν. ἣν ἔμελλες πληρῶ-
σαι, σωτὴρ ἡμῶν φιλάνθρωπε :~

στί. Θαβὼρ καὶ ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν μαθητῶν
σου. ὁρᾷν μὴ δυνηθέντες. τὴν ἀστραπὴν ἐν
φόβῳ, σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. ἡ τούτου ἀκο-
λουθία ἐγράφη ὄπισθεν ἐν τῇ ιβ'. διὰ τὸ ἀ-
ποδίδοσθαι ἐν ταύτῃ τὴν ἑορτήν. εἰς τὸ κύριε
ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιό-
μελα. τοὺς δ', τετάρτους. δευτεροῦντες τὰ
ὑο. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

ροτυπῶν τὴν ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν στίχον. ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα τοὺς γ΄. πρώτους. Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. τὰ καθ. καὶ οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς. ἀφ' ἕκτης δὲ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος. εἶτα τὸ παρὸν συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιγ΄. ἡ μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. Στίχ.

Κινοῦσι σοῦ Μάξιμε περὶ τὴν κόνιν,
Δηλοῦντες ὡς ζῆς ἐξαμείβων καὶ τόπους.
Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μετεθῆκαν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος Πωγωνάτου, ὄντος ἀπογόνου Ἡρακλείου. ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς, ὑπὸ τῶν πρώην βασιλέων δεξιωθείς, ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ πρωτασηκρίτου, προεβιβάσθη ἀξίωμα. καὶ βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός. ἐπειδὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματά τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπομπεύετο. καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο ἐκκλησίας. οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ παρεῤῥίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν. καταλαβὼν οὖν τὸ ἐν Χρυσοπόλει μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο. οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. εἶτα θείῳ ζήλῳ ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθείς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε. καὶ πάπαν τὸν μακαριώτατον, Μαρτῖνον τοπικὴν ἀθροῖσαι σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγοις γράψας καὶ ἐπιστολὰς λογικαῖς ἀποδείξεσι, καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσης συνθείς, πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν. ἀναζεύσας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς ἀθύνας παρὰ τῆς συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ βασιλέως αἱρέσει. ὅτι πάντων ὑπεικόντων τῷ βασιλεῖ, αὐτός τε μόνος ἀνθίσταται. καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ. ἐν αἰτίᾳ διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν, μεταπείθων αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ, πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκην. καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγών, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπερετησάμενος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. καὶ κατετέθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου. ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν. λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομήν, αὖθις ὑπὸ θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχεν. τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν. ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθείς, μακρὰν ἐξωρίσθη. ὁ δὲ νεώτερος, ἔν τινι τῶν κατὰ τὴν Θρᾴκην φρουρίων πεμφθείς, τὸν βίον κατέλυσεν:—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀοιδίμου καὶ παμμακαρίστου βασιλίσσης καὶ κτητορίσσης, τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, Εἰρήνης. τῆς διὰ τοῦ ἁγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος. μετονομασθείσης Ξένης μοναχῆς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς.

Καὶ δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιδ΄. προεόρτια τῆς κοιμήσεως, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Μιχαίου. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προεόρτια, ἦχος δ΄.

προς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες. καὶ ἐπιτύμβια ᾄσματα. φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν. ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ θεοῦ. κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος. ἑτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω, μεταβῆναι. πρὸς παλίνζωον καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα :~

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε ἐκ περάτων σήμερον, ἡ γὰρ ἔμψυχος. πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω ἀκλεῶς. συγχορεύειν βασίλεια. τῷ υἱῷ αὐτῆς. ἧς τὴν θείαν κηδείαν ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄσατε :~

Ἱερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες. σὺν παρθένων τάγμασιν, νῦν προφθάσατε. ἅπας λαός τε συνδράμετε. ᾠδὴν ἐπιτάφιον. ἀναπέμποντες ὁμοῦ. ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα. μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ υἱοῦ μεθισταμένη. πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν :~

Ἕτερα τοῦ προφήτου. ἦχος ὁ αὐτός. προς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον. τοῦ σωτῆρος τὸ κήρυγμα ἐπ᾽ ἄκρων φανήσεσθαι. τῶν ὀρέων μάκαρ. τὴν ὑψηλοτάτην. θεογνωσίαν προδηλῶν, ἐφ᾽ ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα. προθύμως κατὰ φάραγγι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται. τοῦ κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον :~

Ἄρχων ἐξελάσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος. προφῆτα θεσπέσιε, προφητῶν Μιχαία γλώσσῃ θεοπνεύστῳ. οὗ ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἔξοδοι. τὰ νῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν ἐκβεβηκυῖαν, θεώμενοι. διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν :~

Θρόνῳ παριστάμενος, θεοῦ προφῆτα σεβάσμιε. καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος. καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος. τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἑκάστοτε. πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Τὴν πάνσεπτον σου κοίμησιν.

Ζήτει ἐν προσθήκῃ εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν στίχον. οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὢ θαύματος καινοῦ, ὢ τεράστιου ξένου. πῶς νέκρωσιν ὑπέστη. ἡ ζωηφόρος κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται :~ στίχ.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω ἰδοὺ γὰρ ἡ παρθένος ἡ τοῦ Ἀδὰμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται :~ στίχ.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς παρθένου. χοροῖς τῶν ἀποστόλων. ἀκόσμως κυκλουμένην, καὶ ᾄδουσιν ἐξόδιον :~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος β΄.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα.

Ζήτει ἐν προσθήκῃ εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τὴν λιτήν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς. καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες. καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ. τοῦ θεοῦ γὰρ ἡ μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν. ἐνδόξως ἣν ὑμνοῦντες πιστοί, ὡς θεοτόκον δοξάζωμεν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες, τῆς ὀκτωήχου ὁ εἷς. τῆς θεοτόκου ὁ προεόρτιος. καὶ τοῦ προφήτου. κανὼν ὁ προεόρτιος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ γεννηθῶς, τοῦ θεοῦ τὴν μητέρα.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασται :~

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα. πανάγιαν μητέρα τὴν ἄχραντον :~

Ἵνα τὸ κάλλος βλέπῃς, καὶ κατατρυφήσῃς ὡραιότητος. τοῦ υἱοῦ σου παρθένε. πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες :~

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης. ἡ τὸν νεκρωτὴν ᾅδου κυήσασα. καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις. διὰ σοῦ νῦν ζωὴν χαρισάμενον:~ Θκ.

Ὤφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα. ἁμαρτίας παρθένε. διὰ τοῦτο σε πίστει δοξάζομεν:~

Ὁ κανὼν τοῦ προφήτου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡς χρησμολέκτην τὸν Μιχαίαν αἰνέσω.

ᾨδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὡς ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές. θεοῦ καὶ τῶν θείων, χρηματίζων τῷ πλαστουργῷ. παρέστασαι μάκαρ, ὃν δυσώπει. κινδύνων σωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε:~

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς. ὑπάρχων Μιχαία, καὶ σοφίας παρὰ θεοῦ. τὴν τῶν ἐσομένων ἐμυήθης. ὡς καθαρὸς γνῶσιν πανάριστε:~

Χρησμοὺς ἐκτιθέμενος ἀσεβῶς. τὸν κύριον ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς. φανήσεσθαι μάκαρ διαγράφων. τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν:~ Θκ.

Ῥυόμενος ὤφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. σαρκὸς ἐν προσλήψει θεομῆτορ. ὁ πρὸ αἰώνων γνωριζόμενος:~ ᾨδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ μεταστάσει σου χαίρουσι. μῆτερ θεοῦ. διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἑνώσεως:~

Ἔχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι ἄγγελοι. σὲ ἀπὸ γῆς. ἀναφερομένην, θεοτόκε πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὥσπερ ἡ κύησις ἄχραντε. σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτή σου μετάστασις:~

Ἤρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε. οὖσα θεοῦ. ἄχραντε παρθένε, καθαρώτατον τέμενος:~ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἡ σὴ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ θείου πνεύματος γέγονε. δι' ἧς ἡμῖν. τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἔκβασιν:~

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας. ἐν Βηθλεέμ. ἄρχοντα τῶν ὅλων, καὶ σωτῆρα ἡγούμενον:~

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας. προφητικοῖς. ἔνδοξε προφῆτα

φωτισμοῖς αὐγαζόμενος:~ Θκ.

Ὄρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχρημάτισας πάναγνε. οὗ ἐπιβάς. κύριος ἐφάνη, ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν:~ Ὁ εἱρμός

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου:~ Κάθισμα ἦχος πλ. α'.

Πρός, Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Σὲ δοχεῖον ἀρύστα ἁγνὸν καὶ ἄμωμον. ἡ τοῦ πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε. καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἰπεῖν. τὴν σὴν διήγειρε ψυχήν, προφῆτα κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων. ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον:~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὰ προεόρτια, τῆς μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς θεομήτορος. ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, σῇ κοιμήσει ζωώσασα. διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο. τοῦ κόσμου ἡ κεχαριτωμένη:~

ᾨδὴ δ'. Εἰσακήκοα κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ λόγου μύστας ὁρῶντας ἄχραντε. σὲ νεκρὰν οὖσαν καὶ ἄφωνον. τῆς ζωῆς μητέρα χρηματίζουσαν:~

Ὢ κηδείας ὢ χάριτος, ὢ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως. ἧς προσῆγον οἱ θεόφρονες. σὲ περιεστῶτες παμμακάριστε:~

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ λόγου ὅθεν μετῆρες. πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον. θεοτόκε λῆξιν καὶ αἰώνιον:~

Τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι. πάντων πέλεις γὰρ βασίλισσα. βασιλέα πάντων κόρη τέξασα:~

Ὁ εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος. τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας. ὡς παρόντα βλέπων, ἀξιάγαστε:~

Ἐκ Σιὼν ἐξελήλυθε, νόμος ὡς προέφης θεομακάριστε. καὶ διέδραμε τὰ πέρατα. τοῦ κυρίου λόγος κηρυττόμενος:~

Κυρίως ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακὼβ τῶν ὅλων ὁ κύριος. καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος. ὡς ποιμὴν

ποιμαίνει

ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ :~ Δόξα.

Τοῦ ἀδὰμ ἡ ἀπόγονος, μήτηρ τοῦ θεοῦ καὶ κτίστου πεπίστευται. σάρκα τὸν γὰρ γενόμενον. ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν :~

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ὁ τάφος σου κηρύττει πανάμωμε, τὴν ταφήν σου. καὶ τὴν μετὰ σώματος. πρὸς οὐρανοὺς μετάστασιν :~

Ὑμνήσατε παρθένοι δοξάσατε. νεανίσκοι. πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες. τῆς θεοτόκου τὴν κοίμησιν :~

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης πρὸς κατοικίας. ἐχθρὸν θανατώσασα. τῷ τοκετῷ σου πανάμωμε :~

Ἐκύκλουν θεοληπτωνάνδρων σε χοροστασίαι. ἐξ ὁσίοις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε δέσποινα :~ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἠγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ κυρίου. ἕτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάνσοφε.

Ἐνόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν. ἅπασι τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ ἰουδαίων θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, θεοφάντορ. ἐφ᾽ ἣν καταφεύγομεν, ἐθνῶν ἀγέλαι σωζόμεναι :~ Δόξα.

Ὁ τόπος τοῦ κυρίου σὺ πέφηνας θεομῆτορ. ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος :~ ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁ οἶκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα. ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανὸς. οὐρανὸς δεδειγμένος, χριστοῦ καὶ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πανάγιος περιστερά. ἧς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν κοίμησιν :~

Ὑπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες. ἀετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ λόγου. γεθσημανῆ, συνελθόντες παρθένε. καὶ ἐπιφθάνειν ἀπαίρειν σε μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν. οὓς ὡς τέκνα, υἱοῦ σου ηὐλόγησας :~

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει. κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων τίς αὕτη. ἡ προπομπὴ, καὶ προπόρευσις ξένη. τί τὸ ὁρώμενον μέγα μυστήριον. ἡ πάντων ἐστὶ βασιλίς. καὶ κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα :~

Ἠλάλαζεν ἀποστόλων ὁ δῆμος. καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα. σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν λιποῦσα, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκήνωμα. καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς. σοῦ τὴν θείαν πανάμωμε κοίμησιν :~

ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Ἡ νόμων ἀντεχόμενος θεοῦ. διήλεγξας ἅπαντας. τοὺς παραβαίνοντας. τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν πανάοιδιμε :~

Μιχαία τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν, τοῦ πνεύματος ὄργανον. ταῖς ἱκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον :~ Δόξα.

Ἰδοὺ τὸν οἶκον ἐμφανῆ, παρθένε πεποίηκας. τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς φανερώσασα :~ Ὁ εἱρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν :~ Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη. τῷ ἀΰλῳ πυρί, πεποικιλμένη μορφῶς. ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα :~ Ὁ οἶκος.

Εὐφραινέσθω οὐρανὸς, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις. ἰδοὺ γὰρ ἡ παρθένος, ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει. καὶ πρὸς παράδεισον μολεῖ, πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ θεοῦ. πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα. διὸ καὶ ἀποστόλων ἐπέδραμε, πᾶσα ἡ χορεία ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα. νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν, ἄφνω ἁρπάσαι αὐτούς. ἐπέστησαν ἅμα τῇ μητρὶ καὶ τῷ υἱῷ ἀνεβόων. χαῖρε θησαυρὲ τοῦ μάννα τῆς διαθήκης :~ Τέλος.

Χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιδ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου μιχαίου. Στίχ.

Ἐκ γῆς μὲν ἤρθην εἰ δὲ καὶ πόλον φθάσω,
Χάριν μιχαίας εἴσομαί σοι τῷ ξύλῳ.
Μιχαίας δεκάτῃ ξύλῳ ἤρθη ἢ δὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν υἱὸς ἰωρὰμ, γεννηθεὶς ἐν βορραθὶ ἐκ φυλῆς ἐφραΐμ, καὶ προεφήτευσεν, ἔτη π δ΄. προέλαβε δὲ τὴν ἔλασιν τοῦ χριστοῦ, ἔτη, χ ς΄. καὶ πολλὰ ποιήσας, ἀχαὰβ τῷ βασιλεῖ ἰούδα, ὑπὸ ἰωρὰμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἀναιρεῖται, κρεμασθεὶς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ.

τοῦ. καὶ θαμὼν ἐτάφη, ἐν μονῇ ἐν τῇ γῇ αὐ
τοῦ μόνος. σύνεγγυς τοῦ πολυανδρίου ἐμα
κείμ. καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ γνωστικόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
μαρκέλλου. ἐπισκόπου ἀπαμείας. Κον.

Μύσταις νοηταῖς τὸν θεὸν καθηδύνας,
Κ Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἠδύνεις κνίσῃ πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως,
ἐκ τῆς κυπρίων ὁρμώμενος νήσου, ἐν ᾗ κο
σμικὴν πράξας ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν
αὐτῆς πιστωθεὶς, πάντας ἐξέπληξεν, εὐ
σεβείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ, περὶ τὰ πράγμα
τα χρώμενος. εἰς δὲ τὴν ἱεραρχικὴν τά
ξιν μεταβὰς, καὶ ἀπαμείας τῆς κατὰ συ
ρίαν ἐπίσκοπος καταστὰς, πρός τε τὰ ἄλ
λα δικαίως ἐπολιτεύσατο καὶ ὁσίως. καὶ
δὴ θερμὸς τῆς κατὰ χριστὸν πίστεως, γέγονε
ζηλωτὴς. ἐκκλησίας τε εἰς δόξαν θεοῦ συ
νιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς καθαιρῶν. ὧν
ἕνα μὴ συγχωροῦντος αὐτῷ τοῦ ἐν αὐτῷ δαί
μονος, κατακαῦσαι. ἢ μηχαναῖς τισὶ κα
ταβληθῆναι, ὃς ἐλέγετο τοῦ διὸς, λαβὼν
ὕδωρ ὁ ἅγιος καὶ εὐλογήσας, καὶ τοῖς στοι
βασθεῖσι ξύλοις ἐπιρράνας, ἀνάφθῆναι
καὶ κατακαῦσαι πεποίηκε. συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ
τούτῳ ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ
βληθεὶς, τὸν στέφανον ἐνέγκατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὸ παλάτιον ἀνακό
μιδὴ τοῦ τιμίου σταυροῦ. Στί.

Λόγχῃς ἀνάψας ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων,
σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
οὐρσικίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέ
ως. ἐκ πόλεως σισκίας τῆς τῶν ἄνω ἰλλυ
ρίων. στρατιώτης τὴν τάξιν ἤδη προκόψας.
διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν βασιλέα μα
ξιμιανόν. ὁ δὲ, ἀριστείδῃ τῷ ἐπάρχῳ τὸν ἅ
γιον ἐξετασθησόμενον δέδωκε. παρ' οὗ βου
νεύροις κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν
σφοδρῶς αἰκίζεται. εἶτα λίνοις ἐλαίῳ δια
βρόχοις περιμαλιθεὶς τὰς χεῖρας, καὶ θείῳ
καὶ ῥιτίνῃ ἐπιπασθεὶς, ὑφάπτεται. ἔνθα
τοῦ ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ

λέγοντος, ὅτι τὸν τύραννον ἀπολλύμενον
κάκιστα διεσώσατο, ἐπεὶ παρὰ τίμος τὸν τυ
λιανοῦ, ἐμέφθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων
περὶ τὸν εὐεργέτην γενόμενος. ὕδωρ τε
ἐπιχέας κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν
φλόγα σβέσαι προσέταξεν. ὁ λβιανὸς δὲ
τις οὕτω καλούμενος ἐλθὼν, ὀργισθεὶς, σὺν
ταραχῷ, ἀπὸ τοῦ πραιτωρίου ἐξῆλθεν. ὃς,
οἴκαδε γενόμενος, ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς,
σὺν ὀδύνῃ, κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν.
ὁ δὲ ἅγιος οὐρσίκιος, δέχεται τὴν ἀπόφα
σιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. οὐάλεν
τος τοῦ διαβαλόντος αὐτὸν, σπασαμένου τὸ
ξίφος, καὶ τείναντος ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ
ἀνθρωπίνῳ νόμῳ. θνήσκεις μόνη ἁγνὴ
ζωώσασα τοὺς πάλαι. νενεκρωμένους ἀ
χράντε. ζωηφόρῳ τοκετῷ σου:~

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος,
τῆς χάριτος δὲ πλήρης. ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν,
πηγάζει ἰαμάτων. καὶ ἀποπαύει ῥεύματα,
παναγία θεοτόκε:~

Ἤρθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡ
μῖν ἡ εὐλογία. σοῦ παρθένε ἁγνὴ, τυφλοὺς
φωταγοῦσα. καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑ
πεμφαίνουσα πλουσίως:~

Τὸν μὲ καινὲ ἐν ᾧ ὁ λόγος, ἀναγέγραπται συ
νόδῳ ξενοτάτῃ. βίβλου πάντας ζωῆς, ἱκέ
τευε γραφῆναι. τοὺς τὴν σεπτήν σου κοίμη
σιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας:~

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὤφθης, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων
καὶ δραστικώτατος. τὸ θράσος τῶν κρατούντων
ἐλέγχων καὶ διδάσκων. καὶ βοῶν ἀξία γαστρί.
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἀπαστράπτων ἀκτῖσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ
καθαρότητος. προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς
θείας ἐμφανείας, ἀναμέλπων μακάριε.
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτο.

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος λόγος ὁ
συναΐδιος. ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου, παρ' ὅλης
τῇ εὐδοκίᾳ. πλαστουργεῖται, ὡς ἄνθρωπος,

ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, ὑπέψαλλον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κυρίου τὸν κύριον:~

Ἐκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων φωτοειδέστατοι στῦλοι. πρὸς τὴν σιὼν παρεγένοντο. πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεῦσαι σε ἄχραντε:~

Ῥητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα. οὐδὲ ἀγγέλων ἀξίως ἀνευφημῆσαι σε στόματα. ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων ὑπέρκεισαι δέσποινα:~

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ δικαιοσύνην ῥανάτωσαν. τῆς παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν μετάστασιν.

Ἰδὲ ὁ θρόνος κυ ὑπερέχων. τὰ χερουβὶμ καὶ τοὺς θρόνους. γῆθεν ὑψοῦται τεθῆσθαι, εἰς βασίλεια θεῖα, ἡ μόνη πανάμωμος:~

ἄλλος. Μυστικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ἀπαρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος. τοῦ θυ ὁ λόγος ἐπεφάνη λυτρούμενος τοὺς ἐξ ἀδάμ. μιχαίας προεφήτευσε. τὸν κν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Νοσφῶς μυούμενος ἐβόας. θελητὴς ἐλέους ὁ δεσπότης. ὡς εὔσπλαγχνος μετανοῶν. ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις. τῶν πίστει μελῳδούντων, καὶ ὑπερυψούντων αὐτὸν ὡς εὐεργέτην:~

Ἀστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθης. τοῦ θυ τὴν αἴγλην δεδεγμένος. ὡς ἑωσφόρος διαφανὲς γενόμενος μιχαία. τὸν κν ὑμνεῖτε. Θκ.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν παρθένε. τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι. κρατοῦμεν ἀποστολικῶς. σε τῆς ὁμολογίας. ὡς κν ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν:~ Ὁ εἱρμός.

Μυστικῶν ὀργάνων συμφωνούντων. καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων. εἰκόνι τῇ ἐν δεηρᾷ, τρεῖς παῖδες, μὴ πεισθέντες, τὸν κν ἀνύμνουν. καὶ ἐδοξολόγουν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ'. Κυρίως θεοτόκον, σε ὁμολογοῦμεν.

Ὡς πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπουρανίων. τοὺς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σου κοιμήσεως. τῶν σῶν χαρίτων τῷ φέγγει, φαίδρυνον φώτισον:~

Ἐσκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐσεβούντων. ἐν τῇ κοιμήσει τῆς μόνης θεόπαιδος. τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι:~

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, ἄγγελοι σκιρτῶσιν. ἀγαλλιῶνται δὲ πάντες οἱ δίκαιοι. ἐν τῇ κοιμήσει σου κόρη ὑμνολογοῦντες σε:~

Φιλάγαθε παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ πάντας. τὰ ἀγαθά σου ἐλέη καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἡ τὸν πανάγαθον λόγον ἀποκυήσασα. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Νοὶ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ. μαρμαρυγαῖς εὐσεβείας λαμπόμενος. ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων ἀεὶ παρίστασαι:~

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου προφῆτα, προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως. καὶ ποταμοὺς μετανοίας, ἀναπηγάζουσα:~

Σωτῆρα τὸν τοῦ κόσμου. παραγενόμενα, κατὰ τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος. τὸ ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης μάκαρ ἀπόλαβε:~

Ὡς πάντων ὑπερτέρα. καὶ καθαρωτέρα, τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον. ἡ τὸν θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον.

Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σε ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σε μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον.

Πρός, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἑωσφόρως ἐξελάσεται. ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος. ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν τὸν τούτου προέφης. θυ προφῆτα μιχαία. βηθλεὲμ ἐξορμώμενος. οὗ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος. δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες:~ Θκ.

Σοῦ τῆς σεπτῆς κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον. πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδομεν θκε. σὺ δὲ ὡς μήτηρ ἄχραντε, πρὸς τὸν υἱὸν ἀπαίρουσα. ἐν δόξῃ σου καὶ κυ. χιλιάδων ὑπεράνω, τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς θκου.

Πρός, Ὁ οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ζήτει, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ τὰ ἀπόστιχα.

Δόξα

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος γ΄.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα.

Ὕπαγε ἔμπροσθεν εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς. καὶ ἀρήσεις:

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιε΄. ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια ἦχος β΄.

Πρὸς, Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις, οἱ ἀτελεῖς χείλεσι. μακαρίσωμεν τὴν θεοτόκον. τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως καὶ ἁγιωτέραν ὑπάρχουσαν. χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν ἀγγέλων. τὸν θρόνον, τοῦ βασιλέως τὸν ἀσάλευτον. τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ ὕψιστος. τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου. τοῦ θεοῦ ἁγίασμα. τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς. ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος:~

Τίνα, τὰ φοβερὰ ᾄσματα, ἃ προσῆξαν σοι τότε παρθένε. κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι, πάντων οἱ τοῦ λόγου ἀπόστολοι. καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες. ἀπαίρει, τοῦ βασιλέως τὸ παλάτιον, ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος. πύλαι ἐπάρθητε ὄντως. τοῦ θεοῦ ἡ πύλη εἰσελεύσεται ἐν χαρᾷ. τῷ κόσμῳ ἀπαύστως αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποῖα, πνευματικὰ ᾄσματα, νῦν προσάξωμεν σοὶ παναγία. τῇ γὰρ ἀθανάτῳ κοιμήσει σου. ἅπαντα κόσμον ἡγίασας. καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης. τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ παντοκράτορος. καὶ τούτῳ, οἷα περ μήτηρ συναγάλλεσθαι. ἀγγελικῶν σε ταγμάτων, δορυφορησάντων ἁγνὴ καὶ ψυχῶν δικαίων. μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος:~

Δευτεροῦμεν τὸ α΄.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος α΄. Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά.

Πρὸς, Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι. μητέρα θεοτόκον. ἐλθόντων ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι:~ στίχ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ θεοῦ, βασίλισσα παρθένος. τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα. καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν υἱὸν μεθίσταται:~ στίχ.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ἤθροισται ὁ χορὸς, μαθητῶν παραδόξως. ἐκ τῶν περάτων κόσμου. κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἁγίας σου χεῖρας. πρὸς τὸν υἱόν σου αἴρων, τὸν φιλόψυχον πλάστην. οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου:~



Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ. στιχολογοῦμεν τό, μακάριος ἀνήρ. εἰς δὲ τό κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται. καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν ὁ τάφος γίνεται. εὐφραίνου γεθσημανῆ, τῆς θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. βοήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸν γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον. κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ κύριος. ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος:~

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἁγνή. τοῦ ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης δέσποινα. καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανὸν μετέστης σήμερον, ἡ δόξα σου εὐπρεπής. θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα, χάρισι. παρθένοι σὺν τῇ μητρὶ, τοῦ βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ κύριος. ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ. διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος:~

Τὴν σὴν δοξάζουσι κοίμησιν. ἐξουσίαι θρόνοι, ἀρχαὶ κυριότητες. δυνάμεις καὶ χερουβὶμ, καὶ τὰ φρικτὰ σεραφίμ. ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν ἀρχαγγέλοις ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ κύριος. ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα

Δόξα καὶ νῦν ἦχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι. ἦχος πλ. α'. καταλαβόντες τὸ πανάχραντον, καὶ θεαρχικόν σου σκῆνος, ἐξόχως ἠσπάζοντο. ἦχος β'. αἱ δὲ ὑπέρταται τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ δεσπότῃ παραγενόμεναι. ἦχος πλ. β'. τὸ θεοδόχον καὶ ἀκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσαι. τῷ δέει κρατούμεναι ὑπερκοσμίως δὲ προηγοῦντο. καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις ταξιαρχίαις. ἰδοὺ ἡ πάντανασσα θεόπαις παραγέγονεν. ἦχος γ'. ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε. τὴν τοῦ ἀενάου φωτὸς μητέρα. βαρύς. διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενὴς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν. ᾗ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν. καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας, ἀπονέμειν ἀδύνατον. ἦχος δ'. ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν. ἦχος πλ. δ'. διό, ἄχραντε θεοτόκε, ἀεὶ σὺν ζωηφόρῳ βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι. ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας, τὴν νεολαίαν σου. τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. ἦχος α'. εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες:~

Εἴσοδος, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν ἰακώβ, ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὅρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς χαρράν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ ἐνυπνιάσθη. καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ, ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. ὁ δὲ κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶπεν. ἐγὼ ὁ θεὸς ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ θεὸς ἰσαάκ, καὶ ὁ θεὸς ἰακώβ, μὴ φοβοῦ. ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδης ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου. καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς. καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβαν, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοί, πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάττων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ οὗ ἐὰν πορευθῇς. καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. καὶ ἐξηγέρθη ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ὅτι ἔστι κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν. ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. οὐκ ἔστι τοῦτο. ἀλλ' ἢ οἶκος θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ:~

Προφητείας ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος κύριος. καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων, τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. καὶ εἶπε κύριος πρός με. ἡ πύλη αὕτη, κεκλεισμένη ἔσται. οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ εἰσελάσεται δι' αὐτῆς. καὶ ἔσται κεκλεισμένη. διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος, κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ ἐλὰμ τῆς πύλης εἰσελάσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελάσεται. καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου:~

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με. καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν. ἔλθετε φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν. ἀπολίπε-

τε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσατε σύνεσιν ἐν γνώσει. ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν. οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται. γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν ζήσεις χρόνον. καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς:~

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα. ἦχος α΄.
Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ λόγου, καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα μητρὸς αὐτοῦ, τὴν κοίμησιν ἐποπτεῦσαι. τελευταῖον ὅσον ἐπ᾽ αὐτῇ μυστήριον. ἵνα μὴ μόνον, τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. διό περ πανταχόθεν, θείᾳ δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιὼν κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον, τὴν ἀνωτέραν τῶν χερουβίμ. ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα. ἡ δι᾽ ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ταῖς τοῦ υἱοῦ χερσί, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχήν. καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς. καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος:~

ἦχος ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Ἡ πανάμωμος νύμφη, καὶ μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ πατρός. ἡ θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως. σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχὴν, τῷ ποιητῇ καὶ θεῷ παρατίθεται. ἣν ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται. καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως μήτηρ τῆς ζωῆς. ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν καὶ ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν μετάστασιν τῆς θεομήτορος μακαρίσωμεν. ἐν χερσὶν γὰρ τοῦ υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἄμωμον ἐναπέθετο. ὅθεν τῇ ἁγίᾳ κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη. ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἀποστόλων, ἑορτάζει φαιδρῶς:~

Δόξα ἦχος πλ. α΄. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα. δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα. δεῦτε καταστέψωμεν, ᾄσμασι τὴν ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. σήμερον γὰρ, οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τεξαμένην, τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον. καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδοῦσα τὴν εὐλογίαν, στολίζεται τὴν εὐπρέπειαν. ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν ἀποστόλοις. περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν, μεθισταμένην. τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι. συγγενοῦς οἰκειότητος, μὴ ἐπιλάθῃ δέσποινα. τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου κοίμησιν:~

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἄσατε λαοί, τῇ μητρὶ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἄσατε. σήμερον γὰρ τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος, ἄνευ σπορᾶς παρατίθησιν. ᾧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ. εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ἀπόστιχα, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί. τὴν παναγίαν παρθένον ἁγνήν. ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ λόγος τοῦ πατρός. κράζοντες καὶ λέγοντες. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. αὐτοῦ ταῖς ἁγίαις χερσί, τὴν ψυχὴν παραθεμένη. πρέσβευε ἄχραντε σωθῆναι

τὰς

τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ἄλλο.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν, παναγία παρθένε ἁγνή. τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν. ὅτι μήτηρ γέγονας, τοῦ ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ θεοῦ. αὐτὸν ἱκετεύουσα. ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα. τῶν εἰς σὲ μετὰ θεόν, τὰς ἐλπίδας θεμένων. θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε :~ Ἄλλο.

Ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν.

Δαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ᾄσωμεν Χριστῷ τῷ θεῷ. ἀπενεχθήσονται φησί, τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. ἀπενεχθήσονται, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει. ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος δαβίδ. δι᾽ ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ καὶ δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται. ἣν ὡς μητέρα θεοῦ, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν. σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε θεοτόκον. ἀπὸ πάσης περιστάσεως. καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας θεοτόκε παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως. παρῆν ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος ἱεράρχης. πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν θεολόγων ἀκρότης. καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν ἀποστόλων χορός. ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμνολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον τοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ, οἰκονομίας μυστήριον. καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. ὕπερθεν δὲ, αἱ πανάγιαι, καὶ πρεσβύταται τῶν ἀγγέλων δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφυῖαι ἀλλήλαις ἔλεγον. ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας καὶ ὑποδέξασθε, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητήν. δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν, τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ κύριον. διόπερ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἑορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι πανύμνητε. Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Τροπάριον ἦχος α'.

Αὔγους.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες. θεοτόκε μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς. καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς τὴν α'. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος α'.

Πρὸς, Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ὁ πανεύφημος χορός, τῶν σοφῶν ἀποστόλων. ἠθροίσθη θαυμαστῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως. τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, θεοτόκε πανύμνητε. οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη. τὴν μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς ἀνευφημοῦντες. ἣν πίστει ἑορτάζομεν :~

Δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος γ'. πρὸς, τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Ἐν τῇ γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος. ἐν τῇ κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος. θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε θεοτόκε. πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἁγνεύουσα. πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα. διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη :~

Δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον. κάθισμα ἦχος δ'.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Ἀναβόησον δαβίδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτή. ἣν ἀνύμνησάς ποτε, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν. ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ παρθένον. μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς. Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἄνευ σπορᾶς γεννηθείς. καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι μητέρες, καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ βοῶσαι. χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια :~

Δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

κουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ν'. στιχηρὸν ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'. Βυζάντιος.

Ὅτε ἡ μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους

ζ ηὐτρε-

ηὐπρεπίζετο. τότε οἱ ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην ἑώρων σε. καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο. ὁ δὲ πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι. ὦ παρθένε, ὁρῶ σε φανερῶς ἡπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, καὶ καταπλήττομαι. ἐν ᾗ ἐσκήνωσεν, τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. ἀλλ᾽ ὦ ἄχραντε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ. τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον :~

Εἶτα οἱ κανόνες, ὁ πρῶτος μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ ὁ τέταρτος εἰς ϛ΄. ὕστερον δὲ πάλιν τοὺς εἱρμούς. ὁ κανὼν τοῦ κυροῦ κοσμᾶ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.

ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Ὁ εἱρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐ-
„ κλεὴς παρθένε μνήμη σου. πάντας συνηγά-
„ γετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς. ἐξαρχού-
„ σης μαριὰμ μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ,
ᾄδοντας μονογενεῖ. ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται.

Ἀμφέπονται τὸ αὔλων τάξεις, οὐρανοβάμων ἐν σιὼν τὸ θεῖον σῶμά σου. ἄφνω δὲ συρρεύσασα. τῶν ἀποστόλων ἡ πληθύς. ἐκ περάτων θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἀθρόον. μεθ᾽ ὧν ἄχραντε. σοῦ τὴν σεπτὴν παρθένε μνήμην δοξάζομεν :~

Νικητικὰ μέν, βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως ἁγνὴ θεὸν κυήσασα. ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητήν σου καὶ υἱόν. ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις. διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα :~

Ἕτερος κανὼν κυροῦ ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύ-
„ ματος. καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι
„ μητρί. καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανη-
„ γυρίζων. καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
κοίμησιν :~

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν μαριὰμ τῇ προφήτιδι. ὠδὴν τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε. ἡ παρθένος γάρ, καὶ μόνη θεοτόκος. πρὸς λῆξιν οὐράνιον, διαβιβάζεται :~

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σε οὐρανὸν ὑπεδέξατο. οὐράνια πάναγνε, θεῖα σκηνώματα, καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὡραϊσμένη. ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ :~

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ τῶν ἁπάντων,
„ θεοῦ σοφία καὶ δύναμις. ἀκλινῆ ἀκράδαν-
„ τον, τὴν ἐκκλησίαν, στήριξον χριστέ. μόνος γὰρ
εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος :~

Γυναῖκά σε, θνητήν, ἀλλ᾽ ὑπερφυῶς καὶ μητέρα, θεοῦ εἰδότες πανάμωμε. οἱ κλεινοὶ ἀπόστολοι. πεφρικυίας ἥπτοντο χερσί. δόξῃ ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβρισταῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα. τοῦ θεοῦ φυλάξαντος τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ. δόξῃ τῆς θεότητος. ἐν ᾗ ὁ λόγος σὰρξ ἐχρησάπσεν :~

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθο-
„ νος πηγή. θίασον συγκροτήσαντας, πνευ-
„ ματικὸν στερέωσον. καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ
σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον :~

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τὴν φύσιν κατάλληλον ἁγνή. τὴν ἔξοδον διήνυσας, τεκοῦσα δέ, τὴν ὄντως ζωήν. πρὸς τὴν ζωὴν μετέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον :~

Δῆμος θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους ἀγγέλων δὲ πληθύς. πρὸς τὴν σιὼν ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι. ἀξιοχρέως δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες :~

Ἡ ὑπακοή. ἦχος πλ. α΄.

Μακαριζόμενόν σε πᾶσαι αἱ γενεαί θεοτόκε παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτός, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ :~

κάθισμα ἦχος δ΄. πρός, Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Ἀναβόησον δαβίδ, τίς ἡ παροῦσα ἑορτή. ἣν ἀνύμνησάς ποτε, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ παρθένον. μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς. χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς ἄνευ σπορᾶς γεννη-

θεὶς

θεὶς. καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι μητέρων, καὶ θυγατέρων καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι. χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια :~

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ῥήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρκωσιν ὑπέφηναν. τὴν ἐκ παρθένου σου χριστέ. φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξελεύσεσθαι. καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος, ἐν ἀγαλλιάσει. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~

Ἴδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε, ὅτι ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον θεοῦ. τῶν ἐπουρανίων βουνῶν, ἐφ' ὑπερθεν αἴρεται. οὐρανὸς ἐπίγειος. ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ οἰκιζόμενος :~

Ζωῆς τῆς ἀιδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον ἁγνή. ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρραστον. μεθιστῶν σε ἄχραντε. ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν υἱὸν καθορᾶν σου καὶ κύριον :~

Ἐπήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ ἄγγελοι ἀνύμνησαν. καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς. τὸ τῆς παρθενίας αὐτοῦ μητρῷον κειμήλιον. χερουβὶμ ὑπεῖξε σοι. ἐν ἀγαλλιάσει, σεραφὶμ δεδοξάζει σε χαίροντα :~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως. σοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ προφήτης ἀββακοὺμ. κατανοῶν ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Θάμβος ἦν θεάσασθαι, τὸν οὐρανόν, τοῦ παμβασιλέως τὸν ἔμψυχον. τοὺς κενεῶνας, ὑπερχόμενον τῆς γῆς. ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἐν τῇ μεταστάσει σου, μῆτερ θεοῦ. τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου. καὶ θεοδόχον, τῶν ἀγγέλων στρατιαί. ἱδρῶτα ταῖς πτέρυξι, φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον :~

Εἰ ὁ ἀκατάληπτος, ταύτης καρπὸς, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε. ταφὴν ὑπέστη, ἑκουσίως ὡς θνητός. πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἡ ἀπειρογάμως κυήσασα :~

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἱρμός.

Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου χριστὲ διηγήσομαι. ἐξ ἀιδίου γὰρ δόξης συναΐδιον, ἐνυπόστατον λάμψας ἀπαύγασμα.

Αὔγους.

παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ. σωματωθεὶς ἀνέτειλας ἥλιος :~

Ὡς ἐπὶ νεφέλης παρθένε, τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχούμενος. πρὸς τὴν σιὼν ἐκ περάτων, λειτουργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠθροίζετο. ἀφ' ἧς ὁ ὕψιστος θεὸς, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν θεολόγων ἀνδρῶν ἀνηχέστερον. τῇ θεοτόκῳ ἐβόων, τὸν ἐξόδιον. ἐνηχούμεναι ὕμνον τῇ πηγῇ. χαίροις ἀκήρατε πηγή. τῆς τοῦ θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως :~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονὰς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε. σωτηρίαν βραβεύουσα :~

Κροτείτωσαν σάλπιγγες, τῶν θεολόγων σήμερον. γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων. ὑμνῶν ἀφημείτω περιηχείτω ἀήρ, ἀπείρῳ λαμπόμενος φωτί. ἄγγελοι ὑμνείτωσαν, τῆς παρθένου τὴν κοίμησιν :~

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξιστάμενος παρθένε. ἔκδημος ὅλως ἱδρυμένος θεῷ. τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὤν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, θεοτόκε πανύμνητε :~ ᾠδὴ ς΄. Ὁ εἱρμός.

Ἄλιον πόντογενὲς, κητῶον ἐντόσθιον πῦρ. τῆς τριημέρου ταφῆς σου, τὸ προεικόνισμα. οὗ ἰωνᾶς ὑποφήτης ἀναδέδεικται. σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέποτο. ἀσινὴς ἐβόα. θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε :~

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, ἄναξ ὁ πάντων θεός. ἐν γὰρ τῷ τίκτειν παρθένον ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε. θείᾳ μεταστάσει. γέρας σοι ὥσπερ υἱὸς μητρὶ χαριζόμενος.

Ὄντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, ἀΰλου πυρὸς, θυμιατήριον θεῖον χρύσεον ἄνθρακος. ἐν τοῖς ἁγίων ἁγίοις κατεσκήνωσε. στάμνον ῥάβδον τε πλάκα θεόγραφον. κιβωτὸν ἁγίαν. τράπεζαν λόγου ζωῆς, παρθένε ὁ τόκος σου :~

Εἱρμὸς ἄλλος

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος. δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα θεὸν δοξάσωμεν :~

Ἐκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα. πῶς οὖν τὸ ἄχραντον. ζωαρχικόν τε σοῦ σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον :~

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου τετύχηκας. διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας. ἡ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον :~

Κοντάκιον ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον, θεοτόκον. καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν. ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον :~ Ὁ οἶκος.

Τειχισόν μου τὰς φρένας σωτήρ μου. τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με. σὺ γὰρ βοὰς τῶν αἰτούντων πιστῶς, τὰς αἰτήσεις πληροῖς. σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφορὰν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον. πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ. Τέλος.

Ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, πεντεκαιδεκάτῃ, ἡ σεβασμία μετάστασις, τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. Ἀκ.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν κόρην,
τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.
Ζῇ ἀεὶ θεομήτωρ κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ὅτε πρὸς ἑαυτὸν χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, προσλαβεῖν ηὐδόκησε τὴν ἰδίαν μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν δι' ἀγγέλου αὐτῇ, τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, καιρός φησι τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι μητέρα πρὸς ἐμαυτόν. μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβηθῇς, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξαι τὸν λόγον. καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχῃ ζωήν. καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἄνεισι προσευξαμένη μετὰ σπουδῆς. εἰώθει γὰρ συνεχῶς, ἐν αὐτῷ ἀνιοῦσα προσεύχεσθαι. ἐφ' ᾧ καίτοι παράδοξον τηνικαῦτα συμβαίνει γενέσθαι. κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτά. καὶ ὥσπερ ἔμψυχα δοῦλα τὸ προσῆκον σέβας τῇ δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν, ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν. καὶ εὐθέως ἐσείσθη ἅπασα, αὐτὴ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη καὶ εὐχαριστήσασα τῷ θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε, καὶ γείτονας. σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν, ἑτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοὺς αὐτῆς μεταστάσεως, καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει. τὸ δὲ ἦν, φοίνικος κλάδος. αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλυον. καὶ μετ' οἰμωγῆς ὠλοφύροντο. ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀπορφανισθῆναι ταύτης ἱκέτευον. ἡ δὲ, οὐ μόνον αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον μεταστᾶσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεβεβαιοῦτο. καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφῄρει, τοῖς παραμυθητικοῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς παρεστῶτας ἐλάλει. εἶτα, περὶ τῶν αὐτῆς δύο χιτώνων διατάττεται. ὥστε δύο πενιχρὰς χήρας, ἀνὰ χιτῶνος λαβεῖν. αἵτινες συνήθεις αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι. καὶ τὰς πρὸς διατροφὴν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο. ταῦτα οὕτω διεξιούσης αὐτῆς καὶ διαταττομένης, γίνεται ἄφνω βροντῆς βιαίας ἦχος. καὶ πλείστων ἐπίστασία νεφελῶν ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς χριστοῦ μαθητὰς ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς θεομήτορος φερομένων. ἐν οἷς ἦσαν οἱ θεόσοφοι ἱεράρχαι. διονύσιος ὁ ἀρεοπαγίτης, ἱερόθεός τε ὁ μέγας καὶ τιμόθεος. οἳ ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασι λέγοντες. σὲ δὲ ἀσοιμα μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα. νῦν δὲ πῶς οἴσο-

μητρὸς τὸ πάθος. ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ συμβου-
λῇ μεθίστασθαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαί-
ρουσα τοῖς περὶ αὐτὴν οἰκονομουμένης. ταῦτα
λεγόντων, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον.
ἡ δέ, πρὸς αὐτούς, μὴ φίλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ
ἐμοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν
χαρὰν. ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα καθὼς ἐγὼ σχη-
ματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε. τούτων οὕτω
πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέ-
σιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς. ὃς καὶ πεσὼν πρὸς
τοὺς πόδας τῆς θεομήτορος, προσεκύνησε. καὶ
ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκω-
μιάζει αὐτήν. χαῖρε λέγων μῆτερ τῆς ζωῆς, καὶ
τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις. εἰ γὰρ καὶ
τὸν Χριστὸν μὴ τεθέαμαι, ἀλλὰ σὲ βλέπων,
ἐκεῖνον ἐδόκουν θεωρεῖν. εἶτα συντάσσε-
ται πᾶσιν ἡ παρθένος. ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς
κλίνης. σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς
ὡς ἠβουλήθη σῶμα. ὑπὲρ συστάσεως κόσμου,
καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς, δεήσεις ποιεῖται. εὐ-
λογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς. καὶ
οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ καὶ θεοῦ τὸ
πνεῦμα ἀφίησι. καὶ αὐτίκα, τυφλοῖς τὰ
ὄμματα ἐφωτίζοντο. κωφοῖς αἱ ἀκοαὶ διη-
νοίγοντο. χωλοῖς αἱ τῶν ποδῶν βάσεις
ὑπεστηρίζοντο. καὶ πᾶν ὁτιοῦν πάθος καὶ νο-
σημάτων γένος, ἀχερῶς διελύετο. ἐπὶ τού-
τοις, ἄρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέ-
τρος. αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν ἀποστόλων, οἱ
μέν, τὸ κλινίδιον. οἱ δὲ προάγουσι μετὰ
λαμπάδων καὶ ὑμνῳδιῶν, τὸ θεοδόχον σῶ-
μα πρὸς τὸ μνῆμα προπέμποντες. τότε
δὴ τότε, καὶ ἄγγελοι ὑμνοῦντες ἠκούοντο. καὶ
φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέ-
ρα ἐπλήρουν. ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἄρχον-
τες, ἡμᾶς τοῦ ὄχλου ἀνερεθίσαντες, πείθου-
σι παράσαι τὴν κλίνην ἀνατρέψαι εἰς
γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ
τοῦτο καταβαλεῖν. ἀλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς
ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάν-
τας κολάζει. ἕνα δὲ αὐτῶν, καὶ χειρῶν ἀπο-
στεροῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὁρμήσαν-
τα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐφαψάμε-
νον. ὃς καὶ παρὰ τὴν κλίνην τὰς αὐθάδεις
Λύγους.

χεῖρας κοπείσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, καὶ ἀπηω-
ρημένας ἀφείς, ἔμεινεν ἐλεεινὸν θέαμα.
ἕως οὐ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ θερα-
πείας τυχών, ἀπεκατέστη ὡς τὸ πρότερον
ὑγιής. οὕτω καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι πιστεύσασι,
μέρος τι τοῦ παλλίου τῆς κλίνης ἐπιτεθέν, τὴν
ἴασιν ἐδωρήσατο. οἱ δὲ ἀπόστολοι καταλα-
βόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν
ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα. καὶ τρεῖς
ἡμέρας προσεμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γενομέ-
νων ἀπαύστως, ἀγγελικῶν φωνῶν ὑπα-
κούοντες. ἐπεὶ κατὰ θείαν οἰκονομίαν εἷς τῶν
ἀποστόλων ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρ-
χικοῦ σώματος, τῇ τρίτῃ παραγενόμενος ἡμέ-
ρᾳ. ἠθύμει σφόδρα καὶ συνεχεῖτο, διὰ τὸ μὴ
τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιωθῆναι, ὧν ἠξιώθη-
σαν πάντες οἱ συναπόστολοι. ὡς κοινῇ ψή-
φῳ ἕνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος ἀποστόλου τὸν
τάφον ἤνοιξαν. οὕτω δόξαν αὐτοῖς πᾶσιν,
εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον
καὶ παναμώμον ἐκεῖνο σκῆνος, καὶ ἰδόντες
ἐξέστησαν, εὗρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἁγίου
σώματος. μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα.
παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι
μέλλουσιν, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέ-
σεως, ἀψευδὲς μαρτύριον. καὶ γὰρ μέχρι τοῦ
νῦν, ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὗτος
ὁρᾶται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κε-
νός. εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἧς
Ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾠδὴ ζ΄. ὁ εἱρμός.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί, θεῖος ἔρως ἀντιτατ-
τόμενος. τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε. τῷ θυμῷ δὲ ἐγέ-
λα. θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὁσίων τρι-
φθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος. μουσικοῖς
ὀργάνοις ἐν μέσῳ φλογός. ὁ δεδοξασμέ-
νος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας
τῷ θείῳ πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν. ἀλλ' ὁ τού-
του δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἄσινον. τοῖς οὐρα-
νίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσῳκίσατο.
σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ. ὁ δεδο-
ξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν κυμβάλοις χείλεσιν ἁγνοῖς. μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, εὐήχῳ σάλπιγγι. ὑψηλῆς διανοίας. τῆς παρθένου καὶ ἁγνῆς. ἐν τῇ εὐσήμῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς μεταστάσεως. πρακτικαῖς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν. ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Θεόφρον ἤθροισται λαός. τῆς γὰρ δόξης θεοῦ τὸ σκήνωμα. ἐκ σιὼν μεθίσταται πρὸς οὐράνιον δόμον. ἔνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων. φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως. καὶ ἐν εὐφροσύνῃ βοώντων χριστῷ. ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα. ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τῆς παρθένου τε, καὶ θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες. πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, καὶ βασιλεῖς σὺν κριταῖς. μελῳδήσατε. ὁ τῶν πατέρων κύριος, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Σαλπισάτωσαν τῇ σάλπιγγι τοῦ πνεύματος, ὄρει οὐράνια. ἀγαλλιάσθωσαν νῦν. βουνοὶ καὶ σκιρτάτωσαν, θεῖοι ἀπόστολοι. ἡ βασίλισσα, πρὸς τὸν υἱὸν μεθίσταται, βασιλεύουσα σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Πανένδοξος μετάστασις τῆς θείας σου καὶ ἀκηράτου μητρός. τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω δυνάμεων ἤθροισε τάγματα. συνευφραίνεσθαι τοῖς ἐπὶ γῆς σοι μέλπουσιν. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Φλόγα δροσίζουσαν ὁσίους, δυσσεβεῖς δὲ καταφλέγουσαν. ἄγγελος θεοῦ ὁ πανσθενής, ἔδειξε παισί. ζωαρχικὴν πηγὴν εἰργάσατο τὴν θεοτόκον. φθορὰν θανάτου, καὶ ζωὴν βλυστάνουσαν τοῖς μέλπουσι. τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ῥήμασιν ἔρχονται, τῆς θείας κιβωτοῦ τοῦ ἁγιάσματος. πᾶσα ἡ πληθὺς τῶν θεολόγων ἐν τῇ σιών. ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκηνὴ κραυγάζοντες θεοῦ τοῦ ζῶντος. μὴ διαλίποις ἐποπτεύουσα, τοὺς πίστει μέλποντας. τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι. καὶ ὑπερυψοῦμεν:~

Ὑπτίως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ πανάμωμος. χεῖρας, ταῖς θεὸν ἠγκαλισμένας σωματικῶς. ἐν παρρησίᾳ, ὡς μήτηρ ἔφησε πρὸς τὸν τεχθέντα. οὓς μοι ἐκτήσω, εἰς αἰῶνας φύλαττε βοῶντάς σοι. τὸν δημιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν. οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυψοῦμεν:~ Εἱρμὸς ἄλλος.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θεοτόκου διεσώζετο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος. τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Τὴν μνήμην σου ἄχραντε παρθένε, ἀρχαί τε καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις τε. ἄγγελοι ἀρχάγγελοι. θρόνοι κυριότητες. τὰ χερουβὶμ δοξάζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ σεραφίμ. ἡμῶν δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ ξένως οἰκήσας θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σου σαρκούμενος. οὗτος τὸ πανίερον, πνεῦμά σου δεξάμενος. ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, ὡς ὀφειλέτης υἱός. διό σε τὴν παρθένον ὑμνοῦμεν. καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς ἀειπαρθένου τε καὶ θεομήτορος. τάφον γὰρ οἰκήσασα, ἔδειξε παράδεισον. ᾧ παρεστῶτες σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα:~ Ὠδὴ θ.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνην θεοτόκον. Ὁ εἱρμός.

Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ παρθένε ἄχραντε. παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. ἡ μετὰ τόκον παρθένος. καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα. σώζεις ἀεί, θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου:~

Ἐξίσταντο ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ σιὼν σκοπούμεναι. τὸν οἰκεῖον δεσπότην, γυναι-

κεῖαν ψυχὴν χωριζόμενον. τῇ γὰρ ἀχράντως τεκούσῃ. υἱοπρεπῶς προσεφώνει. δεῦρο σεμνή. τῷ υἱῷ καὶ θεῷ συνδοξάσθητι:~

Συνέστειλε χορὸς τῶν ἀποστόλων, τὸ θεοδόχον σου σκῆνος. μετὰ δέους ὁρῶντες. καὶ φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι, εἰς οὐρανίους θαλάμους, πρὸς τὸν υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σῴζεις ἀεί. θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου:~ Ἄλλος.

Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο. πῶς ἡ παρθένος ἀπαίρει, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω:~ Θ' εἱρμός.

Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος. πανηγυριζέτω δὲ, ἀΰλων νόων φύσις γεραίρουσα. τὴν ἱερὰν μετάστασιν τῆς θεομήτορος. καὶ βοάτω. χαίροις παμμακάριστε, θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε:~

Δεῦτε ἐν Σιὼν, τῷ θείῳ καὶ πίονι. ὄρει τοῦ ζῶντος θεοῦ. ἀγαλλιασώμεθα, τὴν θεοτόκον ἐνοπτριζόμενοι. πρὸς γὰρ τὴν λίαν κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνήν. ὡς μητέρα, ταύτην εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων χριστὸς μετατίθησιν:~

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν, τῆς θεομήτορος. καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας χείλη ὄμματα μέτωπα. εἰλικρινῶς προσάπτοντες καὶ ἀρρυσώμεθα, ἰαμάτων ἄφθονα χαρίσματα. ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα:~

Δέχου παρ' ἡμῶν, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον, μήτηρ τοῦ ζῶντος θεοῦ. καὶ τῇ φωτοφόρῳ σου, καὶ θείᾳ ἐπισκίασον χάριτι. τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια. τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ. τὴν εἰρήνην, ἄφεσιν τοῖς μέλπουσι. καὶ ψυχῶν σωτηρίαν βραβεύουσα:~ Ἐξαποστειλάριον.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε. γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα. καὶ σὺ υἱὲ καὶ θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα:~ Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοή. στιχηρὰ ἦχος δ'. πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλλονται. καὶ ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα. πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται. ᾠδὴν σοι ἐξόδιον, προσφωνοῦσα τῇ μητρί. τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος. ἀπειρόγαμε, παναγία παρθένε. ἡ τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ῥυσαμένη. προγονικῆς ἀποφάσεως:~

Ἐκ περάτων συνέδραμον, ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι. θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεῦσαί σε. καὶ ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι. τὴν φωνὴν τοῦ γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων σοι. χαῖρε ὄχημα, τῆς θεότητος ὅλης. χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω. τῷ τοκετῷ σου συνάψασα:~

Τὴν ζωὴν ἡ κυήσασα, πρὸς ζωὴν μεταβέβηκας. τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τὴν ἀθάνατον. δορυφορούντων ἀγγέλων σοι. ἀρχῶν καὶ δυνάμεων, ἀποστόλων προφητῶν. καὶ ἁπάσης τῆς κτίσεως. δεχομένου τε, ἀκηράτοις παλάμαις, τοῦ υἱοῦ σου. τὴν ἀμώμητον ψυχήν σου, παρθενομῆτορ θεόνυμφε:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει, θεοτόκε μήτηρ τῆς ζωῆς. νεφέλαι τοὺς ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον. καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν, τῷ ἀχράντῳ σου σώματι. οἳ καὶ κηδεύσαντές σε σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ γαβριὴλ μελῳδοῦντες ἀνεβόων. χαῖρε κεχαριτωμένη παρθένε μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. μεθ' ὧν, ὡς υἱόν σου καὶ θεὸν ἡμῶν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ις', ἡ ἐξ ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἤτοι, τοῦ ἁγίου μανδηλίου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος διομήδους. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς ἁγίας εἰκόνος. ἦχος β'. πρὸς, Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις, οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ἐποψόμεθά σου τὴν εἰκόνα. ἣν τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηνται. θεϊκῷ φωτὶ ἀστραπτομένην. ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον. καὶ πόλιν, πρὸς βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ. ἐπιδημεῖ θείᾳ νεύσει. ἧς περ τῇ εἰσόδῳ, ἐπευφραίνονται βασιλεῖς. προσπί-

τύπον τῷ ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστὲ καὶ πίστεως:~

Ποίαις οἱ χοϊκοὶ ψαύσομεν, τῆς εἰκόνος σου λόγε παλάμαις. οἱ ῥυπωμένοι τοῖς πταίσμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν. οἱ ἐν μολυσμοῖς τοῦ ἀπροσίτου. καλύπτει, τὰ Χερουβὶμ τὰς ὄψεις τρέμοντα. οὐ φέρει, τὰ Σεραφὶμ ὁρᾶν τὴν δόξαν σου. φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. μὴ οὖν κατακρίνῃς ἀναξίως σου τὴν μορφήν, Χριστὲ τὴν φρικτήν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως:~

Πάλιν δεσποτικῆς πάρεστι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα. ὁ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο. διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ εἰκόνος. ὁ ἄνω, τοῖς Χερουβὶμ ὢν ἀθεώρητος. ὁρᾶται, διὰ γραφῆς ὧνπερ ὡμοίωται. πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ. μορφωθεὶς ἀρρήτως. καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ. ἣν πίστει καὶ πόθῳ προσκυνοῦντες ἁγιαζόμεθα:~

Καὶ τοῦ ἁγίου στιχηρὰ ἦχος δʹ.

Πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἰατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα. ἀπελαύνειν πνεύματα πονηρότατα. τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος. παμμάκαρ ἠξίωσαι. ἀφανίσας ἀνδρικῶς. τὰ ἐκείνων σεβάσματα. ταῖς ἐνστάσεσι. τῆς ἀθλήσεως μάρτυς. στεφηφόρε. συμπολῖτα τῶν ἀγγέλων. τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνε:~

Τὸν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας. καὶ τὴν πίστιν ἔνδοξε συνετήρησας. καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας. βραβείων τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβών. καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον. ὡς ἀήττητος μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος. ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος:~

Ἐν ὁδῷ μαρτυρίου σου. ὡς ἐν πλούτῳ τὸν πόνον. Διομήδης κύριε τῇ βουλήσει σου. αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου. Χριστὲ παραδέδωκεν. ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλήν, μετὰ τέλος μακάριον. καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας. τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. βʹ.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν. σήμερον γὰρ ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος. καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, συγκαλοῦσι τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ. χαῖρε ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανοὺς μονὰς μετοικήσασα. χαίροις ἡ τῶν μαθητῶν τὸν χορόν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα. χαίροις ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία ἡμῶν. σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν:~

Ἀπόστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἤθροισται ἐκ περάτων. Γεθσημανῆ χωρίῳ. μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου:~ Στίχ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,

Ὢ τῶν ὑπερφυῶν, ἁγνή σου μυστηρίων. τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ μήτηρ. πρὸς τοῦτον θκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας:~ Στίχ.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς παρθένου, καὶ θείου πέλει. ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν ἀεὶ δοξάζοντας:~ Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Ὅτε πρὸς τὸν υἱόν σου, τεχθέντα μετετέθης. συνῆλθον ἐν νεφέλαις. τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι. παρθένε οἱ ἀπόστολοι:~

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας εἰκόνος. ἦχος βʹ.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ. Καὶ τῆς Θεοτόκου. καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς τὴν αʹ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δʹ.

Πρός, Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ἀληθῶς, αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαί, τὴν μετάστασιν τὴν σήν, ἄχραντε μῆτερ τοῦ Θεοῦ. εὐλογημένη παμύμνητε παναγία. ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ. στῖφος μαθητῶν συναθροίσασθαι. ἐν εὐφροσύνῃ ἔφορον, τὸ τίμιον εἰς τὸν παράδεισον σῶμά σου. Χριστὸν ὑμνοῦντες. τὸν ζωοδότην ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν βʹ στιχολογίαν. κάθισμα ὅμοιον.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ. παραθεμένη τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουργὸς σου καὶ Θεός. πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην. ὅθεν σε πιστῶς μακαρίζομεν.

τὴν

τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον. καὶ θεοτόκον ἀληθῶς κυρίως, ὁμολογοῦμεν πάντες κραυγάζομεν. Χριστὲ δυσώπει πρὸς ὃν μετέστησας σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν. εἰς ϛ΄. τῆς ἁγίας εἰκόνος εἰς δ΄. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ΄. ὁ κανὼν τῆς ἁγίας εἰκόνος.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σῆς ἐκσφράγισμα σῶτερ ὄψεως σέβω.

Γερμανοῦ πατριάρχου.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς. ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, ἀϊδίᾳ πατρικῇ. μὴ ἀπαμειψάμενος μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον ἐκτύπωμα :~

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ πατρός, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν. σάρκα ἰδιώματα ἐν γῇ. καταλέλοιπεν ἡμῖν, εἰς οὐρανοὺς ἀνελθὼν :~

Σαλευομένην ἀπάτῃ τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ. τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν. ἑδραιώσας, καὶ μορφῆς τῷ ἐκτυπώματι :~ Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἁγνῶν σου λαγόνων ὑπὲρ φύσιν, σάρκα δανεισάμενος. ὁ τὸ εἶναι παρέχων. πᾶσι παναμώμητε βροτοῖς. καθωράθη οὐκ ἐκστὰς οὗ ἦν δὲ παρὰ τρόπον :~

Καὶ τοῦ ἁγίου ὁ κανών.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Φωτὶ αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διάλυσον. τὸν ζόφον μακάριε, τῆς ἀγνωσίας μου. τὴν φωσφόρον σου. ὅπως ὑμνήσω μνήμην. καὶ τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου :~

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος. δοχεῖον ἀοίδιμε, ὤφθης τοῦ πνεύματος. καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη. πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν :~

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον. θανάτου πανεύφημε, πρὶν κατέσπασας. καὶ ἐπέτυχες, ὡς οἶδεν ὁ καλῶν σε. ὅθεν στέφος ἀμάραντον μάρτυς ἀκτῆτε :~ Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ βασιλέως πανύμνητε. ἡ ξένην καὶ γέννησιν, καὶ θείαν κοίμησιν. ἐπιδείξασα. τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώβητον :~

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Καταβολὴ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας σῶτερ. τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν. κινήσας βασιλικὴν, καρδίαν συνασπισμόν. ἐκζητῆσαι, σοῦ τὸ ἀφομοίωμα :~

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι. ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτά. παρέδωκεν ἀναιδῶς. ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος :~

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτὲ, ὁ Δαβὶδ περιχορεύων. κιβωτοῦ τῆς ἁγίας. καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικά. πλέον χαίρει, θείῳ ἐκτυπώματι :~ Θεοτοκίον.

Ῥιζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ προπάτορος θέλων. ὁ υἱός σου παρθένε, φυεῖσαν παρακοήν. ἐκ τῆς γαστρός σου ἁγνή, προσλαμβάνει, ὅλον τὸν ἄνθρωπον :~

ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεέ.

Ἀρρήτῳ καὶ θείᾳ χειρουργίᾳ, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν. πρὸς τοῦ θεοῦ δεδώρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἄριστος. καὶ πρεσβευτὴς θερμότατος. τῶν σὲ τιμώντων πανόλβιε :~

Ὁδὸν μαρτυρίου σου δραμοῦμαι. καὶ σοῦ ἐκμιμήσωμαι στερρῶς. τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον. ὁ μάρτυς ἀνεκραύγαζεν. ἐπὶ σφαγὴν ἑλκόμενος, πρὸς σὲ τὸν μόνον θεὸν ἡμῶν :~

Ὁ ἔνδοξος μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς. πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προτίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ. ὡς καρυκείαν ἄϋλον, δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσωμεν :~ Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως ἁγνή. ὡς σοὶ θεοχαρίτωτε, ἀνακειμένην λύτρωσαι. καὶ ἐν εἰρήνῃ φύλαττε, καὶ ὁμονοίᾳ τὴν ποίμνην σου :~

Ὁ εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεέ, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή. θίασον συγκροτήσαντας, πνευ-
» ματικὸν στερέωσον. ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει
» σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον :~

κάθισμα ἦχος α΄. πρός. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἐδέησας βασιλεῖς, βασιλέα τῶν ὅλων. οὐ σκῆπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων. τῷ λόγῳ προσφέροντα, ἐπιμελῶς σε ἱκέτευε.

ἱκέτευε. τὸν φιλάνθρωπον. τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. ἐκμαγεῖον δέ. ὡς σὲ ὁρῶν ἀνεβόα, θεὸς σὺ καὶ κς̄:~

Ἄλλον τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. δ΄.

Προς, Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἰαμάτων τὴν χάριν παρὰ θεοῦ, κομισάμενος μάρτυς ὤφθης σοφέ. κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσούντων μακάριε. ὑπὸ τῆς θείας, παρέχων ἰάματα. τοῖς προστρέχουσι πίστει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σου. ὅθεν παραδόξως, καὶ δαιμόνων τὰ πλήθη. ἐλαύνεις ἑκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαστε. ἀθλοφόρε διόμηδες. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Ἡ θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σπορᾶς. καὶ σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθορᾶς. τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ τόκου. ὡς γὰρ ζωῆς σὺ μήτηρ, καὶ πάντων βασίλισσα. πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, παρθένε τὴν ἄϋλον. ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης. νεφέλη πηγάζουσα τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα. θεομῆτορ πανάμωμε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων:~

ᾠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις, θεὸς καὶ κύριος.

Ἀπαρισάμενον, τὴν πρὸς ἀνίσχοντα. καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ ἱερόν, σοῦ τὸν ἐκμαγεῖον σου. νῦν ὁ θεόφρων βασιλεύς, πλησιάσαν ὑποδέχεται:~

Γλυκὺ μὲν ἥλιος, αὐγάζων ὄμμασι. γλυκυτέρα δὲ ὄψις ἡ σὴ Χριστέ, τοῦ ἀφομοιώματος. ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητά, αὕτη δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ:~

Ἰσχὺς ἐξέλιπεν, ἰσμαηλίτιδος. δεξιᾶς γὰρ τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον. ὁ κραταιόφρων βασιλεύς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλε:~ Θκ.

Ἐντηρηθῆναι σου, τὴν πόλιν ἄχραντε. ἀσινῆ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς. πρέσβευε δεόμεθα. ἴδε γὰρ οἷα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν:~

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λόγον θείας γνώσεως, ὡς ποταμὸν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε. πλάνης χειμάρρους, καὶ εἰδώλων τὴν ἰσχύν. ὁλοτελῶς ἐβύθισε. μάρτυς διομήδης ὁ ἔνδοξος:~

Ἔλαμψεν ὡς ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς. αἴγλη ἀρετῶν καὶ θαυμάτων τε. παρρησίᾳ καὶ ἐφώτισε πιστῶν. τὰ ἀσεβῆ συστήματα. μάρτυς διομήδης ὁ πάνσοφος:~

Τὸ μακαριώτατον, τέλος ἄθλων. καὶ τῆς ποθουμένης σοι ἔκπαλαι. δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχών. τῶν σὲ τιμώντων μέμνησο. μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε:~ Θκ.

Ξένη σου ἡ γέννησις, ὡς ἡ σεπτή, κοίμησις ἐδείχθη πανάμωμε. εὐλογημένη, ἣν ἡ πόλις σου τιμᾷ. βαρβαρικὰς ἐκφυγοῦσα, βλάβας τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου:~

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μικρά σοι πόλις ὑποδοχήν, πρὸς τὴν κατηυφέτιζε Χριστέ, ἣν ἡ θαδδαίου ἐπέλασις. νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρός σου γραφή. καὶ θεῖον ἀποσφράγισμα τοῦ προσώπου σου:~

Αἱ τῶν χαρίτων σου δωρεαί. ὑπερεπληθύνθησαν Χριστέ. ἃ γὰρ τὸ πρῶτον ἡ ἔδεσα, ἐγκολπωσαμένη ἐνεκαυχήσατο. ἡ νέα δεχομένη ῥώμη ἀγάλλεται:~ Θκ.

Στῆσον παρθένε τῶν δυσμενῶν, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς πυκνάς, λῦσον αὐτῶν τὰ βουλεύματα, τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῇ βοήθησον. ὁρᾷς γὰρ ἀπειρήκαμεν ταῖς κακώσεσιν:~

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἄνευ ὤφθης αἵματος, μάρτυς ἀξιοθαύμαστος. ἄνευ ἀλγηδόνων στεφανίτης, ἄνευ μωλώπων νικητὴς ἄριστος. ξίφος δυσμενῶν καταβαλών. σοῦ τοῖς ἀγωνίσμασι, διόμηδες μακάριε:~

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὅν τι δικαίῳ ἄσβεστον. τούτου τε ἡ σύζυγος θεόφρον. σοὶ εὐφροσύνη ἐπηκολούθησεν. ὡς εὐθεῖαν ἔχοντι ψυχήν, πᾶσι καθυπείκουσαν. τοῦ σωτῆρος προστάγμασιν:~

Φωτὸς ὑστεροῦνται μέν, τοῦ σώματος οἱ τύραννοι. σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες, ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς. χώρας διανοίγονται Χριστῷ. πίστει προσερχόμενοι. διόμηδες μακάριε:~ Θκ.

Νεόπυργον ἔχουσα, ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων. σὲ τὴν βασιλίδα καὶ κυρίαν. φέρει βαρ-

βάρων

βάρων τὰς θηριώδεις ὁρμάς, ῥύεται παντοίων πειρασμῶν. αὔξει καὶ κρατύνεται, θεομῆτορ πανάμωμε:~

ᾠδὴ ς΄. Ἐνεσχέθη, ἀλλ' οὐκ κατεσχέθη.

Ὡραιώθης, κάλλει παρὰ πάντας, σωτὴρ τοὺς υἱοὺς τῶν βροτῶν. κἂν γὰρ οὐκ εἶδος εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους. ἀλλὰ τῷ ὄντι, πάντα κατεφώτιζες. καὶ δηλοῖ σου τῆς μορφῆς ἡ θέα. ἧς τὸ ὁμοίωμα ῥάκει ἐκτυπωθέν. ὥσπερ θησαυρός, ἡμῖν δεδώρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν ἀγαρηνῶν ἡ πληθύς. ὥσπερ δὲ ἀλλοφύλων. κιβωτὸν ἰσραηλίτῃ νέῳ. τὸ τοῦ προσώπου, νῦν προσέτι δέδωκεν. ἐκμαγεῖον σου Χριστὲ καὶ δόξαν. ἣν περιεκτήσατο. οὐδὲ γὰρ θεμιτόν, ἅγια κυσὶ προσεπιρρίπτεσθαι:~ Θκ.

Ἐκ χειρός σου, σωτὴρ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπεξέλιπον ἐγώ. ἀλλὰ τὰς μάστιγάς σου, ἀποστήσας ἐπ' ἐμοῦ πρεσβείαις. τῆς ἀπειράνδρως, λόγε κυησάσης σε. μὴ τῷ κλύδωνι τῆς ἁμαρτίας, καταποντίζεσθαι, καὶ δεινῶς ναυτιᾶν. μόνε λυτρωτά, ἐγκαταλίπῃς με:~

ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τῶν σῶν ἀγώνων τοῖς ῥεύμασιν, ἐβύθισας ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον. καὶ τῶν θαυμάτων σου τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνας παθῶν. πολυειδεῖς κηλῖδας ἀξιοθαύμαστε:~

Ταῖς θείαις αὔραις κινούμενος, τῇ ἄνωθεν ῥοπῇ κυβερνώμενος. πρὸς γαληνότατον. ὅρμον ἀθέτως κατήρτησας. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων μάρτυς πανεύφημε:~

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀῤῥήτῳ χειρουργίᾳ σου ἔνδοξε. καὶ ἀπελαύνεται. φάλαγξ δαιμόνων τῇ θείᾳ σου, ἐπιστασίᾳ μάκαρ ἀξιοθαύμαστε:~ Θκ.

Ἐν σοὶ παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα. τῇ πεποιθήσει σου. ἐπιδρομάς, οὐ πτοούμεθα. τῶν δυσμενῶν βαρβάρων, οἱ ἀνυμνοῦντές σε:~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ις΄. ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου μορφῆς τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς ἐδεσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον, καὶ βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης. Στί.

Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θέαν,
Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.
Ἀχειρότακτον χειρότακτος σὸν τύπον.
Φέρει κέραμος παντοτάκτα Χριστέ μου.

Τοῦ κυρίου καὶ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιοῦντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσε διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ αὔγαρος ὁ τοπάρχης ἐδέσης. καὶ ἐπεθύμει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰδεῖν αὐταῖς ὄψεσι καὶ οὐκ ἠδύνατο. διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἐδαπάνα τοῦτον καὶ κατήσθιε. καὶ σὺν αὐτῇ, ἀρθριτικὴ χρονία καὶ πονηρὰ τοῦτον ἐπολιόρκει. καὶ ἡ μέν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία, καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο. ἡ δέ, ὀδυνῶν δριμειῶν, καὶ ἀλγηδόνος πρόξενος ἦν. διὰ ταῦτα, ἀπρόϊτός τε καὶ ἀθέατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις. κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγίου πάθους τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τοῦ ἀνανίου. ἐντειλάμενος αὐτῷ, τήν τε ἡλικίαν καὶ τρίχα καὶ πρόσωπον, καὶ ἁπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορῆσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ μορφήν. ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ ἀνανίας. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων, περιεῖχε τάδε:~

Αὔγαρος ὁ τοπάρχης πόλεως ἐδέσης. Ἰησοῦ σωτῆρι ἀγαθῷ ἰατρῷ, ἀναφανέντι ἐν ἱεροσολύμοις.

Ἤκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, τῶν ἄνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γενομένων,
’ ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς. χωλοὺς περιπατεῖν κατασκευάζεις. λεπροὺς καθαρίζεις. καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ δαίμονας ἐλαύνεις. καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις. καὶ νεκροὺς ἐγείρεις καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο. ἢ ὅτι θεοῦ υἱὸς εἶ, ποιῶν ταῦτα, ἢ θεός. διὰ τοῦτο τοίνυν

γράψας

γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι καὶ ἐλθεῖν πρός με. ἵνα καὶ τὸ πάθος ὃ ἔχω θεραπεύσῃς, καὶ μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα συνέσῃ. καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι καὶ οἱ ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου καὶ βούλονται κακῶσαί σε. πόλις δέ, σμικροτάτη μοί ἐστι καὶ σεμνή, ἥτις ἀρκέσει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ ἀνανίας ἀπελθὼν ἐν ἱλῆμ. καὶ δοὺς τῷ χῷ τὴν ἐπιστολήν, ἦν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτενίζων. καὶ μὴ δυνάμενος, μηδὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι διὰ τὸ συρρᾶσαν πλῆθος, ἐπί τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς ἀνεστηκυῖαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη. καὶ αὐθὺς ἐκίνει μὲν τοὺς ὀφθαλμούς, τῷ δὲ χάρτῃ τὴν χεῖρα προσήρειδε. καὶ τὰ τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιώματα. καὶ οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφὴν αὐτοῦ καταλαβεῖν. διὰ τὸ ἑτέρᾳ ὄψει φαίνεσθαι, καὶ παρηλλαγμένῃ θεωρίᾳ. ὁ δὲ κς, ἅτε κρυφίων γνώστης καὶ καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ γνούς. τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. ᾔτησε γὰρ νίψασθαι. καὶ τούτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετράδιπλον. καὶ ἀπεμάξατο νιψάμενος, τὴν ἄχραντον αὐτοῦ καὶ θείαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. ὅθεν ἐντυπωθείσης αὐτοῦ τῆς θείας μορφῆς καὶ προσόψεως, ὢ τοῦ θαύματος, ἐν τῷ ῥάκει, ἐπέδωκε τῷ ἀνανίᾳ. ἀπελθὼν ἀπόδος αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σε εἰπών. γράψας καὶ ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕτως :~

Μακάριος εἶ αὔγαρε πιστεύσας ἐν ἐμοὶ καὶ μὴ ἑωρακώς με. γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ. τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί. ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσονται. περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα δι' ἃ ἀπεστάλην πληρῶσαί με. καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με πατέρα. καὶ ἐπειδ' ἂν ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι ἕνα τῶν μαθητῶν μου ὀνόματι θαδδαῖον, ὅς τις καὶ τὸ πάθος σου θεραπεύσει. καὶ ζωὴν αἰώνιον σοὶ καὶ τοῖς σὺν σοὶ καὶ εἰρήνην παρέξει. καὶ ποιήσει τῇ πόλει σου τὸ ἱκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχθρῶν κατισχῦσαι αὐτῆς. ἐπιθεὶς δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ σφραγῖδας ἑπτά. γράμμασιν ἑβραϊκοῖς σημανθείσας. ἅτινα μεθερμηνευόμενα, τοῦτο δηλοῦσι. θεοῦ θέα θεῖον θαῦμα. ὁ δὲ αὔγαρος δεξάμενος περιχαρῶς τὸν ἀνανίαν, καὶ πεσὼν καὶ προσκυνήσας τὴν ἁγίαν καὶ ἄχραντον εἰκόνα τοῦ κυ, πίστει καὶ πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς νόσου. ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μόνον τῆς λέπρας ὑπολειφθείσης. μετὰ δὲ τὸ σωτήριον πάθος χῦ, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ ἄνοδον, καταλαβὼν ὁ ἀπόστολος θαδδαῖος τὴν ἔδεσαν, προσήγαγε τῇ κολυμβήθρᾳ τὸν αὔγαρον. καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς βαπτίσας, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ αὔγαρος καθαρισθείς, καὶ τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου τῆς λέπρας. ἐντεῦθεν παντοίων τιμῶν καὶ σεβόμενος τὸ τοιοῦτον θεῖον ὁμοίωμα τῆς τοῦ κυ μορφῆς, καὶ τοῦτο παρὰ πᾶσιν ὁμοίως τιμᾶσθαι βουλόμενος, τοῖς αὐτοῦ καλοῖς, καὶ τοῦτο προσέθηκεν. ἐκ τῶν παλαιῶν τῆς ἐδέσης πολιτῶν, τῶν ἐπισήμων τινὸς ἕλληνος ἄγαλμα, πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πόλεως ἀναστηλώσαντος. ὃ πάντα τὸν ἐντὸς τοῦ ἄστεος γενέσθαι βουλόμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι καὶ εὐχὰς ἀποδοῦναι, καὶ οὕτως εἰσελθεῖν τῇ πόλει. τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἄγαλμα ὁ αὔγαρος καθελών, καὶ τελείῳ ἀφανισμῷ παραδούς, εἰς τὸν ἐκείνου τόπον τὴν ἀχειροποίητον ταύτην εἰκόνα τοῦ σρς ἡμῶν καὶ θεοῦ, ἐπὶ σανίδος κολλήσας καὶ καλλωπίσας, ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ, ταῦτα. χρισὲ ὁ θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων, οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ. καὶ λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης εἰσερχόμενον, τὸ προσῆκον σέβας καὶ τὴν προσκύνησιν τῇ θαυματουργῷ καὶ τιμίᾳ τοῦ χῦ εἰκόνι ἀπονέμειν, καὶ οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσέρχεσθαι. καὶ διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς θέσπισμα, μέχρι τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ τοῦ αὐγάρου παροικίας, καὶ τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιοτῆς. ὁ δὲ τού-

του

του ἔκγονος τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γενόμενος, ἀπελάκτισε τὴν εὐσέβειαν. καὶ πρὸς τὰ εἴδωλα ηὐτομόλησε, καὶ ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλῶσαι δαιμονικὴν στήλην, καὶ τὴν τοῦ χριστοῦ εἰκόνα καθελεῖν. τοῦτο γνοὺς ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ θείας ἀποκαλύψεως, τὴν ἐνδεχομένην ἔθετο πρόνοιαν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος ὑπῆρχε κυλινδροειδής, θρυαλλίδα πρὸ τῆς θείας εἰκόνος ἀνάψας, κέραμον ἐπιθείς, εἶτα ἔξωθεν τιτάνῳ καὶ πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμβαδόν, εἰς ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπηύθυνε. καὶ ἐν τῷ μὴ ὁρᾶσθαι, ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δυσσεβής. ἐρρύη δὲ διὰ μέσου χρόνος πολύς, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων μνήμης, ἀπερρύη τὸ θεῖον ἀπεικόνισμα ὅπῃ κέκρυπται. ὁ δὲ τῶν περσῶν βασιλεὺς χοσρόης τὰς τῆς ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν ἔδεσαν. καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ᾽ αὐτῆς κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν. οἱ πρὸς τὸν θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρύων αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχεῖαν εὕραντο τὴν σωτηρίαν. διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν, φαίνεταί τις γυνὴ ἐνδοξοτάτη τῷ ἐπισκόπῳ εὐλαβίῳ, τὴν ἐν ὕπνῳ λέγουσα τῆς δὲ τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεκρυμμένην, τὸν τόπον σημάνασα, θείαν μορφὴν τοῦ σωτῆρος ἀχειροποίητον λαβών, πάντα αἰσίως πράξεις. ὁ δὲ ἐπίσκοπος τὸν τόπον καταλαβών, καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὢ τοῦ θαύματος, εὗρε τὴν θείαν εἰκόνα ἀδιαλώβητον. καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ, ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθέντι. καὶ τούτου τοῖς πᾶσι διαχυθέντος, ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. τοῦτο λαβὼν ὁ ἐπίσκοπος καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας, κατέλαβε τὸν τόπον, καθ᾽ ὃν οἱ πέρσαι διώρυττον, ἀπὸ γὰρ τοῦ τῶν χαλκωμάτων ἤχου καταφοροὶ καθεστήκασιν. ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ ἀφεπισμένον πῦρ, πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν. ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν περσῶν, ἀναφθείσης πυρᾶς κατὰ τὸν ἔνδον τόπον, ἣν ἡ ἄπειρος ὕλη ὑπέτρεφε τῶν συχνῶν κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ θείου ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερθείς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊάν, τὴν φλόγα ὑπέστρεφε, καὶ ἐδίωκε τούτους καὶ ἐνεπύριζε. καὶ λοιπὸν πλεῖον ὧν ἤλπισαν δρᾶσαι παθόντες οἱ πέρσαι, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων τὰ πάντα συνερρύη κάλλιστα, ἦν δὲ θεῖον βούλημα καὶ τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ἄχραντον εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν. ὁ τῆς ῥωμαίων κυριεύων ἀρχῆς ῥωμανός, σπούδασμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτῆσαι τὴν βασιλεύουσαν. καὶ δὴ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν ἔδεσαν καὶ αἰτήσας τὸ θεανδρικὸν ἐκτύπωμα, καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου ἐπισήμου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μιᾷ. καὶ διακοσίους σαρακηνοὺς οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ τοιούτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπείξας. καὶ ἀσφαλισάμενος τοῦ μὴ πολεμίως τὰ τῶν ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐπέρχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα ἐκπληρώσας. ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν ὁ ἀμηρᾶς, λαβόντες οἱ ἐπίσκοποι, ὅ, τε τῆς σαμοσάτων καὶ ὁ τῆς ἐδέσης, καὶ ἕτεροί τινες τῶν εὐλαβῶν, τὸ ἅγιον ἐκεῖνο ἀπεικόνισμα καὶ τὸ χειρόγραφον ἐπιστολίδιον, εἴχοντο τῆς ὁδοῦ. καὶ πάλιν ἄπειρα ἐτελεῖτο θαύματα. ὡς δὲ κατήντησαν ἐν τῷ τῶν ὀπτιμάτων θέματι, καὶ τῷ τῆς θεοτόκου ναῷ τοῦ εὐσεβείου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν. ἔνθα καί τις προσῆλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τάδε οἱονεὶ ἀπεφοίβαζεν. ἀπόλαβε λέγων κωνσταντινούπολις,

νοῦ πόλις, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ χαρὰν, καὶ σὺ πορφυρογέννητε τὴν βασιλείαν σου. καὶ παραυτίκα, ἰάθη ὁ ἄνθρωπος, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ αὐγούστου μηνός. κατὰ δὲ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς κόσμου γενέσεως, κατέλαβον τὸν ἐν βλαχέρναις ναὸν τῆς θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι ἀπεικόνισμα. ὃ καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ἀπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐν τέλει καὶ τῶν λοιπῶν. τῇ δὲ ἐπαύριον μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ χριστοῦ εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων. ὅ τε ἀρχιερεὺς θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες βασιλεῖς. ὁ γὰρ γέρων δι᾽ ἀσθένειαν ἀπολέλειπτο, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς γερουσίας ἅπαντες, καὶ κατὰ πάντας τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος, τῇ προσηκούσῃ δορυφορίᾳ παρέπεμπον, μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης. εἶτα ἐκεῖθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀπείρων λαμπάδων καὶ φώτων, κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς θεοῦ σοφίας ναόν. κἀκεῖσε τὴν ἁρμόζουσαν τάξιν πεποιηκότες, ἀνῆλθον εἰς τὰ βασίλεια. καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς θεοτόκου τῷ ἐπιλεγομένῳ τοῦ φάρου, ἐκεῖσε κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον ἐκτύπωμα τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος διομήδους. στίχ.

Ἤθλησε καὶ ζῶν καὶ θανὼν διομήδης,
Ἐν ἀναιρέσει ζῶν καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ νέκυς ἐτμήθη διομήδους.

Οὗτος ἦν ἐκ ταρσοῦ τῆς κιλικίας. φὺς μὲν ἐκ γένους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ. ἀγαθότροπος δὲ τοὺς τρόπους γενόμενος, μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην. θεραπεύων παρ᾽ οἷς γένοιτο. τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβείᾳ, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καταλείψας τὴν ταρσὸν, παραγίνεται ἐν νικαίᾳ τῆς βιθυνίας. κἀκεῖ διὰ τῆς θεοσεβείας ἅμα καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μεθοδείαν, παντοίως εὐεργετῶν τοὺς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη πρὸς τὸν βασιλέα. ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβέσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὗρον αὐτὸν πρὸς κύριον μεταθέμενον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα. ἣν θεασάμενος ἐκέλευσεν αὖθις ἀπενεχθῆναι καὶ προστεθῆναι τῷ σώματι. ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοὺς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας, ἀπολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἣν ἀπέβαλον ἐν τῷ τέμνειν τοῦ ἁγίου τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος χαιρήμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Λήξει βίου σου, χαῖρε χαιρῆμον μάκαρ,
Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ῥαβουλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στίχ.

Βουλὰς ῥαβουλᾶς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων,
Ἀπῆρε βουλῇ τοῦ θεοῦ τῶν ἐνθένδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι, λγ΄. μάρτυρες οἱ ἐκ παλαιστίνης πυρὶ τελειοῦνται. στίχ.

Στρατὸς στερρὸς τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,
Ξίφει πεσὼν στράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιοῦμεν τῆς περὶ ἡμᾶς μεγίστης ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας. ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μετὰ αἰσχύνης τοὺς ἀθέους ἀγαρηνούς. μεσιτείᾳ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας.

Ἐν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ ἰσαύρου τοῦ καὶ κόνωνος, ἀνῆλθε πλῆθος σαρακηνῶν, διὰ πλοίων, τὸν ἀριθμὸν, χιλίων ὀκτακοσίων, κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης κωνσταντίνου πόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν. καὶ δὴ τοῦ βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτῆς πάκτα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ πόλει ἐγκαταστῆσαι ἀπῄτουν. ὅθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἱκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ διασῶσαι αὐτὴν κινδυνεύουσαν. ἀκούει τούτων ἡ θεομήτωρ. καὶ πρῶτον μὲν τὸν ψιλῷ ὀνόματι, σοφίαν, τὴν τοῦ θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ

τὴν

τὴν πόλιν κωμσανπίαν, ἀγαρηνῶν, εἰς βό-
θρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρημνήσασα τῷ
θανάτῳ παρέπεμψεν. ἔπειτα δὲ τὸν ἐφ'
ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιαρὰν
αὐτῶν προσευχήν, τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκε
κατακρημνισθέντα ἐκεῖθεν. καὶ τοῖς βουλ-
γάροις δὲ συμβαλέσθαι ᾠκονόμησε, καὶ δι-
σμυρίους σαρακηνοὺς κατασφαγῆναι, καὶ
τὰ πλοῖα αὐτῶν, ἄλλο ἀλλαχοῦ διασκε-
δάσασα, ἀφανισμῷ τελείῳ παρέδωκε. καὶ
εἰς τοσαύτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστη-
σεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἑρπετῶν
καὶ μυῶν καὶ τῆς ἰδίας κόπρου μεταλαβεῖν.
σουλιμὰν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν, καὶ αἰδε-
σθῆναι τὴν ἄχραντον εἰκόνα αὐτῆς πε-
ποίηκε, καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν
παρεσκεύασε. καὶ τῆς περιπετείας καὶ αὐ-
θαδείας ἑαυτοῦ καταγνῶναι. διὰ λιμοῦ
γὰρ καὶ λοιμοῦ καὶ ναυαγίων, πλήθη πολ-
λὰ τῶν μιαρῶν ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν
ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν, κραταιᾷ
παλάμῃ διεσώσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ ναῷ τῆς πηγῆς τοῦ ἁγιά-
σματος ἐξάντλησις καὶ αὖθις ἀνάδοσις. στί.

Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων,
Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς με-
τὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς
καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σει-
σμοῦ. ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ
φιλάνθρωπος θεός.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι.

Ῥήματι μὲν πᾶσαν νόσον. λόγε θεοῦ ἐφυ-
γάδευσας. ἐπὶ γῆς ἐνδημῶν. ἀλλὰ θώκους
πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος. διὰ τοῦ ἐκτυ-
πώματος θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν:~

Κτίσας λόγῳ τὰ πάντα. καὶ μορφωθεὶς
τὸ ἀλλότριον. τῆς ἰδίας μορφῆς καταλέ-
λοιπεν ἡμῖν ἰδιώματα. ἅπερ ὑποδεχό-
μενοι, ἐν χαρᾷ εὐφραινόμεθα:~

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας. τῆς σῆς ἰδέας ἐκ-
σφράγισμα. ὁ πιστὸς βασιλεὺς ὡς ἐζήτη-
σεν, οὕτως ἔτυχε κε. κατάδηλον εὑράμε-
νος. θεῖον πόθου τὸ πλήρωμα:~ θκ.

Ἐλύθη τῆς καταδίκης. τῆς παλαιᾶς τὸ ἀν-
θρώπινον τῇ κυήσει τῇ σῇ. σὲ γὰρ μόνην
πλατυτέραν εὑράμενος τῶν οὐρανῶν πα-
νάμωμε. ὁ θεὸς κατεσκήνωσεν:~

ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἐκτμηθεῖσα κεφαλή σου φῶς ἀπήστραψε.
τοῖς ματαιόφροσιν. ἣν ὥσπερ ζῶσαν ἰ-
δών. ἠδέσθη ὁ τύραννος. νενεκρωμένος τὸν
νοῦν. οὐ συνῆκε δέ. ἀναβοᾶν περένδο-
ξε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἀπεδύσω τῆς νεκρώσεως ἀοίδιμε. χιτῶνα
δύσμορφον. ἀθανασίας στολήν. ὡραίαν
ἐν χάριτι. ὅθεν ἐνδέδυσαι. τῷ δεσπότῃ σου.
ἀναβοῶν γηθόμενος. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρὶ τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας. ὑ-
λώδη πλάνην ἐχθρῶν. θεολαμπὴς δὲ ἀ-
στήρ. ἐφάνης ἰάσεων, μάρτυς ἀστράπτων
βολάς. τοῖς κραυγάζουσιν. ὁ τῶν πατέρων
κε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ θκ.

Ἡ βασίλισσα τοῦ κόσμου ἡ κυήσασα. τὸν βα-
σιλέα χριστόν. ῥῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμοῦ,
ἐθνῶν ἐπηρείας τε τὴν βασιλεύουσαν.
πόλιν ψάλλουσαν. εὐλογημένος πάνα-
γνε. ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας:~

ᾠδὴ η'. Νόμων πατρῴων οἱ μακάριοι.

Ὥσπερ ἐν ὄψει, σὲ μὲν κῦ. ἐλπίζων ἐνδημῆ-
σαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως. λαὸς ἔκκριτος ὑ-
πάντησιν. θαυμαστὴν σου ποιεῖται. ἀρχιε-
ρέων θεῖον ἐπαγόμενος χορόν. ἐπ' ὤμων
ὀχούμενος. καὶ πρὸς κληρονομίαν εἰσβάλ-
λων τὴν οἰκείαν οἰκτιρμῶν. ἐν τῷ τῆς μη-
τρὸς σου κατέπαυσας τεμένει:~

Στόματα παίδων, τῶν ἀκάκων σε. πρὸς τὴν
προφητοκτόνον, πρὸς σιὼν ὁδεύοντα. ὑμ-
νολογοῦσιν ἀλλ' ἡ ἄνομος. συναγωγὴ ἑβραί-
ων, φονῶσαν χεῖρα. ὥπλιζε λυττοῦσα
κατὰ σοῦ. νῦν δὲ πόλις ἡ ἔννομος, παν-
δημεὶ προσχυθεῖσα. ὡς οἷα σὲ τὸν κτίστην
ὁρῶσα. χαίρει δεχομένη τὸν τύπον τῆς μορ-
φῆς σου:~ θκ.

Σάρκα φορέσαι, προελόμενος, τῆς τοῦ πα-
τρὸς μεγάλης βουλῆς ὁ ἄγγελος. ἐν νη-
δύϊ σου παναχράντου ἐτελεσιουργήθη. καὶ
σὲ μητέρα. κάτω ἀπεγράψατο σεμνή. καὶ

φθαρεῖ-

φθαρεῖσαν ἐκαίνισεν καὶ βροτείαν οὐσίαν. ὃν ὑπὲρ τῶν ἀλογοῦμεν ὡς κτίσιν. καὶ ὑπερυψοῦμεν:~

ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Πόδες οἱ σεπτοί σου ἀθλοφόρε, πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν. ἐμπεριπατοῦσι δέ. νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρᾳ ζώντων πάνσοφε ἐν παραδείσῳ τρυφῆς. διὸ καὶ συνελθόντες τιμῶμεν. ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἐπλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας. στερρῶς ἀγωνισαμένῳ καὶ νικήσαντι. ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, μάρτυς ἀξιάγαστε. καὶ ἀθλητῶν ὁμήγυρις, σὲ ὑπεδέξατο. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας. τὴν θείαν ἐνδεδυμένος μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀρρωστήματα. λύεις τε νοσήματα. ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε:~ Θεοτοκίον.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἁμαρτημάτων. κλονούμενοι σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν. στήριξον τοὺς δούλους σου. κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, τὴν ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμοῦ. ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε παρθένε. ῥῦσαι σοῦ τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην:~

ᾠδὴ θ'. Ξενίας δεσποτικῆς.

Ἐξέμηνε Χριστέ σου, λαὸς ἀσύνετος σωτήρ. καὶ ἀντ' εὐεργεσίας. σοὶ τὰ ἀνήκεστα. τολμηρῶς ἐπανετείνετο. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες. τοῖς σοῖς πάθεσι σῶτερ υἱοθετήθημεν:~

Βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεβέσι παράσχου. καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν. ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὥσπερ ἄμαχον. φρούριον δέσποτα κεκτημένοι. δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν:~

Ὠράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ λόγος. διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ παναμώμε. ἀντιδόσει τῆς θεότητος. ὑποστάσει μιᾷ ἀφύρτως, ἑνωθεὶς τῷ φυράματι ὃν δοξάζομεν:~ ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Εὗρεν ἀμοιβὴν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἑτοιμασθεῖσαν τρυφήν. ἔνθα αὐλιζόμενος. ὡραϊσμένος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς. κατατρυφᾷς τοῦ κτίστου σου, τῆς ὡραιότητος. ἱκετεύων, μάρτυς τοῖς τιμῶσί σε. ἱλασμὸν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν:~

Στήλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στῦλος ἄσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης μάρτυς τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ. καὶ ποταμὸς ἰάσεων, ἀναβλυστάνων κρουνούς. ἰατρεῖον, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σου. ἐκτελοῦσι τὴν κοίμησιν ἔνδοξε:~

Ἔδυς ἀπὸ γῆς, εἰδώλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας ἀχλύν. καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετῆλθες τῆς ἀρχιφώτου ζωῆς. ἧς ταῖς ἐμφάσεσιν ἔνδοξε, προσόλῳ ἐνέκτησο. ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψεσι λαμπόμενος. καὶ χαρᾶς ἀϊδίου πληρούμενος:~ Θεοτοκίον.

Πόλις τοῦ θεοῦ, αὐτὸς ἣν κατῴκησεν, ἡ ὄντως ἄσειστος. λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ παρθένε καὶ καταπτώσεως. βαρβαρικῆς ἁλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν. ἀπὸ πάσης, πανάγνε κακώσεως. τῇ θερμῇ πρὸς θεὸν παρρησίᾳ σου:~

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως ἐπορφύρωσας, μεγαλομάρτυς ἔνδοξε. τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν. τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις. ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον. Διόμηδες πανόλβιε. καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ:~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

πρός, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις. ἀξιοπρεπῶς κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου μητέρα. παρόντος καὶ τοῦ σωτῆρος, σὺν μυριάσιν ἀγγέλων:~

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων. στιχηρὰ ἦχος β'.

πρός, Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμπομεν τοὶ θεῖοι. ἐβόων θιασῶται, ποῦ νῦν ἀπαίρεις δέσποινα:~ Στίχ.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν. ἐξόδια βοῶντες. ἐπὶ τῇ μεταστάσει. τῆς θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὤμοσε

στ. Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ἡ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ἀλογεῖται παρθένε. ἀνὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασαι τῇ ξένῃ. μόνῳ θαυμούσης φύσεως:~ Δόξα καὶ νῦν. ἦχος α΄.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ λόγου.

Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μύρωνος. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ἦχος β΄.

Προσόμοια, Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις, οἱ ἀτελεῖς χείλεσι, μακαρίσωμεν τὴν θεοτόκον. τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἁγιωτέραν ὑπάρχουσαν. χερουβὶμ καὶ πάντων τῶν ἀγγέλων. τὸν θρόνον, τοῦ βασιλέως τὸν ἀσάλευτον. τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατῴκησεν ὁ ὕψιστος. τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τοῦ θεοῦ ἁγίασμα. τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς τὸ μέγα ἔλεος:~

Ποῖα πνευματικὰ ᾄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι παναγία, τῇ γὰρ ἀθανάτῳ κοιμήσει σου, ἅπαντα κόσμον ἡγίασας. καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης. τὸ κάλλος, κατανοεῖν τοῦ παντοκράτορος. καὶ τούτῳ οἷα ὑπὲρ μήτηρ συναγάλλεσθαι. ἀγγελικῶν σοι ταγμάτων. δορυφορησάντων ἄνω. καὶ ψυχαὶ δικαίων. μεθ' ὧν αἴτησαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Τίνα, τὰ φοβερὰ ᾄσματα, ἃ προσῆξάν σοι τότε παρθένε. κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱστάμενοι. πάντες οἱ τοῦ λόγου ἀπόστολοι. καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες. ἀπαίρει, τοῦ βασιλέως τὸ παλάτιον. ὑψοῦται, ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος. πύλαι ἐπάρθητε ὅπως ἡ τοῦ θεοῦ ἡ πύλη εἰσελεύσεται ἐν χαρᾷ, τῷ κόσμῳ αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ τοῦ ἁγίου. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ἀθείας ἡ πυρά, πᾶσαν κατενέμετο χώραν, μακαριώτατε. τότε ζήλῳ τυπούμενος, ζέσει τοῦ πνεύματος. τὸν ἐκ κόρης θεόπαιδος, ἐκήρυξας λόγον. σάρκα ἐνδυσάμενον. δι' ἀγαθότητα. ὅθεν, καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἤνεγκας δεινὰς τιμωρίας. σθένει δυναμούμενος τοῦ πνεύματος:~

Ὅτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρός, ἐσπούδαζε θωπείαις συλῆσαι, τὴν σὴν διάνοιαν. τότε ἀνδρειότητι, καλλωπιζόμενος. ἀντετάξω στερρότατα, καὶ ἤνεγκας πόνους. ἄπονον πρὸς λῆξίν σε, διαβιβάζοντας. μάρτυς, ἀξιάγαστε Μύρων. τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας. καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως:~

Ὅτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρός, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως. ἐκδαπανώμενον, μάρτυς τὸ σαρκίον σου, τὸ ἱερώτατον. πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην. χεῖρά σοι προτείνοντα, θείας δυνάμεως. ὅθεν, ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων. Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ ἦχος β΄.

Προσόμοια, Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς ὑπερτάτοις ἀγγέλοις. μήτηρ θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου:~ στ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν. φαιδρὰν ἐν τῇ κοιμήσει, τῆς μόνης θεομήτορος:~ στ.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπείρατον ὑπῆρξε. καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη. τῆς φύσεως τῷ νόμῳ. μένει δὲ ἀδιάφθορον:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ πανάμωμος νύμφη. ζήτει εἰς τὴν λιτήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ μὲν ἁγία σου ψυχή. εἰς τὸν παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή. μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται παναγία. ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ κύριος. δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου. διὸ σὺν ἀποστόλοις βοῶμεν, χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη:~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος δ΄.

πρὸς, Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντος ἐκ
σοῦ. παραθεμένη τὴν ψυχήν, ὡς πλαστουρ-
γῷ σου καὶ θεῷ. πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον
μετέστησεν. ὅθεν σε συντόνως μακαρίζομεν.
τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον. καὶ θεοτόκον
ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγά-
ζομεν. Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶ-
σαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Δόξα.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδω μύροις σου τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί. ᾄσωμεν.

Αἶνον θεῷ, σὺν τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τοῦ ἀθ-
λοφόρου Μύρωνος. ᾄσωμεν ἅπαντες, ἐνι-
σχύσαντι τοῦτον. τὸ κράτος διολέσαι τοῦ πο-
λεμήτορος :~

Δῶρον σαυτόν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες. καὶ
ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα. καὶ εὐώδη
θυσίαν. νομίμως ἐναθλήσας, μάρτυς πο-
λύαθλε :~

Ὡς μοιωνεχής, ὡς καθαρὸς ναὸς ἔνδοξε. τοῦ
ἐκ παρθένου λάμψαντος. τὸν ἐφορμήσαν-
τα, συντρίψαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυ-
χοφθόρον, λύκον ἐδίωξας :~ Θεοτοκίον.

Μόνη θεόν, ἀπειρογάμως ἐκύησας. ὃν ἀθλο-
φόροι μάρτυρες, ὁμολογήσαντες. ἡμῖν
ὁμοιωθέντα. κατήργησαν τὴν πλάνην,
ἄχραντε δέσποινα :~

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ὑψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας. πρὸς κύριον
σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα. ὑψώθης ἐπὶ ξύλου ὦ
ἀθλοφόρε. καταξεόμενος, προθύμως μέλ-
πων τε. ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε :~

Ῥημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα. κατέπηξας
τυράννου ἐν τῇ καρδίᾳ. γενναῖε στρατιῶτα
τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, πανεύφημε, καὶ ψάλλων
ἔλεγες. ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε :~

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας. διέλυσας
τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας. ἐφώτισας τοὺς ψάλ-
λοντας καθ' ἑκάστην, Μύρων πολύαθλε. σὺ
εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κύριε. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν ἀθεΐᾳ τὴν πᾶσαν κτίσιν. θεὸν κυο-
φορήσασα ἰατῆρα. παρθένε ἐθεράπευ-
σας παραδόξως. εὐχαριστοῦντές σοι, διὸ
κραυγάζομεν. ὡς οὐκ ἔστιν ἄμωμος πλήν
σου δέσποινα :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλάτυ-
νας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη
γὰρ τὸ πνεῦμά μου, ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος,
ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. Τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα κάθισμα τοῦ ἁγίου ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόοις ᾄσμασι, καὶ ὑμνῳδίαις. συνελ-
θόντες στέψωμεν τὸν ἱερόαθλον πιστοί. Μύ-
ρωνα πάντες τὸν ἔνδοξον. ῥῶσιν διδοῦν-
τα, παντοίων κακώσεων :~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. ὅμοιον.

Τὴν σεπτὴν μετάστασιν, σοῦ παναγία. ἑορ-
τὴν στησάμενοι, σὲ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς.
θεογεννῆτορ πανύμνητε. μὴ οὖν παρίδῃς
τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε :~

Ὠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε, ἀκήκοα γὰρ κύριε.

Σωτῆρα, καὶ θεὸν καὶ κύριον. τὸν ἐκλάμψαντα
ἐκ παρθένου. ὁμολογῶν ἔνδοξε. σταδίου μέ-
σον τῶν τυράννων, ὀφρὺν καρτερίᾳ ἐτα-
πείνωσας. καὶ τὴν πολυθεΐαν ἐξηφάνισας.

Οὐδ' ὅλως, ὑπενδοὺς ξεόμενος. καὶ τυπτό-
μενος γενναιόφρον. ἀγγέλους κατέπλη-
ξας. ὁρῶντάς σου τὴν καρτερίαν. δι' ἧς, δυ-
σμενεῖς ἀσάρκους ὤλεσας. καὶ νικηφόρος,
μάρτυς ἐχρημάτισας :~

Ὑπάρχων, θείας δρόσου ἔμπλεως. ὑπεισῆλ-
θες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμι-
νον. ὁρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων σοφέ. σὺν
ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος. καὶ μηδαμῶς παμ-
μάκαρ φλογιζόμενος :~ Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα, καὶ φρικτὸν μυστήριον. τῆς λοχείας σου
καταπλήττει. πᾶσαν ἀγγελικὴν ἔννοιαν. ὅτι
θεὸς ἐνανθρωπῆσαι ἐκ σοῦ. ἀγαθότητι εὐδόκη-
σεν. εἰς σωτηρίαν κόσμου καὶ ἀνάπλασιν :~

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ἡ θεαυγής, καὶ φωσφόρος σου μνήμη τῇ τοῦ ἁ-
γίου, πνεύματος δυνάμει εἰς πάντα κόσμον. ἐφα-
πλουμένη. φωτισμὸν εὐσεβείας καταυγά-
ζει τοὺς ταύτην σέβοντας. καὶ τὰς ἀρι-
στείας, τὰς σὰς καταστέλλοντας :~

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέ-

στῆς. ἄσαρκος καθάπερ γενναῖε μάρτυς.
ἀφαιρεθείς γάρ, τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις.
ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος ἔνδοξε. ἀθέμιτ ἀο-
ράτω, σαφῶς δυναμούμενος:~

Μύρων οἱ σοί, ἐν ἀπέσταξαν πόνοι. μάρτυς εὐώ-
δες, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιῶκον. τῶν ἀθέ-
ας, τοῦ χριστοῦ δὲ ἁγίαν ἐκκλησίαν εὐωδιάζον
ἀεί. πίστει σε καὶ πόθῳ, ἀεὶ μακαρίζουσαν. Θε.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀρρήτῳ
λόγῳ. ἀεὶ ἐκδυσώπει εὐλογημένη. ὅπως
ῥυσθῶμεν. ὁρωμένων καὶ πάντων, ἀορά-
των ἐχθρῶν παναμώμε. οἱ σὲ θεοτόκον
ἁγνὴν καταγγέλλοντες:~

ᾠδὴ ς´. Πρὸς κύριον ἐκ κήτους ὁ ἰωνᾶς.

Ρανίσιν αἱμάτων ἱδρώτων κατεπόντισας.
δαιμόνων θάλασσαν, στρατιῶτα γενναιό-
τατε. καὶ στεφανηφόρων, πρὸς θεὸν ἀνέ-
δραμες. νικηφόρος γενόμενος ἄριστος:~

Ιδόντες σου τὸ πρόσωπον λαμπρυνθὲν οἱ τύ-
ραννοι. θείαις λαμπρότησιν, ἀθλοφόρε κα-
τεπλάγησαν. μὴ γνόντες δὲ θεόν, σκότος προ-
σελάβοντο. αἰωνίᾳ κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξεσιν ὠμοτάτου τυράννου ὑπέφερες.
δορᾶς ἀφαίρεσιν. ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε.
δεικνὺς τὴν πρὸς θεόν, καθαρὰν σου ἔφε-
σιν. καὶ δι᾽ ὅλου πανμάκαρ ἀνάβασιν.

Νόμοι ἐν σοὶ καινίζονται παρθένε τῆς φύ-
σεως. ὑπὲρ γὰρ φύσιν σύ, τῇ φύσει ἀκα-
τάληπτον. θεὸν ἐμμανουήλ, παραδόξως τέ-
τοκας. εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ εἱρμός.

Πρὸς κύριον ἐκ κήτους ὁ ἰωνᾶς ἐβόησε. σύ με ἀνά-
γαγε, ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι. ἵνα ὡς λυ-
τρωτῇ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως. ἀληθείας τε πνεύ-
ματι θύσω σοι. Κοντάκιον ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζη.

Ἐκ βρέφους χριστοῦ, ποθήσας πανάοιδιμε. καὶ τούτου
τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν
ἀνέδραμες. ὁλοκλήρως μύρων καὶ κατέπαυ-
σας, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν. Ὁ οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον, ἀνυμνήσωμεν
πάντες, ὡς εὐῶδες χριστοῦ μύρον παναληθέ-
στατον. οὗτος γὰρ πᾶσι τοῖς προσιοῦσιν, ἐν
πίστει θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοση-
μάτων. τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ κτίστου πυρούμε-
Αὔγους.

νος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦ-
ται δεινῶν ὁ πανόλβιος. μυρίζων πάντας
τῇ χάριτι, τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἐκ τοῦ πνεύματος:~

Αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιζ´. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρ-
τυρος μύρωνος. Στί.

Τῆς κεφαλῆς ἡ τομὴ μύρων λέγει,
Πρὸς τὸ στέφος μέλλον με τὸν τίμιον στέφος.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ μύρωνα τάμε ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ
ἀντιπάτρου ἄρχοντος ἀχαΐας, πρεσβύτε-
ρος τῆς ἐκκλησίας. τὸν τρόπον χρηστός, ἐκ γένους
ἐντίμου. πλούτῳ κομῶν, πρός τε θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
φιλούμενος. κατὰ οὖν τὴν ἡμέραν τῶν χριστοῦ γε-
νεθλίων, τοῦ ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν
εἰσιόντος, ἐφ᾽ ᾧ τοὺς χριστιανοὺς συλλαβεῖν,
καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ ἅγιος μύρων ζήλου πλη-
σθείς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν. διὸ καὶ κρεμα-
σθείς, ξέεται. καὶ ἐκκαυθείσης καμίνου, ὡς
διηχεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολύ, ἐν αὐτῇ
ἐβλήθη. ἡ δὲ κάμινος τὸν ἅγιον δεξαμέ-
νη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ. τὸ δὲ πῦρ
ἐξελθόν, κατέκαυσεν ἄνδρας τῶν παρεστώ-
των, ρν´. ὁ δὲ ἅγιος ἀναγκασθεὶς ἐπιθῦσαι
καὶ μὴ ὑπείξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὤ-
μων ἕως τῶν ποδῶν. ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα
λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀν-
θυπάτου ἠκόντισε. καὶ πρὸς τούτοις, ἀναξέε-
ται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας. καὶ μετὰ τοῦτο, ἀφίε-
ται θηρίοις. ὃν ἐξ αὐτῶν σῶον καὶ ἀπήμαν-
τον διατηρηθέντα, ἰδὼν ὁ ἀντίπατρος καὶ
αἰσχύνης πλησθείς, ἀνεῖλεν ἑαυτὸν οἰκείαις
χερσίν. ὁ δὲ ἅγιος ἐκεῖθεν ἐν κυζίκῳ ἀχ-
θείς, καὶ παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου τὴν διὰ ξί-
φους ἀπόφασιν λαβών, τὸν αὐχένα ἐτ-
μήθη. καὶ οὕτως τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας
ἐδέξατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων,
στράτωνος. φιλίππου, εὐτυχιανοῦ, καὶ κυπριανοῦ.

Ἔθεντό με βδέλυγμα φυσὶν ὁ στράτων,
Ἄνδρας βδελυκτοὶ καὶ πυρὶ κτείνουσί με.
Φίλων θεὸν φίλιππε καὶ ψυχῆς πλέον.
Κατακριθεὶς πῦρ οὐ φιλόψυχος γίνῃ.
Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡρμένην,

Ὡς ἵππος εἰς πεδίον ἰδοὺ τὸ τοῦ λόγου.
Νῦν Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,
Ἐξώτερον πῦρ οὗ γραφὴ λέγει φύγῃ.

Οὗτοι ἐν Νικομηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτη-
δες ἀπίεσαν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε τὸν θεα-
ζόμενον λαὸν κατηχεῖν καὶ τῆς εἰδωλο-
λατρείας ἀφιστᾶν, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσ-
άγειν. καί ποτε κενὸν ἀνθρώπων τὸ θέα-
τρον ἰδὼν ὁ ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν,
ὅτι ὑπὸ τῶν ἁγίων μαρτύρων οἱ ὄχλοι
διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν θεάμασι κατέλι-
πον ἡδονάς, καὶ καινόν τινα μετέρχονται
βίον, τῶν πατρῴων καταφρονήσαντες
ἐθῶν, σὺν τάχει τοὺς ἁγίους παραστῆναι
ἐκέλευσε. καὶ δὴ παραστάντων, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν
πίστιν αὐτοί τε ἔχειν ὁμολογησάντων, καὶ τοὺς
ἄλλους διδάσκειν οὐ παραιτουμένων, ἀχθέν-
των εἰς τὸ θέατρον, θηρίοις ἐκδίδονται. δια-
φυλαχθέντων δὲ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, καὶ
ἑτέροις διαφόροις δοκιμασθέντων κολά-
σεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντων εἰς
πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο στάδιον. καὶ
νικήσαντες, τὸν στέφανον ἔλαβον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων,
Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Οὗτοι, ὑπῆρχον ἀδελφοί, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
ματα. ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, τὴν
Πτολεμαΐδα οἰκοῦντες. εἰς ἣν καὶ ὁ βασιλεὺς
παραγενόμενος, τὸν Παῦλον παρεστήσα-
το, τηνικαῦτα ὑπαναγινώσκοντα τῷ
λαῷ, τὰς θεοπνεύστους γραφάς. τὸν Χριστὸν
δὲ ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα κραταιῶς
ἐνυβρίσας, κρεμασθεὶς ξέεται. ὃν ἰδοῦσα ἡ
ἀδελφὴ Ἰουλιανὴ, κατεβόα τοῦ τυράννου.
συλλαμβάνεται οὖν καὶ αὐτὴ, καὶ κρεμασθεῖσα
ξέεται. καὶ ἐν λέβητι ἔνθα πίσσα ἦν βρά-
ζουσα, ἀμφότεροι βάλλονται. καὶ ἐπὶ κλί-
νης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἁπλοῦνται. καὶ
τοὺς νώτους ἄνωθεν τύπτονται. ἔνθα Κο-
δράτος καὶ Ἀκάκιος οἱ δήμιοι, τῶν ἁγίων [illegible]-
σάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. καὶ
ἐν εἱρκτῇ τίθενται οἱ ἅγιοι σιδήροις διαλη-
φθέντες. οὓς ἐλθὼν ἄγγελος, τῶν δεσμῶν
ἀνίησιν. ἄρτον δὲ αὐτοῖς εἰς βρῶσιν παρέ-
σχηκεν. εἶτα εἰς ἐξέτασιν ἄγονται καὶ τύπτον-
ται, ἔνθα Στρατόνικος τὴν ἁγίαν Ἰουλιανὴν
μαστιζομένην οἰκτείρας, τὴν κεφαλὴν ἀπο-
τέμνεται. ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς.
ὁ μὲν ἅγιος Παῦλος, πάλιν προσδεθεὶς
σιδήρῳ, μολιβίσι τὰς σιαγόνας τύπτεται.
καὶ ἑκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων ῥάβδοις πε-
πυρωμέναις, περιπείρεται. ἡ δὲ ἁγία Ἰου-
λιανὴ, εἰς πορνεῖον ἐκδοθεῖσα, καὶ ἀγγέλου
ἐπιστασίᾳ ἄφθορος διαφυλαχθεῖσα, μετὰ
τοῦ ἀδελφοῦ Παύλου βόθρῳ πυρὸς ἐμβάλ-
λεται. ἐκεῖθεν δὲ παραδόξως ἀναχθέν-
των. λαμπάσι πυρὸς, ὅλον τὸ σῶμα κα-
ταφλέγονται. καὶ τελευταῖον, τὰς κε-
φαλὰς ἀποτέμνονται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων. Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συνο-
δίας αὐτῶν. καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Εἱρμὸς χρυσῆς.

Ὁ νοῦς σου φαιδρὸς, πυρακτούμενος σοφὲ τῷ
θείῳ πόθῳ. ἠγαλλιᾶτο, καὶ ηὐφραίνετο, μέ-
σον φλογὸς ἱσταμένου σου. ὥσπερ τῶν τριῶν
νεανίων, μεθ' ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες. εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὁρῶντες φλογὸς, συνεστῶτας σοι σοφὲ μέ-
σον ἀγγέλοις. μορφῇ ἀρρήτῳ, ἐξαστράπτον-
τας, οἱ θεωροὶ κατεπλήττοντο. καὶ πρὸς ὑμνῳ-
δίαν τραπέντες, τῷ δεσπότῃ ἐκραύγαζον.
εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Νοῒ καθαρῷ, συνεστὼς τοῖς νοεροῖς ὑμνεῖς ἀγ-
γέλοις. μέσον καμίνου, ἀγαλλόμενος. τὸν ὑπε-
ράγαθον κύριον. ὡς ὑπὲρ χαλινοῦντα τὴν φλό-
γα. καὶ μελῳδοῦντα σε σώζοντα, εὐλογητὸς
εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ Θ.

Χωρίον θεοῦ, καὶ παλάτιον τὸ πρὶν καὶ
θεῖος θρόνος. ἐν ᾧ καθίσας, ἡτοιμάσατο,
πᾶσι καθέδραν οὐράνιον. ὤφθης πανα-
γία παρθένε, διὰ τοῦτο σοι κράζωμεν. εὐλο-
γημένη ἡ θεὸν σαρκὶ κυήσασα:~

ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Καταγώνιστον ὁρῶν, ὁ παράφρων δικαστὴς

σὲ

σὲ γεννεόφρων. ἐν τῷ λωροτομεῖσθαι, μέχρις ὀστέων αὐτῶν, προσαχθεὶς ὄνυξι σπαράττον σε. πληγὰς ἀφορήτους. πληγωθεὶς ἀνιάτως :~

Ρῆμα θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον πάντων τοῦ πλήθους μάρτυς. προσημέχθη σοι μύρων πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους, καταπαύσεις ἔνδοξε. καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων τερπνὰς χοροστασίας :~

Ἴσασιν ὡς πρὶν δανιὴλ. ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν ἀλαβουμένων. τὸ μακάριον πάθος, καὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, παμμάκαρ, τὸ ἄπειρον μέγεθος, ζώσῃ τε φωνῇ σου, ἀντιλαμβανομένων :~ Θκ.

Νυγεὶς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὁλοτελῶς ἐτραυματίσθην. ἡ ἁγία τὰ πάθη, ἡ τὸν σωτῆρα χριστὸν. ἀρρήτως, τεκοῦσα παρθένε. ἴασαί με σῶσον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ, συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα θν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς κν. καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶ.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον.

Ἵνα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἄφθαρτον κάλλος, χυ τοῦ ἀθλοθέτου κατίδῃς. ἀξιωθεὶς γενναιότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα. καὶ δέχῃ τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν. ἡ χαρὰς τῶν μαρτύρων, πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας :~

Ὥσπερ ἡδύπνοον μύρον, ἀξία γὰρ σε μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν. ἡ ἀξία γὰρ σος μνήμη σου. τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη. ἐν ᾗ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς. ᾠδαῖς ἐνθέοις. ταῖς σαῖς πρεσβείαις πληρῶσον :~

Σοῦ ἀχαΐα καυχᾶται, τοῖς παραδόξοις καὶ ἄθλοις. γενναῖε τοῦ χυ ἀθλητά. πλέον δὲ τέρπεται κύζικος, τὸ πολύαθλον σῶμα, κατέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ. καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον :~

Ἡ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐκλεκτὴ ἐν ὑψίστοις, μητρόπολις σιὼν ἡ μονή. τῶν πρωτοτόκων ὡς γέγραπται. ἡ σεπτὴ ἐκκλησία. ὡς μάρτυρα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντα σε ἔχει, μαρτύρων ἀκροθίνιον :~ Θκ.

Αὐγους.

Φαιδρῶς βοῶμεν σοι πάντες, τοῦ ἀγγέλου παρθένε. παλάτιον καὶ θρόνε τοῦ θυ. χαῖρε δι' ἧς, ἠξιώθημεν, οὐρανῶν βασιλείας. οἱ πάλαι ἀπωσθέντες τῇ φθορᾷ. καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον, ἀφθάρτως ἀπολέσαντες :~ Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐκ θεοῦ θν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς. ἐξ ἁγίας παρθένου, ἀφράστως σωματωθέντα δι' ἡμᾶς. οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτ.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἡ ἐκκλησία κέκτηται. μύρων πολύαθλε μάρτυς. τοῦ γὰρ χυ εὐωδία, ἐδείχθης παμμακάριστε. ὥσπερ οὐ χαίρων ἤθλησας. παρ' οὗ τῆς δόξης ἔτυχες. πρὸς ὃν ἀεὶ μνημονεύεις, τῶν σὲ τιμώντων ἐκπόθου :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

πρὸς, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοὺς ἀποστόλους ὁ σωτὴρ. πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει. πόθῳ κηδεύσοντας αὐτήν. κατέρχεται δὲ ἡ στρατιὰ, δορυφορούντων ἀγγέλων :~

Ἀπόστιχα. στιχηρὰ ἦχος β'.

πρὸς, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Νύμφη σε τοῦ θυ, ἡ ἄνω βασιλεία. τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα. προσδέχεται παρθένε, πρὸς τὸν υἱὸν χωρήσασαν :~ Στ.

Ἀνάστηθι κε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, μητέρα θεοτόκον. ἐλθόντες ἐκ περάτων, πάντων θεϊκῷ νεύματι :~

Στ. Ὤμοσε κς τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη. ἡ γὰρ τοῦ κτίστου μήτηρ. χερσὶ ταῖς τοῦ δεσπότου, ψυχὴν νῦν παρατίθησιν :~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ δ'. Λέοντος δεσπότου.

Πιστούμενος ἰησοῦς, ὁ υἱός σου θκε καὶ θς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ θεὸς ἐξανίσταται. καὶ σὲ θεομήτορ, νόμῳ φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν. ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασία νομισθῇ ἡ οἰκονομία. μετέβης δὲ πρὸς οὐρανοὺς νύμφη. ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκηνώσαντός σου γῆθεν ἀπαίρουσα. ἠγιάσθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτι-

σθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου. προπέμπουσιν ἀπόστολοι καὶ ἄγγελοι ὑποδέχονται. ὅθεν κηδεύσαντες τὸ ἄχραντον σῶμα σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ᾄδοντες, μετάρσιον ἔβλεπον καὶ φόβῳ ἔλεγον. αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου καὶ οὐ σαλευθήσῃ. ἀλλ᾽ ὦ πολυύμνητε κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα. ἡμεῖς γὰρ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος :~

Καὶ γίνεται ἐκτενὴ καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιη΄. τῶν ἁγίων μαρτύρων, φλώρου, καὶ λαύρου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν ἁγίων γ΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἅρμα πυρίμορφον, τὸν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν. ὡς Ἠλίαν τὸν δίκαιον, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις. τὴν πανάγιαν σου ψυχήν, ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος. ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν, καὶ παραδόξως σε ἄχραντε. μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν :~

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς θεομήτορος σήμερον. τὴν ἁγίαν μετάστασιν. φαιδρῶς ἐκτελέσωμεν. ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως. τοῦ δὲ ἀκηράτου, πρὶν ἐκλάμψαντος τὸ πρίν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς. τὴν θείαν καὶ πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα. Ἰησοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς :~

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον. βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ κατατίθεται. καὶ ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς ἀποστόλοις. φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον σῶμα καὶ τίμιον. καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασεν. Ἰησοῦς ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Καὶ τῶν ἁγίων ὅμοια.

Λίθοι τελεώτατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι. καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ ἅγιοι πέφυναν. οἰκοδομηθέντες, εἰς ναὸν κυρίου. καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες. αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς παραδείσου οἰκήτορας. ὡς ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανίου ὑπάρχοντας :~

Χαίρειν ἀπαντλήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε. εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσψαύοντες. ἱερῶν μαρτύρων, φλώρου τε καὶ λαύρου. ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων θεία ἐνέργεια. καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκβοήσωμεν, ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Λάκκῳ συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι. ἀπηνεία δικάζοντος. θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἀποκαλύψει, πνεύματος ἁγίου. ἐφανερώθητε ἡμῖν, ὥσπερ ἀστέρες ἐναστράπτοντες. σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἰαμάτων χαρίσματα. ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνοι :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε ἰδοὺ γάρ. ἡ τοῦ ὑψίστου μήτηρ. ἡ πανάγνος παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται :~ στίχ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἤθροισται ὁ χορός, μαθητῶν παραδόξως. ἐκ τῶν περάτων κόσμου. κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον :~ στίχ.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ὕμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε δυνάμεις. σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων. τοῦ λόγου μύστας ἅμα, τῇ μόνῃ θεομήτορι :~

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Δόξα καὶ νῦν δαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον.

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη. τῷ ἀΰλῳ πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς. ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα :~

Εἰς τὴν β΄ στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος δ΄. προσόμοιον, Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει

Κελεύσει τοῦ κτίστου σου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ. νεφέλη συναθροίσας, τοὺς ἀποστόλους τὴν σήν. ἐδέξασθαι μετάστασιν. ὅθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης. ἐκήδευσαν ὑμνοῦντες, τὸ πάναγνον σῶμα. τῆς σῆς μακαριότητος μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ:~

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Στερρὴν ἀμύμνω μαρτύρων ξυνωρίδα.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς φωταυγέσιν, ἀστραπαῖς τοῦ πνεύματος, περιλαμπόμενοι. τὰ ζοφερὰ νέφη. τῆς ψυχῆς μου λύσατε. τὴν φωτοφόρον ἅγιοι, καὶ σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην. ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος. μάρτυρες χριστοῦ γενναιότατοι:~

Ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες. δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς μακάριοι. περικαλλεῖς ἐδείχθητε. καὶ τοῦ πνεύματος οἶκος, ἐν ᾧ πατὴρ κατεσκήνωσε. καὶ υἱὸς καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον:~

Ῥιζοτομοῦντες, τὴν τῆς πλάνης ἄκανθαν, οἱ μεγαλώνυμοι. τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐνθέου πίστεως. καρδίας κατενέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτῃ. καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον:~ Θκ.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας. ῥίζα ἀπὸ ἰεσσέ. τὸν φυτουργὸν πάντων, ἀνθ' ὧν γενόμενον. καὶ πάθη ὑπομείναντα. ὃν ποθοῦντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθλησαν μάρτυρες. ἄχραντε παρθένε πανύμνητε:~

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς μάρτυρες. πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε. καὶ πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θείαν. σέλας πρόξενοι τούτοις γενόμενοι.

Ἡ δυὰς ἡ φωσφόρος, τῶν ἀθλητῶν λάμψασα. ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτῖσι σκότος ἀπήλασε. πλάνης πολυθέου. καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος. τῆς ἐνθέου πίστεως, πάντας ὡδήγησε:~

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβῶς μάρτυρες. θείαις ὑποθήκαις, πρὸς τρίβον ἐνθέου γνώσεως, καθωδηγήσατε. καὶ τοὺς βω-

Αὔγους.

μοὺς τῶν δαιμόνων. περισσῶς χάριτι μακάριοι. κατηδαφίσατε:~ Θκ.

Ἀπειρόγαμε κόρη, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε. λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης ἀρχῆς νοούμενος. σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν. πάσης περιστάσεως θεοχαρίτωτε:~

Ὁ εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ΄. Πρός, Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τοὺς σοφοὺς ἀριστέας καὶ ἀθλητάς. ἐν ᾠδαῖς, καταξίως πάντες πιστοί. φλῶρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον λαῦρον. τὸν γὰρ χριστὸν ἐκήρυξαν, θεὸν προαιώνιον. καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν. ὅθεν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει. τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῇ χάριτι. διὰ τοῦτο βοήσωμεν, πρεσβεύσατε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι:~

Δόξα τὸ τέλος, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς κύριε, σύ μου καὶ δύναμις.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι. οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφησαν. τῷ τοῦ σταυροῦ, ὅπλῳ κραταιῶς. καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἁμαρτίᾳ ἐτέλεσαν, ναοὺς νῦν ζῶντας, εὐσεβῶς μελῳδοῦντας. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ὑπὸ χριστοῦ, λίθου τμηθέντος ὡς γέγραπται. ἀπὸ ὄρους, κόρης τῆς θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς. ἅγιοι εἰδώλων, τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε, καὶ ἤρθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανὲς σωτηρίου. καὶ ἀγγέλοις σαφῶς ὡμοιώθητε:~

Μίαν αὐγήν, τῆς τρισηλίου θεότητος. τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε, δυὰς σεπτή, ἡ τῶν ἀθλητῶν. φλῶρος τε καὶ λαῦρος. καὶ μαρτυρίου ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως, τῷ χριστῷ μελῳδοῦσα. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Νόμῳ θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέμειναν. ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβεσθαι, τῇ ὑπανοίξει τῶν ὀφθαλμῶν. τὰς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὁράσεις φωτίσαντες. οἱ μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο. οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες:~ Θκ.

Ὡς καθαρὰν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο. θεοτόκε, σὲ τὴν ἀειπάρθενον, ὁ πλαστουργὸς, πάντων καὶ θεός. καὶ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο. ἀμόλυντον, ὁ μόνος, βασιλεὺς τῶν αἰώνων. καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε:~

ᾨδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεία ξυνωρὶς τῶν μαρτύρων αὐταδέλφων. τῇ γὰρ ἀμερίστῳ, καὶ ἁγίᾳ τριάδι πιστεύσασα. ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου. συγχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι:~

Ἀληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τε τῆς θείας γνώσεως. τὰς λιθώδεις φρένας, ἀσεβῶν ἀθλοφόροι λαξεύονται. ναοὺς τῆς τριάδος, πάντας εὐσεβῶς ἐνθέῳ θέμει. ἀπεργάσασθαι, λάμψει τοῦ πνεύματος:~

Ῥιζοτόμοι κακίας, πάσης ἀνεδείχθητε μάρτυρες ἔνδοξοι. φυτουργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι. τὸν ἐκφύντα λόγον, τοῦ ἰεσσαὶ ἐκ ῥίζης θείας. ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες:~ Θκ.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον. ὃ ὑπὸ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβούσαις πανάμωμε. διὰ σοῦ ἐφάνη, λόγος πατρὸς, ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκωθεὶς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος:~

ᾨδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ὑπομονῇ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας φοβούμενοι. οἱ ἔννομοι ἀθληταὶ, Χριστοῦ ἀξιέπαινον, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες. ἀσεβείας ματαιότητι:~

Ῥομφαία τοῦ δυνατοῦ, ἀναδεικνύμενοι πιστοί. ἐρρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκους μακάριοι. καὶ πάθος μακάριον. τοῦ πλανεροῦ ῥωσθέντος, εὐσεβῶς ἐξεκομίσατε:~

Ὡς δύο ὑπερκαλλεῖς, μαστοὶ ἀοίδιμοι ὤφθητε. τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ. οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἄφθονον. καὶ σωτηριώδη, ἰάματα ἀναβλύζοντες:~ Θκ.

Νοσοῦσαν μου τὴν ψυχὴν, τῇ ἁμαρτίᾳ θεράπευσον. τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κυήσασα πάναγνε. ὃν οἱ θεῖοι μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν. Ὁ εἱρμ.

Ἱλάσθητί μοι σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
» μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέο-
» μαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν
» μου, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου:~

Ψ Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιη΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. φλώρου καὶ λαύρου. Ἦχ.

Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπὲρ θεοῦ λόγου.
Χωροῦσι φλῶρος καὶ λαῦρος, πρὸς τὸ φρέαρ.
Φλώρῳ ἅμ' ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φρέαρ εἰσέδυ λαῦρος.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι, ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαιδεύθησαν ὑπὸ πρόκλου καὶ μαξίμου. μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν βυζαντίῳ διατριβὰς, παρεγένοντο ἐν τῷ ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς δαρδανίας ἐν πόλει οὐλπιανῶν. ἔνθα παρὰ λυκίωνι τῷ ἡγεμόνι μέταλλα τινὰ διεραμῶντες, τὴν οἰκείαν τέχνην εἰργάζοντο. εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς λικίνιον τὸν υἱὸν ἐλπιδίας τῆς βασιλίσσης. οἷς ὁ λικίνιος παρέσχετο χρήματα, καὶ τὴν διὰ χειρῶν προμήθειαν. καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγεῖραι τοῖς εἰδώλοις ναὸν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράψας ἐν σχήματι. οἱ δὲ ἅγιοι, τὰ μὲν χρήματα, τοῖς ἐνδεέσι διενείμαντο. καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ. μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἁπτόμενοι, θᾶττον τὸν ναὸν ἐκαλλιέργουν καὶ ἐξεπόνουν. ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν ἔλαβεν, ἀγγέλου συναναλαμβανομένου, καὶ τοὺς ἁγίους συνεπισχύοντος, εὐθὺς μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἤδη προπιστεύσαντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνοιχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν ἁγίων. καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, χοινίοις τοὺς ῥαχήλους τῶν ξοάνων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθείλκυσαν. εἶτα ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν ἐπι-
, λέγοντες. δόξα σοι Χριστὲ ὁ θεὸς, ἀποστόλων
, καύχημα, μαρτύρων ἀγαλλίαμα. ὧν τὸ
, κήρυγμα, τριὰς ἡ ὁμοούσιος. προσηγεῖτο δὲ

αὐτῶν

αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου σταυροῦ. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ λικίνιος, καὶ κελεύσας ἐξαφθῆναι κάμινον, προσέταξε τοὺς τούτων χοὺς ἐμβληθῆναι. ἐν ᾗ ῥιφθέντων, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. οἱ δὲ ἅγιοι φλῶρος καὶ λαῦρος, ἐν ἄξονι ἁμάξης προσδεθέντων, ἐπιφθησαν. εἶτα ἐξαπεστάλησαν λύκωνι. ὑφ᾽ οὗ ὁ λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρέατι. ἐν ᾧ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ θεῷ, ὑπέρ τε τῶν μνημονευσομένων αὐτῶν καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν προσενεγκόντων, τὰς ἑαυτῶν ἀφῆκαν ψυχάς. χρόνοις δὲ ὕστερον, ἀνευρέθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετέθησαν ἐντίμως. μύρου καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρύοντα :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία τῶν πεντήκοντα πληθὺς, ἡ τὰ εἴδωλα συντρίψασα, πυρὶ τελειοῦται. στίχ.

Πεντήκοντ᾽ ἄνδρες πλοῦτον ἄρον ἄφθορον.
Τὸ σωφροσύνης δὸς, εἰς τὸ πῦρ λελοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων. ἑρμοῦ, σεραπίωνος, καὶ πολυαίνου. στίχ.

Ἑρμῶ βιαίως ἐν πέτραις συρομένῳ,
Ὑπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῶ πόλος.
Τὸν ἐκ πέτρας πάνδημον ἑλκυσμὸν φέρει.
Καὶ σεραπίων, ὁ πλέον στερρὸς πέτρας.
Ὁ πολύαινος αἷμα χεῖ συρεὶς πέτραις.
Ὑπὲρ χριστοῦ χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἐκ ῥώμης. καὶ διαβληθέντες ἀπὸ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἴδωλα βδελύσσονται, τῷ ὑπάρχῳ παρέστησαν ῥώμης. καὶ ὁμολογήσαντες παρρησίᾳ τὴν εἰς χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθείργνυνται φυλακῇ. εἶτα ἐξαχθέντες ἐκεῖθεν, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωπῶν καὶ δυσβάτων καὶ πετρωδῶν τόπων σύρονται. καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι, τῷ θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθεντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἰουλιανῆς, πλησίον τοῦ στροβύλου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος λέοντος. ὃς ἤθλησε παρὰ τὴν θάλασσαν πλησίον μύρων τῆς λυκίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἐν τῇ ἐρήμῳ δ΄ ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. στίχ.

Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,
Ἀκῶλα θέντες εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν πατριαρχῶν κωνσταντινουπόλεως, ἰωάννου καὶ γεωργίου. στίχ.

Ὁ γεώργιος ὡς κελεύεις χριστέ μου,
Ἔφασκε θνήσκων, ἔρχομαι κληθεὶς ἄνω.
Σκυθρωπὰ τὰ πρόσωπα τῆς ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν ἰωάννου.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ζυλίνοις λιθίνοις τε, θεοὺς ἀθέων καταστρεψάμενοι. στῦλοι θεογνωσίας, λαῦρος καὶ φλῶρος, οἱ μεγαλώνυμοι. τοῖς μελῳδοῦσιν, ἑαυτοὺς ἀνέστησαν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὑπάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ θείου, μάρτυρες τοῦ χριστοῦ. τοὺς καμίνῳ βληθῆναι, ὁσίους ἄνδρας, ἀδίκως μέλλοντας. ταῖς ἐπομβρίαις. τῶν θείων εὐχῶν ὑμῶν. διετηρήσατε, ἀσινεῖς ἔνδοξοι μάρτυρες :~

Ἠσθενοῦσι τὴν ἴασιν, ἀδικουμένοις, τὴν ἀπολύτρωσιν. κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν ἀεὶ παρέχουσι. φλῶρος καὶ λαῦρος, βοῶντες οἱ μάρτυρες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὡς ῥόδον κοιλάδων, τοῦ βίου χόρτη θεὸς ἐκλέγεται. καὶ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προσῆλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς. θεογνωσίας, πνοαῖς παναμώμητε, τοὺς ἐκ βυθοῦ ἀεὶ ὁμολογοῦντας σε :~

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ῥήματι ζῶντι φέροντες, τὰς ψυχὰς παναοίδιμοι. ταῖς λιμῷ τακείσας, στερεᾶς βρώσεως. πενήτων προμήθεια, καὶ ὀρφανῶν ἐδείχθητε. πᾶσιν ἐπαρκοῦντες καὶ χριστῷ μελῳδοῦντες. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε :~

Ἱερωτάτην ἔχοντες, καὶ ζωὴν καὶ τελείωσιν. χρόνον ἀπὸ μέγιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι. ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου ἡμῖν. λάμψαντες ἀκτῖνας παραδόξων θαυμάτων. τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν, ἱερεῖς εὐλογεῖ-

τε.

τε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶ.

Διὸ φωστῆρες ὤφθητε. μονῇ τῷ στερεώματι. τῷ τῆς ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες. καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς τὴν κτίσιν ἀεί. θαυματοποιΐας ἀθλοφόροι βοῶντες. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θκ.

Ἁγιωτέρα πέφυκας, τῶν ἀγγέλων κυήσασα. κόρη παναγία, τὸν ἁγίων ἅγιον. δι' οἶκτον γενόμενον, ὃ ὑπὲρ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτόν. σῶσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύστως. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος. τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών. τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾨδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδοὺ δὴ ἀνεβόα πάλαι δαβίδ. τί καλὸν ἢ τερπνὸν καὶ σωτήριον. ἀλλ' ἢ σαφῶς, θείους ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. κατοικεῖν ἐν πυρί. ἀγωνισαμένους ὑπερφανῶς. καὶ νίκην ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου. οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν :~

Ὡραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας ἐν χάριτι. καὶ ὀφθαλμοὺς πάλαι πηρωθέντας σκότῳ δεινῷ. καὶ περὶ θανάτου ἅγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερόν. ἠνοίξατε εἰς δόξαν, τοῦ πάντων εὐεργέτου. φλῶρε καὶ λαῦρε ἀξιάγαστοι :~

Σημείοις ἐνεργέσι καὶ φοβεροῖς. ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν ἅγιοι καὶ τὴν σορόν, πάλαι ὡς περὶ ἔφησε φανεροῖ. ἐν ᾧ τὰ καρτερώτατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς. ἀκτῖνας ἰαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐωδίαν ἀξιέπαινον :~

Ἡ θεία καὶ φωσφόρος ὀμπτος δυάς. λαῦρε φλῶρε καλλίνικοι μάρτυρες. ἐν οὕτως, πάντοτε τριάδι τῇ παντουργῷ. παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν. αἰτήσασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν θείαν μνήμην. ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσιν :~ Θκ.

Φρικτή σου ἡ λοχεία μῆτερ ἁγνή. οὐρανῶν γὰρ ὑπερφέρει τὰ τάγματα. λόγον θεοῦ, ἄνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς. ὑπερφυῶς ἐκύησας. μείνασα παρθένος ὡς ὑπὲρ τὸ πρίν. διό σε θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ. ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν :~

Ὁ εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός. καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν :~

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ῥωννύμεθα προσψαύοντες. τοῖς ἱεροῖς πανόλβιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει. κατ' ἄμφω λαῦρε καὶ φλῶρε. ἀλλ' ὦ μεγαλομάρτυρες. μνείαν ἡμῶν πρὸς κύριον, ποιεῖτε ᾧ παρίστασθε. τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους ἀπόστιχα. ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Χαῖρε γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ θεῖον. τῆς μόνης θεοτόκου. ἐν ᾧ περ ἀνεκλίθη. ἁπάντων ἡ βασίλισσα :~ Στίχ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἡ μήτηρ τοῦ θεοῦ. ἡ μόνη θεοτόκος. ὑπερευλογημένη. μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια :~

Στίχ. Ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ἀνάσσαι τῶν οὐρανῶν. ὑμνήσατε χορεῖαι. ἡ γὰρ παρθένος μήτηρ, μετέστη παραδόξως. ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν.

Ζήτει εἰς τὸν στίχον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ'. τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

εἰς τὸ

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. β'.

Προσόμοιον, Τριήμερος ἀνέστης χριστέ.

Ῥημάτων τοῦ σεπτοῦ γαβριήλ. τὸ χαῖρε σοὶ βοῶμεν ἁγνή. μεμυημένοι. ἀλλ' ὦ ἄχραντε σεμνή, καὶ μήτηρ τοῦ κυρίου. πρὸς τὸν μεταστᾶσα. μνείαν ποιοῦ τῶν ἀνυμνούντων σε:~

Ἡ ἄπειρος σοφία θεοῦ. τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν. θεοτόκε, ᾠκοδόμησεν ἐκ σοῦ. ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ νῦν σε πρὸς ἀΰλους. σκηνὰς μετέθηκεν πανύμνητε:~

Ἱκέτης νῦν προσέρχομαι. σοὶ τῇ μητρὶ τοῦ πάντων θεοῦ. λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν. ἀλλ' ὦ θεογεννήτορ. σῶσον τῷ ὕψει σου, χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε:~

Καὶ τοῦ ἁγίου, στιχηρὰ ἦχος α'.

Προσόμοιον, Πανεύφημοι μάρτυρες.

Ἀνδρείας ὑπόδειγμα δειχθείς, δῆμον παρεθάρρυνας. καθυπεισδῦναι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως. οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος. ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε. πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρύεις νάματα, οὐρανόθεν, χάριν κομισάμενος:~

Ἀνδρείας ἐπώνυμος δειχθείς, ἀνδρικῶς ἠείσδυσας. τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τοῦτον ὤλεσας. φαραὼ ὡς ἄλλον, ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου. βυθίσας παγκρατῆ ἀξιάγαστε. καὶ νῦν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὅπλον ἀπροσμάχητον σταυρόν, μάκαρ ἐνδυσάμενος. ὡς θυρεόν τε καὶ θώρακα. πίστιν ἐνδέδυσαι. καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὤφθης φοβερώτατος. τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~ Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας θεοτόκε.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστιχου στιχηρὰ ἦχος β'.

Προσόμοιον, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε ἰδοὺ γάρ, ἡ τοῦ ὑψίστου μήτηρ. ἡ πανάγνος παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται:~ Στίχ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἤθροισται ὁ χορός, μαθητῶν παραδόξως. ἐκ τῶν περάτων κόσμου. κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον:~ Στίχ.

Ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πόλις μεγάλη σιών, χαῖρε ὁ βασιλεύς σου. ἐλήλυθεν ἔνδοξε. μορφῆς τοῦ θεανθρώπου, ἀΰλως ἣν ἐμόρφωσεν:~

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. καὶ τὰ καθίσματα. ζήτει εἰς τὰς ιϛ'. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις κροτῶ σε, ἀνδρέα στρατηλάτα.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνῆσαι, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, σου προθέμενου μου. φωτιστικαῖς τοῦ πνεύματος αὐγαῖς, τὴν ψυχήν μου καταύγασον. καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας μάρτυς ἔνδοξε:~

Μαρτύρων, τὴν ὑπερφανῶς λαμπρότητα, μάκαρ ἐπλούτησας. ἀνδρειοφρόνως ἀθέμ. δεικῷ, συμπατήσας τὸν δόλιον. καὶ νικητὴς γενόμενος, μάρτυς ἀνδρέα μεγαλώνυμε:~

Νεκρώσας, τὰ τῆς γῆς φρονήματα, μάρτυς πολύαθλε. τῷ νεκρωθέντι λόγῳ διὰ σέ, ἀνδρικῶς ἠκολούθησας. καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλεθρον, διὰ θανάτου μεταβέβηκας:~ Θεοτ.

Ὁ σάρκα, ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ παναμώμε. εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν πιστῶν, ἀληθῶς ἐνδυσάμενος. θεὸς ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπος, διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται:~

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰσχύι τῇ τοῦ σταυροῦ, τῶν πειρασμῶν διεκπερῶν πέλαγος. τοὺς δυσμενεῖς ἔνδοξε. ῥείθροις τῶν αἱμάτων ἐβύθισας:~

Σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν μηχανῶν ὑπερθεν. ὡς νικητὴς ἄριστος, μάρτυς χρηματίσας δεδόξασαι:~

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ μάρτυς τῷ χριστῷ πάντοτε. σὺν ἐκλεκτοῖς μάρτυσιν. ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι:~ Θεοτ.

Ῥυόμενον τοὺς βροτούς, τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ τέτοκας. τὸν τοῦ παντὸς κύριον. δέσποινα παρθένε θεόνυμφε:~ Ὁ εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς κύριε. καὶ καταφυγὴ

καὶ

καὶ στερέωμα :~ Κάθισμα ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἀνδρείᾳ τὴν ψυχήν, κραταιούμενος μάρτυς. ἠφάνισας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος. καὶ χαίρων ἐνήθλησας, καὶ θεῷ εὐηρέστησας. ὅθεν ἅπαντες, τὴν πανάγιαν σου μνήμην. ἑορτάζομεν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα πανόλβιε :~ Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ᾨδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὀχυρώτατον ὡς τεῖχος ἡ ἐκκλησία, σὲ κεκτημένη πάνσοφε. ἐχθρῶν ἐναντίας, προσβολαῖς κραυγάζουσα. ἀκλόνητος σώζεται. δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Τοῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας. τὴν τῶν μαρτύρων φάλαγγα. οἷα στρατηγέτης, σώματος ὡς φθείρεσθαι. Ἀνδρέα μακάριε. φείδεσθαι μηδόλως παρέπεισας :~

Ὡς ῥομφαίαν ὁπλισάμενος τὴν ἀνδρείαν. καὶ ὥσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον. ἐχθροὺς ἐξηφάνισας. οἷα στρατηγὸς γενναιότατος :~

Σὲ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως ἀνυμνοῦμεν. ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον. καὶ ἐπουρανίου, μέτοχον λαμπρότητος. καὶ κρουνοὺς πηγάζουσαν, νάματα θαυμάτων τοῖς χρήζουσιν :~ Θεοτοκίον.

Εὐφημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν μαρτύρων. καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα. πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, γλῶσσαι παναμώμητε. θεὸν γὰρ ἐκύησας, μείνασα παρθένος ἀμόλυντος.

ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς εἰς τὸν κόσμον.

Ἀνδρείας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος. ἐδίωξας τοὺς ἐχθρούς σου. καὶ εἰς τέλος Ἀνδρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας :~

Νάματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἑκάστοτε, πανεύφημε ἀναβλύζεις. τὴν σεπτὴν χάριν, πλουτήσας τὴν τοῦ πνεύματος :~

Διέδραμεν εἰς γῆν, ἐπὶ πᾶσαν θεόπνευστε. τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων. καὶ σὲ τῆς μαρτυρίας, τὸ φέγγος θείᾳ χάριτι :~ Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τοῦ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλιπον. τεκούσης σου θεὲ, τὸν τῇ λόγχῃ τρωθέντα, καὶ κόσμον ἀναπλάσαντα :~

ᾨδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Ἔθραυσας, τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα τοῖς πόνοις σου. καὶ πρὸς τὴν ἄπονον δόξαν, μετετέθης χαίρων μάρτυς Ἀνδρέα. στρατηλάτα, μαρτυρικῆς τιμίας τε φάλαγγος :~

Αἵμασι, βραχυτάτοις ἠλλάξω λαμπρότατα. διαιωνίζουσαν δόξαν. καὶ χαρὰν μηδέποτε τελευτῶσαν. καὶ στεφάνους, οὐρανίους καὶ δόξαν ἀνέσπερον :~

Στρατός σοι, πολυάριθμος μάρτυς συνήθλησε. καὶ τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων. ἠριθμήθη μάκαρ σὺν σοὶ ἀξίως. γηθοσύνως, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι :~ Θεοτοκίον.

Τέτοκας, ἀπορρήτως παρθένε τὸν συνάναρχον. ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις. ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον θεογεννῆτορ. ὃν δυσώπει, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου :~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιθ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενηκοντατεσσάρων. Στίχοι.

Ἔστησε τμηθεὶς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,
Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων,
Ἐννέα καὶ δεκάτῃ τάμον Ἀνδρέου αὐχένα λαμπρόν.

Οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ, ὑπὸ Ἀντιόχου τῆς ὅλης τάξεως στρατηγοῦντος. ἀποσταλεὶς δὲ παρ᾽ αὐτοῦ, μεθ᾽ ἑτέρων στρατιωτῶν κατὰ τῆς περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοὺς Ῥωμαίων ὅρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαινομένης, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, καὶ καταδιώξας διέφθειρε. καὶ τῇ ἀνελπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι᾽ ἧς τῶν πολεμίων περιεγένετο, ἐπεσπάσατο. διαβληθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντίοχον, παρέστη αὐτῷ ὡς κατάδικος. καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πυρωθείσης ἁπλοῦται. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται, ἐν τετραγώνοις ξύλοις

ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας. εἶτα ὑ-
πὸ χιλίων ἑτέρων στρατιωτῶν τοῦ ἀντιόχου
προστάξαντος, τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἀπε-
λαύνονται. οὓς κατηχήσας ὁ ἅγιος μάρτυς,
πρὸς τὴν εἰς χριστὸν πίστιν μετήγαγεν. τοῦτο
γνοὺς ὁ ἀντίοχος, καὶ καταδιώξας, αὐτούς
τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ ἁγίῳ στρατιώτας δὲ
ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον μάρτυρα,
ξίφει ἀναιρεθῆναι προσέταξεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων,
τιμοθέου, ἀγαπίου, καὶ θέκλης. Θ.

Πυρεῖον ἡ κάμινος ἐν μέσῳ φέρον,
Βρώματι τιμόθεον εὔοσμον κάλα.
Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θηρὸς φέρει,
Καὶ ψυχοδήκτης δάκνεται θὴρ καρδίαν.
Ἐμοί γε κλῆσις θέκλα πατρὶς βυζίη,
Γάζης τόπος θεάφομα ἆθλον θηρδάκνων.

Ὁ ἔνδοξος μάρτυς τιμόθεος, εἷλκε τὸ γένος ἐκ
παλαιστίνης, βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος
ὤν, διδάσκαλος εὐσεβείας ἐγένετο. συλλη-
φθεὶς δὲ καὶ παραστὰς ἐν γάζῃ τῷ ἄρχοντι
οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθείς, καὶ τῆς τῶν χριστια-
νῶν μερίδος ἑαυτὸν εἶναι εἰπών. καὶ τὴν
τοῦ θεοῦ θεολογήσας φιλανθρωπίαν, καὶ
τὴν δι᾽ ἡμᾶς οἰκονομίαν καὶ σάρκωσιν, τύ-
πτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων
ἰδέαις προσομιλεῖ. καὶ μηδόλως καμφθείς,
πυρὶ παραδοθεὶς τελειοῦται. ἐν αὐτῇ δὲ
τῇ πόλει ἀγάπιος καὶ θέκλα ἡ βυζιῆτις,
βασάνοις σφοδρῶς ἐταθέντων. καὶ ἔτι τῆς
τοῦ χριστοῦ πίστεως ἀντεχόμενοι, προσρι-
φέντων θηρίοις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφα-
νον δι᾽ αὐτὸν ἐκομίσαντο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων. ἀντυχιανοῦ τοῦ στρατιώτου, καὶ στρατη-
γίου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων. Θ.

Ὁ στρατήγιος χριστὸν ὡς ὅπλον φέρων,
Κατεστρατήγει καὶ πυρᾶς διηρμένης.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδ ζ'. Ὁ ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥοαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκβλύσαι πεποίη-
κας. πᾶσαν, νόσον μάρτυς τὸν νόσων ὡς ἀλη-
θῶς. ἀληνδόνα θεραπεύουσαν. τῶν προσιόν-
των σοι. ἐν ἀδιστάκτῳ πίστει θεόπνευστε :~

Ἅγιον δῆμον, τῷ παναγίῳ λόγῳ μάρτυς σο-
φέ. ὅλον, προσηγάγω αἵματι τὴν ζωήν,
τὴν ἀγήρω κληρωσάμενον. μεθ᾽ ὧν δυσώ-
πησον, ὑπὲρ ἡμῶν χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν :~

Τῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σῶν αἱμάτων χλαῖναν
σαυτῷ. μάρτυς, πορφυρώσας ταύτην δὲ
στολισθεὶς. τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι. συμ-
βασιλεύεις νῦν, νικητικῷ στεφάνῳ κοσμού-
μενος :~ Θ.

Ἡ τοὺς ἀγῶνας, τῷ ὑπὲρ φύσιν θείῳ τόκῳ σου.
κόρη, περιφανῶς θεώσασα ὡς θεόν. ἀπορ-
ρήτως σωματώσασα. εὐλογημένη σὺ ἐν γυ-
ναιξὶν, ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Λεόντων ἀγρίων τὰς ὁρμάς, ἐπέσχες ἔνδο-
ξε. στεῤῥοῖς ἀγῶσί σου. τυράννων ἄθεον
φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας. καὶ
νικητὴς πρὸς οὐρανοὺς βοῶν ἀνέδραμες.
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα :~

Ἁγίων λαμπρότητας ἰδεῖν. καὶ κατοικεῖν
ἐν χαρᾷ. μάρτυς ἠξίωσαι, ἀγωνισάμενος
ἄριστα. καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα σου. τῇ διὰ
ξίφους ἐκτομῇ, καὶ νῦν βοᾷς ἐν χαρᾷ. εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον :~

Τῷ θείῳ προστρέχοντες ναῷ, τοῦ θείου μάρτυ-
ρος, φῶς κομιζόμεθα. τῇ θείᾳ ψαύοντες
πάντοτε. τῶν λειψάνων τούτου λάρνα-
κι. ἁγιασμοῦ παρεκτικὴν χάριν λαμβά-
νοντες, καὶ βοῶντες. εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα :~ Θ.

Ἁγία παρθένε ἡ θεόν, τὸν ὑπεράγιον ἀῤῥή-
τως τέξασα. ὃν οἱ πανάγιοι μάρτυρες, ἐν
σταδίῳ ὡμολόγησαν. ἁγιασμὸν καὶ φωτι-
σμὸν καταπέμψον τοῖς λαοῖς. τοῖς βοῶσι,
πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν κύριον :~

ᾠδ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδὲ φωταυγοῦς ἀθλοφόρου, μνήμη ὡς ἔλαμ-
ψε φωσφόρος. σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦ-
σα. πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα.
ταύτην λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀ-
ξίως μακαρίζοντες :~

Ὤφθης ὥσπερ ἥλιος μέγας, μέσον ἀνδρεία
τῶν συνάθλων. τούτους περισσαυγέστερον
φέγγος, τῆς οὐρανίου μάκαρ λαμπρότη-
τος.

τος· καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου, μεθ' ὧν σε πί-
στει μακαρίζομεν :~

Ε ε τὸν φερωνυμίᾳ θαυμάτων, πᾶσαν φω-
τίζοντα τὴν κτίσιν. σὲ τὸν ἀκλινῆ στεφα-
νίτην, τῆς ἐκκλησίας στῦλον γενόμενον.
καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, μάρτυς ἀνδρέα
μακαρίζομεν :~

Η ὐθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφό-
ρων ὥσπερ ῥόδον, φέρων μυστικὴν ὀδω-
δίαν, τὸ κατευφραίνων, πιστῶν τὸ πλήρω-
μα. καὶ τὴν δυσωδίαν πάνσοφε, πλάνην
διώκων θείᾳ χάριτι :~ Θκ.

Φ έρουσα χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι τὸν
φέροντα πάντα. τοῦτον ἐκδυσώπει χει-
ρός με, τῆς ἀλλοτρίου ῥύσασθαι δέσποινα.
τὸν ὀρθοδόξῳ πίστει σε, ἀκαταπαύστως με-
γαλύνοντα :~ Τὸν εἱρμόν.

Λ ίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Α νδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ μάρ-
τυς. στερρῶς τῇ θείᾳ χάριτι, θράσος εἷλε τυράν-
νων. καὶ στέφος ἤρατο δόξης, τούτῳ δὲ συνεκ-
λάμπει μαρτύρων δῆμος ἔνθεος, φάλαγξ
τροπαιοφόρος. συνασπισμός, ἀρραγὴς
ἀήττητος, ὧν τὴν μνήμην. φαιδρῶς πα-
νηγυρίζοντες, τὸν χριστὸν ἀνυμνοῦμεν :~

Εἰς τοὺς αἴνους ἀπόστιχον, στιχηρὸν ἦχος β΄.

Πρός, Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ.

Ω τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἁγνὴ σου μυστηρίων. τοῦ
θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ. πρὸς τοῦτον θεέ, λαμ-
πρῶς νῦν ἐξεδήμησας :~

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Κ λίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς παρθέ-
νου. καὶ θεοῦ πέλει. ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦν-
τας, τὴν θείαν αὐτῆς κοίμησιν :~ Στ.

Ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ο τε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης.
συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμα σου κη-
δεῦσαι, παρθένε οἱ ἀπόστολοι :~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Π άντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύ-
μως. μετὰ τῶν ἀσωμάτων. κηδεῦσαι τὴν
τεκοῦσαν, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως :~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κ΄. τοῦ ἁγίου προφήτου σαμουήλ.

Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ
προφήτου γ΄. στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. α΄.

Πρός, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ο τε ὁ δίκαιος καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν παναγίων
σου αἱμάτων γενόμενος. ἐκ κόσμου, μεταχω-
ρῆσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἁγνήν, ἐκδημῆσαι
ξένως ἐπευδόκησεν. αὐτοῦ ἐπεσυνάξε,
τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε. διὰ νεφέλης, ὁ πα-
δὺς τοῦτο νεύματι. παραστήσας σοι, εἰς τιμὴν
τῆς ἐξόδου σου. οἵτινες θεασάμενοι, τῆς χά-
ριτος ἔμπλεοι. γεγενημένοι παρθένε, σὲ
ἱερῶς προσεκύνησαν. πιστῶς ἐκβοῶντες.
χαῖρε κόσμῳ ἡ τεκοῦσα, τὸ μέγα ἔλεος :~

Η όθεν τοῦ ἐπιγνῶναι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώμα-
τός μου ἔξοδον ἔφησε. τοῦ λόγου, ἡ παναγία,
τοῖς ἱεροῖς μαθηταῖς. τί τὸ ξένον τοῦτο τέ-
κνα θέαμα. οἱ δὲ ἄφνω ἔφησαν, ἐν νεφέ-
λαις ἐπήρθημεν. καὶ καθὼς βλέπεις, τῇ
σκηνῇ σου ἐπέστημεν. προσκυνῆσαί σε, ὡς
ὑπὲρ θρόνον πυρίμορφον. βλέψαι τέ σου
τὴν ἔνδοξον, καὶ θείαν μετάστασιν. καὶ ταῖς
παλάμαις κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σου σκή-
νωμα, σκηνὴ παναγία. δι' ἧς ἤρατο ὁ κό-
σμος τὸ μέγα ἔλεος :~

Κ λίνην περιεστῶτες τὴν σήν, οἱ μαθηταὶ τοῦ
λυτρωτοῦ καὶ προπέμποντες. πρὸς τά-
φον, φύσεως νόμῳ, σὲ παναγία ἁγνή. ἐ-
ξοδίους ὕμνους προσεφώνουν σοι. σεμνή
χαῖρε λέγοντες, τοῦ θεοῦ τὸ παλάτιον. χαῖ-
ρε ἑτοίμη, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια. χαῖρε ὄχη-
μα, καθαρὸν τῆς θεότητος. ἄπιθι καὶ με-
τάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια. σκήνωμα δό-
ξης πρὸς θεῖα, νῦν κατασκήνου σκηνώ-
ματα. πιστοῖς αἰτουμένη. τὴν ἀνέκλει-
πτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος :~

Ἕτερα τοῦ ἁγίου ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δ ῶρον θεῖον ἀπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθε-
το. ἀγκαλῶν ἡ κυήσασα. ἀρχῆς γονιμώτα-
τον, σαμουὴλ καρπόν σε, προσκληρω-
σαμένη.

σαμένη. καὶ ἀποδοῦσα τῷ θεῷ, τῷ δόντι γένητη καθάπερ ηὔξατο. διό σοι ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ πνεύματος ἔνδοξε. ἀκακίᾳ συναύξοντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι:~

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς ὑπερκείμενος, σαμουὴλ ἀξιάγαστε. προβλέπεις τὰ ἔμπροσθεν. καὶ προστάξει θεία, χρίεις βασιλέας. καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως ἰσραηλίτην λαόν. ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ θεοῦ μακρυνόμενον. σαμουὴλ ἀξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβιε:~

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον. πρόσωπον δὲ πρὸς πρόσωπον, ὁρᾷς ὃν ἐπόθησας. τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον. καὶ τὴν βαρύτητα, ὑπεξελθὼν τοῖς οὐρανοῖς, περιπολῶν καὶ ἀγαλλόμενος. προφῆτα πανσεβάσμιε, τῶν προφητῶν ἰσοστάσιε. τῶν δικαίων συνόμιλε, τῶν ἀγγέλων συμμέτοχε:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς οἷον θέλεις.

Ἀπόστιχα. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Ὕμνοις σου τὸ σεπτόν, καὶ θεοδόχον σῶμα. προπέμπονται οἱ θεῖοι. ἐβόων θιασῶται, ποῦ νῦν ἀπαίρεις δέσποινα:~ Στ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν. θεόδια βοῶντες. ἐπὶ τῇ μεταστάσει, τῆς θεοτόκου σήμερον:~ Στ.

Ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ἐν φόβῳ. τὴν πύλην τοῦ ὑψίστου. ὁρῶσαι προχωροῦσαν, πρὸς τὸν υἱὸν καὶ κύριον:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγηται παρθένε. ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ. ἡγίασται τῇ ξένῃ, μόνῃ θαμβούσης φύσεως:~

Εἰς τὸν ὄρθρον. ζήτει τὰ καθίσματα εἰς τὰς ιζ'.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ τοῦ βλέποντος σαμουὴλ μέλπω κλέος. ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν στεῖραν μου ψυχήν. ἀρετῶν ἀτεκνίαν. ἐκβλαστάνειν ταῖς εὐχαῖς. ἀξίωσον σοφέ, στειρωθείσης τὸ βλάστημα. ὅπως σου ἀνευφημήσω. τὴν φωσφόρον πανήγυριν. ἱεροῖς σαμουὴλ μελῳδήμασι:~

Ὁ πάλαι τὴν νηδὺν. διανοίξας τῆς στεῤῥᾶς. τὴν τῆς ἄννης προσευχήν. πληροῖ περιφανῶς. καὶ τὴν ἄγονον γόνιμον. χάριτι ἀποπληρώσας, σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε. ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι εὐδόκησεν:~

Τῇ θείᾳ ἱερῶς. συνακμάσας παμμάκαρ. διπλοῖ δὴ τὴν ψυχὴν. ἀκτῖσι μυστικαῖς. συνεκλάμψας τοῦ πνεύματος. πᾶσαν μύησιν θεόφρον. μυηθεὶς καὶ ὡς ἄγγελος. λειτουργήσας θεῷ παντοκράτορι:~ Θκ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ πατρί. ὡς υἱὸς πρὸ αἰώνων. ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθείς. υἱός σου ἀληθῶς, ἐχρημάτισεν ἄχραντε. πάντας τε υἱοθετήσας, τῷ θεῷ διὰ πίστεως. δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι:~

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Ὑψυλωτάτως, τῷ θεῷ προσκολλώμενος ἔνδοξε. ἠγαπήθης παρ' αὐτοῦ. φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος. καὶ ἀκεραιότητι καλλωπιζόμενος:~

Βίον ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς σαμουὴλ ἐνδεικνύμενος. συλλαλοῦντας ἐμφανῶς. ἀγγέλους ἔσχες μακάριε. καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, μυσταγωγοῦντάς σε:~

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκτησάμενος. βλέπεις ὄντως τὰ μακράν. ὡς ἐνεστῶτα μακάριε. προφήτης δεικνύμενος, τοῦ παντοκράτορος:~ Θκ.

Ἐκ σοῦ προῆλθεν, ἰησοῦς ὁ χριστὸς σωματούμενος. καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς. σαρκὸς προσλήψει πανάμωμε. ὅθεν ὡς μητέρα σε τούτου γεραίρομεν:~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε:~ Καθίσμα ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νόμου κρίμασιν, ἐντεθραμμένος. χρίσμα τίμιον, εἰσδεδεγμένος. ὡς ἀαρὼν ἱερωσύνῃ διέπρεψας. καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ πνεύματι. ὡς ἐνεστῶτα τὰ πόῤῥω διέβλεψας ἱερώτατε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Πρός, Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος. ἐν τῇ κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος. θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε θεοτόκε. πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἁγνάζουσα. πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα. διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη :~

ᾨδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτείᾳ, ἱδρῶς ἐγκοσμούμενος. τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις πεπίστευσαι. τῷ ἰσραὴλ διαγγέλλειν, παραβαίνοντι. καὶ τὸν ἄσπλαγχνον δικαίως παροργίζοντι :~

Ὁ ἡλεὶ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται. καὶ δικαίᾳ ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπείργεται. ὁ ἱερὸς σαμουὴλ δέ, ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος ἀπλάστῳ ψυχῇ εἰσοικίζεται :~

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα. ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας. καὶ τὰς ἐναίμους θυσίας, προσενήνοχας. προτυπούσας χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον :~

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι. θεουργικῷ βασιλέα, ὡς ᾐτήσατο. κερτομοῦντα αὐτοῦ τὴν βουλὴν τὴν ὑπέρφρονα :~ Θκ.

Ὁ τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου. νέον ὡς ὑπὲρ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι ηὐδόκησεν. ἐπ' ἀνακλήσει παρθένε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ᾧ κραυγάζομεν δόξα χριστὲ τῇ δυνάμει σου :~

ᾨδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σοφισθεὶς τῷ πνεύματι, τῷ θείῳ ἐκ παιδόθεν. λειτουργὸς γέγονας θεοῦ. τῷ ἐλαίῳ ἔνδοξε, τῷ τῆς χρίσεως. βασιλεῖς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεσιν :~

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προσέφης τῷ σαούλ. ταῖς ἀτάκτοις μεταβολαῖς. σαμουὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βούλημα. καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ θείου πνεύματος :~

Ἀκακίᾳ πάντοτε, σὺ ζῶν τοῦ ἰσραήλ. τὴν κακίστην μεταβολήν, προφανῶς διήλεγχες, σὺ διορθούμενος. ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς προφήτης ἀληθέστατος :~ Θκ.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἶκτον ὁ σωτὴρ. ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν. ὑπὲρ νοῦν πανάμωμε, σεσωμάτωται. καὶ θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλάνθρωπος γνωρίζεται :~

ᾨδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ὁ λόγος, τῇ τοῦ λόγου θεούμενος χάριτι. προεδήλου, τὰ μακρὰν ὡς ἐγγὺς συμβησόμενα. σαμουὴλ προφήτα. ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ πνεύματος :~

Ὑψούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν. ὡς προφήτης, τοῦ θεοῦ ἱερεὺς παντοκράτορος. νομικαῖς λατρείαις. καθαγνίζεις λαὸς ἀξιάγαστε :~

Ἠχρείωται, ὁ σαοὺλ παραβάτης γενόμενος. καὶ θεός σοι, ἀντ' ἐκείνου δαβὶδ τὸν πρᾳότατον. σαμουὴλ θεόφρον, ἐγκελεύεται χρῖσαι τῷ χρίσματι :~ Θκ.

Λελύτρωται, τῶν ὠδίνων ἡ εὔα πανάμωμε. ἀνωδίνως, σοῦ τεκούσης χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. τὸν τὰ πάθη πάντων, καὶ ὀδύνας σοφῶς θεραπεύσαντα :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει,
» δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κ'. μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου σαμουήλ. Ἀ.

Μύσας τελευτῇ καὶ σαμουὴλ ὁ βλέπων,
Τὸ ζῶν ἀεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.
Βῆδ' ὀρόων μέλλοντα σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν, ἐξ ἀρμαθὲμ σιφά. ἐξ ὄρους ἐφραΐμ, ἐκ φυλῆς λευΐ, υἱὸς ἐλκανᾶ καὶ ἄννης. ὁ δὲ ἐλκανᾶ, δύο γυναῖκας εἶχεν. ὄνομα τῇ μιᾷ, ἄννα, καὶ τῇ δευτέρᾳ φενάννα. καὶ ἦν τῇ μὲν φενάννῃ παιδία, τῇ δὲ ἄννῃ, οὐκ ἦν παιδίον. καὶ ἀνέβη ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ θεῷ μετὰ τῆς ἄννης ἐν σηλώμ. καὶ ἦν ἐκεῖ ἡλεί, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ ὀφνεὶ καὶ φινεές, ἱερεῖς τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ κατὰ ἀπε-

κλησε τὴν μήτραν ἄννης, καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς. ἡ δὲ προσηύξατο πρὸς κύριον. καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν σαμουήλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ θεῷ. καὶ αὐξηθεὶς καὶ προκόψας τῇ ἡλικίᾳ, ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ. καὶ ἐγένετο εἰς προφήτην μέγαν. ὁ δὲ ἠλεὶ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὀργῇ καὶ θυμῷ κυρίου συντελεσθέντων, ἠφανίσθησαν, διότι παρώργιζον τὸν θεόν. καὶ ἐδίκασε σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δῶρα οὐκ ἔλαβε. καὶ χρίσας τὸν δαβὶδ εἰς βασιλέα, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθών, καὶ πλήρης ὢν ἐτῶν ἐτελεύτησε. προέλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ χυ̃, ἔτη χίλια λε. καὶ προεφήτευσεν ἔτη μ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων λζʹ μαρτύρων, τῶν ἐν βυζίῃ τῆς θρᾴκης μαρτυρησάντων. στί.

Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τοὺς κεκλημένους,
Χάριν τελειοῦς σου, τετράκις τελεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον, οἱ μὲν ἐκ βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ φιλιππουπόλεως. κρατηθέντων δὲ ἐν βυζίῃ τῆς θρᾴκης παρὰ ἀπελλιανοῦ κατὰ τοῦ τηνικαῦτα ἡγεμονεύοντος, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντων διὰ τὸ τὸν χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογεῖν. τελευταῖον καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθείσης μεγίστης, ἁπάντων χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντων, ἐν αὐτῇ ἀπορρίπτονται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων σεβήρου, καὶ μέμνωνος κεντυρίωνος. στί.

Ξίφει παθὼν σεβῆρος ἄρρεν ἀξίως,
Ἔπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.
Χεῖ τὸ πῦρ σε πρὸς βραχὺν μέμνων χρόνον,
Μένει δέ σε στέφανος εἰς ἀεὶ μέμνων.

Σεβῆρος ὁ ἀήττητος χυ̃ μάρτυς, ἐκ σίδης ἦν τῆς παμφυλίας. υἱὸς πετερμίου τινὸς θρᾳκός, καὶ μητρὸς μυγδονίας. καταλαβὼν δὲ ἐν φιλιππουπόλει τοὺς ἁγίους λζ, μάρτυρας ὑπὲρ χριστοῦ ἀθλοῦντας, ζέεται σφοδρῶς, τὴν ἀσέβειαν παρρησιασάμενος, καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδέξατο, τοῖς δακτύλοις. καὶ ἐν τέσσαρσι ξύλοις τανυθείς, ποιεῖται, πεπυρακτωμένῳ

λύσους.

ζωστῆρι ζωσθείς, εἶθ' οὕτως, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. μέμνων δὲ ὁ κεντυρίων, ἐπὶ δύο κίοσι ταννυσθείς, ἀπεδάρη τρεῖς λώρους ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν. εἶτα ἐν καμίνῳ βληθείς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθείς, τὸ πνεῦμα τῷ θεῷ παρέθετο. τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος φωτεινῆς, ἔξω τῆς πόρτης τῶν βλαχερνῶν, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος λουκίου τοῦ βουλευτοῦ. στί.

Βουλὰς ὅλας παρῆλθε τὰς ἀχιτόφελ,
Βουλῇ μιᾷ λούκιος ἀθλήσας ξίφει.

Οὗτος ἀπὸ κυρήνης τῆς κατὰ λιβύην ὑπῆρχε. πρῶτος μὲν τῆς ἐν τῇ πόλει βουλῆς, ὄγκῳ καὶ μεγέθει σώματος ὑπερέχων τῶν κατ' αὐτόν. πρότερον τῇ θρησκείᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος. μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτώτως καὶ στερρῶς ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν ἱερομάρτυρα θεόδωρον τὸν τῆς πόλεως ταύτης ἐπίσκοπον, καὶ τὸν στέφανον ἀπενέγκασθαι, καταπνυγεὶς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ χυ̃, τὸ θεῖον δέχεται βάπτισμα. πείθει δὲ καὶ τὸν ἡγεμόνα διγνιανὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν χριστόν. ὃν παραλαβών, κατέπλευσεν εἰς κύπρον. εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανομένους τοὺς χριστιανούς, καὶ ἀναιρουμένους, λαβὼν τὸν διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτόν, καὶ λακτίσας τὸν βωμόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἡλιοδώρου καὶ δοσαΐ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως, παύλου τοῦ νέου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζʹ. Νέοι τρεῖς ἐν βαβυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ παμβασιλεῖ. προσάγει μακάριε, εὐχὴν ἱερὰν ἐκπληροῦσα. καὶ μελῳδοῦσα κε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ:~

Ἔνδον ὄντι τοῦ ναοῦ σου. καὶ κατὰ τὴν Ἀαρών, τὴν τάξιν λαμβάνοντα, τῷ ἐπουρανίῳ δεσπότῃ ἡ θεία χάρις ἔνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνε:~

Λόγῳ θείῳ κρίνεις μάκαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ. τούτου γὰρ δικαιώματα. πάντοτε θεοῦ διαγγέλλων. καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσάχῃ ἐκτεμεῖ:~

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, ἔνδοξε τοῦ σοῦ ναοῦ. ἔσοπτρον τοῦ πνεύματος, ἐδείχθης, βοῶν ἀσιγήτως. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εἰς τοὺς αἰῶνας:~ Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἄφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ὡς ἀληθῶς, τὸ πῦρ τῆς θεότητος. διὸ τὰ ὑλώδη μου πάθη. θεοκυῆτορ φλέγον. ὡς συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος:~

ᾨδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἀαρὼν τῷ ἐνδύματι, τῶν ἁγίων εἰσῆλθες εἰς ἅγια. θυσίας παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων προμηνύσας. τὴν σφαγὴν τοῦ ἀμνοῦ τὴν σωτήριον:~

Λογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ πνεύματος. οἷα προφήτης ἔνθεος, προμηνύεις τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα. διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημοῦμέν σε:~

Ἐκλεκτὸς ὁ Δαβὶδ ἐχρημάτισεν, ἐν υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας. χρίων αὐτὸν τῷ χρίσματι. Σαμουὴλ τῷ ἁγίῳ καὶ ἀνακράζων. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον:~

Οἱ τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν δικαίων συνόμιλε. ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείας τῆς ἄνω ἀναβοῶντες, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθὴς καὶ φιλάγαθε δέσποινα. καὶ τῆς γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου. ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε:~ Ὁ εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

ᾨδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἱστάμενος οἷα λειτουργός, ἐπὶ πρόθεσιν τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ ἡμῶν. μάκαρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας. τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος. καὶ προφητειῶν ἐμφανέστατα:~

Ὤφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, ἀοίδιμε τοῦ ἁγίου σκεῦος πνεύματος. τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς δέ, ἐνδύματι θεῖον ἐθράπασας, πραότητι καρδίας πανόλβιε. καὶ διανοίας ὡραιότητι:~

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος θεοφόρε ἀνατέταλκε. φέρει πλουσίων χαρισμάτων. φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε. ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~

Ἤρθης πρὸς μονὰς φωτοειδεῖς, καὶ ἔλαμψας τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον. βλέπεις ἃ βλέπουσι προφῆται. ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες δίκαιοι. θεούμενος μεθέξει θεόπνευστε. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν:~ Θεοτοκίον.

Φθορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρός, τὸν ἄφθαρτον ἐν νηδύϊ ὑποδέδεξαι. λόγον, ἡμᾶς καταφθαρέντας, ῥυόμενον πολλοῖς παραπτώμασι. τῷ πάθει τῆς ἀφθάρτου σαρκὸς αὐτοῦ. ἄφθορε μόνη παναμώμητε. Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον.

Πρός, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ Σαμουὴλ ὑμνείσθω. ὁ πρὸ συλλήψεως δοθείς, δοτὸς θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ἀπὸ μητρὸς πανακλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων ὤφθη, ὡς ἱεράρχης καὶ προφήτης:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἦχος β'.

Πρός, Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης. συνῆλθον ἐν νεφέλαις. τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, παρθένε οἱ ἀπόστολοι:~ Στίχ.

Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὢ τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἁγνὴ σου μυστηρίων. τοῦ θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ. πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις. λαμπρῶς θεομακάριστε:~ Στίχ.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν μαθητῶν, καὶ θείων ἀποστόλων ἀθροισθῆτε κηδεῦσαι. τὸ θεοδόχον σῶμα,

τῆς

τῆς μόνης θεομήτορος :—

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κα΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θαδδαίου. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος βάσσης, εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τοῦ ἀποστόλου. ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ θαδδαῖε ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτὶ ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ θείαν μέθεξιν. ἀληθῶς ἐχρημάτισας. καὶ διαλύσας νύκτα πολύθεον. ψυχὰς προσῴκειωσας τῷ παντοκράτορι. ὅθεν γηθόμενοι. τὴν λαμπρὰν καὶ ἐπίσημον, καὶ φωταυγῆ μνήμην σου γεραίροντες, χριστὸν δοξάζομεν :—

Μάκαρ θαδδαῖε ἀπόστολε, μετὰ τὴν θείαν χριστοῦ. καὶ φωσφόρον ἀνάστασιν. καὶ τὴν πρὸς οὐρανὸν, πανσεβάσμιον ἀνάληψιν. ἐδέξω πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπίστευθης ἐν ᾗ γενόμενος. λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν τοπάρχην αὔγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ. πάντας ἐβεβαίωσας, πρὸς τὴν ἀλήθειαν :—

Μάκαρ θαδδαῖε ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ θεία δέδοται. καὶ χωλοῖς ἀρτίωσις. καὶ νοσοῦσιν ὑγίωσις. καὶ παρειμένοις αὖθις ἀνόρθωσις. καὶ ἅπασι τοῖς γνῶσις σωτήριος. σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέφυκας, τοῦ παντουργοῦ, πνεύματος πανόλβιε, ὅθεν ὑμνοῦμέν σε :—

Καὶ τῆς ἁγίας. στιχηρὰ ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ποθήσασα, πολλὰς βασάνους πανάφημε, σαθερῶς ἐκαρτέρησας. ἐντεῦθεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἄδυτον φέγγος. καὶ φαιδρὰν τὴν χαρμονὴν, καὶ δι᾽ αἰῶνος θείαν ἀπόλαυσιν. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον. ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυώδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσανα. ἐν θαλάσσῃ βληθεῖσάν σε, θεὸς διεσώσατο. ὁ σωτὴρ τῶν ὅλων, θεία δυναστεία. κα-

Λύγους.

τὰ πατοῦσαν τὴν ἰσχὺν, τοῦ ἀλλοτρίου βάσσα πολύαθλε. ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν ἀσεβῶν τὰ φρονήματα. ἐκτελοῦσα τὰ θαύματα, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν :—

Ὄρνις ὡς ἀγκέλαδος, ἐν τῷ ἄλσει φωνήσασα. τῆς ὡραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας. νεοττοὺς ὡραίους. θήρα θρασυτάτη πλάνης. διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύμαστε. μεθ᾽ ὧν νῦν κατεσκήνωσας. πρὸς καλιὰς παμμακαρίστους. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα. ὑπὲρ πάντων ἑκάστοτε :—

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν.

Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὰς ις΄. εἰς τὸ στίχον στιχηρά.

Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τοὺς αἴνους.

Δόξα καὶ νῦν, ὅσον βούλῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἑορτάζομεν, κοίμησιν ἄχραντε. ἐν ᾗ παραγέγονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεὶς, χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. μετὰ δόξης ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα. καὶ μετέστης ἐνδόξως, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον. πρεσβείαις σου θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε :—

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν δευτέραν στιχολογίαν.

κάθισμα ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε. τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε. ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ. θεοτόκε ἁγνὴ, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς. ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων. τοὺς πίστει ἐπιτελοῦντας. τὴν σὴν παρθένε μετάστασιν :— δίς.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τοῦ ἀποστόλου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θαδδαῖον ὑμνῶ τὸν σοφὸν θεηγόρον.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. ᾌσωμεν τῷ κυρίῳ.

Θείῳ τῷ τοῦ δεσπότου. πάνσοφε θαδδαῖε παριστάμενος. φωτισμόν μοι παράσχου. τὴν φωσφόρον σου μέλψαι πανήγυριν :—

Ἀρχόμενον φῶς ἐν ἀρχομένῳ μεθ᾽ ἡμῶν ὀφθείς. ὁ ὑπερούσιος. ὡς ἀκτῖνάς σε μάκαρ. ἐπαφῆκε

τὸν

τὸν κόσμον φωτίζουσαν :~

Δύναμιν περιζώσας, σὲ ὁ ἐν ἰσχύϊ ἀπρόσμαχος. τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχὺν ἀφανίσαι ἐνίσχυσεν :~ Θκ.

Δέσποινα τῶν ἁπάντων, ὤφθης τῶν κτισμάτων. τὸν δεσπόζοντα, ἀπορρήτως τεκοῦσα θεοτόκε πανύμνητε :~

Ἕτερος κανὼν τῆς ἁγίας, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας βάσσα τιμῶ προφρόνως.

Ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην. οὐρανόθεν μοι φωτισμόν. δοθῆναι δυσώπει μακαρία, καὶ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν :~

Οὐκ ἔφριξας δόγμα θεοστυγές. τῷ φόβῳ κυρίου, πεφραγμένη σου τὴν ψυχήν. μαστίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλμησας :~

Ὑπέστης βασάνους πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν υἱέσιν, ἀθλοφόρε καρτερικῶς. μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τοὺς στεφάνους, τῆς ἀφθαρσίας τριάδα δοξάζουσα :~ Θκ.

Συνέλαβες λόγον τὸν τοῦ πατρός, ἄνευθεν ὠδίνων παναγία τῶν μητρικῶν. καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας :~ ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :~

Αἴγλη θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαοὺς ἔνδοξε. φῶς καθαρόν, ὤφθης τοῖς ἐν σκότει, τῶν δαιμόνων ἐνυπάρχουσιν :~

Ἴασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς σοφὲ νεύσεσι. τῷ βασιλεῖ, ἤγαγες αὐγάρῳ, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος :~

Οἴκους ἀπετέλεσας, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ πνεύματος. τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας, καταστρέψας οἰκήματα :~ Θκ.

Νόμου προχαράγματα, καὶ προφητῶν φωναὶ δέσποινα. σοῦ τὸν φρικτόν, τόκον ἀριδήλως, θεομῆτορ ἐδήλωσαν. Τῆς ἁγίας.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι. τοῦ ὑπερβαλλούσης ἀγάπης χριστοῦ πανεύφημε. πῦρ ἀπετέφρωσας, εὐσταθείᾳ ἀγγέλου. καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας :~

Γενεὰ τῶν ἀθέων, ἀλογητὶ πέφυκε. σοῦ ἐκ τῆς γαστρὸς τῶν λαμψάντων, βάσσα πανένδοξε. συναθλησάντων σοι. καὶ ἀχλυώδη λυσάντων. παρανόμων ἔνστασιν, γνώμης στερρότητι :~

Ὢ μητρὸς ὑπερβάσης, νόμους ῥάσης φύσεως. καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει, ὅπως ὑπήνεγκεν, ἄδικον θάνατον. ἀλληλοτρόπως ὁρῶσα, οὓς ἐπιθηνήσατο πίστει καὶ γάλακτι :~ Θκ.

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας. μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα, τὴν ἐνυπόστατον, κόρη παναμώμητε. ἀξιοχρέως διό σε, τὴν ἀεὶ μακάριστον, νῦν μακαρίζομεν :~

Κάθισμα ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Προσπελάσας ἡλίῳ τῷ νοητῷ. παρ' αὐτοῦ τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικάς. ἐδέξω καὶ γέγονας, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος. καταυγάζων πλάνης, ὁμίχλην μακάριε. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην. πιστῶς ἑορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. ὦ θαδδαῖε ἀπόστολε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ. τῶν πταισμάτων ἄφεσιν :~

Καὶ τῆς ἁγίας. ὅμοιον.

Πυρωθεῖσα τῇ πίστει τῇ θεϊκῇ. ὡς τρυγὼν σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιάς, ἀΰλους κατέπαυσας, ἱδρῶς ἐναθλήσασα. ἀθληφόρε βάσσα, ἀγγέλων συνόμιλε. καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα, πηγάζεις τοῖς χρῄζουσιν. ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν ἁγίαν σου μνήμην τιμῶμεν πανένδοξε. τὸν σωτῆρα δοξάζοντες. καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ :~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε τῆς δι.

Ὑψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω θεῖα νοήματα. καὶ τοῦ πνεύματος χαρίσματα. μαθητὰ θαδδαῖε τοῦ παντάνακτος :~

Μυστηρίων πανόλβιε, θείων ἐν μυήσει μάκαρ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν τριάδα σέβειν ὁμοούσιον :~

Νόμον

Νόμον θεῖον ἐχάραξας, μάκαρ ἐν καρδίαις
λαϊνας πρότερον. ἀγνωσίας τὰ χαράγ-
ματα. καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδάλματα. Θτ.
Ὡς τὸν κτίστην κυήσασα, πάντων ποιημάτων
ὤφθης βασίλισσα. διὰ τοῦτο σὲ δοξάζο-
μεν, θεοῦ μόνη ἀειπάρθενε :~ Τῆς ἁγίας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἀνενδοίαστον ἔχουσα, σὺ τὸν λογισμὸν πρὸς
πάλην ἐχώρησας. τοῦ δολίου πολεμήτορος.
καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας :~
Ὁ βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν
θάνατον ἄδικον. κατῃδέσθη καὶ διέσωσεν,
ἀθλοφόρε βάσσα θείῳ νεύματι :~
Βασιλείαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς ἀθλήσεσιν
υἱοῖς σου ἔνδοξε. ἐκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀλη-
θῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον :~ Θτ.
Ἀλατόμητον ὄρος σε, πάλαι ἀββακοὺμ
προεῖδεν ἐν πνεύματι. ὁ θεὸς δὲ ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ
ἡμᾶς παρθένε διεσώσατο :~

ᾨδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ὀρθρίας.

Τὸ τοῦ δεσπότου θεῖον. ἐπιφερόμενος μά-
καρ ὁμοίωμα. τῷ τοπάρχῃ αὐγάρῳ. θεῖος
ἰατρὸς ἐπεδήμησας :~
Ὁ ἱερὸς θωμᾶς σε, μετὰ τὴν θείαν τοῦ λόγου
ἀνάληψιν. κήρυκα ἀποστέλλει. πάνσοφε
θαδδαῖε τοῖς χρήζουσι :~
Νόσους δραπετευούσας. καὶ ἰωμένους καρ-
δίας θεώμενος. αὔγαρος ἐπληρώθη, θείου
φωτισμοῦ μετουσίαις σου :~ Θτ.
Σεσαρκωμένον λόγον, διπλῆν ἐνεργείαν
φέροντα τέτοκας. ἀπειρόγαμε κόρη, μεί-
νασα παρθένος ἀμίαντος :~

Ἄλλος. Ἱνατί με ἀπώσω.

Συνεχόμενος δίψῃ, ἔνδοξε ἀγάπης θεομα-
κάριστε. τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν εἰς τέ-
λος ἐμίσησας. καὶ στερρῶς ὑπέστης, τὰς ἀλ-
γηδόνας τῶν βασάνων. καὶ δορᾶς σαρκι-
κῆς τὴν ἀφαίρεσιν :~
Στρεβλωθεὶς σὺ τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος,
μάκαρ θεόγνωμε. ἐπεγνώσθης πλέον, ὡς
ἐπόθεις σοφὲ καθαρώτερον. τῷ θεῷ τῶν
ὅλων, πρὸς ὃν ἀνῆλθες μετὰ δόξης. ταῖς
τῶν ἄθλων ἀστράπτων λαμπρότησιν :~
Ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει, πάνσοφε πιστεῦ ὑπελ-
θοῦσ...

Αὔγους.

θὼν τὸ μαρτύριον. τῶν ἀπίστων μάκαρ, ἀσύ-
νετους καρδίας κατέπληξας. ἐν τῷ κα-
ταθλᾶσθαι, σοῦ τὰ ὀστᾶ καὶ ἁρμονίας, δια-
λύεσθαι πάσας τοῦ σώματος :~ Θτ.
Τῆς προμήτορος εὔας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν
ἧτταν κυήσασα. λυτρωτὴν τῶν ὅλων, καὶ
σωτῆρα καὶ κτίστην καὶ κύριον. θεομῆτορ
μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη. διὰ τοῦτο
σε πίστει δοξάζομεν :~

ᾨδὴ ς'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἰωνᾶν, ἐν τῷ κήτει κύριε, μονώτατον
κατῴκησας. ἐμὲ δὲ, τὸν πεπεδημένον. ἐν
» ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ. ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον
» διάσωσον :~
Ὁ φωτισμὸς, τοῦ ἁγίου πνεύματος, σκηνώσας
ἐν καρδίᾳ σου. φωστῆρα κόσμου σε θαδδαῖε,
εἰργάσατο ἀληθῆ. τὸν σκοτασμὸν τῆς ἀ-
πάτης λύοντα :~
Φέρων σαρκὶ, τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, θαδδαῖε
τὰ σωτήρια. ὡς κόσμου πάσης ἀκοσμίας
λαοὺς ἐρρύσω σοφέ. καὶ πρὸς χαρὰν ἤρ-
θης ὑπερκόσμιον :~
Ὄρθρος ἡμῖν ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύ-
νης ἔνδοξε. δεικνύων ἐν ᾧ φωτισθέντες,
υἱοὶ φωτὸς δι' αὐτοῦ. οἱ γηγενεῖς θαδδαῖε γε-
γόναμεν :~ Θεοτόκιον.
Νέον ἡμῖν βρέφος ἀπεκύησας, πατρὸς τὸν
ὁμοούσιον. φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώ-
πων. πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἁγνή. κάλλος αὐ-
τὴν ἐπανάγοντα :~ Καὶ τῆς ἁγίας.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἱδρύματα μιαρῶν, θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυ-
νας. ἑδράσασα τὴν ψυχὴν, θεοῦ πρὸς τὴν
ἄφατον, ἀγάπην καὶ γέγονας. ἀθλοφόρε
βάσσα, τῶν ἀγγέλων ὁμοδίαιτος :~
Μεγάλως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας μάρτυς διήνυ-
σας. μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ ἔπα-
θλα. ἀθάνατον εὔκλειαν. καὶ παστάδα
θείαν, καὶ νυμφῶνα μὴ διαρρέουσαν :~
Ὡς πάλαι τὸν ἰωνᾶν, βυθοῦ θαλάσσης διέσω-
σε. θεός σε παντουργικῇ, δυνάμει πανεύ-
φημε. ἐν σοὶ θαυμαζόμενος. ὁ βουλαῖς ἁγί-
ων, καθ' ἑκάστην θαυμαζόμενος :~ Θτ.
Πελάγει ἁμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνώσεως
χειμάζουσί μου τὸν νοῦν. σπλαγχνίσθητι.

θέσπισμα. καὶ χεῖρα μοι ἔκτεινον. καὶ διάσωσόν με, τὸν σταυρωθέντα ἡ κυήσασα. Τὸν εἱρμόν. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου. ἦχος γ΄.
Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἑορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ ἀποστόλου ἐπέστη. εὐφροσύνως σήμερον. ἐπιτελέσωμεν ταύτην. νέμει γὰρ τοῖς αὐτὸν πίστει ἀεὶ τιμῶσι. λύτρωσιν ἁμαρτημάτων καὶ ῥῶσιν θείαν. καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος:~ Ὁ οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ μαθητήν, ἀπαύστως ἀνευφημήσωμεν. τὸν αὐτόπτην τοῦ λόγου, τιμήσωμεν σήμερον. οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε, τὸ ὑπέρσεπτον εὐαγγέλιον. καὶ τὰ ἔθνη σαγηνεύσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε. τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον. καὶ τῷ θείῳ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς, τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραίρουσι. καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν:~

Ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κα΄. μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θαδδαίου τοῦ καὶ Λεββαίου. στί.

Θαδδαῖε ποῖον ἄλλο σοὶ πλέξω στέφος,
Ἢ αὐτόπτην λέγω σε καὶ μύστην λόγου.
Εἰκάδι προτέρῃ Θαδδαῖος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐδέσσης πόλεως, ἑβραῖος τὸ γένος, ἐξησκημένος εἰς ἄκρον τὰς θείας γραφάς. οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον, ὑπερθαυμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστόν, καὶ τὰ ἄπειρα θαύματα ἃ ἐτελεῖτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας, ἠκολούθει αὐτῷ, μέχρι τοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε, καὶ τοπάρχην τὸν Αὔγαρον βαπτίσας, καὶ τὸ ὑπολειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας, καὶ φωτίσας, καὶ ἐκκλησίας δειμάμενος, διήρχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας. καὶ ἐλθὼν εἰς Βηρυτὸν πόλιν τῆς Φοινίκης, κἀκεῖ τε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλούς, ἐν κυρίῳ ἀνεπαύσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος, Βάσσης. καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου. ἀγαπίου, καὶ πιστοῦ. στί.

Μητρὸς μιᾶς κάλλιστα παιδία τρία,
Σὺν Βάσσῃ μητρὶ πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.
Βάσσαν σὺν τοκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι προτέρῃ.

Αὕτη ἡ μάρτυς ὑπῆρχεν, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν Ἐδέσσῃ τῇ πόλει. συνοικήσασα δὲ Οὐαλερίῳ τινὶ ἱερεῖ τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε. Θεόγνιον, ἀγάπιον, καὶ πιστόν. οὓς τῇ κατὰ θεὸν ἀνέθρεψεν εὐσεβείᾳ, καὶ γὰρ αὕτη, πιστὴ καὶ χριστιανὴ ἐτύγχανεν. ἐκ προγόνων διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρέστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ ἀνθυπάτῳ Βικαρίῳ. καὶ χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὐτὴ μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοί, ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ. ὁ δὲ Θεόγνιος ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρεμασθείς, ξέεται. ἐπιθαρσυνούσης αὐτὸν τῆς μητρὸς καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα παρακαλούσης, ἄγεται καὶ ὁ δεύτερος καὶ μαστίζεται. καὶ οὕτως ἀφαιρεῖται τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους λέγων, οὐδὲν ἡδὺ οὕτως, ὡς τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. μετὰ δὲ τούτους ὁ τρίτος ἀχθείς, πιστὸς καλούμενος. καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, καὶ παντοίως ταῖς βασάνοις δοκιμασθείς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δέχεται. καὶ εὐθέως ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ ἀπόσιτος ἦν, ἔνθα ὑπὸ χειρὸς ἀγγέλου τροφὴν δεξαμένη, ἐνίσχυσεν. εἶτα ἐξαχθεῖσα ἀπαίροντι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ, ἐκελεύσθη ἀκολουθεῖν. κἀκεῖ ἀναγκασθεῖσα θῦσαι καὶ μὴ ὑπείξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται. καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. διαμείνασα δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβής, ἄγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς εἴδωλον

κατα-

κατασχοῦσα, κατέσεισεν αὐτό, καὶ εἰς τὴν
γῆν κατέρραξε καὶ ἐλέπτυνεν. ἐστὶ τού-
τοις, θηρίοις ἐκδίδοται. καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ
ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρσου ἀπορ-
ρίπτεται. καὶ τότε μὲν ὤφθη τοῖς ὁρῶσι
πόρρωθεν ἐστὶ θρόνου ἀπρεπῶς καθημέ-
νη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρας ὑπὲρ τὸν
ἥλιον ἐξαστράπτοντας. οἳ καὶ ἔδοξαν αὐ-
τὴν ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοίῳ ἐπιβιβάσαι.
μεθ' ἡμέρας δὲ ὀκτώ, ἐφάνη ἐν ἅλωνι τῇ
νήσῳ καθ' ἑλκόμενον. καὶ τοῦτο γνοὺς
ἐν μακεδονίᾳ ὁ ἀνθύπατος, φιλίππου τι-
νὸς καταμηνύσαντος. γράφει τῷ κομμενταρ-
λαρίῳ κυζίκου, τῆς ἑλλησποντίου ἐπαρχίας.
κατασχεῖν αὐτήν. καὶ ἀρνουμένην πείθομεν τὴν
θυσίας προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, προ-
σέταξεν εἰς τοὐπίσω δεθῆναι τὰς χεῖρας.
εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ οὕτω τμηθῆναι
τὴν κεφαλήν. τούτου δὲ γενομένου, τὸ πνεῦμα
αὐτῆς ἐς χεῖρας θεοῦ ἐναπέθετο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας θεοκλή-
του τῆς θαυματουργοῦ.

Ἥτις ὑπῆρχεν ἐστὶ τῆς βασιλείας θεοφίλου
τοῦ μισοχρίστου. πατρίδα καὶ γένος ἕλκουσα
ἐκ προγόνων, θέματος τῶν ὀπτιμάτων.
γεννήτορες δὲ αὐτῇ κωνσταντῖνος καὶ ἀνα-
στασία. αὕτη δὲ ἀπαλῶν ὀνύχων θεαρέ-
στως ἐκτραφεῖσα, ζεύγνυται ἀνδρὶ κατὰ
πάντα ὁμοιοτρόπῳ, ζαχαρίᾳ προσαγο-
ρευομένῳ, μηδὲν ἐκ τῆς συνουσίας παραβλα-
βεῖσα. πολλὰς γὰρ καὶ ἀμετρήτους ἐλεημο-
σύνας ἔκτοτε ποιοῦσα. τῇ μελέτῃ δὲ τῶν
θείων λόγων, ἐκδοῦσα ἑαυτήν, πᾶν εἴ τι κα-
λὸν ἀόκνως μετήρχετο, τὰς παραινέσεις
τῶν γραφῶν ἐκπληροῦσα. εἰργάζετο δὲ δι'
ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ διηκόνει ἐν χρείαις τοῖς
προσερχομένοις πτωχοῖς, καὶ τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ
πᾶσι. ἐπεὶ δὲ τῆς μεταστάσεως αὐτῆς ὁ και-
ρὸς ἔφθασε, τοὺς γνωστοὺς αὐτῆς προσκα-
λεσαμένη, προεῖπε τὴν ἡμέραν τῆς κοιμήσεως
αὐτῆς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ μέλλοντα τελεσθῆναι.
τὰ δὲ μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτῆς γινόμενα
θαύματα, ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν γραφῇ
παραδοῦναι τῇ συντομίᾳ χρωμένους. ἐν δὲ
Αὔγους.

χρεὼν τῇ διηγήσει προστεθῆναι, τοῦ μεγέ-
θους τοῦ πράγματος, μὴ ἐῶντος ἡμᾶς τοῦτο
παραδραμεῖν. καθ' ἕκαστον γὰρ ἐνιαυτὸν
οἱ προσήκοντες τῇ μακαρίᾳ τὸ τρισόσιον
ἐκεῖνο σῶμα ἀνακουφίζουσι καὶ τὰ ἐπι-
κείμενα αὐτῷ ἱμάτια ἐναλλάσσουσιν, ἕτε-
ρα ἐπιβάλλοντες. καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς
τρίχας διαθετίζουσι, λευκὰς ὑπαρχούσας.
καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν
περικόπτουσιν. ἔπειτα τὸ τρισάγιον λέ-
γοντες, κατατιθέασιν αὖθις αὐτό, ἄφ-
θαρτον ὑπάρχον:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ. Ὁ εἱρμός.

Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν βαβυλῶνι, εἰκόνι χρυ-
σῇ οὐ προσεκύνησαν. ἀλλ' ἐν μέσῳ καμίνου
πυρὸς δροσιζόμενοι. τὴν ᾠδὴν ἀνέμελ-
πον λέγοντες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν:~

Θαύματα ἐκτελῶν τῇ ἐπικλήσει, κυρίου φα-
νέντος ὕλῃ σώματος, ἐπεσπάσω λαούς τε
καὶ πόλεις πανμάφημε. εἰς βεβαίαν πί-
στιν κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν:~

Ἐστήσας στηπέδωμα ἀθείας. νοσήμων σου λόγων
θείῳ ἅλατι. καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ
ὄφεως πληγωθείσας μάκαρ ἀπόστολε. εὐ-
λογητὸς ἐκβοῶν, ὁ τῶν πρῶν θεός:~

Ἠρθης πρὸς ὕψος θεωρίας. πλησθεὶς ὦ θαδ-
δαῖε θείου πνεύματος. καὶ σωτήριον λόγον;
ἐνθέως ἐπλούτισας, καὶ λαοὺς βοᾶν ἐξε-
παίδευσας. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν:~

Γνώμῃ οἰκείᾳ ὁ λιθαίμων. καὶ πρᾶξεις ἀτό-
πους περικείμενος, ἐστὶ σὲ καταφεύγω.
βοήθει μοι δέσποινα. μετανοίας τρόπους
παρέχουσα. τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ. ἵνα
δοξάζω σε:~ Καὶ τῆς ἁγίας.

ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.

Ῥώμῃ θείᾳ τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦ-
σα, μάρτυς ἀπήμαντος. πυρὶ τῶν σῶν αἱ-
μάτων, ὡς ὕλην καὶ ἀπάτην. ἐκβοῶσα κα-
τέφλεξας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς
εὐλογητὸς εἶ:~

Ολεόντων πεδήσας, τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ λάκκῳ, σώζων τὸν σὸν δανιήλ. ἀνάλωτον ἀνέκρυσας, θηρῶν τὴν ἀθληφόρον. μελῳδοῦσαν σοι δέσποτα. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Φαιδροτάταις ἀκτῖσι, τοῦ σταυροῦ λαμπομένη βάσσα ἡ ἔνδοξος. τὸ σκότος τῆς ἀπάτης. ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν. ὁ τῶν πατέρων βοῶσα θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ Θκ.

Ρῆξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειράς, θεόνυμφε. τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου, τὴν ἁμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κυήσασα. εὐλογημένη ἁγνή, ἀεὶ δεδοξασμένη :~ ᾠδὴ η. Ὁ εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτος συγεγονότες. οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν κύριον. καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Οὐρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος θεοῦ θαδδαῖε. καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστωσιν θείαν ἐνάγων. τοὺς θερμῶς βοῶντας, ὑμνεῖτε τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ρῶσιν ἀσθενοῦσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν καὶ παρειμένοις. εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ πνς τῇ δυναστείᾳ. πόλεως ἐδέσσης, φωστὴρ ἐχρημάτισας. τῆς ἀεὶ πιστῶς σε, θαδδαῖε εὐφημούσης :~

Ὁ περιουσίᾳ, θαυμασίων ἄπιστον ἔθνος εἰς πίστιν. ἐπιμάσσει θείᾳ, μεταποιησάμενος καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας. τοὺς αὐτῷ προστρέχοντας, πίστει καταχρέως, δοξάζεται θαδδαῖος :~ Θκ.

Νόμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη δέσποινα σοῦ κυησάσης. μόνου τὸν σωτῆρα. χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκουμένην. ὃν ἀεὶ δυσώπει. μόνον με ῥοπούμενον. τῇ τῆς ἁμαρτίας, οἰκτεῖραι διὰ τάχους :~ Καὶ τῆς ἁγίας.

ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἑαυτῷ περιθέμενος. σοῦ τὸ ἀσθενὲς περιφανῶς ἐπτέρωσε. καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν μάρτυς πυρός. ὕδατος, θηρῶν καὶ τρισηρίων ὀργάνων. πιστῶς ἀναβοῶσαν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηρωικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν. παῖδες οἱ σεπτοὶ τῶν ἐναντίων ἔνστασιν. ὁ θεῖος θεόγνιος. ὁ ἱερὸς ἀγάπιος. ἅμα τῷ πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ διαχθέντι. καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς θεοῦ δεδεγμένοι. αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ωσεὶ ἐλαία εὔκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος. κλήμασι φισὶν εὐθυνουμένη τέθηλας. μεθ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας. οἶνον μαρτυρίου ἀναβλύζοντας βάσσα. εὐφραίνοντα καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βοώντων. λαὸς ὑπερυψοῦτε χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν μαρτύρων στρατεύμασι. θρόνῳ παρεστῶτες, τοῦ θεοῦ πανεύφημοι. καὶ δόξης καὶ χάριτος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενοι. λύσατε ἡμῶν τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον. τῶν πίστει ἐκτελούντων τὴν φωσφόρον καὶ θείαν. καὶ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην :~ Θκ.

Οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι. λόγος τοῦ θεοῦ δημιουργήσας ἄχραντε. καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον. ἐκ σοῦ σαφῶς ἠνέχετο. σάρκα ἑαυτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν φύσιν. ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτῃ, τοῦ ὄφεως παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων :~ ᾠδὴ θ΄. Ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνομεν :~

Ιδὼν τὰς δι' αἰῶνος, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτων φαμωτόρον, μάκαρ ἐγγίζων θαδδαῖε, τέρπου καὶ χόρευε :~

Ως κέδρος ὡς μεγίστη, ἔνδοξε θαδδαῖε, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος. εὐωδιάζων καρδίας, τῶν εὐφημούντων σε :~

Συνήφθης ἀποστόλων, μάκαρ καὶ μαρτύρων, καὶ ἀσωμάτων χορείαις γενόμενος. μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι, τοὺς σὲ γεραίροντας :~

Ημνήμη σου πλουσίως, φέγγει χαρισμάτων, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα. ἀνευφημεῖν σε θαδδαῖε πάντας προτρέπεται. Θκ.

Φιλάγαθε παρθένε. τὴν κεκακωμένην ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον. ἡ τὸν πανάγαθον λόγον ἀποκυήσασα:~

Καὶ τῆς ἁγίας.

ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδεῖν ἐφιεμένη ἃ ὀφθαλμὸς, γηγενοῦς ἀληθῶς οὐχ ἑώρακε. τὰ τῆς σαρκὸς, ἔφερες ἐπίπονα ἀνδρικῶς. θλάσιν μελῶν πανεύφημε. ὅρμημα θηρίων καῦσιν πυρός. θαλάσσης τρικυμίαν. ἀΰλῳ φωταυγίᾳ, φαιδρυνομένη παμμακάριστε:~

Ὡς ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπὴς, θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας. θεῖον χορὸν, οἷά περ ἀστέρων φωτοφανῶν. ἐπαγομένη χάριτι, σὺ τῶν παρθένων τῶν ἐκ τῆς γαστρός. καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην. ἀΰλῳ φωταυγίᾳ, καταφαιδρύνεται μακάριοι:~

Ἐτείξατε ἐν πέτρᾳ ὑπομονῆς, διανοίας τὰς βάσεις μακάριοι. τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς. ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι. ὤφθητε ἐν νίκῃ μετὰ Χριστοῦ. ἀειρόμενοι σὺν τούτῳ. ἀεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι:~

Ἡ ὄντως ἀκεραία περιστερά. ἡ φυγὼν τὸν θεὸν ἀγαπήσασα. ἡ χελιδὼν, θείοις ἀναπτᾶσα σὺν νεοσσοῖς. πρὸς οὓς ἐσκήνωσε, κράτος πρὸς τὸν θεῖον καὶ μόσχον. χειμῶνα διαδρᾶσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων. βάσανα σὺν πόθῳ μακαρίζομεν:~ Θεοτ.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θαυμαστὴ καὶ φιλάγαθε δέσποινα. ἁμαρτιῶν, λύτρωσίν μοι δίδου ταῖς προσευχαῖς. καὶ τὴν ψυχήν μου πάναγνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς. ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θαυματηφόρων. λελυτρωμένην θεονύμφευτε:~

Τὸν εἱρμόν. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον.

Πρὸς, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐδέσσης ἐσχημάτισας, φωστὴρ Θαδδαῖε πάνσοφε ἐν ᾗ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ λόγου. καὶ τὸν τοπάρχην Αὔγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας. τῆς ὑπερφώτου τριάδος, ἀπόστολε θεοκήρυξ:~ Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἀπόστιχα στιχηρά, ἦχος β´.

Πρὸς, Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων. παρθένε θεοτόκε. καὶ πόθῳ ἐκτελούντων, τὴν ἱεράν σου κοίμησιν:~

Στίχ. Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦρό μοι προφητῶν, τὸ στῖφος τῇ παρθένῳ. ἐξόδιον τὸν ὕμνον. εἷς ἕκαστος φερέτω, τῇ ἑορτῇ ἁρμόδιον:~ Στίχ.

Ὤμοσε κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Στῖφος τῶν μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις. ἀθροίσθητε κηδεῦσαι. τὸ θεοδόχον σῶμα. τῆς μόνης θεομήτορος:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρῶσαι. τὴν πύλην τοῦ ὑψίστου. χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν υἱὸν καὶ κύριον:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κβ´. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ψάλλομεν καὶ τὴν ἀκολουθίαν, τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λούππου. διὰ τὸ ἐν τῇ κγ´. ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτήν. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου γ´. καὶ τοῦ ἁγίου Λούππου γ´. στιχ. τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου, ἦχος δ´.

Πρὸς, Ἔδωκας σημείωσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὡραιότητα. ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε. χαίρων προσεχώρησας. πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίους ἀγῶνας. καὶ συμπλακεὶς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας. καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα. δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε:~

Σοφίᾳ κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἔβλυσας. ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον. τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνάζων. ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν τῇ θείᾳ χάριτι. διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκὼν πειρατήρια. πρὸς τὰ

ἄνω

ἄνω βασιλεία, στεφηφόρος ἀνέδραμες:~

Αἵματι σταζόμενος, τῆς καρτερίας σου ἀθλήσεως. τῷ δεσπότῃ παρέστηκας, θῦμα εὐωδέστατον. καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον. ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον. διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου, τῆς ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα. ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ ἀγαθόνικε:~

Καὶ τοῦ ἁγίου Λούππου ὅμοια.

Λοῦππος ὁ μακάριος, τῆς ἀθεΐας διέλυσε τὸν κρυμμὸν τὸν βαρύτατον. θέρμῃ θείου πυρός. καὶ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ῥεῖθρα ἀναπηγάζει καὶ ψυχάς, κατατακείσας δροσίζει χάριτι. αὐτὸν οὖν μακαρίσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον. καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες:~

Εἰδώλων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέδωκας. καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὁρῶντας τὰ θαύματα. τὰ τῇ σῇ παμμάκαρ, τελούμενα πίστει. μεσονυκτίῳ δὲ ἑστώς, λουτρὸν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι. θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνησιώτατον μάρτυρα. καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ ἀγγέλων συμμέτοχον:~

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον. καὶ τοῖς βέλεσι βάλλοντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λοῦππε. καὶ πρίζειν δοκοῦντες. δένδρῳ προσῆξαν τὴν πληγήν. ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες. ἐφρούρει γάρ σε κύριος, διὸν τὸ πάσχειν προσήρησο. πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἀγγέλων συνόμιλε:~

Δόξα ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, ἀγαθόνικε πολύαθλε. τῷ γὰρ θείῳ ἔρωτι τρωθείς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέβηκας. διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν. ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Καὶ νῦν ὅμοιον.

Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ λόγου.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. ἦχος β΄.

Πρὸς, Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν μικρὸν ἑσπερινόν.

Δόξα ἦχος πλ. δ΄. Βύζαντος.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν. ναὸν σεαυτὸν καθίδρωσας, μάρτυς ἀγαθόνικε. τῷ τῶν ἁπάντων βασιλεῖ. καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος, τοῦ δεινοῦ βελίαρ, καθεῖλες τὴν δύναμιν. καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις θεῷ παρίστασαι. ᾧ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς. ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα:~

Καὶ νῦν ἦχος ὁ αὐτός.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς παρθένου καὶ μητρός, κύκλῳ παρίστανται, καὶ ψυχαὶ δικαίων, περιϊπτάμεναι τὴν βασιλίδα γεραίρουσιν. αἱ μέν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν ἀντὶ μύρου κομίζουσαι. αἱ δέ, τὴν ἄϋλον ὑμνῳδίαν τὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι. πρέπει γὰρ τῇ μητρὶ τοῦ θεοῦ, ὡς βασιλίδα ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες. ἐξέλθωμεν πρὸς κηδείαν, τῆς ὄντως μητρὸς τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες:~

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. εἰς τὴν α΄. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος δ΄.

Πρὸς, Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς. ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργόν. νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαί σε. ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτάνοντες. ὡς βασιλίδα αἴνεσιν ἀξίως, διὰ παντὸς σοὶ προσάγουσι. διὸ πρεσβεύειν μὴ διαλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε:~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. κάθισμα ὅμοιον.

Ἀποστόλων ὁ χορός, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ. συνηθροίσθη ἐν σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς. τὴν θεοτόκον πρὸς τὸν ὕψιστον, ὅνπερ ἔτεκεν. δυνάμεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι. προέ

φερον

τεχὸν ὁμοῦ καὶ συνεχόρευον. πνευματικῶς
κραυγάζουσαι εὐφραίνεσθε. οἱ ὄντως προσ-
δεχόμενοι, θῦ μνᾶν. διὸ δεσπόζει ὁρατὰ καὶ
ἀόρατα:~ Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.
Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς. καὶ τῶν ἁγίων,
ἀνὰ δ΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀγαθονίκου.
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ἀγαθονίκου τοὺς πόνους μέλπειν θέμις.
ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.
Ἀγάθυνον ἅγιε, κεκακωμένην. ψυχήν μου
τοῖς πάθεσιν. ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀγα-
θοῦ μιμητής. καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτήν,
δοξάσαι μνήμην σου:~
Γνωστὸς τῷ γινώσκοντι, τὰ πάντα μάρτυς.
ἐγένου θεόπνευστε. καὶ τὴν τούτου σάρκω-
σιν. ἐθνῶν ἐνώπιον ἐκήρυξας τὸν τῆς σαρ-
κὸς, μὴ πτήξας θάνατον:~
Ἀνέστησας λόγῳ σου, τοὺς πεπτωκότας. καὶ
τῆς ἀναστάσεως. κοινωνοὺς ἀνέδειξας. καὶ
τῆς λαμπρότητος. τῆς αἰωνίου εὐσεβῶς,
μάρτυς πολύαθλε:~ Θκ.
Θαυμάτων ἐπέκεινα, τὸ μέγα θαῦμα. σεμνὴ
τῆς λοχείας σου, καθορᾶται· τίκτεις γάρ.
ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς, γενόμενον χριστόν.
δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ:~
Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου λούππου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ὑμνῶ σε λοῦππε μάρτυς ἠγλαϊσμένε.
ἰωσήφ. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ὁ εἱρμός.
Τριστάτας κραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐκ παρθένου.
ἀπαθείας ἐν βυθῷ. ψυχῆς τὸ τριμερὲς,
» καταπόντισον δέομαι. ὅπως σοι ὡς ἐν τυμ-
» πάνῳ. τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον
» ᾄσω μελώδημα:~
Ὑμνοῦντι τὴν φαιδρὰν, καὶ φωσφόρον σου
μνήμην. στρατιῶτα τοῦ χῦ. γενναῖε ἀθλη-
τά. τὴν ψυχήν μου καταύγασον. λάμψεσι
ταῖς ἀνεσπέροις. αὐγαζόμενος πάντοτε,
καὶ τῷ θείῳ φωτὶ παριστάμενος:~
Μαρτύρων ὑπελθὼν, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας,
ὡμολόγησας θεὸν. ὀφθέντα ἐπὶ γῆς. καὶ
τὴν φύσιν θεώσαντα. πάνσοφε τὴν ἀν-
θρωπίνην. καὶ θεοὺς ἐξηφάνισας. τῶν ἑλ-
λήνων, δυνάμει τοῦ πνεύματος:~

Ναμάτων ζωτικῶν, πληρωθεὶς τὴν καρδί-
αν, ὥσπερ θεῖος ποταμός. τὰ ῥεύματα
σοφέ. τῆς ἀπάτης ἐξήρανας. πίστει δὲ τὰς
διανοίας, τῶν ἀνθρώπων κατήρδευσας.
βλαστανούσας καρπὸν ἐπουράνιον:~ Θκ.
Ὡς ὄρθρος εὐπρεπὴς, ἐκ λαγόνων ἀνίσχεις, ἰη-
σοῦν τὸν φωτισμόν. ἁπάντων καὶ θεόν. ἀ-
πειρόγαμε δέσποινα. νύκτα τῆς πολυθεΐ-
ας. ἐκμειοῦντα ταῖς λάμψεσιν. ἀνεσπέ-
ροις, καὶ κόσμον φωτίζοντα:~
ᾠδὴ γ΄. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.
Ὁ ματαιόφρον ταῖς θωπείαις σε, δολερῶς
συλλῦσαι ἐπήλπιζεν. ἐματαιώθη δὲ αὐτοῦ,
τὸ ἀλλόκοτον φρόνημα. ἑδρασμένου σου ἐν
πέτρᾳ, ἀψευδοῦς μάρτυς πίστεως:~
Ὑπερρηξάμενος τὸ πέλαγος, ἀλγεινῶν καὶ
πόνων τοῦ σώματος. τῇ κυβερνήσει τοῦ χῦ,
ἀθλητὰ ἀγαθόνικε. προσωρμίσθης πρὸς
λιμένας, νοητοὺς ἀγαλλόμενος:~
Τομαὶ στρεβλώσεις τε τοῦ σώματος. ἐπ' ἐμὲ
ἐρχέσθωσαν σήμερον. ξίφη καὶ τήγανα καὶ
πῦρ. καὶ θηρία καὶ θάνατον. οὕτω μοι ἀνε-
βόας, ἀθλητὰ ἀγαθόνικε:~ Θκ.
Ὁ κατὰ φύσιν ἀπερίγραπτος, μορφωθεὶς
ἐκ σοῦ τὸ ἡμέτερον. περιγραφὴν σωματι-
κῶς, ὑπεδέξατο δέσποινα. ἐν οὐσίαις καὶ θε-
λήσεσι, διτταῖς γνωριζόμενος:~
ἄλλος. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.
Στηριχθεὶς τοῦ πνς, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει.
πρὸς τοὺς ἀγῶνας μάρτυς, ἐναπεδύσω ἀν-
δρικῶς. καὶ τὸ τῆς πλάνης φρύαγμα κα-
τήργησας, λοῦππε παμμακάριστε:~
Στιγμοὺς σε μάρτυρα, τῶν τοῦ χῦ παθημάτων.
ὁ ἀπειθὴς διώκτης, θωπείαις σου τὸν λογι-
σμὸν, ἐξαπατῆσαι ἤλπιζεν. ἐψεύσθη δεό-
μως ὁ παμπόνηρος:~
Λύρα ὥσπερ πνῖ, τῷ δημιουργῷ κρουομέ-
νη, ἀναφωνεῖς τυράννων ἐνώπιον χαρ-
μονικῶς. μέλος ἐνθέου γνώσεως. καταθέλ-
ξας πίστει τοὺς προστρέχοντας:~ Θκ.
Θεὸς ἐν μέσῳ σου κατασκηνώσας ὡς οἶδε.
τῆς παρθενίας κλεῖθρα, οὐ παρεσάλευσεν
ἁγνή. ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ δὲ, τῆς πίστεως
πάντας ἐστερέωσε:~ Ὁ εἱρμός.
Ὅτι

Ὁ στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε, συναγωγή. τῷ θαυμαστῷ θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ κύριε.

Καὶ ἦχος α΄. πρὸς, Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἀθλήσει λαμπρυνθεὶς, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ. ἐξήστραψας σοφὲ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, καὶ σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι. ὅθεν ἅπαντες, τὴν πανάγιάν σου μνήμην. ἑορτάζομεν, θεομακάριστε μάρτυς. ἀθλητὰ ἀγαθόνικε:~

Δόξα τοῦ ἁγίου λούππου. ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικόν σου τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας. καθυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς τριάδος. καὶ ταῖς ἐν ζόφῳ πάλαι σοφὲ ἐφώτισας ψυχάς. αἴγλην θείων λόγων σου, λοῦππε μάρτυς κυρίου. ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέβηκας φέγγος. ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σε τιμώντων, καὶ πίστει ὑμνούντων σε:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη ἰωσήφ. Ἀναβόησον δαδ.

ᾠδὴ δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Ὑπῆλθες τῶν μαρτύρων, τὸ στάδιον σοφέ. ὅπλῳ θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθείς. περιπλακεὶς δὲ, τῷ δυσμενεῖ κατακράτος. τοῦτον ἡττήσας, καθυπέταξας ποσί σου. μάρτυς ἀθλητὰ ἀγαθόνικε:~

Σοφίᾳ σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν. θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθρούς. ὑπολαβόντας τὸ καρτερὸν τοῦ νοός σου, καταπαλαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκύσαι. μάρτυς τοῦ χριστοῦ ἀγαθόνικε:~

Πυρὶ ὁλοκαυτώσας, ἀγάπης θεϊκῆς. σοῦ τὸν νοῦν ἀοίδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν. οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ ἀνάψας ὡς ἄνθραξ. τῆς ἀθεΐας ἐνεπύρισας τὴν ὕλην. μάρτυς ἱερὲ ἀγαθόνικε:~

Ὁ νώτοις ἐπιβαίνων, ἁγνὴ χερουβικοῖς. σαρκωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς. σοῖς ταῖς ἀγκάλαις καθέζεται ὥσπερ βρέφος. καὶ νηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν πάλαι. σώζων γεγονότα πρωτόπλαστον:~

ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερβὰς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακάριε. τοὺς γεώδεις ὅρους, ἔφερες πληγὰς ῥαβδιζόμενος. ῥάβδον δυνάμεως φέρων, τὸν σωτήριον. πανοίδιμε λοῦππε, σταυρὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν:~

Πεποιθὼς καθάπερ ὄρος, σιὼν κυρίῳ ἔμεινας. ἀθλοφόρε λοῦππε, θείᾳ συμμαχίᾳ ἀσάλευτος. τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, ὅθεν ἤνεγκας, ἀνυψούμενος πρὸς οὐρανὸν, θείῳ ἔρωτι:~

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ σοφίας καὶ χάριτος. ἀνομούντων μέσον, λόγον τοῦ θεοῦ ὁμολογήσας, τῶν πεμπομένων βελῶν δὲ, οὐκ ἐφρόντισας. εἰργομένων δυνάμει χριστοῦ προσεγγίσαι σοι:~

θκ.

Ἐπὶ σὲ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ ἄβυσσος. ἰησοῦς κατῆλθε, μόνην καθαρὰν σε ἀνευράμενος. θεογεννῆτορ παρθένε καὶ κατέκλυσεν. ἀσεβείας χειμάῤῥους δεινοὺς θείᾳ χάριτι:~

ᾠδὴ ε΄. Τὸ φαεινὸν ἡμῶν.

Νόμοις ἀνθέστηκας τοῦ ἀλάστορος, νόμον σωτήριον. ἐννομώτατος ὡς μάρτυς ἔνδοξε. τοῦ νομοδότου πάντων καὶ δεσπόζοντος, χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν:~

Ὁ περιβόητος καὶ περίδοξος, μάρτυς γενόμενος. ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται. ταῖς οὐρανίαις πάντοτε δυνάμεσι, φαιδρῶς ἀγαλλόμενος:~

Ὑπὲρ τοῦ ζωὴν θανεῖν εἵλου ἔνδοξε, ὅπως τὴν μέλλουσαν. ὡς ἀΐδιον καὶ αἰωνίζουσαν, ζωὴν κερδήσῃς. ὅθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν αὐχένα σου:~

θκ.

Σοῦ τὰ θαυμάσια προορώμενος, θείῳ ἐν πνεύματι. ἡσαΐας ἀνεκραύγαζεν. ἰδοὺ ἐν μήτρᾳ, ἕξεις τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον ἄχραντε:~

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου χριστέ. ἀλλ᾽ ἡμεῖς σε μονογενὲς, πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης θεότητος. καὶ πρὸς σὲ ὀρθρίζοντας, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε:~

Μεληδὸν ἠπείλησαν, συγκόπτειν σε, ἐχθροὶ ἑαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφέ. θεϊκαῖς προστάξεσι, κατατέμνοντας. ἀσινῆ καὶ ἄτρωτον, κατενόουν φυλαττόμενον:~

Ἀπεώρησας ἔνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς. πρὸς

τὴν πέτραν τὴν ἄρραγῆ. οὐδαμῶς τοῖς κύ-
μασι, μάρτυς σεσάλευσαι. τῶν πικρῶν κο-
λάσεων, θεία ῥώμη δυναμούμενος :~

Ῥαντισμοῖς αἱμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικὴν.
ἣν ἀπέσβεσας ἀθλητά. καὶ πυρὶ τῶν ἄθλων
σου, μάκαρ κατέφλεξας. τὴν ἀπάτην πᾶσαν,
τῷ ἁγίῳ πυρακτούμενος :~ Θκ.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνὰ ὄντι, τιμήσωμεν μοι. καλ-
λονὴν τὴν τοῦ ἰακώβ. ταῖς ἐνθέοις πρά-
ξεσι καλλυνόμενοι. εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν
ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~

Ὠδὴ ς΄. Τὸν προφήτην ἰωνᾶν.

Μυριόλεκτον πλῆθος, αἰθιόπων νοητῶν.
κατεπάτησας σοφέ, ἀσθενεία τῆς σαρκός.
καὶ ἥνωσαι, ταῖς μυριάσι τῶν νοερῶν λει-
τουργῶν :~

Ἐπορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν.
καὶ ἐστένωσας ὁδούς, τῆς κακίας ἀθλητά.
καὶ ἔφθασας, τὰς εὐρυχώρους σκηνώσεις,
τῶν οὐρανίων μονῶν :~

Λαμπρυνθεὶς ὥσπερ χρυσός, τῇ χωνεία τῶν
ἀγώνων. παθημάτων τοῦ χριστοῦ, ἀγαθόνικε σο-
φέ. ἐκφεράγισμα, ἐδείχθης θείοις ἀποτε-
θεὶς θησαυροῖς :~ Θκ.

Παρθένος μένεις ὡς καὶ πρίν, καὶ τεκοῦσα τὸν χριστόν. γα-
λουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν παρέχοντα ἁγνή.
παράδοξον. σεμνὴ τὸ θαῦμα καὶ ἀκατάλη-
πτον :~ ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ὑπέφερες, τῆς σαρκὸς τὰς βασάνους στερρό-
τατα, βασανίζων, ἀνόμων φρονήματα
τὰ ἄθεα. καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμό-
νων πλῆθος ἀξιάγαστε :~

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κατελέ-
πτυνας, τῶν ἀθέων. σεαυτὸν δὲ ἀνέστησας
ἔμψυχον. εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα ἀν-
δρείας θεότιμε :~

Ἠγάλλετο, ἐνρυφῶν ταῖς βασάνοις ὁ ἔν-
δοξος. ἀθλοφόρος. προορῶν τοὺς στεφά-
νους ἐν πνεύματι. καὶ τὴν διαιῶνος. ἐσομέ-
νην τοῖς μάρτυσιν εὔκλειαν :~ Θκ.

Γεγέννηκας, ὃν πατὴρ πρὸ αἰώνων γεγένη-
κε, προανάρχως. καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα
ἐθήλασας. ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λό-
γον ἁγνὴ τὸ μυστήριον :~ Ὁ εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριή-
μερον. ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
μενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰησοῦ βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων :~ Κοντάκιον. ἦχος α΄.

πρὸς, Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθήν, κεκτημένος θεόφρον.
ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέ-
βας. μὴ πτήξας τὰ βάσανα, ἀγαθόνικε
ἔνδοξε. ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρο-
νόμος. καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις
ἀξίως. τὸν ἄφθαρτον στέφανον :~ Ὁ οἶκος.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον καθικέτευε,
ἀγαθόνικε πάνσοφε. τοῦ ἀγαθῦναι τὴν
κάκωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας. καὶ δωρήσασθαι
λόγον μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι σου τοὺς ἀγῶ-
νας οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως, τοῦ χριστοῦ καὶ
θεοῦ ἡμῶν. πῶς πάνταχόθεν περιεσκόπευες,
οἷα περ μάρτυς καὶ ποιμήν, καὶ τοὺς λύκους ἐκ-
διώκων, ἐποδήγεις σου τὴν ποίμνην πρὸς
γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παῤῥησίᾳ. ὡς πρό-
βατα ἐλογίσθημεν σφαγῆς. διὸ θνήξω-
μεν ἵνα κομισώμεθα :~ Τέλος.

Τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κβ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ἀγαθονίκου. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ζωτικοῦ, θεο-
πρεπίου, ἀκινδύνου, καὶ σεβηριανοῦ. Στ.

Ἀγαθονίκου κλῆσις ἀψευδεστάτη,
Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους.
Ἔκταμε δευτερίῃ ξίφος εἰκάδι ἀγαθόνικον.

Ἕτεροι στίχοι.

Τρεῖς καρτεροῦντες τοῦ μηχανήματος βίαν,
Τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου.
Ἐν μάρτυσι τμηθεὶς τὸν αὐχένα ξίφει,
Σεβηριανὸς τάττεται στεφηφόρος.
Ἰδοὺ παρ' ἡμῖν καὶ κυρηναῖος ἄλλος,
Οὐκ ἀγγαρευθείς, ἀλλ' ἑκὼν σταυρὸν φέρων.

Ὁ μάρτυς τοῦ χριστοῦ ἀγαθόνικος, ἦν κατὰ τοὺς χρό-
νους μαξιμιανοῦ. συνελήφθη δὲ ὑπὸ κόμη-
τος τινὸς ὀνομαζομένου εὐτολμίου. ὃς ἐκ νι-
κομηδείας, τὴν ποντικὴν χώραν παρὰ τοῦ
βασιλέως, ἐπὶ ἀναιρέσει ἀποσταλεὶς τῶν
χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ, κα-
τέλαβε τὸ ἐμπόριον τὸ λεγόμενον κάρπην.
κἀκεῖ τὸν ἅγιον ζωτικὸν σὺν τοῖς μαθη-
ταῖς

ταῖς αὐτοῦ ἀθρόων τὸν χριστὸν ὁμολογοῦντας, τῷ διὰ σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει. εἶτα ὑποστρέψας εἰς νικομήδειαν, καὶ μαθὼν, ὅτι ὁ πρίγκιψ διά τινος ἀγαθονίκου ἀφιστῶντος τοὺς ἕλληνας, τῶν εἰδώλων καὶ προστιθέντος τῷ χριστῷ, ἐπίστευσεν, ἀποστείλας ἀμφοτέρους συνέλαβε. καὶ τὸν μὲν ἅγιον ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς, τὸν δὲ πρίγκιπα μετὰ καὶ ἑτέρων δεσμίων χριστιανῶν, σὺν ἅμα τῷ ἀγαθονίκῳ, ἐπὶ τὴν θρᾴκην ἄγει, ἔνθα διῆγεν ὁ βασιλεύς. ἐφ᾽ ᾧ παρ᾽ αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν. ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ λεγομένῳ ποταμῷ, ἀνεῖλε τὸν ἅγιον ζήνωνα, καὶ θεοπρέπιον, καὶ ἀκίνδυνον, κατὰ πέλταις, μὴ δυναμένους ἤδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονυίας πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. εἶτα γενόμενος πλησίον χαλκηδόνος, ἀναιρεῖ τὸν ἅγιον σεβηριανὸν, παρρησίᾳ τὸν χριστὸν κηρύττοντα. ἐν δὲ τῷ βυζαντίῳ, παρίσταται αὐτῷ ὁ ἅγιος ἀγαθόνικος, μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμίων καὶ τοῦ πρίγκιπος. καὶ ἐξαχθεὶς ἔξω τῆς πόλεως, τύπτεται σφοδρῶς. καὶ φθάσας τὴν σηλυβρίαν εἰς τὸν τόπον λεγόμενον ἄμμους. ἔνθα ὁ μαξιμιανὸς διῆγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, μετὰ τοῦ πρίγκιπος, καὶ τῶν ἄλλων χριστιανῶν ὅσους ὁ κόμης ἐκ νικομηδείας ἤγαγετο. καὶ σὺν αὐτοῖς, τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀνθούσης, καὶ ἀθανασίου ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτὴν, καὶ χαρησίμου καὶ νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Ἄνθησαν ἐκ γῆς τῆς σελευκείας ῥόδον,
Ἄνθουσαν ἔδρεψαν τὸ χεῖρες ἀγγέλων.
Ἀθανάσιος κἂν τετμήξομαι ξίφει,
Καὶ ζῶσι χριστοῦ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
Ἄλλοι δύο τμηθέντες ἄρρον οἱ δύο,
Ἣν ἀγένειαν ἣν ἀπώλεσαν πάλαι.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ οὐαλλεριανοῦ βασιλέως. ἐκ πόλεως σελευκείας, ἀντωνίου καὶ μαρίας θυγάτηρ, πλουσίων ὄντων, καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκειμένων θρησκείᾳ. ποθοῦσα δὲ εἰς χριστοῦ βάπτισμα καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν ἐπίσκοπον ἰδεῖν ἀθανάσιον ἐν ταρσῷ τῆς κιλικίας τὸν τοῦ θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχεῖν αὐτῇ ζεῦγος ἡμιόνων. ἐν ᾧ ἐπιβᾶσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὸν δῆθεν ἔφη πορεύεσθαι. παραλαβοῦσα δὲ χαρήσιμον καὶ νεόφυτον εἴχετο τῆς ὁδοῦ. καὶ δὴ ὁ ἐπίσκοπος ἀθανάσιος, ὑπ᾽ ἀγγέλων ἀρθεὶς, παρέστη αὐτῇ. ὃν κατιδοῦσα, καὶ μαθοῦσα ὃς εἴη, καθικέτευε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα, τῷ ἁγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι βαπτίσματι. καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ ἐπίσκοπος ηὔξατο, καὶ αὐθέως κάτωθεν ἀνεδόθη πηγή. καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν ἄγγελοι ἐν εἴδει στρατιωτῶν, λευκὰς ἐσθῆτας τῇ ἁγίᾳ προστείνοντες. βαπτίζεται οὖν αὐτὴ, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται. καὶ παρασχοῦσα τὴν στολὴν καὶ χρυσόπαστον αὐτῆς ἐσθῆτα τῷ ἐπισκόπῳ καὶ αἰτήσασα ταύτην δοθῆναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν στολὴν, πρὸς τὴν τροφὸν παρεγένετο. ἡ δὲ ταύτην ἀπώσατο, τὸ τῆς ἐσθῆτος εὐτελὲς, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς χριστὸν ὀνειδίσασα. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν μητέρα ἀνακάμψασαν ἀνιωμένην εὗρεν αὐτὴν, ἐξιοῦσα λάθρα, πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ἀνέδραμεν ἀθανάσιον. καὶ τὸν μονήρη βίον ἀποδύεται. καὶ στολὴν περιβάλλεται τριχίνην. καὶ σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἴκοσι θηρίοις συναυλισθεῖσα, καὶ παρ᾽ αὐτῶν δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνασα, ἐν εἰρήνῃ τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. σχηματίσασα ἑαυτὴν τῇ πέτρᾳ ἐν ᾗ καθεύδειν εἰώθει. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀθανάσιος, κατεσχέθη καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν βασιλέα οὐαλλεριανὸν. καὶ πλείσταις αἰκίαις διά τε μαστίγων καὶ ῥάβδων ἐξετασθεὶς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλήν. ὡσαύτως καὶ οἱ ἅγιοι, χαρήσιμος καὶ νεόφυτος εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας ἀνθούσης. καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ ἀθανασίου ἐπισκόπου, τῆς κυρίας αὐτῶν ἀναχωρησάσης, καὶ τοῦ ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον

πρὸς

πρὸς οὐαλεριανόν, καὶ χριστιανοὺς ἑαυτοὺς
ὀνομάζοντας, σιδηροδεσμίους ἀπέστειλεν
αὐτοὺς ἀπελλιανῷ τῷ δουκί. καὶ ὁμολογή-
σαντας ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν χριστὸν, θεὸν ἀ-
ληθινόν, ἀναρτηθέντες ξέονται μέχρι τρι-
ῶν ὡρῶν διόλου τοῦ σώματος. εἶτα, ῥάβ-
δοις τύπτονται σφοδρῶς. εἶθ' οὕτως τὰς
κεφαλὰς ἀποτέμνονται :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, εἰρηναῖος,
ὢρ, καὶ ὄροψις, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Ξίφει τριὰς τμηθεῖσα, τρισσάτας πλάνης,
υθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.
μακάριος εἰρηναῖος, λαΐτης ὑπῆρχε τῆς
ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσσε παῤῥησίᾳ τὸν χρι-
στὸν, θεὸν εἶναι ἀληθινόν. διὸ συσχεθεὶς ὑ-
πὸ τῶν ἑλλήνων παρίσταται τῷ ἄρχοντι.
καὶ αὐθέως μετὰ ὢρ, καὶ ὀρόψεως, ἐν πυρὶ
ἀποῤῥίπτονται. παραυτὰ δὲ ὑετοῦ καταῤ-
ῥαγέντος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. εἶθ' οὕτως,
θηρίοις ἐκδίδονται. καὶ ξύλῳ ἀναρτηθέν-
τες, σφοδρῶς ξέονται. καὶ ἐκ πάντων τού-
των ἄσινεις διαμείναντες, ξίφει τὰς κε-
φαλὰς ἀποτέμνονται :~
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας σου σῶτερ.

Επουρανίου δόξης κοινωνὸς. γενόμενος πάν-
τα τὰ ἐν γῇ παραδραμὼν. καὶ ἐκ ψυχῆς
τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς δεσπότην. ἀγαπήσας
ἔνδοξε. ὅθεν τιμῶμέν σου τὴν ἁγίαν μνή-
μην πιστῶς :~
Ιχνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ χριστοῦ. τοῦ βλήσαν-
τος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς. ὑπέμει-
νας ὀνειδισμοὺς καὶ θλίψεις μάρτυς. θά-
νατον ἄδικον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν
ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ :~
Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς. ἀπένει-
μας, σέβων τὸν ἀθάνατον θεόν. τὸν δι' ἡ-
μᾶς νεκρὸν ὀφθέντα. καὶ τοῦ πλάνου τὴν
ἰσχὺν νεκρώσαντος. ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς,
ἔτυχες μάρτυς σοφέ :~ θεοτοκίον.
Ο ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτὸς. τὸ φύραμα ἀρχὴν
τε θεώσας τῶν βροτῶν. καὶ κοινωνοὺς φύσεως
θείας ἐκτελέσας τοὺς σὲ μακαρίζοντας.
ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς εὐλογημένη ἁγνή :~

ἄλλος. Ο διασώσας ἐν πυρί.

Λελαμπρυσμένος καλλοναῖς. τῶν καλλο-
ποιῶν παθημάτων. ἐν τῷ σταυρῷ τῷ δι' ἡ-
μᾶς. ἐνεγκόντι παθήματα ἔνδοξε. γεν-
ναίως νῦν παρίστασαι. αὐγαζόμενος ταῖς
θείαις φωτοχυσίαις :~
Απόρρητά σοι φανερῶς. ὕδωρ ἐκχυθὲν πα-
ραδόξως. φωταγωγεῖ καὶ δυναμοῖ. τὴν
ψυχήν σου βοᾶν προτρεπόμενον. ὑπερύ-
μνητε κύριε, ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ :~
Ιστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν. πύργος ἀπερίτρε-
πτος ὥσπερ. οὐ σαλευόμενος τὸν νοῦν. πο-
λυτρόπων βασάνων ἀοίδιμε, ἀθλητὰ μη-
χανήμασι. καταράσσων δὲ τὴν πλάνην
μεγαλοφρόνως :~ θεοτοκίον.
Εκαλλονὴν τοῦ ἰακὼβ, μόνην ἐξελέξατο
μόνος. ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς. καὶ οἰκήσας ἐν
μέσῳ σου ἀρρήτως. οὐδαμῶς παρεσάλευσε.
παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη :~

ᾠδὴ η΄. Ον φρίττουσιν ἄγγελοι.

Εκτόπου συρόμενος, εἰς τόπον ἀθλητὰ. τὴν
γῆν καθηγίασας, τοῖς βήμασι τοῖς σοῖς. καὶ
κλίνας αὐχένα ξίφει τεμνόμενος. σαρκὸς διε-
ζεύχθης, καὶ τῷ θεῷ ἡνώθης :~
Μαστίγων παντοίων τε, βασάνων τῆς σαρ-
κός. ἠλόγησας ἔρωτι, φλεγόμενος θείῳ. καὶ
χαίρων σιωπήθης, τὸν ἀγῶνα καλῶς. τοῦ-
τον ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω μυριάσιν :~
Ισχὺς καταβέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς.
σαρκὸς ἀσθενείᾳ γὰρ, οἱ μάρτυρες χριστοῦ. ἐτρέ-
ψαντο τοῦτον δυναμούμενοι. τῇ παντοδυ-
νάμῳ, ἰσχύϊ τοῦ δεσπότου :~ θεοτοκίον.
Εκλινήν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κιβωτόν.
καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς.
καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομάζομεν. παρθένε μα-
ρία, ἀεὶ εὐλογημένη :~

ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστους βασάνους μακάριε. τῷ θεῷ
τὸν αὐχένα ὑπέκλινας. ξίφει καρατομού-
μενος. κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐν ἐκ-
στάσει. παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως :~
Εαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐθελούσιον. ὡς ἀρ-
νίον ἐκδέδωκας ἄκακον. ἀμνὸν θεοῦ τὸν αἴ-
ροντα, ἐκνομίζων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

οὐκ

οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα:~
Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα. ἰατρεῖον
ψυχῶν ἀδαπάνητον. σοῦ ἡ σορὸς γεγένη-
ται. πρὸς θεοῦ δὲ τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων·
κατεπλούτησας λοῦππε πανάφημε. Θκ.
Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκον σου. εὐλογίας
ἡμᾶς στεφανώσαντα. καὶ τὴν ἀρὰν ἐξάραν-
τα, πανευλόγητε μόνη δεδοξασμένη. ἡ
τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα:~ Ὁ εἱρμός:
Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε. τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας. συγκαταβὰς
ἐδρόσισας καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κύριον:~

ᾠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἱερωτάταις χορείαις, τῶν ἱερῶν ἀποστόλων.
καὶ συναυλίαις ἀθλητῶν. καὶ ὁσίων ἀγέλαις
καὶ προφητῶν ἀριθμηθεὶς σοφὲ ἀγαθόνικε.
γενόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ τριάδι, στεφηφό-
ρος, νῦν παρίστασαι φαιδρῶς:~
Ὡς θαυμαστός σου ὁ ζῆλος, ὡς σταθηρά σου ἡ πί-
στις. ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς θεόν, σου πεποίθησις μάρ-
τυς. ὡς φωταυγής σου ἡ ζωή. ὡς χάριτος
ἔμπλεως, ὁ θάνατος. ἀθανάτου σε δόξης,
ἀθλοφόρε, ἐκτελέσας κοινωνόν:~
Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον θῦμα. τῶν
ἀθλητῶν τὴν καλλονήν. τῶν θαυμάτων
τὴν βρύσιν. τῆς ἐκκλησίας τὸ τερπνόν. θεό-
φρον ἀγλάϊσμα. τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν
εὐφημοῦμεν. καταχρέως, ἀγαθόνικε σοφέ.
Ἡ παναγία σου μνήμη, καθαγιάζουσα κόσμον.
νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοίδιμε μάρτυς.
ἐν ᾗ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως.
ἡμῶν τῶν σε, ἀγαθόνικε πόθῳ. ὡς τοῦ λόγου,
ἀγαθὸν θεραπευτήν:~ Θκ.
Φιλαμαρτήμονα γνώμην, καὶ ἀδιόρθωτον
βίον. καὶ πλημμελήσασαν ψυχήν. καὶ καρ-
δίαν ῥυπῶσαν. ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγώ. προσ-
πίπτω σοι δέσποινα. βοήθει μοι καὶ διόρθω-
σιν δίδου. πρὶν με φθάσῃ τοῦ θανάτου ἡ τομή.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὤφθης ὡς πολύφωτος ἀστὴρ τὸν ἥλιον, κα-
ταγγέλλων τοῖς καθεύδουσι. μάρτυς ἐν σκό-
τει ἀπωλείας. ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐ-
δείχθησαν. ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως,
τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε:~
Εὐήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψε, τοῦ ἡ-
λίου τηλαυγέστερον. πᾶσαν τὴν γῆν φω-
ταγωγοῦσα. τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπε-
λαύνουσα. καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα.
ἣν ἐτησίως ἑορτάζομεν:~
Ἡ ἄνω σιὼν τῶν ἐκλεκτῶν μητρόπολις, σοῦ
τὸ πνεῦμα φέρει χαίρουσα. τῶν πρωτοτόκων
ἐκκλησία, φαιδρύνεται πιστοὶ δὲ τιμῶμεν
σε. αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σου. λοῦπ-
πε θεόφρον παμμακάριστε:~
Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς θεόνυμφε, τὴν
ψυχήν μου φωταγώγησον. κείμενον βό-
θρῳ ἀπωλείας. ἀνάστησον ἐχθροὺς κατα-
στρέφουσα. τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρ-
δίαν μου. καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦν-
τάς με:~ Ὁ εἱρμός.
Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κα-
τάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι. τῷ κόσμῳ
τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλ. πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Ἀγαθονίκου μάρτυρος. τὴν ὑπέρφωτον μνή-
μην. λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἣν συνῆ-
ψεν ἡ χάρις. τῇ τῆς πανάγνου κοιμήσει. οὗτος
γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννους μὲν κατῄσχυνεν
ἐναθλῶν στερρόψυχως. τῷ δὲ Χριστῷ, χαί-
ρων νῦν παρίσταται στεφηφόρος. ὑπὲρ ἡ-
μῶν δεόμενος. τῶν αὐτὸν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἴνους. ἀποστίχου στίχ. ἦχος β'.

πρὸς, Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ηὐλόγηται παρθένε.
ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ. ἡγίασται τῇ ξένῃ, μόνῳ
θανούσης φύσεως:~ στί.
Ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
Ὕμνοις σου τὸ σεπτόν. καὶ θεοδόχον σῶμα.
προπέμποντες οἱ θεῖοι. ἀπόστολοι ἐβόων.
ποῦ νῦν ἀπαίρεις δέσποινα:~ στί.
Ὤμοσε κύριος τῷ δαβὶδ ἀλήθειαν.
Σῶμα σου τῇ φθορᾷ, ἀπείρατον ὑπῆρξε. καὶ
πρὸς ταφὴν ἐδόθη. τῆς φύσεως τῷ νό-
μῳ, μένει δὲ ἀδιάφθορον:~

Δόξα

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων. καὶ ᾆσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κγ΄. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λούππου. ἡ ἀκολουθία τούτου, ἐγράφη ὄπισθεν, ἐν τῇ κβ΄. διὰ τὸ ἐν ταύτῃ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτήν. Μετὰ δὲ τὴν ς΄ ᾠδήν, ἀναγινώσκεται τὸ συναξάριον τοῦ ἁγίου.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κγ΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λούππου. Στίχ.

Ὑπῆρχε Λοῦππος δοῦλος ἐκ δὲ τοῦ ξίφους,
Ἐλεύθερος προσῆλθε τῷ Χριστῷ φίλος.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λοῦππον φασγάνου ἀκμή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εἰρηναίου ἐπισκόπου Σιρμίου. Στίχ.

Μηθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,
Λουτρῶν ῥεέθρων ναμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. ἐπίσκοπος Σιρμίου. καὶ κρατηθείς, ἀπὸ τοῦ Σιρμίου, ἤχθη εἰς Παιονίαν. καὶ παρέστη Πρόβῳ τῷ ἡγεμόνι, ὁμολογῶν καὶ κηρύττων, τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν. διὸ καὶ κατακλείεται φρουρᾷ. καὶ ἐξαχθεὶς μαστίζεται. καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὴν ἀπόφασιν, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίπτεται Σάβῳ. καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εἰρηναίου, ἐπισκόπου Λουγδούνων. Στίχ.

Ἔδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος,
Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. ἀρχαῖος ἀνήρ, διάδοχος τῶν μακαρίων ἀποστόλων, χρηματίσας ἐπίσκοπος Λουγδούνων τῆς Γαλλίας. ὅστις βιβλία πλεῖστα τῇ ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, τὴν καθ᾽ ἡμᾶς πίστιν βεβαιῶν. ἐξ ὧν οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφορμὰς τῆς ἑρ-
Αὔγους.

μηνείας τῶν θείων γραφῶν ἔλαβον. οὗτος μετὰ Ποθεινὸν ἐπίσκοπον τῆς εἰρημένης πόλεως, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα τῆς ἐκκλησίας τοὺς οἴακας δεξάμενος, καὶ πολλοῖς λόγοις καὶ παραινέσεσιν ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ πολλοὺς μάρτυρας προσαγαγών, τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκόντων, ξίφει τελειωθείς, στεφανοῦται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Καλλινίκου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Στίχ.

Καλλίνικος μένουσαν ἡδονὴν μένων.
Ἱερὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν πρεσβύτερος, καὶ σκευοφύλαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν. διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετήν, προεβλήθη ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου τοῦ ἐγγόνου Ἡρακλείου. ὃς αὐτῷ πολλὰς ἐπιμοῶν θλίψεις, ἐμήνυσε ποτὲ δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου τῶν Μητροπόλεων. ὁ δὲ ἅγιος ἀπεκρίνατο, μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰκοδομῇ. ἐπὶ συστάσει γὰρ φύσιν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. τῶν δὲ ἀπεσταλμένων προσκειμένων αὐτῷ καὶ δυσμοχλούντων καὶ ἐκβιαζομένων, τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσεφώνησεν ὁ μακάριος· δόξα σοι Χριστὲ τῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε. καὶ εὐθέως ὁ ναὸς καθῃρέθη. τοῦ οὖν βασιλέως, διὰ τὴν ἄμετρον ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὴν γλῶσσαν τμηθέντος, καὶ ἐν Χερσῶνι καθ᾽ ὑπερορίαν σταλέντος, ἐκεῖθεν δὲ ἀποδράσαντος, καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδυσαμένου ἰσχύν. καὶ τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προσβαλόντος, καὶ δόλῳ πείσαντος τόν τε πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον ἐξελθεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν. εἶτα καταψευσαμένου τῶν ὅρκων οὓς προέτεινε, προτεθέντος τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν πανσέπτων εὐαγγελίων καὶ τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος, καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν

τούτου εἰσελάσιν πάσης τῆς πόλεως, φόνων ἐμπλησθείσης, ἀνηρπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος καλλίνικος καὶ ὑπερωρίσθη ἐν ῥώμῃ. ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ ἰκστιμιαμοῦ, τὴν τμηθεῖσαν γλῶτταν, καὶ τὴν ῥῖνα. καὶ συνωμωσίας κατηγορήσαντος, ὧν οὐδεμίος μετεῖχεν ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος καὶ μέγας ἀρχιερεύς. ἀπαχθεὶς δὲ ἐν ῥώμῃ ἔν τινι θεμελίῳ τοίχου ἐμβάλλεται. καὶ ἐπιχρίεται ἔξωθεν. τοῦτο γὰρ ὁ τύραννος ἐκέλευσε. μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας, περιαιρεθέντος τοῦ χρίσματος, ἔτι ζῶν καὶ ἐμπνέων εὑρέθη. καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων πέτρου καὶ παύλου. καθὼς τῷ τηνικαῦτα πάπα τῆς πόλεως ῥώμης οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι διωρίσαντο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τριακονταοκτὼ μάρτυρες οἱ ἐν θρᾴκῃ, ξίφει τελειοῦνται. στίχ.

Ἤνεγκε τριπλῆ μαρτύρων δεκὰς ξίφος,
ἔχουσα καὶ σύναθλον ἁπλῆν ὀκτάδα.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κδʹ. τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἦχος πλ. δʹ. πρός, Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς εὐτυχὴ μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῶς. τῷ τοῦ λόγου σεπτῷ μαθητῇ. θεολόγῳ κήρυκι. πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν. ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι, καὶ φῶς ὤφθης φωτίζων χάριτι. πᾶσαν διάνοιαν. ταῖς θεολογίαις σου, ταῖς ἱεραῖς. ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν:~

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει στερρᾶς. καρτερίας πανόλβιε. καὶ δεσμὰ ὑπήνεγκας, καὶ ἀοίδιμον θάνατον. ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς μαρτύρων ἀγγέλων τάξεσι. συναυλιζόμενος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπρεπῶς. κάλλιστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα:~

Ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος μέν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς. οὐρανόθεν ἀοίδιμε. ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δέ, ἀδιάφλεκτος ἔμεινας, πληγαῖς ὑπέστης δεινῶς ξεόμενος. ὁρμὰς θηρίων, εὐχαῖς ἐπράϋνας. ξίφει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι, πρὸς οὐρανὸν ἀνακουφιζόμενος, ὡς θείῳ ἅρματι:~

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς. ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ παρθένῳ βόησον. καὶ μητρὶ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἁγνή. τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι κολάσεως. καὶ κατασκήνωσόν με ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρά. ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις:~

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς. εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφορῶς μετέβαλεν. γῆ κλονοῦται καὶ ῥήγνυται, καὶ τοῦ ναοῦ σχίδη καταπέτασμα. κἀγὼ πῶς τέκνον οὐ διαρρήξομαι. σπλάγχνα καὶ ὄμματα. παρειὰς γλυκύτατε, καταξανῶ. ἀνοίκως σε θρηνήσοντα, βλέπουσα σοῦ τὸν μόρον.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δʹ.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος. τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε τὴν θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν. καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος. ἱερομάρτυς εὐτύχιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δʹ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν εὐτυχοῦς μέλψωμεν ἔνθεον χάριν.

ἰωσήφ. ᾠδὴ αʹ. ἦχος πλ. δʹ. Ἁρματηλάτην φαραώ.

Τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων σύσκηνος, ἀναδεικνύμενος. καὶ θείκης αἴγλης, πάντοτε πληρούμενος. τοὺς τὴν σεπτήν σου σήμερον. ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον. μάρτυς εὐτυχὴ ἀξιάγαστε:~

Ἠγαπημένῳ μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς εὐσεβῶς. καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος. τὸν κύριον ἠγάπησας. τοὺς αὐτοῦ θείους νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήμα-

τα,

τα, τούτου εὐτυχῆ μιμησάμενος :~
Νόμῳ τῷ θείῳ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα
ἐνέκρωσας. ἀσκητικοῖς πόνοις. κόσμου μα-
κρυνόμενος. καὶ ὄρεσιν ἀοίδιμε. διαιτώμε-
νος μάρτυς καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος.
καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος :~ Θεοτοκίον.
Ἐν σοὶ παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σω-
τηρίας μου. ἁμαρτιῶν ῥύπου, ὅλον με ἀπό-
πλυνον. καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι. τῷ ὑψίστῳ
ἀρίστως, ἀρέσκοντα καὶ πράττοντα. τοῦ-
του τὸ πανάγιον θέλημα :~
ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.
Ὑπὲρ ἀστράπτοντα φωτί, κηρύγματος τοῦ
πανσόφου ὡς ὑπὲρ ἥλιος ἀνερχόμενος παῦ-
λον. συμπεπορεῦσθαι αὐτῷ. ἀστὴρ καθάπερ
μέγιστος. φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ
θεόφρον ἐν πνεύματι :~
Τῶν θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν μαθητῶν ἡ
ἀκρότης. ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος. τοῦ
σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθιστάμενος. σοὶ
τοῦ θεοῦ τὴν ποίμνην, μάκαρ ποιμαίνων
παρέθετο :~
Ὑπὲρ καλῆς καὶ φωταυγής, καὶ πλήρης πυρὸς
θείου. τῷ δικάζοντι ἄνομος παρέστης. διε-
λέγχων τὴν αὐτοῦ. δυσσέβειαν πανόλ-
βιε. καὶ τοῦ χριστοῦ τὴν θείαν, ὁμολογῶν ἐναν-
θρώπησιν :~ Θεοτοκίον.
Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαράν, ἀνερμηνεύτως τε-
κοῦσα. χαῖρε ἅρμα καὶ νεφέλη τοῦ λόγου.
χαῖρε θρόνε τοῦ θεοῦ, παρθένε ἀπειρόγα-
με. χαῖρε ὁσίων δόξα, χαῖρε μαρτύρων στέ-
φάνωμα :~ Ὁ εἱρμός.
Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει.
καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας ἐν τῇ πέ-
τρᾳ με χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον. ὅτι οὐκ
ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε :~
Κοντάκιον ἦχος γ΄. Θείας πίστεως ὁμολογία.
Φέγγος ἤστραψας, θεογνωσίας. σκότος ἔλυ-
σας, πολυθείας. μαρτυρικῶς ἐκτελέσας
τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγάζων
χαρίσματα. τῶν προσιόντων καθαίρεις
νοσήματα, μάρτυς ἔνδοξε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέ-
τευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~
Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.
Λύγους.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ λόγου, μόνη πανά-
γνε, παρθενομῆτορ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλους
ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ δὲ γε-
νόμενον. ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελή-
μασιν. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου. τοῖς ἐν-
θέοις νάμασι. παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔ-
λεος :~ Ἕτερον σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.
Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος,
παρθενομήτωρ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρε-
μάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύ-
γαζεν. οἴμοι τέκνον μου πῶς πάσχεις θέλων
ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον :~
ᾠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς κύριε.
Ὅλῳ νοΐ, ἀποδημῶν πρὸς τὸν κύριον. οὐκ
ᾐσθάνου πανταχόθεν τυπτόμενος. καὶ σπα-
ραττόμενος χαλεπῶς. οἷα δὲ εὐῶδες, θυ-
μίαμα ἀξιάγαστε, ὀσμῆς τοὺς παρεστῶτας,
ἀπεπλήρωσας θείας. ἐνεργείᾳ θεόφρον
τοῦ πνεύματος :~
Ὑπὸ θεοῦ, μάρτυς θεόφρον φρουρούμενος. ἐν
φρουρᾷ τε, δέσμιος καθήμενος. ἄρτον οὐρά-
νιον ὁρατῶς. χαίρων ὑπεδέξω, θεοῦ σε
παραθαρρύνοντος. τοῦ μόνου ἀθλοθέτου,
εὐτυχῆ ἀθλοφόρε. οὗ τὸ πάθος τὸ θεῖον
ἐζήλωσας :~
Εοῦ τὸ σεπτόν, στόμα ἀνοίξας ἐν πνεύματι.
περὶ βημάτων, πάνσοφε ἱστάμενος. δικα-
στικῶν, τὴν ἀληθινήν. πίστιν τῆς τριάδος,
ἐτράνωσας ἐμφανέστατα. εἰδώλων δὲ τὴν
πλάνην, ἐστηλίτευσας μάκαρ. καὶ τυράν-
νων ἀθέων φρονήματα :~
Μετὰ πολλάς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος.
θείῳ πόθῳ, μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν
ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρός. χαίρων ὑπει-
σῆλθες, ἀποτομίᾳ δικάζοντος. ἐφλέχθης
δὲ οὐδόλως, ἡ γὰρ θεία σε δρόσος. εὐτυχῆ
οὐρανόθεν ἐδρόσιζεν :~ Θεοτοκίον.
Ἐν γυναιξί, μόνη παρθένος διέλαμψας. καὶ πρὸ
τόκου, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν. θεὸν γὰρ ἕνα, οὐ και-
νοτομῶν. φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἀρ-
ρήτως σαρκούμενον. ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ
ἐν γῇ εἰς τὰ τέλη. γεννηθεὶς τῶν αἰώνων
πανάμωμε :~ ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Λόγον θεῖον πλουτήσας, ἅπασι τοῖς χρῄζουσι μάκαρ μετέδωκας. καὶ χῦ τὴν ποίμνην, ἱερῶς δεδεγμένος ἐποίμανας. νουθετῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν. εὐτυχὲς ἀθλοφόρε πολύαθλε:~

Ψυχολέτειρα πλάνην, θέρμῃ θείου πνεύματος ἀποσεισάμενος. τῷ χῷ προσῆλθες. καὶ πληθὺν τούτῳ μάρτυς προσήγαγες. σωζομένων πίστει. σὺν ταῖς σεπταῖς θεηγορίαις. εὐτυχὲς ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα:~

Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες, σοῦ μακαριώτατε τρίβον ὁδεύσαντες. μαρτυρίου θείου. καὶ ἐν τούτῳ καλῶς βηματίσαντες. καὶ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανίου βασιλείας. καταντήσαντες μάρτυς ἀοίδιμε:~

Μῆτερ παρθένε κόρη, ἡ τὸν ἀπερίληπτον λόγον κυήσασα. τῶν ἀγγέλων δόξα. καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα θεόνυμφε. τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν ἁμαρτίαις. θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον:~

ᾠδὴ ϛʹ. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ἐφέσει κατασχεθείς, τῆς ἐν χῷ τελειώσεως. ἐξ ἐφεσίων σοφέ, δεσμώτης ἐξώρμησας. καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σου. σεβαστὴν τοῖς ἄθλοις, ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας:~

Ναὸς ὑπάρχων θῦ, ὡραῖος καὶ καθαρώτατος. ναοὺς εἰδώλων αἰσχροὺς, κατέστρεψας χάριτι. καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀνηνέχθης. εὐτυχὲς, θεῷ παρίστασθαι:~

Ἐνίσχυσέ σε ὁδῷ, βαδίζοντα θεῖος ἄγγελος. προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον θαυμαστά. εὐτυχὲς πανόλβιε. ἰσάγγελος ὄντι, καὶ σαρκὸς ἔξω ἐν πράγματι:~ θκ.

Νόσους τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα. τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινά, παρθένε διόρθωσον. καὶ σῶσόν με φύλαξον. ἐκ τῶν καθ᾽ ἑκάστην, ἀφειδῶς ἐπεμβαινόντων μοι:~

Ψ τὸν εἱρμόν. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Ψ Τῷ αὐτῷ μηνί, κδʹ. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος εὐτυχοῦς μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου, καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου. στ.

Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμάκαρ,
θείας τε τυχὼς εὐτυχῆ κληρουχίας.
Εἰκάδι εὐτυχὲ ἀμφεκάλυψε γε τετάρτῃ.

Οὗτος χάριτος θεοῦ πλησθείς, καὶ τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ παύλῳ φοιτήσας, καὶ ἑτοίμως πρὸς τὸ κήρυγμα χωρήσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος, δεσμὰ καὶ μάστιγας ὑπομένει. καὶ συχνὸν χρόνον τῇ φυλακῇ προσκακοπαθεῖ. ἐν ᾗ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχεται. καὶ φλογὶ πυρὸς ἀπορρίπτεται. καὶ θηρίοις εἰς βορρὰν δίδοται. ὧν ἑνὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγξαμένου, πάντας ἐξέπληξε. πάντων δὲ ἀνώτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα σεβαστὴν καταλαμβάνει, θείου ἀγγέλου προπορευομένου καὶ ἐνισχύοντος αὐτόν. ἐν ᾗ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ:~

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος τατίωνος. στ.

Ἄλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐδὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρα τατίων.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ μαντινέου, τοῦ ὑπὸ κλαυδιού πολιν τὴν μητρόπολιν, ἐπαρχίας τῆς ὁνοριάδος. συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων διὰ τὸ τὸν χν σέβεσθαι, παρέστη ἐν κλαυδίου πόλει οὐρβανῷ τῷ ἡγεμόνι. ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθεται ἐν φρουρᾷ. καὶ αὖθις ἐρωτηθείς, ἐπειδὴ τῇ τοῦ χῦ δυνάμει ἐπέμενεν ἐν τῇ πίστει. τύπτεται ξύλοις καὶ ξέεται σιδήροις. εἶτα αὖθις φθάσας τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐπακούσας εὐαγγελιζομένης, αὐτῷ τὰ ἀποκείμενα ἀγαθά, κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ψ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ γεωργίου τοῦ λιμνιώτου. στ.

Κοινῷ τελῶν γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥῖνα τμηθεῖσαν φέρει.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν ἐν τοῖς κατὰ τὸν ὄλυμπον ὄρεσι ποιησάμενος. καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος, ἐπὶ λέοντος τοῦ ἰσαύρου τὰς ἱερὰς εἰκόνας κατακλῶντος, καὶ τῶν ἁγίων τὰ λείψανα κατακαίοντος, παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελέγξας ἀσέβειαν καὶ ἀθεότητα, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν

βαθυ-

βαθυτάτῳ γήρᾳ, καὶ γὰρ ὥς φασιν ἐτῶν ἦν ἐννενήκοντα πέντε, πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδέας. ἔσχατον δὲ τὴν ῥῖνα τμηθείς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταφλεχθείς. εὐχαριστῶν καὶ προσδεχόμενος, τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο :~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσει, τὸ πῦρ ἐσβέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν. ἐξαφθέν σοι θεόφρον. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἠκούετο. καὶ χιονώδεις σταγόνες ἐπέμποντο. τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακαλύπτουσαι :~

Εὐτόνως ξεόμενος, εὐωδίαν μύρα μάρτυς ἀπέπεμπες. εἰς ὀσμὴν παθημάτων. τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες. λόγου τοῦ κτίστου. πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

Ὁ βίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία σοφὲ πανθαύμαστος. καὶ σωτήριος πᾶσι. τοῖς προσιοῦσι τῇ τῶν λειψάνων, ἁγίᾳ θήκῃ ἰάσεις πηγάζουσα. καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα :~ Θεοτ.

Νοήσαντες πόρρωθεν, σε οἱ προφῆται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος. ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐφανέρωσαν. τὴν σὴν λοχείαν παρθένε κραυγάζοντες. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χεῖρας πετάσας ἔνδοξε πρὸς Χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. μέσον τοῦ πεδίου προσπαλαίων λέουσιν. ἀπήμαντος ἔμεινας ὡς ὁ προφήτης πρὶν Δανιήλ. ἄγγελον ἀεὶ περιφρουροῦντά σε ἔχων. καὶ μέλπων ἀνενδότως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε :~

Ἀλογώτατος βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον. θὴρ ὁ πρὸς τὴν σὴν εὐρεπαθεὶς ἀπώλειαν. φανερῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυνάμῳ νεύματι, καὶ τὰ μεγαλεῖα τοῦ σοῦ κηρύττει. ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας. ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον. μάρτυς διανύσας τῶν στεφάνων ἔτυχες. τῆς νίκης γηθόμενος. καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι. πάντων ἀποστόλων καὶ ἁγίων μαρτύρων.

Αὔγους.

μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰχνηλατῶν πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα. ἤθλησας νομίμως ὡς Χριστοῦ διάκονος. καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας, μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος. ἣν περιστολισθεὶς βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω. βασίλεια μετέστης, τῷ δεσπότῃ κραυγάζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Θεοτ.

Νενεκρωμένην δήγματι, τὴν ψυχήν μου τοῦ ὄφεως. μόνη προφανῶς ἡ τὴν ζωὴν κυήσασα. πανάμωμε ζώωσον, καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον. τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος παρθένε. θελήματα βοῶσαν ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰάσεις ἀναβλύζων παντοδαπάς. καὶ νοσήματα παύεις βαρύτατα. πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ. καλῶς ἀγωνισάμενος, καὶ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς. θεόφρον ἀθλοφόρε, ἀγγέλων συμπολῖτα. καὶ τῶν μαρτύρων ἀκροθίνιον :~

Ὡραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθείς, πρὸς ὡραίους νυμφῶνας ἐσκήνωσας. ἀποτμηθείς, ξίφει τὴν ἁγίαν σου κεφαλήν. ἣν Ἰησοῦς κατέστεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ. φωστὴρ τῆς ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος. τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε :~

Συνέτριψας τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ, εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πανεύφημε. καὶ κατ' αὐτοῦ, τρόπαιον ἔστησας νεανικῶς. καὶ νικητὴς πανάριστος, ἤδη χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, τῷ θρόνῳ τῆς τριάδος, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ. λελαμπρυσμένος παριστάμενος :~

Ἡ μνήμη σου ἡ θεία καὶ φωταυγής, ὑπὲρ ἥλιον πᾶσιν ἐξέλαμψε. φωστικαῖς λάμψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστῶς. καὶ εὐσεβῶς ἑκάστοτε, ταύτην ἑορτάζοντας εὐτυχῆ. ἐν ᾗ σε δυσωποῦμεν, ὡς ἔχων παρρησίαν. τὴν σωτηρίαν ἡμῖν αἰτῆσαι :~ Θεοτ.

Φωνήν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριήλ. χαῖρε γῆ ἐκλεκτή. χαῖρε τράπεζα. χρυσοειδής. χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. χαῖρε μαρτύ-

ρων καύχημα. χαῖρε τῶν ἀγγέλων ἡ χαρμονή. ἁγία θεοῦ, κραταίωμα τῶν πιστῶν. εἰλικρινῶς μακαρίζομέν σε:~ Ζήτει εἰρμόν. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κε΄. ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου, καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἦχος δ΄.

Πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον. οὐρανὸν τὸν ἔμψυχον διηγούμενον. δόξαν θεοῦ τὴν σεπτὸν, τὸ ἔνθεον κήρυγμα. τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν. ποταμὸν τὸν προχέοντα, ῥεῖθρα γνώσεως. καὶ ἀρδεύοντα πάντων, τὰς καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως. Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον:~

Αἱ πορεῖαι σου ὤφθησαν, ἐν θαλάσσῃ ἀπόστολε. ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι. ἀπορριφεὶς γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς δύσιν διεξέδραμες. ἐξ ἑῴας ἀνακλεῶν, ἑπομένων μαρτύρων σοι. ἑκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων. ἐπηλύσει τοῦ δεσπότου τῶν ἁπάντων, Βαρθολομαῖε ἀπόστολε:~

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσεσι, θαυμασίας ὑγίασας. καὶ πρὸς νῆσον ἔφθασας τῆς Λιπάρεως. μύρα πηγάζων ἀοίδιμε. καὶ πάθη ἀνίατα, θεραπεύων καὶ σωτὴρ, τῶν ἐκεῖσε γενόμενος. καὶ προσφύγιον, καὶ προστάτης καὶ ῥύστης, πρὸς τὸν πάντων βασιλέα ἐστέφθης. Βαρθολομαῖε ἀπόστολε:~

Ἕτερα στιχηρὰ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου. ἦχος ὁ αὐτός.

Πρός, Ἔδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων θεότητα, τὴν πολύθεον θάλασσαν, ἐθνῶν διετάραξας. καὶ γαληνοτάτους, μάκαρ πρὸς λιμένας. τοὺς μηκωμένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθεΐας σὺ ἐγκαθώρμησας. ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν ἀπείληφας. δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε:~

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν. ὡς ἀκτὶς συμπεπόρευσαι. ἡλίῳ φωτίζοντι. τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε. ἐν σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης νυκτὸς ἀπήλλαξας. διό σε μακαρίζομεν, ὡς ἱεράρχην θεόληπτον. ὡς ἀπόστολον ἔνθεον. πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικόμενος. ἀρραγὴς ὡς θεμέλιος, ἐν ᾗ ἐστερέωτο. ὀρθοτάτῃ πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ. ἐπῳκοδόμησε πιστοὺς, τῆς οὐρανίου θείας δυνάμεως. ὁ Τίτος ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρόδρομος. ὁ τοῦ Παύλου συνέκδημος. τῶν πιστῶν ἡ παράκλησις:~

Δόξα ἦχος πλ. β΄.

Ἐστήσας ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημα, πολυχρόνιος νεκρός. ἐν τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε. ἀνατολῆς ἐξορμώμενος. δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι προνοίᾳ τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ σταυροθεοτοκίον. Πρός, Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον. θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. υἱέ μου καὶ θεέ μου, γλυκύτατον μου τέκνον. πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον:~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα τοῦ ἁγίου Τίτου. ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου τοῦ θεοκήρυκος, φοιτητὴς γενόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλης, πρὸς πίστιν ἐπιστρέψαι, καὶ φωτίσαι τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες ἀπόστολε Τίτε. εὐαγγελιζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα θεόν. ὃν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρός, Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παρθένε παναμώμητε, ἱκέτευε ὃν ἔτεκες, οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν. καὶ τῇ

με εἰδ

μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τὸ δίκης ἄκρᾳ ἀγαθότητι:~ Ἦ φρύξαντο ὅμοιον.

Ὁρῶσα σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα. ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶν, μυστήριον υἱέ μου. πῶς ἐν τῷ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ:~ Ἀπολυτίκιον ἦχος γ.

Ἀπόστολε ἅγιε Βαρθολομαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων ἀνὰ δ΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τὸν καλὸν μου προστάτην.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὑπέρτιμον λίθον σε ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδειξεν. ἐν ᾧ ἐδομήσατο, τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ. Βαρθολομαῖε, ἀπόστολε θεόπτα. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν:~

Μεγάλεις μυοῦσαν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν. σοφίαν ἀνέρχόμενος, τὴν ἐνυπόστατον. ἀπεμώρανας. ἑλλήνων τὴν σοφίαν. σοφίσας τὰ πέρατα, θείοις διδάγμασιν:~

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι. ταῖς θείαις προστάξεσι, καταπειθόμενος. καὶ ὡς ἥλιος, πρὸς δύσιν ἐξ ἑῴας. ἀπόστολε ἔφθασας, καταφωτίζων αὐτήν. Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται. ἐκ κόρης θεόπαιδος, ἀποτικτόμενος. ὃν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις. μιᾷ ὑποστάσει δὲ, θεομακάριστε:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παύλου μαθητὴν Τίτον ὑμνῶ προφρόνως.

ἦχος καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλουτίσασα χάριτι. τοῦ πνεύματος κήρυκα, θεῖον ἀπόστολον. εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐκπέμπει. τοῦ λόγου τὴν σάρκωσιν, Τίτε ἀοίδιμε:~

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας. ὡς ἥλιος πάνσοφε, ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς. ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἁμαρτίας. δουλείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε:~

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ

Πνεύματος. ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος, σὲ προχειρίζεται. καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφήτην. καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε:~ Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ κύριος. τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, πλάνης θεόνυμφε. ὃν ἱκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει. σωθῆναι τοὺς πίστει σε. κόρη γεραίροντας:~

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν πνεύματος ἄνωθεν, καὶ φῶς καὶ δύναμιν ἀπαλλαγήν. Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνῃ συνεχόμενοι. καὶ ἀθείας ζόφωσιν. φρενοβλαβῶς προκείμενοι:~

Στόμα γεγονὼς θεοῦ τοῦ λόγου. ἐκ στόματος λύκου νοητοῦ, λαοὺς ἐρρύσω ἔνδοξε, προσαγαγὼν τῷ κτίσαντι. διὰ λουτροῦ βαπτίσματος. Βαρθολομαῖε ἀοίδιμε:~

Γλώσσῃ σου πυρίνῃ καταφλέξας, τὸ πλάνης τὴν ὕλην τὴν πικράν. κεχερσωμένας πάνσοφε, καρδίας κατεμέρωσας. καὶ γεωργεῖν ἐνθεῖα, νοήματα παρεσκεύασας. Θεοτοκίον.

Εκσοῦ ὑπὲρ λόγον θεὸς λόγος, τεχθῆναι ἀδόκησε σαρκί. παρθενομῆτορ ἄχραντε, μαθητὴν ἐκλεξάμενος. καὶ ὑπηρέτην γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν ἔνδοξον:~

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωραινούσῃ αὐτοῦ τοὺς προσέχοντας. ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ, τὴν ἀγνωσίαν μακάριε. ψυχῶν ἀπεδίωξας τῶν προστρεχόντων σοι:~

Ὑλομανοῦσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄρουραν. παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνῃ θείᾳ ἐκάθηρας. γνώσεως τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος:~

Μίαν κηρύττων, ἐν φύσει τοῖς προσώποις θεότητα. ἀπεδίωξας ἀχλὺν, πολυθεΐας μακάριε. Θεοτοκίον. θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν ἄγων τὰ πέρατα.

Ἁγιωτέραν, τῶν ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως. ἁγνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκὶ τεχθεὶς σε εἰργάσατο. ὅθεν σε ὡς δέσποιναν πάντων γεραίρομεν:~ Ὁ εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα. ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος πλήν σου φιλάνθρωπε:~

Κάθισμα ἦχος α΄. Πρός, Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Ἡ κάθοδος τῶμ σῶμ, παναγίωμ λειψάνωμ, ὑπόθεσις ἡμῖμ, ἑορτῆς φαιδροτάτης. παναύφημε γέγονε, τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολε. ἣν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν. σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτῆρα. Χριστὸν μεγαλύνοντες:—

Ἕτερον ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ὥσπερ ἄστρον ἡλίῳ συμπορευθείς. παναοίδιμε τῷ τε Παύλῳ σαφῶς. τὴν γῆν ἐφωτίσατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε. ἐν Κρήτῃ δὲ νήσῳ, εἰς δυσμὰς μακάριε. διὰ θαυμάτων πᾶσιν, ἀδύτους κατέλιπες. ὡς ἀκτῖνας θεόφρον, τοὺς πόνους καὶ λόγους σου. ὑφ᾽ ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:—

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ θεοῦ. χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλική. κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε. χλαμὺς ἁλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος. ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις. καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε. ἀγλαόχρυσε τράπεζα. θεοκόσμητον σκήνωμα. χαῖρε ἔνδοξε νύμφη ἡλιοστάλακτε. χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωμα:—

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν. ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥῆσις πέρας εἴληφε, προφητική, φῶς γὰρ εἰς ἐθνῶν περιποίησιν. ὁ θεηγόρος, ἐπορεύθη μαθητής. καταφωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς οἰκουμένης πληρώματα:—

Αἴγλη φωτιζόμενος, θεαρχικῇ. θείαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον. φῶς καθωράθης, λειτουργήσας προφανῶς. τῷ δι᾽ ἡμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι ἀπόστολε:—

Ἵνα διαβάσειν, ἁγία θήκη. θάλασσαν λιθίνῃ ἐν λάρνακι. ταύτῃ ἐπέβης, δὲ ἐῴας πρὸς δυσμάς, τὰς θαυμαστὰς κινήσεις σου, ὦ Βαρθολομαῖε ποιούμενος:— Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν ἀνόρμητον, ὑπερβολῇ. πλούτου εὐσπλαγχνίας κινήσασα. ἀνορμήτως, τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς. τῇ ἁμαρτίᾳ πάναγνε. θείαις δωρεαῖς κατεπλούτισον:—

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν δὲ ἀκενώτων, ἀρρυόμενος πάνσοφε. πενομένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἐνέπλησας. νενεκρωμένας καρδίας, ἀνεζώωσας. ἀγνωσίας διώκων ἀχλὺν πανάοιδιμε:—

Ἡ τοῦ Παύλου σε σαγήνη τῇ προσομοίᾳ τῆς χάριτος. σαγηνάει τί τε, μέλλοντα προθύμως εἰς ὕστερον. σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου, ἔθνη πάμπολλα. ἀνελκύσειν ἀπὸ τῆς βυθοῦ πρὸς εὐσέβειαν:—

Τῷ κλεινῷ ὥσπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἑπόμενος. τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους θεηγόρε ἀπήλασας. τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη, κατηδάφισας. καὶ ναοὺς θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας:— Θεοτοκίον.

Ἡ ἁγία θήκη, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος. τοῦ φωτὸς ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος. τὸ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ κατάσκιον. ὡς χωρήσασα τὸν πλαστουργὸν μακαρίζεται:—

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοὺς πόδας κτησάμενος, ὡραίους τῷ κηρύγματι. πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω. πᾶσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας. ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλοτρίων. θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ σωτῆρος ἀπόστολε.

Ὁ λόγος σου ἴαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν. ὄφεως ἰὸν θανατηφόρον. Βαρθολομαῖε, γῆ δεκατέσρα ται, ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητικῶς. ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογμάτων σου:—

Νεκρὸς πολυήμερος, ζωὴν πηγάζων ἄφθονον. νώτοις ἐποχούμενος θαλάσσης. Βαρθολομαῖε θείοις σὺν μάρτυσιν. ἄντρα πελάγη διελθών. νήσῳ τῆς Λιπάρεως, προσωρμίσθης θεόπτακε:— Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, θεοῦ μῆτερ πανάγιον. χαῖρε σοι κραυγάζω τοῦ ἀγγέλου. εὐλογημένη θεοχαρίτωτε. ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν. ξένον ἐν διαίτημα, τοῦ δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ἄλλος.

ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Νεμομένην ἔστησας, κακίας τὴν πληγήν. τῶν ἐθνῶν μάκαρ τὰς ψυχάς. τῷ νοσίμῳ ἄλλατι, τῶν θείων λόγων σου. ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος:~

Ταῖς τοῦ Παύλου μαθήσεσιν, ὑπείκων ἀνδρείως, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανόν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, θεοκῆρυξ πανσεβάσμιε:~

Ἰσουργὸν ὁμόθρονον, τὸν λόγον τῷ πατρί. ἐκδιδάσκων οἷα σοφός. θεηγόρε ἔπαυσας, τοὺς ματαιόφρονας. τῶν εἰδώλων ἅπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι:~ Θτ.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνάδ' ὄντι, τιμήσωμεν μοι. καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ. ταῖς ἐνθέοις πράξεσι, καλλυνόμενοι. εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν. ὡς μητέρα τοῦ θεοῦ ἡ [illegible]:~

ᾠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ἀκτὶς ἡλίου τοῦ λάμψαντος, τῷ κόσμῳ διὰ σώματος γέγονας. ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις ἀπόστολε. ἀποδιώκων νύκτα, πλάνης πολυθέου:~

Λαοῖς θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐμφανιζόμενον. διὰ πολλὴν ἀγαθότητα. Βαρθολομαῖε κῆρυξ, ἐθνῶν ἀπόστολε:~

Ὁδὸν τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σου. τούτοις τὰ ἴχνη ἐν πυρί. ὡς ὁ Δαβὶδ προέφη, μάκαρ ἀπόστολε:~ Θτ.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένησαι, καὶ πύλη τοῦ φωτὸς ἐχρημάτισας, ὄρος κατάσκιον. τέρας προφήταις ᾀδόμενον. παρθενομήτορ κόρη, θεοχαρίτωτε. ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὁ Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σὲ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει. φωτοβόλον μάκαρ, τοὺς ἐν τῷ σκότει. τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσαν:~

Ναμάτων, ζωηρρύτων ἀνάπλεως γέγονας. ῥείθροις ἐνθέων δογμάτων. καὶ χειμάρρους μάκαρ τῆς ἀγνωσίας. κατακλύζεις, καταρδεύων ἐθνῶν τὰ συστήματα:~ Θτ.

Ὑμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε. τὸν ὑπερύμνητον λόγον. τοῦ θεοῦ καὶ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον. ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ ἀγγέλων τὰ τάγματα:~ Ὁ εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κύριε. ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι. ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος ἀπόστολε. σὺν αὐτῷ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τὸν ἔνθεον χάριτος. μυστολέκτα τίτε μακάριε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~ Ὁ οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα σωτῆρα, καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς θεότητος ἐχρημάτισας φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος. ὅθεν πίστει προσαπτίζων, σὲ ἱκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, παράσχῃς μοι ἄφεσιν. διώκων τὴν ἀχλυώδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἔνδοξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνῆσαί σε, καὶ βοᾶν σοι ἀπαύστως ἀπόστολε:~

Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κε. ἡ κατάθεσις τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Βαρθολομαίου. Στί.

Ἅμα τρυγῶμεν ἄφθονον πηγῇ χάριν,
Βαρθολομαῖος εὑρέθη κεκρυμμένος.
Σὸν μέκιν εἰκάδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτῃ.

Ὡς θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. οὐ καιρὸν ἔχει κἀμοὶ νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προσαιρουμένῳ ἐξαίσιόν τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. ὁ γὰρ ἅγιος ἀπόστολος Βαρθολομαῖος, ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ κυρίου ὄνομα φανερὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς ἀνατολῆς. τοῦτον δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ, ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ πιστοὶ εὑρεθέντες, ἀπέθετο ἐν Οὐρβάνου πόλει. ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη ἀενάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπηλάσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν. ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοὶ, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης. καὶ σκεψάμενοι ποτὲ, ἀπέρριψαν ταύτην, συνέχουσαν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ θα-

λάσσῃ

λάσσῃ σὺν ἑτέραις λάρναξιν ἁγίων μαρ-
τύρων τέσσαρσιν. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα καὶ ἡ τοσαύτη θάλασσα ἣν διῆλθον,
ἁγιασθῇ δι᾽ αὐτῶν. καὶ οἱ τόποι καθ᾽ οὓς ἡ
θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι.
καὶ ὁ θεὸς θαυμαστωθῇ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐ-
τοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον. τοὺς καὶ με-
γάλους τοῦ πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ
ἀπόστολος, καὶ τὰ στενὰ τοῦ ἑλλησπόντου πα-
ραδραμὼν βάθη, τὸ αἰγαῖον τε καὶ τὸ τοῦ ἀ-
δρίου κατέλαβε πέλαγος. καὶ τὴν τῶν σι-
κελῶν προσεμφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν ἀωνύ-
μοις καταλιπὼν νῆσον. ἔχων συνεπομέ-
νους αὐτῷ, καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἑτέραις λάρναξι
καλλινίκους μάρτυρας, παπτιανόν, λουκια-
νόν, γρηγόριον, καὶ ἀκάκιον, νήσῳ τῇ οὕτω κα-
λουμένῃ λιπάρει, προσωρμίσθη. ὡς θαυμά-
σια τὰ ἔργα σου κύριε, καὶ τίς λόγος ἐξαρκέσει
πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. καὶ οἱ μὲν
καλλίνικοι μάρτυρες, οἷά τινα βασιλέα ἐν
ᾧ ἂν ᾑρετίσατο διαναπαύσασθαι τόπῳ μέ-
γαν καταλιπόντες ἀπόστολον, αὐτίκα ἀν-
θυπενόστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστον ἡ θεία κα-
τασκηνῶσαι εὐδόκησε πρόνοια. παπτια-
νὸν μέν, εἰς ἄμυλλαν πόλιν σικελίας. λου-
κιανὸν δέ, ἐν μεσήνῃ. γρηγόριον ἐν καλήμ-
νῃ πόλει καλαβρίας. καὶ ἀκάκιον, εἰς ἀσκά-
λους πόλιν οὕτω καλουμένην. τότε ἀγάθω-
νι τῷ τὴν ἐπισκοπὴν λιπάρεως ἰθύνον-
τι, ὁ θεῖος ἑαυτὸν καταμηνύει ἀπόστολος.
καὶ παραυτίκα ὁ ἐπίσκοπος ἀκούσας τὸ μέγα
καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον θάμβους πλη-
σθείς, πόθεν σοι οὗτος ὦ λίπαρις ἀπεφθέγ-
γετο ὁ πολὺς προσεγένετο πλοῦτος, ὄν-
τως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλόντως καὶ ἐδο-
ξάσθης. χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερ-
σὶν οἰκείαις καὶ βόησον πρὸς αὐτόν, καλῶς
παραγέγονας ὁ τοῦ κυρίου ἀπόστολος. ταῦ-
τα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ ἐπίσκοπος εἰπών,
καὶ ἐγκωμιάσας τόν τε ἀπόστολον καὶ τὴν
νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον. ἐπεὶ δὲ ἔ-
δει τὴν θείαν ἀποκαταστῆναι λάρνακα,
καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ ἐν ᾧ καὶ θεῖος σηκὸς
ἔμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ ὀνόμα-
φήμου ἀποστόλου, οἱ μὲν ἕλκοντες, πολλοί,
ὑπήκουε δὲ οὐδαμῶς. ἕως ἀποκαλύψει
θείᾳ ὁ μακάριος ἀγάθων, ζεῦγος ἀγαγὼν
δαμάλεων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας καλω-
δίοις, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα,
τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος δυνάμει, εὐκόλως εἷξεν,
ὅπου τὸ τοῦ ἀποστόλου ὑπῆρξε θέλημα. θαύ-
ματι δὲ θαύμασι συνείπετο μέγιστον. καὶ
πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τε-
ρατουργιῶν ἄπιστον. νησίδιον γὰρ βουρκά-
νος ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχων νυκ-
τὸς καὶ ἡμέρας ἀναβράζουσαν. ὡς μόνον
τὴν τοῦ ἀποστόλου παρρησίαν ᾔσθετο, ἐπεὶ
δὴ τῷ ἐγγύτητι τὴν λιπάραν κατέβλα-
πτε, θείᾳ δυνάμει εὐθέως ἀποσυρέν, ἐ-
πτὰ σταδίους μακρὰν ᾤχετο. τοῦ παρασυρ-
μοῦ ὥσπερ τοῦ ποταμίου ῥεύματος, μέχρι
τῆς σήμερον τὸ θαῦμα, ἀνακηρύττοντος. ὢ
παραδόξων θαυμάτων. ὢ ὑπερβαλλόν-
των τερατουργημάτων. ποῦ τοιαῦτα ἐν
πάσῃ τῇ ὑφηλίῳ διέγνωσται. ἐπειδὴ δὲ
ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ ναὸν ὁ ἐπίσκο-
πος τῷ ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ ὡς πολύ-
τιμον θησαυρὸν τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σε-
βάσμιον κατέθετο λείψανον σὺν τῇ λάρ-
νακι, τίς δύναται ἐξειπεῖν τὰ ἐκεῖσε ὁση-
μέραι γενόμενα θαύματα. ἐτῶν οὖν πλεί-
στων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις και-
ροῖς. ἐν ταῖς ἡμέραις θεοφίλου τοῦ βασι-
λέως, τοῦ φρουρίου ἐν ᾧ ὁ ἅγιος ἀπόστολος
κατέκειτο διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνο-
μίας ἡμῶν ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν συλληφ-
θέντος, καὶ πάσης τῆς νήσου λιπάρεως ἀοι-
κήτου διαμεινάσης, ὁ τῆς πόλεως βενέν-
δου ἄρχων, τὰ ἀποστολικὰ θαύματα ἀ-
ναμαθών, πίστει ζεούσῃ πρὸς τὸν ἅγιον κι-
νηθείς, ἐκ τῆς ἀμαλφινῶν πόλεως, ἄν-
δρας τινὰς ναυσιπόρους, προσκαλεσά-
μενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δοῦ-
ναι ἐπαγγειλάμενος, ἠξίωσεν ἀπελθεῖν,
καὶ τὸν πολύτιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν
ἀνακομίσαι θησαυρόν, ὃ καὶ ἐγένετο. ὁ γοῦν
ῥηθεὶς ἄρχων ἐκ πολλοῦ διαστήματος τῆς θα-
λάσσης ὤν, τόν τε τοῦ τόπου ἐπίσκοπον καὶ

πολλοὺς

πολλοὺς ἄλλους τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπάντησιν ἐξῆλθε τοῦ ἀποστόλου. οὗ καὶ τὸ ἅγιον λείψανον, ἐν τῇ πόλει βενεβένδου ἀγαγών, ἐν σεβασμίῳ τόπῳ κατέθετο. ἔνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας ἀπόστολος, πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἐδείκνυτο. εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγάθου θεοῦ ἡμῶν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου ἐπισκόπου γορτύνης τῆς κατὰ κρήτην. μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου.

Τοῦ παρ᾽ ἡμῶν καὶ βραχὺς Τίτου τίτλος,
Τούτου τελευτὴν τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.
Οὐράνιον δάπεδον λάχες εἰκάδι Τίτ᾽ ἐνὶ πέμπτῃ.

Τίτος ὁ μακάριος, ἐκ μυρῶν τοῦ βασιλέως κρήτης, προσγενὴς ἦν, ὥς φησι ζηνᾶς ὁ νομικὸς, ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραψάμενος. οὗ μέμνηται ὁ ἅγιος ἀπόστολος παῦλος. οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος, ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν, εἰς τὴν παρὰ τοῖς ἕλλησι θαυμαζομένην παιδείαν. ἤδη εἰκοσαετὴς γενόμενος, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ. Τίτε λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημῆσαι, καὶ τὴν ψυχήν σου σῶσαι, οὐ γὰρ ὀνήσει σε ἡ παιδεία αὕτη. ἔτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς. ἤδει γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλμάτων διὰ φωνῆς διδομένας πλάνας, ἐπισχὼν ἔτι ἐνναετῆ χρόνον, προσετάχθη, δι᾽ ὁράματος τὴν τῶν ἑβραίων βίβλον ἀναγνῶναι. καὶ λαβὼν τὴν τοῦ ἡσαΐου βίβλον, εὗρε ταύτην τὴν περικοπήν. ἐγκαινίζεσθαι πρός με νῆσοι πολλαί. ἰσραὴλ σώζεται ἀπὸ κυρίου, σωτηρίαν αἰώνιον, καὶ τὰ ἑξῆς. ὁ οὖν ἀνθύπατος κρήτης ὁ καὶ θεῖος τοῦ ἁγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ δεσπότου χριστοῦ σεπτὴν γέννησιν καὶ τὰς θαυματουργίας ἃς ἐν ἱεροσολύμοις καὶ ἑτέροις τόποις ἐποίει, συμβούλους τοὺς πρώτους τοὺς ἐν κρήτῃ λαβὼν, ἀπέστειλε Τίτον ἐν ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκοῦσαί τε καὶ εἰπεῖν, καὶ ἐξαγγεῖλαι τὰ ἀκουσθέντα. ὁ δὲ, παραγενόμενος, καὶ θεασάμενος, καὶ προσκυνήσας τὸν δεσπότην χριστὸν, διέμεινεν ἐν ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ χριστοῦ γέγονε θεατής. εἶδε δὲ καὶ τὰ σεπτὰ πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν ταφὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν θείαν ἀνάληψιν, καὶ τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ κάθοδον. καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ρκ´. καὶ τοῖς τρισχιλίοις τοῖς πιστεύσασι τῷ κυρίῳ, διὰ τῆς τοῦ κορυφαίου πέτρου διδασκαλίας. εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποστέλλεται, μετὰ παύλου διδάσκειν καὶ χειροτονεῖν οὓς ἂν ὁ παῦλος δοκιμάσῃ. καὶ παραγίνεται μετ᾽ αὐτοῦ εἰς ἀντιόχειαν, καὶ ἔρχεται εἰς σελεύκειαν, καὶ κύπρον, καὶ σαλαμίνην, καὶ πάφον. κἀκεῖθεν εἰς πέργην τῆς παμφυλίας, καὶ εἰς ἀντιόχειαν τῆς πισιδίας, καὶ εἰς τὸ ἰκόνιον εἰς τὸν ὀνησιφόρου οἶκον. εἶτα εἰς λύστραν, καὶ δέρβην, πανταχοῦ σὺν τῷ ἀποστόλῳ παύλῳ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον κηρύττων. ῥουστίλλου τοίνυν τοῦ ἐπ᾽ ἀδελφῇ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτῳ, δεύτερον ἀνύοντος χρόνον εἰς τὴν τῆς κρήτης ἀρχὴν, παρεγένοντο ἐν αὐτῇ παῦλος καὶ Τίτος, ἔνθα ἐκκλησίαν ἐδείματο. ἐξελθόντων δὲ ἐκ τῆς κρήτης, ἦλθον εἰς τὴν ἀσίαν. κἀκεῖθεν, συνεκδημεῖ τῷ παύλῳ μέχρι τῆς ἐν ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ νέρωνος ἀναιρέσεως. τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς κρήτην. κἀκεῖσε ἐπισκόπους καταστήσας, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ. ὁ δὲ σύμπας τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος, γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐνενήκοντα. ἦν γὰρ ἐτῶν εἴκοσιν ὅτε ἐκ κρήτης, παρεγένετο εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ἕως τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἐτέλεσεν ἕνα ἐνιαυτὸν, καὶ διέτριψεν ἑτέρους δέκα. καὶ χειροτονηθεὶς ἀπόστολος, ὑπὸ τῶν κορυφαίων μαθητῶν τοῦ χριστοῦ, διήνυσε κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ ἐν τῇ κρήτῃ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις, ἔτη ἕξ. καὶ ἐν τῇ πατρίδι, ἔτη λθ´. ἐκ δὲ τούτων, ὁ τῶν εἰρημένων ἐτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιοῦται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. μηνᾶ. ἐπιφανίου. γενναδίου. καὶ ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς ἐκκλησίας,
Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.
Ἐπάσας τελευτῆς ἐπιφάνιος μέθῃ,

Κεῖται ῥαπεὶς εἰς ὕμνον τῷ θείῳ κάρῳ.
ε' τῷ φαεινῷ Γενναδίῳ ποιμένι,
Χριστοῦ, Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρω.

Ὁ μακάριος Μηνᾶς, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, πρεσβύτερος ἦν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγίας ἐκκλησίας. προεβλήθη δὲ ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ πάπα Ῥώμης, ἀνελθόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὃν Ἄνθιμον τὸν αἱρετικὸν τὸν ἐκραπέζοντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν μετατεθέντα καθῃρηκὼς, τὸν μακάριον κεχειροτόνηκε Μηνᾶν. καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνας τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τούτου ποίμνιον ἐπαυξήσας, πρὸς κύριον ἐξεδήμησε. συνεορτάζονται δὲ καὶ οἱ προρρηθέντες ἅγιοι πατέρες:~

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ παλαιοίδιμε τὴν ἀνθρωπότητα, νοσίμῳ ἅλατι, ἰάσω τῶν λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἔπεισας. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Θρόνος ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν θεοῦ νοητῶς. ὑψηλοτάτῃ φωνῇ κηρύττεις ὡς ἔνθεος, μάκαρ ἀπόστολε. ᾧ κραυγάζομεν, ὁ τῶν πατέρων κύριε, καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὑφαντὸν τῆς θείας χάριτος ἱμάτιον, μάκαρ ἐνέδυσας. τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρίν. κακίᾳ τοῦ ὄφεως, καὶ ψάλλειν ἔπεισας. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~ θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ τεῖχος καὶ ἀντίληψιν κατεπλουτήσαμεν, θεογεννῆτορ ἁγνή. οἱ δοῦλοι σου πάντοτε, πίστει βοῶμεν σοι. χαῖρε γέφυρα, ἡ πρὸς θεὸν μετάγουσα. τοὺς ἐκ γῆς εὐλογημένη:~ ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μίαν θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα σέβειν. πιστοὺς διδάσκων τοὺς βροτοὺς, πολυθεΐας μανίας ἀπήλλαξεν. εὐσεβῶς ἀνακράζοντας. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ:~

Νενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην. τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην θεὸν κατενόησαν. ὑπὸ σοῦ παιδευόμενοι, μαθηταὶ καὶ μυστολέκται τῶν ἀπορρήτων:~

Ὡς ἀληθείας ὑπυργός, τῆς ψευδοῦς καθαιρέτης ἐφάνης. καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητὴς, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας. σὺν αὐτῷ μέλπων ἔνδοξε. ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ. θεοτοκίον.

Ἡ πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ παμβασιλέως παρέστης. ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων ἀνύμφευτε. ἐκτενῶς ἱκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης:~ ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ῥείθροις προσκλυζόμενος ἐνθέοις. ἔδειξας ποταμὸς ὡς ἐκπεπύρασαι. ἄρδων τὴν ὑφήλιον, ταῖς διδασκαλίαις σου, καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι. καὶ κράζων τὸν σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε:~

Ὁ λόγος ὡς θεῖον θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μυήσας σε. βέλος ὡς σεπτὸν, κόσμῳ δεξιᾷ ἀπέστειλε. κατατιτρώσκων σύστημα, δυσμενὲς ἔνδοξε. καὶ σῴζων τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας. καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐσταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν ἀξιάγαστε. θάλασσαν διέσχισας, τρίβον μετὰ θάνατον. ταῖς θεϊκαῖς δυνάμεσι προστεραιούμενος. τὰ ταύτης ἀπόντισας πελάγη. σὲ δορυφορούντων, γενναίων ἀθλοφόρων:~ θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίκτεις καὶ μένεις ἀειπάρθενος. λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον. ὑπερβολῇ χρηστότητος, ᾧ πάντες κράζομεν. τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα:~ ὁ αὐτός.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου ἐσβέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον. νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν. τῇ πρὸς θεὸν δεήσει σου, πάντες ἀπόστολε. διό σε ὡς θεράποντα θεῖον. τοῦ παμβασιλέως, Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν:~

Ὅλος τῷ θεῷ ἱερωμένος, καὶ θείαις ἠγλαϊσμένος τῇ τε χάρισι, λόγον τὸν σεπτὸν, πᾶσι διεφάνωσας. τῆς ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον. τοὺς πίστει ἀληθεῖ εὐλογοῦντας. καὶ ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑφήλιον. θείοις ἀμαρύγμασι, τῇ τε ἀξιάγαστε. καὶ ἀμαυρώσας ἔνστασιν, παρανομούντων ἐχθρῶν. τὸν κύριον ὑμ-

νεῖτε

μεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε :~ Δξ.

Ῥομφαία ἡ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῶτα παρθέμενη νῦν μοι δίδωσι. λόγον ὃν ἔτεκες, σάρκα περικείμενον. καὶ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι καταμούμενον. ὃν ὑμνοῦσιν ἀγγέλων αἱ τάξεις. καὶ δοξολογοῦσι, βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής. σκιρτάτω.

Ἄγει ἑορτὴν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν ἀποστόλων χορός. μαρτύρων ἀγάλλονται, καὶ τῶν δικαίων πάντων τὰ πνεύματα. οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε, καταγεραίρομεν. καὶ βοῶμεν, πάσης ἡμᾶς θλίψεως, μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι :~

Τὸ διὰ σταυροῦ, μακάριον ἔνδοξε, τέλος δεξάμενος. σύμμορφος γεγένησαι, τῶν παθημάτων τοῦ διδασκάλου σου. καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ θείας δόξης ἀεί. σὺν ἀγγέλοις, τούτῳ παριστάμενος. καὶ ἀρρήτου φωτὸς ἀξιούμενος :~

Ἡ πλησιφαής, καὶ ἐπίσημος μνήμη σου, ἡμῖν ἐπέλαμψεν. ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ. ἐν ᾗ παρακαλοῦμέν σε, μνήσθητι πάντων ἡμῶν. ἐξ ἁμαρτίας, πάσης περιστάσεως. ταῖς εὐχαῖς σου ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος :~ Δξ.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, θεοκυῆτορ ἁγνή. στῆσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταιγίδα, παῦσον τὸν κλύδωνα. καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον, ἐνθέοις ἄχραντε. τὰς καρδίας, πίστει τῶν τιμώντων σε. προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε :~

ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὅλην σου τὴν πρὸς τὸν λυτρωτὴν, ἀγάμενος καὶ ἀγάπην καὶ πεποίθησιν. ἕλκει συνέκδημον ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, τοῖς ἔθνεσιν κηρύττων ἀπόστολε. ὅθεν σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν :~

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια ἀπελαύνεις θείᾳ χάριτι. Κρήτης ὁ μέγας πολιοῦχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἔνθεος. φωστὴρ ὁ διαυγὴς καὶ οὐράνιος. Τίτε θεόφρον ἀξιάγαστε :~

Ὡς ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν ἡ μνήμη σου, φρυκτωρίαις ταῖς τοῦ πνεύματος. ὅλη φαιδρῶς ὡραϊσμένη. τὰ νέφη τῶν πιστῶν ἐκδιώκουσα. ἣν πίστει ἐπιτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε. Τίτε παμμάκαρ ἀξιάγαστε :~ Δξ.

Σειρὰς τῶν πταισμάτων μου ἁγνὴ, διάλυσον μεσιτείᾳ σου πανάμωμε. λῦσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου. τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατάπαυσον. τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με συντρίψον. σῶσόν με σῶσον ἀειπάρθενε :~ Ὁ εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν, εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε θεοτόκε. τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν :~ Ἐξαποστειλάριον.

Πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἑορτάζοντες πόθῳ. ἀνευφημοῦμέν σε πίστει. ἐξ ἑῴας γὰρ μάκαρ. πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρεως, παραδόξως ἐκπλεύσας. ταῖς θαυμασταῖς, σου πορείαις ἅπασαν τὴν ἑσπέραν. ἐφώτισας ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκῆρυξ :~ ὅμοιον.

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ ἀπόστολε Τίτε. σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι. ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. καὶ ἡμῖν τοῖς τελοῦσι. τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σε πόθῳ τιμῶσι. τῶν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων τὴν λύσιν καὶ σέλας. καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν βασιλείας :~ Δξ.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν μαρτύρων χορείαις. σὺν ἀποστόλων τάγμασι, σὺν προφήταις καὶ πᾶσι. δικαίοις ὦ θεομῆτορ, ἀνυμνοῦμέν σε κόρη. καὶ γὰρ θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ. διὰ σταυροῦ, καθελόντα ᾅδου τὴν τυραννίδα. καὶ σώσαντα παναμώμητε, ἅπαν βρότειον γένος :~

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε. ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας. ἄρδοντα τὸν κόσμον, ῥείθροις ἐνθέων διδαχῶν. Βαρθολομαῖε καὶ κατακλύζοντα. τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια. καὶ τῶν δαιμόνων ἐξαιρούμενον. τοὺς πιστῶς

πειθο-

πειθομένους σοι. τοῦ κυρίου ἀπόστολε:~

Ἥλιον καθάπερ σε, ἀπ' ἀνατολῆς ἐξορμώμενον. καὶ πρὸς δύσιν δυόμενον. πορείαις ἀοίδιμε. ταῖς ἐπὶ τῶν ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις. ἐπεγνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου. ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες. τὰ πολλά σου θαυμάσια. τοῦ κυρίου ἀπόστολε:~

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι. ἐξ ἑῴας ὁρμώμενος, σὺν μάρτυσι πάνσοφε. καὶ πρὸς δύσιν φθάνων, ἄδυτε φωσφόρε. τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ, βαρθολομαῖε θεομακάριστε. ἐν ᾗ ἀναπαυσάμενος. πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις. καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις. θαυμαστῶς ἐχρημάτισας:~

Δόξα ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ μυροθήκη χριστοῦ, τὸ ἐκλεκτόν τε καὶ εὐῶδες θυμίαμα. τὸ ῥόδον, τοῦ παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν φωτισμός. ὁ τοῦ λόγου κήρυξ μεγαλόφωνος. ὁ μύστης ὁ οὐράνιος, μαθητὴς ὁ θεόλεκτος. ἡ θεία βάσις, τῶν δογμάτων ἡ ἔμψυχος. καὶ κατάστερος, ὁ ὄντως ὁ πολύφωτος. ἥλιος ὁ ταῖς λάμψεσι, ταῖς θείαις τὰ πέρατα. καταφαιδρύνων ἀπαύστως. βαρθολομαῖε ἀπόστολε. χριστὸν ἐκδυσώπει, τοῖς τιμῶσί σε δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαίροις δῶρον δοθὲν ἐκ θεοῦ, δεδοξασμένη θεοδόξαστε δέσποινα. ἀνθρώπων, πολεμουμένων, ὑπὸ ἐχθρῶν φθονερῶν, ταχινὴ προστάτις, καὶ διάσωσμα. ἐλπὶς ἀπροσμάχητε, καὶ βεβαία ἀντίληψις. χαῖρε βαρβάρων, ἀμυντήριον δέσποινα. χαῖρε δύναμις, τοῦ στρατοῦ ἀειπάρθενε. χαῖρε ἀκαταμάχητον, ἀπόρθητον τείχισμα. χαῖρε ἡ πτῶσις δαιμόνων, ὁ στηριγμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν. διὸ μὴ ἐλλίπῃς, ἱκετεύειν πανάγια, ὑπὲρ τῶν δούλων σου:~

Ἢ σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνάς, ποτὲ ὁρῶσα πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα. προθύμως, κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ. ποῦ πορεύῃ τέκνον μου γλυκύτατον. χριστὲ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε. τρέχεις ἀόκνως. Ἰησοῦ ποθεινότατε. ἀναμάρτητε, πολυέλεε κύριε. δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, υἱέ μου παμφίλτατε. μή με παρίδῃς οἰκτίρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε. θεὲ παντοκράτορ. ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα τοῦ ἁγίου τίτου. ἦχος πλ. α'.

Ἀποστολικοῖς ἀγῶσι σαυτὸν κατακοσμήσας. τῶν ἀποστόλων συνόμιλος γέγονας τίτε ἀπόστολε. πάντα χριστοῦ γὰρ τὸν λόγον τῆς πίστεως κηρύξας, ἀπείληφας τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. κρήτη γάρ σου κομπάζει τὰ θαύματα, ὁμοῦ καὶ τὰ διδάγματα. καὶ ἡ λάρναξ τοῖς ἐν αὐτῇ ἐν πίστει προσιοῦσι βρύει ἰάματα. μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, ὄμβρισον ψυχικῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν. καὶ κινδύνων ἐξάρπασον. καὶ πάσης περιστάσεως. τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπίς, γῆ ἐκλεκτὴ καὶ καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος. πηγή τε, ἐσφραγισμένη, τοῦ παρακλήτου σεμνή. σὺ ὑπάρχεις μόνη ἀειπάρθενε. ἐξ ἧς οἱ σεβόμενοι, σωτηρίαν εὑρίσκομεν. γένους βροτείου, ἡ ἀνάκλησις ἄχραντε. γῆ κατάκαρπε, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα. γέφυρα ἡ μετάγουσα, γαλήνην πρὸς ἄδυτον. ὁ κυβερνήτης ὁ θεῖος, χειμαζομένων ἡ ἄγκυρα. λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ. τῶν ἐκ πόθου σε ζητούντων ὁ ἡδιώτατος:~

Ἢ σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμήν, τὸ περιβόητον καὶ ἄχραντον αἷμά σου. ὁ πάντας, ἀνθρώπους θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν. κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. διό σε ὁρῶσα, προσηλωμένον ἡ μήτηρ σου. ὀδυρομένη, παρειὰς κατεξαίνετο. τέκνον λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ πανάμωμος. κόσμον θέλων λυτρώσασθαι, τιμίῳ σου αἵματι. ἐξ ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, σῶτερ ὁ ἄδυτος ἥλιος. ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κϛ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀδριανοῦ

Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ ἦχος δ'.

Πρὸς, ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὴν ὑπέρτιμον ἄθλησιν, τὰ γενναῖα παλαίσματα. τῶν μαρτύρων ἔνδοξε, θεασάμενος. αὐτομολεῖς πρὸς τὰ σκάμματα. ἀνδρείῳ φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρκός. δι' ἀγάπην τὴν εἰς θεόν. ὅθεν ἤνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας, ταπεινώσας. τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀντιπάλου. ἀδριανὲ καρτερώτατε:—

Ταῖς εἱρκταῖς συγκλειόμενος, τοῖς δεσμοῖς τυπτόμενος. τοῖς κλοιοῖς ἀοίδιμε βαρυνόμενος. καὶ τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος. σὺν πλείοσι μάρτυσι. σὺν αὐτοῖς τῶν ἀγαθῶν, ὧνπερ ἐπέτυχες. ἐπαλείφουσαν, τὴν ὁμόζυγον ἔχων. Ναταλίαν. τὴν θεῷ πεποθημένην. ἀδριανὲ γενναιότατε:—

Τὸν ἀδὰμ ἡ ὁμόζυγος, παραδείσου ἐχώρισε. συμβουλία ὄφεως, Ναταλία δὲ. ἀδριανὸν πρὸς παράδεισον, πάνσοφος εἰσήγαγεν. ἱεραῖς προσλαλιαῖς, νουθετοῦσα διδάσκουσα. τὰ ἐπίπονα, τῆς ἀθλήσεως φέρειν. οὐρανίους, ἀντιδόσεις προσεξεμοῦντα. καὶ αἰωνίζουσαν ἄληξιν:—

Δόξα ἦχος α'. Ἐφραὶμ καρείας.

Ζῆλος ἀνδρὸς δυσσεβοῦς, εἵλκυσε γυναῖκα θεοφιλῆ, πρὸς παραίνεσιν φαιδράν. ἀδριανὸς γὰρ ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥημάτων ὑπαχθείς, ἀθλήσεως τὸν δρόμον ἐκτετέλεκεν. ὢ γυναικὸς θεοφιλοῦς, οὐχ ὡς μὲν Εὔα τῷ ἀδάμ, ἤνεγκε φθοράν. ἀλλὰ ζωὴν ἄληκτον, τῷ συζύγῳ προεξένησε. ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῦντες, βοήσωμεν χριστῷ. δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου:— Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σοῦ, μάρτυς κατεφοίνιξας. στολὴν μεθ' ἧς τῷ δεσπότῃ σου, ὡς ἡ ὑπόσχεσις, νῦν συμβασιλεύεις, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι. καὶ θείαις καλλοναῖς σεμνυνόμενος. χριστὸν ἱκέτευε. δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:— στ.

Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀδριανὲ μάρτυς τὰς ὁδούς, τῶν παθῶν ἐξέκλινας. προσειραγόμενος, δρόμῳ τὸν ἄφημε. καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους, μονὰς κατεσκήνωσας. σὺν πᾶσι τοῖς χριστοῦ πειθαρχήσασι. μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:— στ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὢ θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθῶς, μέγα καὶ παράδοξον. πῶς Ναταλία ἡ πάνσοφος, τὸν ταύτης σύζυγον. πείθει ὑπομεῖναι, ξίφη κατατέμνοντα. τίς ἴδε τί τοιοῦτον ἢ ἤκουσεν. ὅνπερ ἐκέκτητο ὀφθαλμὸν βίου πρὸς θάνατον, ἐπεπόθει, προδοῦναι σωτήριον:—

Δόξα ἦχος πλ. β'.

Ὢ ζεῦγος ἄμωμον, καὶ ἐκλεκτὸν τῷ χριστῷ. ὢ πεποθημένη δυάς, καὶ πεφιλημένη χριστῷ. ὢ συζυγία ἀρίστη καὶ μακαρία θεῷ. τίς οὐκ ἐκπλαγεῖ ἐν τούτῳ. ἀκουτισθείς, τὰς τούτων ὑπὲρ ἄνθρωπον πράξεις. πῶς τὸ θῆλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου. καὶ τὸν ταύτης σύνδυον ἐνδυνάμωσε. μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεσμοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἑλέσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν. ὢ θεοπλόκων ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς. ὢ παραινέσεων θείων, τοὺς οὐρανοὺς διανοιγουσῶν. καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἀδριανὸν τὸν ἔνδοξον γνώριμον καταστησασῶν. ἀλλ' ὢ ξυνωρὶς ἁγία, ὑπὲρ ἡμῶν χριστὸν τὸν θεὸν ἱκετεύσατε. τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν. πειρασμῶν ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως:—

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἀναφαίρετον, ὄλβον ἡγήσω. τὴν σωτήριον, πίστιν τρισμάκαρ. καταλιπὼν τὴν πατρῴαν ἀσέβειαν. καὶ τῷ δεσπότῃ κατ' ἴχνος ἑπόμενος. κατεπλουτήθης ἐν θείοις χαρίσμασιν. ἀδριανὲ ἔνδοξε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—

Εἰς τὸν ὄρθρον. οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου. καὶ τῶν ἁγίων.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλάγιος β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ἐν τῇ

Ἐν τῇ νυκτὶ με τοῦ βίου ὕπνῳ δεινῷ, συνεχεθέντα πράξεσι, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς. ὁ θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς. τῶν μαρτύρων σου χριστὲ ἵνα δοξάζω σε :~

Ἀπὸ χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμόν, τῆς ἐνθέου γνώσεως. γλυκανθεὶς ἀδριανέ. τὸν ἰὸν ἐξήμεσας τῆς πρίν, ἀγνωσίας ἀληθῶς θεομακάριστε :~

Ἀνατολῆς λαμπροτέραν ἡλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα. τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς. συνωθεῖς ὁμόζυγον τὸν σόν, ναταλία γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα :~ Θεοτοκίον

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν. ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός. ὑπὸ δὲ νῦν σαρκούμενον ἁγνή. τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης δέσποινα :~

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Δεσμὰ φυγὼν εἰδωλικῆς, ματαιότητος μάρτυς. συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ χριστοῦ. καὶ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ, ἀθλοφόρων. χαίρων ἐκοινώνησας :~

Μοχλῷ τὰ σκέλη σιδηρῷ, συνθλαττόμενοι πάντες. ἀθλοφόροι κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὀστᾶ, ὑπομονῆς τῷ μοχλῷ. καὶ ἀνδρείας, ὄντως συνετρίψατε :~

Πυρὶ ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγομένη. τοῦ συζύγου ἐξῆψας, τὸν ἔρωτα εἰς χριστόν. τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκός. ναταλία, τέλεον μισήσασα :~ Θεοτοκίον

Ὑπὲρ θεῖον τόκον σου ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαῖνον τὸ θαῦμα. θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί. καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος :~ Κάθισμα ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῶν μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακείς. καὶ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθείς. ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ κτίστῃ. καὶ τοὺς ἐχθροὺς κατέβαλες, τὸ θράσος τῇ χάριτι. ἀδριανὲ παμμάκαρ, χριστοῦ μάρτυς ἔνδοξε. ὅθεν ναταλία, ἐναθλοῦντα ὁρῶσα. ἐπήλειφε λόγοις σε, σεπτοῖς πανεύφημε. διὰ τοῦτο βοώμενοι. πρέσβευε σὺν αὐτῇ τῷ χριστῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ παναγία παρθένε μῆτερ θεοῦ. τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά. ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι. τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα. τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ. ἡνίκα οἱ ἄγγελοι τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος. τότε δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος ἄχραντε. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου :~ Ἡ στρ. θ'.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστὸν οἱ μάρτυρες, ἰσχὺν τιθέμενοι. τὸ ἀνίσχυρον θράσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, οὐρανόθεν ἐκομίσαντο :~

Οἰκείοις αἵμασι, στολὴν ἐξύφανας. σεαυτῷ ἀφθαρσίας ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἔνδυμα. καὶ τῷ θεῷ ἀδριανὲ μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι :~

Ἰχῶρσι πάντοθεν, περιρρεόμενον. τῶν ἁγίων τὸ αἷμα, μύρον θεῷ. ὄντως προσενήνεκται. τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαίρων κραταιότατα :~

Δολίοις ῥήμασιν, ἀδὰμ πεπλάνηται. τῆς συζύγου τοῖς σοῖς δὲ ἀδριανός, πλάνης ἀπαλλάττεται. καὶ πρὸς παράδεισον χαρᾶς, ναταλία εἰσοικίζεται :~ Θεοτοκίον

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα. τὰ τῆς σῆς θεομῆτορ θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως. τοῖς ἐπιγείοις καὶ οὐρανίοις, ἀειπάρθενε μυστήρια :~

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Δυὰς διπλῆ τῶν ἀθλητῶν, σὺν ἁπλῇ τριάδι τῷ χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν. δεσμὸν ἀσεβείας, ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχύι τῆς τριάδος οἱ γενναιότατοι :~

Ἥλιος ὥσπερ μέσον ἑστώς. ἄστρων φαεινῶν ἀδριανέ, τῶν σῶν συνάθλων ἀπήστραψας. φέγγος τῆς εὐσεβείας τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας κόσμου τὰ πέρατα :~

Δρόσος ῥημάτων σου τῶν σεπτῶν. ἴαμα τοῦ πόνου ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, ἀπογεννωμένων τῇ τῶν κρατούντων ὀργῇ. θεόφρον ναταλία μαρτύρων σύσκηνε :~ Θεοτοκίον

Τούς

Τοὺς θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή. ὁμολογοῦντας διάσωσον. σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον. κεκτήμεθα τὴν ὄντως θεογεννήτειαν :~

ᾠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χειρὶ σου κυβερνώμενοι, τῇ παλάμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθεΐας πέλαγος. διήλθετε καὶ ὅρμῳ τῷ γαληνῷ. τῆς ἄνω λαμπρότητος. ἀθληταὶ τοῦ κυρίου προσωρμίσθητε :~

Ὡς ἄνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγώνων σου σοφέ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα. καὶ γὰρ θεοῦ ἐδείχθης ἀδριανέ, εὐῶδες θυμίαμα. τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος :~

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως, ἡ ἁγία σου ψυχή, ὡραϊζομένη προσέσπευσε. καὶ τὸ κάλλος ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον. ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτεν :~ Θκ.

Ὑπεράγνιος δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην κύριον. τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ θυμὸν, κατεύνασον τάραχον. καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου :~

Τὸν εἱρμόν. Τ

Κοντάκιον ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους. ἐν καρδίᾳ θέμενος, ἀδριανὲ μάρτυς Χριστοῦ. ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος :~ Ὁ οἶκος.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυνος ἡμέρα. ἀδριανοῦ τοῦ θείου, ἐνθέως εὐφραινώμεθα. ἅμα βοῶντες πρὸς αὐτόν. μάρτυς τοῦ κυρίου, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος καὶ στέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλλοτρίου, ἡμᾶς ῥῦσαι πάντας. ἴασίν τε ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ἐξαπόστειλον ἡμῖν. καὶ τὴν κηλίδα πᾶσαν τοῦ νοός. ἐκκάθαρον οὐρανόθεν :~ Τέλος.

Σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κϛ΄. μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀδριανοῦ καὶ ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Στίχ.

Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας,
Χειρῶν πονηρῶν ὧν φονοδρόμοι πόδες.
Ἐν τῷ βίῳ σύνδρομος ἐν δὲ τῷ πόλῳ,
Αὔγους.
Ἀδριανῷ σύνευνος ἡ ναταλία.
Ἀδριανὸς χεῖρας ἐτμήθη πόδας εἰκάδι ἕκτῃ.

Ὁ μάρτυς ἀδριανὸς καὶ ναταλία, ἡ αὐτοῦ γαμετή, ὑπῆρχον ἐκ πόλεως νικομηδείας. ἐν τῇ δευτέρᾳ οὖν περιόδῳ τοῦ μαξιμιανοῦ, συνελήφθησαν ἄνδρες χριστιανοὶ τὸν ἀριθμὸν, εἰκοσιτρεῖς οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις ἐκρύπτοντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπεβλήθησαν. οὓς ἠρώτησε, πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι ὁ ἀδριανός. ἀντὶ τίνος ὑφίστασθε τὰς ἀνυποίστους ταύτας καὶ δεινὰς τιμωρίας. αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων. ἵνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ, τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν. ἃ οὔτε ἀκοὴ ἀκοῦσαι. οὔτε λόγος δύναται παραστῆσαι. εὐθὺς ὁ μακάριος ἀδριανὸς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος καταυγεὶς, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε, συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν χριστιανῶν. ἡδέως γὰρ ἔφη συναποθανοῦμαι αὐτοῖς. τῶν δὲ, καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις αὐτὸν ἀσφαλισαμένων, ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ ναταλία, διὰ τὸ ὅτι συλληφθῆναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, καὶ γενομένη περιπαθὴς, ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον ἔσπευσεν. εἰσελθοῦσα δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ ἀδριανοῦ μαθοῦσα καθείρξεως, τὰ περικείμενα κλοιὰ τῷ ἁγίῳ, ἡδέως κατησπάζετο. ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων, μένειν παρῄνει. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἁγίους παρεκάλει, ὑπὲρ αὐτοῦ εὔχεσθαι. ἀλλὰ τότε μὲν παραινέσει τοῦ μάρτυρος ἀδριανοῦ ἡ ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέστρεψεν οἶκον. μετ' ὀλίγον δὲ εἰσαγωγῆς αὐτῷ μεθ' ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπιζομένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ ἁγίοις, καὶ μισθὸν δοὺς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπῆλθε μηνῦσαι τῇ ναταλίᾳ, ὅπως ἐπιστῇ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. ἡ δὲ λογισαμένη, δείσαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομόσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφεθῆναι, τὴν θύραν ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄρνησιν ὀνειδίζουσα, καὶ φιλόψυχον καὶ δειλὸν ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς ἀναμι-

μὴ ἤκουσε ἀπειλῆς, ἣν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν
ἀθετοῦσιν ἠπείλησε, καὶ ἑαυτὴν ἀθλίαν ἀ-
ποκαλοῦσα ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὅλῃ γαμετὴν
μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτήν. ἀλ-
λὰ τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα, ἀθρόον
ἐσφαλμασασα ποθὲν, διεδέξατο δύσκλεια.
ὡς δὲ ἐφ' ᾧ ἧκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τάς
τε θύρας αὐτῷ ἀναπετάσασα, καὶ προσφῦσα,
περιχαρῶς κατησπάζετο. καὶ αὐθὺς ὡς εἶχε,
τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ' αὐτοῦ ἐποιεῖ-
το πορείαν. εἰσήχθη οὖν πρὸς τὸν βασιλέα
ὁ ἅγιος, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι θεὸν ὁμολογήσας,
τύπτεται ξύλοις, πρηνὴς κείμενος. ἀνα-
ρραπεὶς δὲ ὕπτιος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς
αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπο-
χόνδρια αὐτοῦ. ἦν δὲ ὅτε ταῦτα ἔπασχεν,
ἐτῶν κη'. εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς ἁγίοις, ἀ-
κρωτηριάζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπείς. καθ' ἓν ἕκαστον τῆς
ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ
τῷ ἄκμονι τιθείσης, καὶ τὸν μὲν δήμιον δεο-
μένης ἐπενεγκεῖν κραταιῶς. ἀδριανὸν δὲ
ὑπενεγκεῖν στερρῶς, καὶ μὴ προδοῦναι δειλίᾳ
τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἄθλησιν. τελειωθέντων οὖν
τῶν ἁγίων, τῶν σωμάτων αὐτῶν μελλόν-
των διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, ἡ ναταλία
τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου ἀδριανοῦ ἐγκολπωσα-
μένη ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις. δεχομένη
δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἵματα, εἴλη-
φεν ἑαυτήν. τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ῥαγ-
δαίου κατασβεσθέντος, εὐσέβιός τις πιστὸς
ὤν, τὰ τῶν ἁγίων ἀνελόμενος λείψανα,
καὶ ἐν ἀκατίῳ θέμενος, κομίσας ἐν ἀργυροπό-
λει, πλησίον τοῦ βυζαντίου κατέθετο. ἔνθα
καὶ ἡ ναταλία ὕστερον, ἀποπλεύσασα, τὸ θεῷ
τὸ πνεῦμα παρέθετο. καὶ κατετέθη πλησίον
τῶν μαρτυρικῶν λειψάνων :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες οἱ συναθλή-
σαντες τῷ ἁγίῳ ἀδριανῷ, ξίφει τελειοῦνται. στί.

Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτεσσάρων ἄκρα,
Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων ἀττικοῦ, σισινίου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν ἰβιστίωνος. στί.

Συσταδιοδρομοῦσιν ἀθληταὶ δύο,
Ξίφους δραμόντες στάδιον κουφοδρόμως.
Ῥυφθεὶς ὑσσώπῳ δακρύων ἰβιστίων,
Εὔθυμος εἰς ἄδακρυ χωρεῖ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη ἑτέρου μάρτυρος ἀ-
δριανοῦ. στί.

Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει ξίφος,
Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ λικινίου ἐν τῷ βυζαντίῳ. υἱὸς
ὑπάρχων, πρόβου τοῦ βασιλέως. μεθ' ἑτέ-
ρου ἀδελφοῦ δομετίου τοῦ μετὰ ταῦτα ἐπισκό-
που βυζαντίου. ὁ μακάριος τοίνυν ἀδρια-
νός, ἐπιποθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἐλθὼν ἐν
νικομηδείᾳ ὠνείδισε λικινίῳ, ὡς μάτην τὰ
ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαινομένῳ προ-
φάσει τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμοῦ. ὅθεν
διαφόρως τιμωρηθείς, ξίφει τὴν κεφα-
λὴν ἀποτέμνεται. ὁ δὲ τούτου ἀδελφὸς
δομέτιος ὁ ἐπίσκοπος τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψα-
νον λαβών, ἐν ἀργυροπόλει κατέθετο. ἔν-
θα ἦν, ἀδριανοῦ καὶ ναταλίας τὰ λείψανα
μετὰ καὶ στάχυος τοῦ ἀποστόλου :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου ἰωάσαφ. υἱοῦ ἀβεν-
νὴρ τοῦ βασιλέως. στί.

Ζηλωτὰ βασίλεια παμβασιλέως,
Ὤκησεν υἱὸς γηΐνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος τιθόης, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται. στί.

Οὐκ εἶχεν οἶμαι σάρκα τιθόης ὅλως.
Κἂν εἶχε τήξας, οὐκ ἐᾷ βρῶσιν τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν.

Ἀκαθαίρετοι ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, σιὼν
τῶν ἀμνῶν μαρτύρων. ἐδαφίσαντες ἑλεπόλεις
πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῷ τῷ ἀθλήσεως ὑμῶν.
διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς, ὑμῶν τὴν μνήμην ἀεί.
Βοηθὸς ἀδριανῷ ἡ ναταλία ὡς καὶ σύμψυ-
χος, παρὰ θεοῦ δεδώρηται. ἀνελκύουσα, ἐν-
παρόντα τοῦτον τῷ βυθῷ τῆς πλάνης καὶ πεί-
θουσα βοᾶν. ἀλλοσητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πρων.
Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ μάρτυρος, τὴν
χεῖρα θησαυρίσασα. οὐ προέδωκας, σω-
φροσύνης σου τὸν θησαυρόν. συλῆσαι τοῖς
πάθεσι σεμνή. κυβερνωμένη τῇ χειρὶ τοῦ

τῶν ἁπάντων θεοῦ :~ Θκ.

Νεανίας τρεῖς, ἡ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σήν. τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ᾤκησεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεός :~

ᾨδὴ η΄. Ὁ ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὁλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα, πᾶσαν ἐσβέσατε. αἵμασιν ὑμῶν, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν ἀθλοφόρων σου, ποταμοὶ ἰαμάτων, κόσμῳ γεγόνασι. θάλασσαν δαιμόνων, παθημάτων ξηραίνοντες. οὓς ἀνευφημοῦντες, Χριστὲ σὲ εὐλογοῦμεν :~

Γυναικὸς θαυμασίας, τίς οὐ θαυμάσειε. τὸ πρὸς κύριον φίλτρον, ὅπως ἐμίσησεν. ἔρωτα σαρκός, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε. σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην λόγον συνέλαβες. καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τὸν ὑπερούσιον. πῦρ γὰρ ἐν σοί, κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾨδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Μελῶν στρεβλώσεις, δαιμόνων ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ, οὐ θάνατος σαρκὸς ὁ ἐπίκηρος. τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς. ἔνδοξοι ἀθλοφόροι, ὅλως οὐκ ἴσχυσεν. ὅθεν εἰς αἰῶνας σὺν αὐτῷ ἀεὶ εὐφραίνεσθε :~

Στρατὸς ἐχθροῖς πᾶσιν ἀπροσμάχητος. πόλις θεοῦ, καὶ κατωχυρωμένον βασίλειον. κεκλεισμένος παράδεισος ἄσυλος. φάλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος θεόλεκτος. στῦλοι ἐκκλησίας ἀρραγεῖς, μάρτυρες ὤφθητε :~

Λαμπάδες θεόφωτοι, ἄστρα φαίνοντα. λύχνοι ἡμῖν, τὸ φῶς τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες. τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα. τέκνα τῆς ἀνεσπέρου μακαριότητος. μάρτυρες ἐδείχθητε Χριστοῦ σεβασμιώτατοι :~

Πηγὴ ναμάτων πλήρης τοῦ πνεύματος. καὶ ποταμός, ἐν θείων χαρισμάτων πληρούμενος. καὶ κρατὴρ ἀθλήσεως προχέων κρουνούς. πέλαγος στερρᾶς μάρτυρες ὤφθητε, ζάλης πειρασμῶν παντοδαπῶν ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς μαρτύρων Χριστοῦ πανεύφημε. παρεστη-
Αὔγους.

κῶς, τῷ θρόνῳ τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος. τοὺς τελοῦντας σὴν μνήμην περίσωζε. πίστει καὶ προθυμίᾳ, πάντων λυτρούμενος. τῶν παρενοχλούντων πειρασμῶν, ταῖς ἱκεσίαις σου. Θκ.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται. διὰ τῆς σῆς, ἀφράστου καὶ ἀρρήτου κυήσεως. θεοτόκε πάνσεμνε. ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα ὑποκειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε. καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀνειδὲς σαφῶς διέλυσεν :~

Ἐξαποστειλάριον. πρός, Τοῖς μαθηταῖς συν.

Ἀνδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀήττητος μάρτυς. ὡς ἀθλητῶν ἑδραίωμα. παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω. σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ. τούτοις τε συνεκλάμπει. μαρτύρων δῆμος ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος. ὧν τὴν λαμπρὰν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν. καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων. Θκ.

Ἐν προστασίαν ἄμαχον, καὶ φρουρὸν παναγία. καὶ σκέπην καὶ κραταίωμα, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος. καὶ ἀρραγῆ στερράν. καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. ἀλλ' ὦ θεοῦ τοῦ παμβασιλέως μῆτερ καὶ δούλη. σῷζε κἀμὲ τὸν δοῦλον σου, ἐκ παντοίων κινδύνων :~

Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος π σ.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀνδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ δεσπότου φωνῆς. πληρωτὴς ἐχρημάτισας. κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν. καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος. τῶν παθῶν τούτου κοινωνὸς γέγονας. ἐν ἀμφοτέροις γάρ, ὤφθης ὄντως δόκιμος, ὅθεν πιστοί. σήμερον τελοῦμεν σου, τὴν θείαν ἄθλησιν :~

Ἀνδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν. συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιουχοῦσάν σε, σου τὴν σύνοικον ἔσχηκας. καὶ πρὸς γαλήνης, ὅρμον ἰθύνουσαν. τῇ ἄνω πόλει προσεμβιβάζουσαν. ἐν ᾗ πανεύφημε, μάρτυς αὐλιζόμενος. ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα. τῶν ἀνευφημούντων σε :~

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων. καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι τὰς ψυχὰς τῷ κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε. τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν. καὶ τὴν

ἀγήρω μακαριότητα. ὧν ἧς ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως, παρὰ Χριστοῦ. μάρτυρες πανεύφημοι, ἔνδοξοι, σεβασμιώτατοι :~

Δόξα ἦχος β'.

Ὁ πάντα προγινώσκων καί, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ σε μάρτυς, ὡς ἄκαρπον κλῆμα ἀπροσήκατο. ξίφει μαρτυρεῖν ποικίλως τεμνόμενον. καρτερίας δαψιλοῦς, ἐπιφέροντα καρπούς. δι' ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν ἀφθημμένων σε πόθῳ, ἀδριανὲ ἔνδοξε :~

Καὶ νῦν θεοτοκίον. ἢ σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον τῆς ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κζ'. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ποιμένος. στιχηρὰ ἦχος πλ. δ'.

πρός, Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε νῦν ποιμὴν ὀνομάσωμεν. μοναστῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν. ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη κατάξαντα ψυχῆς. πολίτην, τῶν ἀγγέλων, καὶ συνόμιλον. τὰ ἄνω, μητροπόλεως οἰκήτορα. τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα ἁγνῶς κτισθὲν ἐκ τοῦ πνεύματος. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Τί σε νῦν ποιμὴν προσφθεγξόμεθα. τὸν ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν. τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν. πλημμύραν, διδαγμάτων θείου πνεύματος. φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον. θαυματουργὸν ἀληθέστατον. πάθη ποικίλα ἰώμενον. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Λύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχάς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶν. καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδείκνυς αὐτοῖς σοφέ. διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν. τελοῦντες, τὴν ἁγίαν σου πανήγυριν. ποιμὴν πατέρων τὸ καύχημα τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Δόξα θεοτοκίον ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως ἀναμένουσα ψυχή. καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ. ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν. ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον, παρθένε μόνη δυσώπησον, τὸν σὸν υἱὸν καὶ θεὸν ἡμῶν. ῥυσθῆναι με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος :~ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς. ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυνωμένη ἐν κλαυθμῷ. υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα. ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς καί. πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε. βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν, δοξάζω σου, τὴν πολλὴν θεέ μου συγκατάβασιν :~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν ὅσιε ποιμὴν πατὴρ ἡμῶν. πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. ᾌσωμεν τῷ κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ παρακλήτου, πάτερ θαλπομένη ἡ καρδία σου. τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσεν :~

Ἄνθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας. διακρίσεως λύχνος. ἀπαθείας πυρσός τε μακάριε :~

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, πάτερ τὸν σταυρόν σου. ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστὴρ μοναστῶν ἐχρημάτισας :~ Θεοτοκίον.

Ὅλον με διασώζει, λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι. βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκωθῆναι ἁγνὴ μητροπάρθενε :~

ᾨδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν πάννυχον, σοῦ κατεπλάγησαν ἄγγελοι. καὶ γὰρ αὐτούς. ἔχες συνοργοῦντας, ταῖς πρὸς θεὸν ἐντάξεσι :~

Λήμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα. τῆς τῶν παθῶν. ὅθεν ἐνοπτεύεις. καθαρῶς τὸν ἀόρατον :~

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς ποιμὴν ὅσιε. εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀναχθείς, εἰς τελείαν ἀπάθειαν :~

Θεοτοκίον.

Ἔχων

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς ἄχραντε. οὐ δειλιῶ. ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας :~ **Ὁ εἱρμός.**

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :~

Κάθισμα ἦχος γ΄. Πρὸς θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος, ὑπὸ κυρίου, τοῦτο πρόβατον, ὡς ἐράθης πρᾶον, ἐμαρτύρως λύκους μάκαρ τρεπούμενος. καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγῶνα σου. πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας. πάτερ ὅσιε. Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη. σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον μητέρα παρθένον σε. ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. **Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.**

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου. ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ. ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον. τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα. μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου. πῶς πάσχεις θέλων. ῥύσασθαι παθῶν, τῆς ἀτιμίας τὸν Ἀδάμ :~

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ παρακλήτου αὐγὰς δεχόμενον. θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων :~

Ἀρδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης περ ὑψίκομον. ἐγκρατείᾳ καλλυνόμενον. καὶ καρποῖς ἐνθέοις ἀνθούμενον :~

Ικτομήσας τὴν ἄρουραν. σου τῆς διανοίας πόνοις ἀσκήσεως. ἀρετῶν στάχυν πολύφορον. καὶ θαυμάτων χάριν ἐγεώργησας. **Θεοτοκίον.**

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα. τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον. τὴν ἐσκοτισμένην θεονύμφευτε.

ᾨδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντές βοῶμέν σοι κύριε.

Τὸν καύσωνα βαστάσας ἀοίδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ κυρίου σου ὅσιε :~

Ἀσκήσεως λειμῶνι ἡδύπνοον. ἔφυς ῥόδον, ὀδμαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ Ἀϋγους. πέρατα :~

Τὸν πρὶν μεγαλαυχίᾳ χρησάμενον. πτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπείνωσας. τῇ ταπεινώσει φραξάμενος :~ **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν θεὸν λόγον σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας :~

ᾨδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Νεκρώσας τὰς τοῦ σώματος ὁρμάς. πολλοῖς ἀγωνίσμασι. ζωὴν πρὸς ἀθάνατον. ἐξεδήμησας ποιμὴν ἀξιάγαστε :~

Ἐγκράτειαν ἀένναον ἀρχήν, ἀγάπην ἀδόλωτον. κτησάμενος ὅσιε. ἀκηλίδωτον θεοῦ ὤφθης ἔσοπτρον :~

Ἐρήμοις ἐν ἀβάτοις προσφοιτῶν. παθῶν ἐρημώσεως. σαυτὸν ἀπεγύμνωσας καὶ πολίτης οὐρανῶν ἐχρημάτισας :~ **Θεοτοκίον.**

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα. τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ **Ὁ εἱρμός.**

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν :~

Κοντάκιον ἦχος γ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε πάτερ. ἡ ἁγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχάς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα. ποιμὴν θεόφρον, πάτερ ἡμῶν ὅσιε :~

Τῷ αὐτῷ μηνί, κζ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ποιμένος. Στίχ.

Ὡς ἐκ λύκου χαίροντος ἡρπάγη βίου,
Ποιμὴν τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου ποιμένος.
Ποιμένα εἰς μέγαν ἑβδόμῃ εἰκάδι ᾤχετο ποιμήν.

Οὗτος ὁ ὅσιος, αἰγύπτιος ἦν τῷ γένει. ἀναχωρήσας οὖν σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς μοναχός. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν μετὰ πλείστους χρόνους πόθῳ τῷ πρὸς αὐτούς, παρεγένετο ἰδεῖν τούτους. οἱ δὲ ἔκλεισαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας. ἡ δὲ κλαίουσα, ἔκραζε μετ' οἴκτου. εἰσελθὼν δὲ ὁ ἀββᾶς ἀνοὺβ, λέγει αὐτῇ, τί κλαίεις γραῦ. ἡ δὲ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα, οὐ γὰρ ἔβλεπε τοῦτον, κεκλεισμένης οὔσης τῆς θύρας ἔφη. θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς τέκνον, τί γὰρ βλάψω εἰ

ἴδω ὑμᾶς. οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν, οὐκ εἰμὶ ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ; καὶ ὁ ποιμήν, ὧδε θέλεις ἰδεῖν ἡμᾶς, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ. ἡ δὲ συνεῖσα τὰ λεγόμενα, ἀνεχώρησεν. ἠθέλησε δέ ποτε ὁ τῆς χώρας ἄρχων ἰδεῖν τὸν ἀββᾶν ποιμένα, κατεῖχον οὖν τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματί τινι, ἔβαλεν ἐν εἱρκτῇ. οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρων ἰδεῖν τὸν ἄρχοντα. ἦλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν. ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ λέγουσα, ἄσπλαγχνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογενής μοι ἐστίν. ὁ δέ, μηνύει αὐτῇ διά τινος. ἄπελθε, ἀναχώρει ὧδε, ὁ ποιμήν, τέκνα οὐκ ἐγέννησεν. καὶ ὁ ἄρχων μηνύει αὐτῷ, κἂν λόγῳ μόνῳ κέλευσον, καὶ ἀπολύω αὐτόν. καὶ ὁ γέρων. ἐξέτασον αὐτὸν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ εἰ ἄξιός ἐστι θανάτου, θανέτω. εἰ δ' οὖν, ὡς βούλει ποίησον. καὶ ὁ ἄρχων ὑπερθαυμάσας, ἀπέλυσε τὸν παῖδα. ἠρώτησέ τις αὐτὸν λέγων, ἐὰν ἴδω τὸ ἁμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτό, καὶ ὑπερκαλύψω; λέγει ὁ γέρων. εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταῖσμα, καὶ ὁ θεὸς τὰ ἡμέτερα. οὗτος ὁ μακάριος πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὥστε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι γέροντας πατέρα τοῦτον ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ῥυθμίζεσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευτᾷ, γέρων ὤν, καὶ πλήρης ἡμερῶν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀθαλίας.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλλανίδα αἱμορροοῦσαν, ἥτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀλφίου, Φιλαδέλφου, καὶ Κυρίνου. πιστεύσασα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Ἀθαλίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ἔχουσα δὲ υἱὸν ὀνόματι Ἑρμυλιανόν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν. ἡ δὲ ἀπὸ τῆς παιδίσκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, διέφυγεν. ἡ δὲ Ἀθαλία, πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκεῖνον ὀνειδίσασα περὶ τῆς μητρός, ἐκεῖνος φησί. μὴ καὶ σὺ χριστιανὴ εἶ, καὶ ἡ ἁγία, ναὶ φησίν. καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. ὁ δὲ βέβηλος γυμνώσας αὐτήν, ἐμάστιξε σφοδρῶς. καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἑνὶ τῶν οἰκετῶν ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ἡ δὲ προσευξαμένη, ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην. ὁ δὲ εἰδὼς τὸ γενόμενον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ὁμολογητοῦ, Λιβερίου πάπα Ῥώμης. Στί.

Τὸν πλοῦτον αὖ πλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ὃν οἷοις ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν ὁμολογητὴν συνέπραξε τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπολαβεῖν. διὰ ταῦτα Κωνστάντιος μετὰ τὴν τελευτὴν Κώνσταντος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, μετεστείλατο αὐτὸν ἐκ Ῥώμης, καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτόν, καὶ τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι. καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφίσασθαι, καὶ μὴ δυνηθείς, ἐξώρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Θρᾴκῃ. ἐν Ῥώμῃ δὲ γενόμενος ὁ βασιλεύς, καὶ παρὰ πάντων ἐκβιασθείς, ἐκέλευσε τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιβέριον. ἐν ᾧ γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν κυρίῳ, καλῶς καὶ θεαρέστως βιώσας :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ὁσίου, ἐπισκόπου Κουδρούβης. Στί.

Ἣν κλῆσιν εἶπον ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθείς. ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἐπισκοπῆς Κουδρούβης τῆς κατὰ τὴν Ἱσπανίαν προήχθη. ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔχων, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ συνόδῳ παρῆν, τὴν Ἀρειανικὴν λύσσαν διελέγχων καὶ ἀποκρουόμενος. καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικήν, αὐτὸς συνεκρότει. καὶ τὰ πρῶτα τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκτητο. οὗτος πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκείων θρόνων ἀπελαυνομένων. διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου καθαίρεσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν τῇ Ἀρείου κακοδοξίᾳ, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμφθη. καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε :~

Τῇ αὐτῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀπὸ τοῦ ἁγίου φιλίππου βάπτισις τοῦ αἰθίοπος εὐνούχου. Στ.

Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν σπάδων,
Λευκαίνεται γὰρ καὶ πεφυκὼς αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία ἀνθοῦσα ἡ νέα, τριχινὸν ῥάκκος ἐνδυθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφεῖσα τελειοῦται. Στ.

Ὀμὴν δύας σοι τίτλος ἡ πόρνη πέρα,
Μεθ' ὧν ὑπῆλθες ἀνθοῦσα βαθὺ φρέαρ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων.

Θείαις σχολάζων θεωρίαις, λαμπρυνόμενος αὔλοις θεαυγίαις. καὶ ἡμέρας υἱὸς καὶ φωτὸς τῶν ἐν τῷ σκότει. ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, θεοφόρε εἰς αἰῶνας :~

Ἤρθης πρὸς ὕψος ἀπαθείας, μετὰ σώματος ἀγγέλους ἐμιμήσω. παραδείσου τρυφῆς ἐγένου κληρονόμος. ἀναβοῶν μακάριε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Λάμπων ἀκτῖσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας δαιμόνων ἐπηρείας. καὶ τῆς τούτων πολλούς, κακώσεως ἐρρύσω. ἀναβοῶντας ὅσιε, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~ Θκ.

Ἰδὲ ἣν ἔφησε παρθένον, ἐν τῷ πρὶν ὁ μέγας, ἡσαΐας. ἐν γαστρὶ τὸν θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει. ᾧ μελῳδοῦντες κράζομεν, ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

ᾨδὴ η'. Τὸν ἄναρχον βασιλέα.

Ἀμύσακτος τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ἐλαίῳ σου, τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσῆλθες ἐν χαρᾷ. εἰς ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῇς εἰς τοὺς αἰῶ.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἄνεμοι ἀκαθάρτων πνευμάτων. ἐστήρικτο καὶ γάρ. τῆς στάσεως ἐν πέτρᾳ. παμμάκαρ θεοφόρε :~

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω. χιτώνιον, ἐνεδύσω δὲ πάτερ. ὡραίαν τὴν στολὴν τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων. Θκ.

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον. ὑπάρχουσαν τὴν ἁγίαν παρθένον. ὑμνήσωμεν λαοί, αὐτὴν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός.

Τὸν ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις. καὶ φρίττουσι τῶν
» ἀγγέλων αἱ τάξεις. ὑμνεῖτε ἱερεῖς λαὸς
» ὑπερυψοῦτε :~

Αὔγους.

ᾨδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἔδυς μὲν οἷα περ ἀστήρ, ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας. τὸν νοητὸν ἀληθῶς. δικαιοσύνης παμμάκαρ ἥλιον. καὶ ὡς ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς. τὰς σὰς καταλέλοιπας. φωτοειδεῖς ἀρετάς, ἐλαύνουσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα :~

Τίμιος ἐναντίον θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος ἀοίδιμε γέγονε, καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῇ. ἐπολιτεύσω τούτου προστάγματα. καὶ δικαιώματα ποιμήν, τηρήσας ἀλώβητα. ὅθεν ἀνέτειλε. ὡς δικαίῳ σοι τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον :~

Ταῖς θείαις πάτερ καλλοναῖς. ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος. καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, πεφωτισμένος νῦν παριστάμενος. καὶ ἀκροτάτων ἐφετῶν, ἐγγίζων φανώτερον. τῶν σὲ τιμώντων ποιμὴν καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε :~ Θκ.

Ἔπαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προτοπλάστων θεόνυμφε. τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμοὺς, φύσεως ἀμόλυντε. τὰ διεστῶτα τὸ πρίν. παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας :~

Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε
» μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός,
» γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον. θεοτόκον
» οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον. πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς συ.

Ὁ λίαν σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισήλιον αἴγλην. τῆς θεαρχίας πάνσοφε, νῦν θεὸς χρηματίζεις. θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει. ὃν δυσώπει ῥυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντάς σε πάτερ καὶ τὸ σεπτὴν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας. ποιμὴν θεόφρον ὅσιε, ἀσκητῶν ὡραιότης. Θκ. ὅμοιον.

Σὲ ὁ πατὴρ ᾑρέτησιν, ὡς πολύακτον κρῖνον. θεοκυήτορ πάναγνε, διὰ τὴν αἵματος θείου. υἱοῦ δὲ πρὸς κατοικίαν, ἀναμέσον ἀνθρώπων σε. τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε. ἀποστίλβουσαν κάλλει παρθενικῷ. διὸ δὴ θεόνυμφε σὲ ὑμνοῦμεν. καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες :~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κη΄. τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν Μωσέως τοῦ αἰθίοπος. στιχηρὰ ἦχος πλ δ΄.

Προσόμοιον, Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνότητα, λιπὼν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως, συντομωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός. καὶ καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφάνους ἐκομίσατο. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, χε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος :—

Ἐγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον, ἄγρυπνον ὄμμα, νοῦν φανταζόμενον τὸ θεῖον κάλλος ἔσχες μακάριε Μωσῆ. ὅθεν ἰαμάτων χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλεπώτατα. διό σε δυσωποῦμεν, αἴτησαι πᾶσι πάτερ τὸ μέγα ἔλεος :—

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ τὰ τοξεύματα, καὶ τὰς ἐνέδρας, θείᾳ σκεπόμενος, Μωσῆ παλάμῃ, πάντα διῆλθες ἀβλαβῶς καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος. πᾶσι τοῖς ὁσίοις συνηυλίσθης νῦν. πρεσβεύων δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος :—

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια. τὰ ἔργα δέ μου εἰσὶ παμμίαρα. καὶ τί ποιήσω τῷ κριτῇ δέσποινα παρθένε καθικέτευσον. τὸν υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ δέξηταί μου τὸ πνεῦμα. ὡς μόνος εὔσπλαγχνος :—

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσανηρτώμενον, ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος ἑβραίων. θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε :—

Ἀπολυτίκιον ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος. καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε Μωσῆ. νηστείαν ἀγρυπνίαν προσευχὴν, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας. καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σου πᾶσιν ἰάματα :—

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ δ΄. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Δήγματι ἁμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου. καταλάμπρυνον πάτερ, μετανοίας τοῖς ὄμβροις πρεσβείαις σου :—

Φόβῳ τῷ τοῦ δεσπότου, σάρκα καθηλώσας, ἀπανθρώπευμα. ἐμπαθὲς ἐκ καρδίας θεοφόρε παμμάκαρ ἐξήλωσας :—

Φύλαξι διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ λόγου περισπέρματα. ἐγεώργησας σῖτον. θησαυροῖς ἀκενώτοις τηρούμενον :—

Θεοτοκίον.

Ὅλον με διασώζει, λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι. βουληθεὶς ἐκ γαστρός σου σαρκωθῆναι ἁγνὴ μητροπάρθενε :—

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς σοφὲ πράξεσιν, ἐγκαρτερῶν. τὰ τῆς πονηρίας, καθυπέταξας πνεύματα :—

Ἐθείᾳ δυναμούμενος, θεαρχικῇ Μωσῆ ὅσιε, τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθ' αὐτὸν, ἐταπείνωσας δράκοντα :—

Ὄμβροις τῶν δακρύων σου, πυρκαϊὰν παθῶν ἔσβεσας. καὶ ποταμοὺς ὤφθης χαρισμάτων, πεπλησμένος τοῦ πνεύματος :—

Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμὰς ἄχραντε, οὐ δειλιῶ. ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν φεύγω φάλαγγας :—

Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου :—

Κάθισμα ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἄδυτον, εἰσδεδεγμένος. ἀπημαύρωσας, τῶν νοουμένων. αἰθιόπων θεοφόρε τὰ πρόσωπα. καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυσας ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις ἐντεύξεσι, πάτερ ὅσιε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :—

Δόξα καὶ νῦν θεοτοκίον ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμέ-

μεμένηκεν. ὁ μετὰ τόκον παρθένον μείνασάν σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας ἀμώμητον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτόκιον ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθένος μήτηρ, ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων, ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

ᾨδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτοις πάτερ δεήσεσι, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ ἀπεδίωξας.

Μεταθεὶς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν καύσωνα, ὥσπερ θείαν δρόσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ πνεύματος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον, τὴν ἐσκοτισμένην θεονύμφευτε.

ᾨδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Τῷ ἄνθρακι πυρούμενος μάκαρ τῆς ἀπαθείας, ὕλην ἀκατάπρηστον, τὴν τῶν παθῶν ἀπετέφρωσας.

Ἀστὴρ τῆς ἐγκρατείας ὑψώμασι διαπρέπων, ὤφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφωτίζων ἀοίδιμε.

Τεθρίππῳ ἀρετῶν ἐπιβέβηκας, καὶ πρὸς νύσσαν ἔφθασας οὐράνιον, πάτερ Μωσῆ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾨδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτί με ἁμαρτιῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητι, κυκλούμενον ταῖς ἐν σοί, τοῦ πνεύματος λάμψεσιν, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λιμένα σέλας πάτερ, ἴθυνον.

Ὡς μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς διανοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ἐρήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλήρωσαι. τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, νηστείαις θαυμάσιε. ῥομφαίαν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς παραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμψυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς παρθένε, οἱ πιστοί σε ὀνομάζομεν.

Τὸν εἱρμόν.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθιόπων πρόσωπα ἀπορραπίσας, νοητῶς ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φωταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σε τιμώντων Μωσῆ παμμακάριστε.

Τῷ αὐτῷ μηνί, κη΄ ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος. Στίχ.

Φήσεις τὸ ῥητὸν καὶ θανὼν Μωσῆ μέλα,
Ἄνθρωπος ὄψιν, ὁ δὲ Θεὸς τὴν καρδίαν.
Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆν ὀγδόῃ Αἰθιοπῆα.

Οὗτος ὁ μακάριος, τῷ μὲν γένει, ἦν Αἰθίοψ. τῇ δὲ χροιᾷ, μέλας ἀκριβῶς, οἰκέτης πολιτευομένου τινός. ὃν διὰ πολλὴν δυστροπίαν καὶ λῃστρικὴν διαγωγήν, ἀπώσατο ὁ ἴδιος δεσπότης. οὗτος ποτὲ ποιμένι τινὶ ἐμμνησικάκη τε, παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς πρᾶγμα, ὃν καὶ ἀποκτεῖναι ἐβουλεύσατο. μαθὼν δὲ ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστί, πλημμυροῦντος τοῦ ὕδατος, τῷ στόματι δακὼν τὴν μάχαιραν, καὶ τὸν ἐπενδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθείς, διανηξάμενος ἐπέρασε. προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλασιν, φυγὰς ᾤχετο. ὁ δέ, κριοὺς τέσσαρας ἐπιλεκτοὺς σφαγιάσας καὶ δήσας σειρᾷ, τὸν Νεῖλον αὖτε πέρασε κολυμβῶν. τὰ κρέα δὲ φαγὼν καὶ τὰ κώδια οἴνῳ πωλήσας, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ. ταῦτα δὲ διηγησάμην ἵνα δείξω, ὅτι δυνατόν ἐστι τοῖς βουλομένοις, διὰ μετανοίας σωθῆναι. οὗτος ὀψέ ποτε κατανυγείς, ἔκ τινος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν μοναστηρίῳ. καὶ οὕτως προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπράκτορας αὐτοῦ ἀναγεῖν τῷ Χριστῷ. καθεζομένου δὲ ποτὲ ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ, λῃσταί τινες προσέβαλον αὐτῷ, ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν,

οὓς

οὓς ὁ μακάριος δεσμήσας σχοινίῳ, καθάπερ
σάκκον ἀχύρου τοῖς ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθεὶς,
τῷ κυριακῷ παρεγένετο, καὶ φησὶ πρὸς
τοὺς ἀδελφούς. ἐπεὶ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδικεῖν,
τούτους δὲ ἄρτι ἐπελθόντας μοι, τί κελεύε-
τε περὶ τούτων. αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐ-
τὸν, ὅτι Μωσῆς ἐστὶν ὁ περιβόητος λῄσταρ-
χος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομολογησάμενοι
τῷ θεῷ καὶ αὐτοὶ, ἀπετάξαντο, καὶ γεγό-
νασι μοναχοὶ δοκιμώτατοι. θεαρέστως οὖν
βιώσας ὁ ἅγιος γέρων, καὶ τὸν δαίμονα τῆς
ἀκολασίας καταπαλαίσας, τελευτᾷ ἐ-
τῶν ἑβδομήκοντα πέντε, γενόμενος καὶ πρε-
σβύτερος. καὶ καταλιπὼν, μαθητὰς ἑβ-
δομήκοντα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
ἀκακίου τοῦ νέου. στί.

Τράχηλον ἀκάκιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,
Ψυχῆς τὸ λαμπρὸν μηνύων, βλύζει γάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων,
διομήδους καὶ λαυρεντίου. στί.

Λίθοις ἀθληταῖς προσδοθεῖσι πλατάνῳ,
Παθέντα τόξα πλατάνων κενοὶ ψόφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος ἐζεκίας ὁ βασι-
λεὺς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. στί.

Εἰ δακρύσας ἦν ἐζεκίας ὡς πάλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὗρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἁγίας ἄννης τῆς θυγα-
τρὸς φανουήλ. στί.

Οὐ γῆς ἀπείρου ἡ φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἕως ἐπ' αὐτῆς εἶδε τὸν θεὸν βρέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Λύμης παθῶν κεκαθαρμένος, ταῖς τοῦ πνεύματος ἀ-
στράπτων λαμπηδόσι, πρὸς τὸ φῶς ἀ-
ληθῶς, τὸ ἄϋλον μετέβης. ἔνθα χοροὶ μα-
κάριε, ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ᾠκειώσω δὲ κα-
λῶν τὴν μετουσίαν καὶ τὸν πνῶν ἐφετῶν,
ἀΰλως συνεκράθης. ἀναβοῶν μακάριε, ὁ
θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

Πόνοις ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὴν ἐπίπονον
ἐξήρανας ἀπάτην. θεοφόρε διὸ, τὴν ἄπο-
νον ἐφεύρες. τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐ-

λογῶν σου τὸν δεσπότην:~

Ἴδε ἣν ἔφησε προλέγων, ἐν τῷ πνὶ ὁ μέγας ἠ-
σαΐας. ἐν γαστρὶ τὸν θεὸν, συνέλαβε καὶ τίκτει.
ᾧ μελῳδοῦμεν κε. ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ:~

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς μαρυνόμενος, ταπεινώσει
ὑψούμενος. τῇ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν λαμ-
πόμενος. ἀγάπῃ κοσμούμενος, πρὸς ἀρε-
τῶν ἀκρόρειαν. πρὸς περιφανὲς πάτερ
ἀνέδραμες ὕψος. κραυγάζων τῷ δεσπό-
τῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε. λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ μελανὸς τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φαιδροτέ-
ραν δέ. τῶν ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν κτησά-
μενος. δαιμόνων ἡμαύρωσε, ζεζοφωμένα
πρόσωπα. τὰς δὲ τῶν πιστῶν, καταλαμ-
πρύνει καρδίας. αὐτοῦ τῇ ἐκδημήσει, τῶν
θερμῶς μελῳδούντων. λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Τῇ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος
διέφυγες. πάτερ αἰθιόπων νοητῶν τοξεύ-
ματα. ἀλείπτης δὲ γέγονας, τῶν μονα-
στῶν πρὸς πάλην ἐχθρῶν. ἔργοις τε καὶ
λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων οἱ παῖδες
εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε:~ Θεοτ.

Ὑπερφυῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύη-
σας. τὸν δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.
γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ πατρὸς ἀχώρι-
στον. δέσποινα ἁγνὴ, ᾧ μελῳδεῖ πᾶσα κτί-
σις. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε.

ᾠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας,
ἀπέλαβες. τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν. καὶ σοῦ
τοῦ πόθου, πέρας κατέλαβες. ἑορταζόν-
των δὲ ἡμῶν, φωνὴ μετ' αἰνέσεως. χαίρων ἐ-
σκήνωσας, ἀξιάγαστε μωσῆ περίβοητε:~

Στάζουσι πέρ γλυκασμὸν, ὠφελείας οἱ τῶν
πόνων ἱδρῶτές σου. καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν,
τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν. ἀναβλύ-
ζουσιν ἡμῖν, ἰάσεις τὰ λείψανα. καὶ ση-
πεδόνας κακῶν, καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν
ἐκκαθαίρουσιν:~

Στεφάνοις ἔστεψε χς, ἀμαράντοις σου τὴν
κάραν θεσπέσιε. νενικηκότος στεῤῥῶς, τὰς

παρα-

παρατάξεις τοῦ κοσμοκράτορος. καὶ τῶν ὁσίων τοῖς χοροῖς, ὁσίως ἠρίθμησαι. μεθ' ὧν ἱκέτευε. λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς τιμῶντάς σε:~

Θεοτ.

Ἐπαύσασα μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων θεόνυμφε. τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμούς. φύσεως ἀμόλυντε. τὰ διεστῶτα δὲ πρίν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἥνωσας:~

Ὁ εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος. παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλ. πρός, Τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλὰς αἰθιόπων. τὸ πρὶν Μωσῆ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων. σου προσευχῶν θεοφόρε. νίκης ὅθεν βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπείληφας. ᾧ καὶ νῦν σὺν ἀγγέλοις, παρεστηκώς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσίᾳ. σοὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις:~

Θεοτ.

Ζήλας αἰσχρῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον. καὶ ὡμοιώθην κτήνεσιν, ἀνοήτοις ὁ τάλας. ἃ οὐκ ἔξον ποιεῖν πράττων, δέσποινα Θεοτόκε. λαμπρύνουσά με καθαρόν, τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις. μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑποτύπω, κόρη τῆς μετανοίας. καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦλον σου, σκεῦος ἄχραντον θεῖον:~

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κθ'. ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' ἀντίφωνον. τό, μακάριος ἀνήρ. εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους η'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος πλ. β'.

Δευτεροῦντα αὐτά. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρῴδου. τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος. ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου. τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. ὢ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος, καὶ μιαιφονίας πλήρους. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν:~

Ὁ αὐτός.

Ὠρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου. καὶ τὴν κεφαλήν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. ὢ συμποσίου πλήρεις αἱμάτων. εἴθε μὴ ὤμοσας Ἡρῴδη ἄνομε, ψεύδους ἔκγονε. εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρκησας. κρεῖττον γὰρ ψευσάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν:~

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρῴδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικὸν καὶ οἶστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρῖναι. οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὅρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. ὢ πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι. πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρια. ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακος βαστάζουσα ταύτην. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστήν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν:~

Πάλιν Ἡρῳδιὰς μαίνεται, πάλιν ταράττεται. ὢ ὄρχισμα δόλιον καὶ πότος μετὰ δόλου. ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρῴδης ἐταράττετο. πρεσβείαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Δόξα καὶ νῦν. Γενεθλίων τελουμένων.

Καὶ νῦν Θεοτ. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου λέγει ὁ Θεός. οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς. λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου, διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα

ματα αὐτῆς. φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κῦ, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι, εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θῦ. ἐπ᾽ ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος σιών. ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος ἰλήμ. ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε. ἐγὼ κς̄ ὁ θς̄. ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ θεὸς ἰηλ̄, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. ἀνατειλάτω ἡ γῆ καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνη ἀνατειλάτω ἅμα. φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. λέγετε ὅτι ἐρρύσατο κς̄ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἰακώβ. καὶ ἐὰν διψήσωσι δι᾽ ἐρήμων ἄξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα. ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα. ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα:~

Προφητείας μαλαχίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει κς̄ παντοκράτωρ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. καὶ ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κς̄ ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ. ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ. διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται, ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ. καὶ ὡς πόα πλυνόντων. καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. καὶ προσελεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει. καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηρούς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῆ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν λέγει κς̄ παντοκράτωρ. διότι ἐγὼ κς̄ ὁ θς̄ ὑμῶν καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. καὶ ὑμεῖς υἱοὶ ἰακὼβ ἐξεκλίνατε νόμιμα καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρός με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κς̄ παντοκράτωρ. καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κς̄. ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου καὶ ἀναμέσον ἀνόμου. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἣ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. ἐπιγνῶτε οὖν καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν χωρὴβ πρὸς πάντα τὸν ἰηλ̄, προστάγματα καὶ δικαιώματα. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν, ἠλίαν τὸν θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν κῦ τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξαι τὴν γῆν ἄρδην. λέγει κς̄ παντοκράτωρ, ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ἰσραήλ:~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανών, τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς. ὄψονται γὰρ τελευτὴν δικαίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι, τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ. ὅτι ῥήξει κς̄ τοὺς ἀσεβεῖς, ἀφώνους πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολεῖται. ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος, κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν. οὗτος ἦν ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες. τὸν βίον αὐτοῦ, ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς θῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κλῆρος αὐτοῦ ἐστίν, ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς, οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. ἀνομίας

ἐπλή-

ἐπλήσθημεν, τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὡδεύσαμεν, τρίβους ἀβάτους. τὴν δὲ ὁδὸν κυρίου οὐκ ἔγνωμεν:~

Εἰς τὴν λιτήν. στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος α'.

Γερμανοῦ πατριάρχου.

Τίς σε καλέσωμεν προφῆτα. ἄγγελον, ἀπόστολον, ἢ μάρτυρα. ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διῆξας. ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. μάρτυρα δέ, ὅτι σου ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν. ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλυζούσης αἵματα. νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέρασι προχεούσης ἰάματα:~ Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότερος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς αὐτῆς τὴν μυσελγῆ θυγατέρα. κατὰ τοῦ τῶν προφητῶν, θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτέρπῳ συμβουλῇ ἐσκαιώρισε. τοῦ γὰρ ἐχθίστου ἡρώδου τελοῦντος συμπόσιον τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου γενεθλίου, μεθ' ὅρκου αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόβρυτον τοῦ θεοκήρυκος τιμίαν κεφαλήν. ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων. θυμελικοῦ ὀρχήματος, δοὺς αὐτῇ ἀντίμισθον δι' ὀρκίας χάριν. ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεόστυγον μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν. ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα. οὐκ ἔξεστί σοι λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου φιλίππου τὴν γυναῖκα. ὢ γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου. ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ προδρόμου, λαχειμονοῦντες ἑορτάσωμεν. ὡς ἐν ἐπισήμῳ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι. καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, δεηθῆναι τῇ τριάδι. τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς. καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα ἦχος πλ. α'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν, ὁ ἡρώδης βουληθείς. τὴν κεφαλήν σου πρόδρομε παρανόμῳ γυναικὶ παρεδίδου σφαλερῶς. οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δείλαιος στηλιτεύων ἑαυτόν, ἐπὶ δίσκου προσφέρων αὐτήν. ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος. καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος. πρέσβευε βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ. ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς:~

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, ἰωάννη βαπτιστά, ἐκτμηθεὶς σου τὴν κάραν τὴν γῆν ἡγίασας. ὅτι τὸν νόμον τοῦ θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐφανέρωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ, τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης ὦ πανάγιε ἰωάννη. ἤλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ, παρανομήσαντα, παρρησίᾳ ἀμέμπτῳ. διό, θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων. δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων. τιμῶμεν σου καὶ ἡμεῖς, τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε. δοξάζοντες τὴν ἁγίαν τριάδα. τὴν σὲ στεφανώσασαν, πρόδρομε μακάριε. Ὁ αὐτός. Στίχ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ.

Ὁ ἐκ προφήτου προφήτης, καὶ μείζων προφητῶν γενόμενος ἐκ κοιλίας μητρὸς ὁ ἡγιασμένος εἰς ὑπουργίαν κυρίου. σήμερον ὑπ' ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη. καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, φανερῶς, καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομήν, διελέγξας ᾔσχυνε, τῆς ἁμαρτίας τὴν φάλαγγα. καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν. βαπτιστὰ ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι. διό, παίγνιον ἀνόμου γυναικός, ἔπεισε τὸν ἡρώδην ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλήν. καὶ διὰ τοῦτο ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. παρρησίαν ἔχων πρὸς κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε παρθένε. Ἀπολυτίκ. ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος.

ὅτι

ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν
κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπερα-
θλήσας. χαίρων εὐηγγελίσω, καὶ τοῖς ἐν ᾅ-
δῃ θεὸν φανερωθέντα σαρκί, τὸν αἴροντα
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. καὶ παρέχοντα
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία. μετὰ
τὴν στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος. οἱ
πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν. ὅτι με-
τάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε. καὶ ἡρώδην ἐμ-
φανῶς, στηλιτεύσας θαρρηκῶς. τὴν κάραν
αὐτοῦ ἐτμήθη. καὶ ἄρτι ζῶν μετ᾽ ἀγγέλων, χριστῷ
πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Δόξα, τέλος, καὶ νῦν. θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως. καὶ ὁ ἄ-
φραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου. ἐν σοὶ ἐ-
γνώρισται ἁγνὴ ἀειπάρθενε. καταπλήττει
νοῦν τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα
σου θεοτόκε. τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα ἦχος πλ. α΄.

Πρός, Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας προφήτην ἀναδειχθέντα ἡ-
μῖν. καὶ ἐκ στείρας φωστῆρα τῇ οἰκουμένῃ, φαι-
δρῶς. προελθόντα ἐν ᾠδαῖς ἀνυμνήσω-
μεν. τοῦ χριστοῦ βαπτιστήν, καὶ νικηφόρον ἀθλη-
τήν. τὸν πρόδρομον ἰωάννην. πρεσβεύει
γὰρ τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τέλος, καὶ νῦν. θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν. καὶ τὸ
ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλον σου. καὶ τὰ κύ-
ματα ἁγνὴ κατάπραϋνον, τῶν ματαίων
λογισμῶν. καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχήν,
ἀνάστησον θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα παρθένε, ὅτι
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο :~

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, κάθισμα ἦχος πλ. δ΄.

Πρός, Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ θεοῦ. καὶ δεσμὰ
διαρρήξας γλώσσης πατρός. ἐδείξας τὸν ἥλι-
ον. ἑωσφόρον αὐγάζοντα. καὶ λαοῖς ἐν ἐρή-
μῳ, τὸν κτίστην ἐκήρυξας. τὸν ἀμνὸν τὸν
αἴροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα. ὅθεν καὶ
πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας. τὴν ἔν-
δοξον κάραν σου, ἀπετμήθης ἀοίδιμε, ἰωάν-
νη πανεύφημε, πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορ-
τάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα. καὶ αὐτό. καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ. στίχος.

Τί ἀνταποδώσομεν τῷ κυρίῳ περὶ πάντων.

Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν ἡρώδης.

Ζήτει τῇ γ΄. τῆς ς΄. ἑβδομάδος τοῦ ματθαίου.
ὁ πεντηκοστός. τὸ πεντηκοστάριον. ἦχος β΄.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζήτει ὄπισθεν εἰς τὸν στίχον.

Οἱ κανόνες τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου εἰς δ΄.
καὶ τοῦ ἁγίου εἰς η΄. ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου. ποίη-
μα ἰωάννου κυροῦ μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στειρωτικῆς, φανέντα προ-
φήτην. τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυοφο-
ρηθέντος ἀπορρήτως. τὸν ἱερὸν ἀνυμνή-
σωμεν πρόδρομον :~

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς. τῆς δικαιο-
σύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς. παράνο-
μον μῖξιν διελέγχων. μὴ δεδοικὼς βασι-
λέων θρασύτητα :~

Οὐ μόνου τῷ γάλακτι ἐντραφείς. τὴν μονο-
θεσίαν, συναφείας τῆς μοναχικῆς. ὡς μόνου
σφραγὶς ἐπισφραγίζων. ἀντεκατέστης
πρὸς μῦσος ἀκόλαστον :~ θεοτοκίον.

Τάξεις σε ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν. ἀνύμ-
φευτε μήτηρ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς. τὸν
κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος. ἐν ταῖς
ἀγκάλαις σου ἐβάστασας :~

Ἕτερος κανών. ἦχος ὁ αὐτός, καὶ εἱρμὸς
ἄλλος. πρός, Τὸν ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ
χριστοῦ. ὡς πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ. ἰωάν-
νην ἅπαντες τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν :~

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην. καὶ τῶν ἀγγέλων σύ-
σκηνον. τὸ καύχημα τοῦ μὲν λαοῦ. ἰωάννην
ἅπαντες τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν :~

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ προδρόμου. ἀγγελικῶς χορεύσωμεν καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου. Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε. τὸν ἐκ σοῦ ἱκέτευε. ἀῤῥήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Ἰησοῦν. πάσης περιστάσεως λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθὲν κόριον. δός μοι φησί. κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραζεν.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα. τὸν Ἡρώδην. πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὢ τῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδη ἄφρον καὶ ἄνομε. ποία τόλμη. κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἄδικον ἔπραξας. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου πάναγνε. τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη. τῶν δεινῶν περιστάσεων.

ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Παλαιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς πρόδρομος. εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊστάμενος. μῖξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέγξας, ἀκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον. ἐκβεβακχευμένον τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε. δός μοι ἐν πίνακι, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου. τὴν μετὰ χαρίσμασι δῶρον ποθούμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος. τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης ἔνδοξε πρόδρομε. κόρῃ προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων. τὴν σεπτήν σου ἔπαθλον κάραν ἀοίδιμε. Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας παρθένῳ, σωματικῶς κύριε. ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε. ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ θεοτόκον. τῶν πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Τὸν πρόδρομον Χριστοῦ, βαπτιστὴν καὶ προφήτην. τιμήσωμεν πιστοὶ, καθαρᾷ συνειδήσει. ὡς ἔνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον. καὶ ὡς μάρτυρα, πανάληθῆ τοῦ σωτῆρος. τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας. τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα· ἕτερον ἦχος δ΄.

Πρός· Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ σωτῆρος βαπτιστής. καὶ ἀνευφραίνει μονητὰς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν. ὁ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα καὶ προφητῶν ἡ σφραγίς. ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη πρόδρομος. καὶ μάρτυς ἀψευδὴς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. πνευματικοῖς οὖν ᾄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν. προφῆτα κῆρυξ τῆς ἀληθείας πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. ᾠδὴ δ΄. Ευμυγ [illegible]

Οὐκ ἐνεγκὼν, ὁ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον. ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπαίθυνος, οὐ παρρησίαν θεοσεβῆ. ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφυρόμενος. δεσμήσας συνετήρει, τὸν ἀΰλως τοῖς ἄνω. πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον. ἐκμοσήσας, ἔκδοτος ὁ δείλαιος. τοῖς χορικοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν. ἀποδεδειγμένος, φονεὺς προφήτου γεγένηται. συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα. καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκεν.

Ὄντως ἐν σοὶ, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνὴ, τῶν προφητῶν, σὺ γὰρ παραδοξότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθεὶς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τῷ τοῦ σώματος. καὶ τὸν προφητευθέντα, αὐτὸν σοῦ θεὸν λόγον. καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε. σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον. χειμαζομένων τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε. καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης. θεράπων τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη. ὅθεν ὁπλίζει τὸν ἄδικον πρὸς σὲ φόνον. οὐκ αἰδεσθεὶς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἴστρῳ καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος. ὁ ἄδικος βασιλεὺς, σὲ παμμάκαρ παρανόμως.

μως. θύματα τῇ φόρμιγγι ἀπάγει, ψήφῳ προφῆτα. οὐκ αἰδεσθεὶς σοῦ τὸ σεβάσμιον:~

Τῆς κόρης ὁ δῆμος, ἀπαχθεὶς τοῖς λόγοις. Ἡρώδης δυσσεβής, τῇ μοιχαλίδι δῶρον. τὴν κεφαλήν σου προφῆτα, ὄντως παρέχει. ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν:~ Θκ.

Χαίροις παρθένων, ἁγία θεοῦ. χαῖρε ἡ χαρὰν κυήσασα τῷ κόσμῳ. χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις, τῶν ἀνθρώπων. εὐλογημένη θεοῦ ἁγνή.

ᾠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἆθλον τῆς ὀρχήσεως, τῆς κακοδαίμονος. τῆς ὠμῆς λεαίνης, ὁ ὁμότροπος σκύμνος ᾐτήσατο. ἣν καὶ θῆρες τὸν ἐν ἐρημίαις ηὐλαβοῦντο. κεφαλὴν τοῦ προδρόμου καὶ κήρυκος:~

Ὢ τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων φιλάνθρωπε. ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχείου τοῦ πνεύματος. καὶ συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἁγνείᾳ. ἀσελγὲς κατωρχήσατο κόριον:~

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τοῦ τὴν συζυγίαν τὴν ἄσεμνον στέργοντι. γενεσίων πότοις, καὶ προφήτου συνάψαι ἀναίρεσιν. καὶ κρατῆρα πληρῆ, προφητικῶν, τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἁγίων αἱμάτων κεράσασθαι:~ Θκ.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένη πανάγνε συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην. ἱλασμὸν ἀνυμνοῦντες προβαλλόμεθα:~

ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Ὀρχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα. τῆς ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι. προδρόμου κάρα ὢ ἀνοίας:~

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς κάρας σου, θεοκήρυξ. μοιχαλὶς ἐτέρπετο. φρονοῦσα μέγα ὢ ἀνοίας:~

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης. ἡ δὲ καὶ σιγήσασα. πλέον ἐλέγχει παναοίδιμε:~ Θκ.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, θεοῦ. σὺ γὰρ τὸν θεὸν λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων μακάριε. ἐλέγχοις παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα. οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει:~

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ κεφαλὴ σταζομένη σου. ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα. καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα:~

Ἐρήμους περιπολῶν. θριξὶ καμήλου σκεπόμενος. τὰς μὲν ὡς φωτολαμπεῖς, κατῴκεις ἀνάκτορον. τὰς δὲ ὡς βασίλειον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεβασίλευσας:~ Θκ.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου. θεογεννῆτορ ἁγνή. καὶ τύχοιμεν πανάγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως. τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ:~

ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν. Ἰωάννη ἔνδοξε. θεῖα διδάγματα. τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν:~

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς. ἀψευδὲς ὑπόδειγμα. μέμνησο πρόδρομε. τῶν ὑμνούντων σε χριστῷ παριστάμενος:~

Πρεσβείαις σου προφῆτα τοῦ χριστοῦ. βαπτιστὰ καὶ πρόδρομε. κόσμον εἰρήνευσον. διασῴζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ Θκ.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρί. τὸν λόγον κυήσασα. ῥῦσαι δεόμεθα. τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Κοντάκιον. ἦχος πλ. α΄.

Ἡ τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονε τις θεϊκή. ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ τοῦ σωτῆρος κηρύξῃ, τὴν ἔλευσιν. θρηνείτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα. οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν. ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον:~ Ὁ οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου, πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια. ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφώντων, ἡ κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη ὥσπερ ἔδεσμα. τῇ χαρᾷ, συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι, ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός, ὅτι τὴν κάραν τοῦ βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ τὸ μέσον εἰσῆλθεν ὡς εἶπεν ἡ παῖς. καὶ διὰ οἶστρον, θρῆνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε

συν

σὺν τῷ βασιλεῖ. οὐ γὰρ ἔστεργεν ἐκείνους
οὔτε ἡρώδην αὐτόν. φησὶ γὰρ ἐλυπήθη-
σαν λύπην οὐκ ἀληθινήν :~ Τέλος.
Α΄ Δὲ ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.
Τῷ αὐτῷ μηνί, κθ΄. ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κε-
φαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. Στ.
Τέμνει ςεφαλήν, χεὶρ μιαιφόνος ξίφει.
Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν κυρίου.
Εἰκάδι ἀμφ᾽ ἐνάτῃ προδρόμου τάμεν αὐ-
χένα χαλκός.
Ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ
ἅπαντας εἶναι ὑπὸ χριστοῦ, καὶ προφήτου πε-
ρισσότερος. ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρός,
καὶ τοῖς ἐν γῇ καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ τὸν χριστὸν κηρύξας.
οὗτος ἦν υἱὸς ζαχαρίου τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἐλι-
σάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας γαβριὴλ τεχθείς.
ἐτμήθη δὲ τὴν τιμίαν κεφαλὴν ὑπὸ ἡρώ-
δου. διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς ἡρωδιά-
δος, οὗτος ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἁγιωσύνην
περικείμενος, ἁγνείαν εἰσοικισάμενος, σω-
φροσύνην ἀσπασάμενος, ἀτροφίαν ἀσκή-
σας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας ἀπερρω-
γώς. καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλον οἰκήσας θη-
ρίοις διαιτώμενος, καμήλου θριξὶ σκεπόμε-
νος, δερματίνῃ ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ
ἴσα πτηνοῖς τὸ τῆς τροφῆς κεκτημένος αὐτό-
ματον, μελέτην δὲ διηνεκῆ, τὴν τοῦ θεοῦ μόνον
ποιούμενος, ἡγεῖτο τῆς αὐτοῦ φυλακῆς καὶ τη-
ρήσεως, πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεῆ. ὁ τοὺς
ὅρους ὑπερβὰς τῆς φύσεως, καὶ τὸν καθαρὸν καὶ
ἀμόλυντον καὶ πάσης ἐπέκεινα φύσεως βα-
πτίσας χριστόν, τοίνυν ὁ πολὺς ἐν ἀκολασίᾳ
ἡρώδης, τοῦ ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐδάφους, τὴν
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ φιλίππου γυναῖκα, πρὸς
γάμον ἠγάγετο. θείῳ οὖν κινηθεὶς ζήλῳ ὁ προ-
φήτης, καὶ ἀληθείας ὅπλοις φραξάμενος,
ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον. οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν
γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου. ἐντεῦ-
θεν, φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν ἅγιον, τοῦ
μανικοῦ γυναίου πρὸς τοῦτο, τὸν ἐραστὴν συ-
νελάσαντος. ὅθεν, γενεθλίων τελουμένων,
καὶ ἀπὸ τοῦ δαψιλοῦς καὶ φιληδόνου πρὸς παρα-
φροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν ἑστιάτορα. ὀρ-

χήσεως ἑταιρικοῦ θυγατρός. καὶ μισθός, προ-
φήτου ἀναίρεσις. αὐτίκα οὖν, ἤχθη ἐπὶ πί-
νακος ἡ τοῦ δικαίου κεφαλή, καὶ ἐπεδόθη μα-
χλώσῃ καὶ μοιχαλίδι γυναικί, ἔτι τὸ αἷμα
στάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ φθεγγομένη. ἐτελεῖ-
το δὲ ταῦτα ἐν τῇ σεβαστῇ πόλει, ἀπεχού-
σῃ τῆς ἱερουσαλὴμ ἡμέρας ὁδόν. ἔνθα καὶ ὁ μετ᾽ ἐκεῖ-
νον ἄρξας τετράρχης, τοὺς ἀνακτορικοὺς
ἐπήξατο δόμους. καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτε-
λέσθη πότος, ἐκεῖ καὶ τὸ προφητικὸν ἐκεῖ-
νο καὶ ἅγιον περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων
μαθητῶν, ἀπεκρύπτετο σῶμα :~
Ταῖς τοῦ προδρόμου πρεσβείαις χριστὲ ὁ θεός.
ᾨδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.
Ἀκόλαστον ὄρεξιν, δεινήν τε μέθην καθοπλι-
σάμενος. προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς
ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον. καὶ σω-
φροσύνης, πρὸς πόλιν ἀπόρθητον. τὸν
τοῦ χριστοῦ βαπτιστὴν ἡρώδη ἄνομε :~
Οὐκ ἔθελξε πρόδρομε. οὐ συνεστάλη οὐ κα-
τενάρκησεν. ἡ μεμαθητευμένη τῷ διαβό-
λῳ. τὴν σὴν προφέρουσα. τιμίαν κάραν,
ἀναιδῶς ἐν πίνακι. προβιβασμοῖς μητρι-
κοῖς ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν :~
Ὡς λύχνος προέλαμψας, προαπεστάλης δὲ
ὥσπερ ἄγγελος. ὡς προφήτης κηρύττεις.
ἀμνὸν θεοῦ τὸν φανέντα χριστόν. ὡς μάρτυς ξί-
φει, κεφαλὴν ἐκτέτμησαι. προκαταγγέλ-
λων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ νεκροῖς :~
Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ
πάλαι πτώματος. τὴν φανεῖσαν αἰτίαν,
ἐλευθερίας, σὲ μητροπάρθενε. σὺν τῷ υἱῷ
σου, τῷ δόντι ἀντίλυτρον. ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυ-
τὸν ἀεὶ δοξάζομεν :~
Ἄλλος. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.
Δοῦλος δεσπότου παρουσίαν, ἑωσφόρος τε
ἡλίου προμηνύων. ἰωάννης εἰς ᾅδου ἀνέ-
δραμε κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ
θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~
Ὢ τῆς ἡρώδου ἀφροσύνης, τὸν ἰσάγγελον
ἐν σώματι ἀΰλῳ. τῷ ἀσέμνῳ γυναίῳ παί-
γνιον δωρεῖται. εὐλογητὸς εἶ κύριε :~
Δέξαι με ἄγγελε ἁγίων. λιτανεύοντα ὑπὲρ
τῆς ἐκκλησίας, τῷ δεσπότῃ βοᾷ, ὁ πρόδρο-

μος κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, ὁ θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Ἐστησας ῥύμην τοῦ θανάτου. τὸν ἀθάνατον
θεὸν ὡς συλλαβοῦσα. καὶ τεκοῦσα ἁγνὴ ὤ
πάντων μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ προδραμὼν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θείου παθή
ματος. ἐν τοῖς κατωτάτοις διὰ ξίφους γί
νεται. προφήτης καὶ ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ
εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ λόγου ἰωάννης
κραυγάζων. νεκροὶ τὸν ζωοδότην, καὶ τυ
φλοὶ τὸν φωσφόρον. αἰχμάλωτοι τὸν ῥύ
στην, χριστὸν ὑπερυψοῦτε :~

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ στει
ρώσεως. νῦν τῆς ἐκουσίου τοῦ τὰ πάντα κτί
σαντος. ὑπῆρξας σταυρώσεως, πρόοδα τῆς
ἐκτμήσεως. τῆς κεφαλικῆς τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ
κραυγάζων. νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ
τὸν φωτοδότην. αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, χριστὸν
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτμηθείσης σου
πρόδρομε. ἡ τῆς σῆς σαρκὸς ψυχὴ ἡ γενο
μένου. ἐκ ταύτης διῄρητο, ἀλλ᾽ ἡ θεότης δὲ
τῆς σαρκὸς, τοῦ ἐμμανουὴλ οὐ διῃρέθη ἐνταῦ
θεν. ὅς σου νῦν συνευφραίνη τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου. διὸ
ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~ Θκ.

Κυριοτόκε δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύ
ματα. καὶ τὰς ὠτειλὰς τῇ συμπαθεῖ πρε
σβείᾳ σου. παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πε
πτωκότα ἔγειρον. σῶσόν με πανάμωμε
τὸν ἄσωτον σώτον. σὺ γάρ μου εἶ προστάτις,
καὶ ἀντίληψις μόνη. ἁγνὴ εὐλογημένη, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας :~ Ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ
ποτέ. καὶ εἰς εὐωχίαν γενεσίων παραφα
νείς. τὴν παῖδα, ὀρχήσασθαι, παρασκευά
ζει ὅρκοις αὐτήν. πείσας πᾶσαν αἴτησιν
αὐτῆς ἐκπληρῶσαι. ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, δι
δαχαῖς ταῖς μητρώοις. ἐν πίνακι αἰτεῖται,
τὴν κάραν τοῦ προδρόμου :~

Μιαιφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσάμε
νος. κόλασιν ἀπέραντον ἡρώδης ἄθλιος. ὁ
ἄναξ εἰς προάγεται, παρανομήσας ἀθε
σμα. ἔδεσμα γὰρ ὥσπερ τῇ τραπέζῃ προσά
γει. τὴν κάραν τοῦ προδρόμου, ἀπελέγχουσαν
τοῦτον, σὺν τῇ ἡρωδιάδι εἰς πάντας τοὺς.

Ὁ φαεινὸς ἀπόστολος, τοῦ κυρίου καὶ πρόδρομος.
μάκαρ ἰωάννη προφητῶν ὁ πρόκριτος.
λιταῖς σου περίσωζε, τοὺς ἐκτελοῦντας
πόθῳ σου. μνήμην τὴν φαιδρὰν καὶ φω
τοφόρον βοῶντας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε
ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε :~ Θκ.

Ἁγνωτέρα πέφυκας, τῶν ἀγγέλων κυήσασα. κό
ρη παναγία τὸν ἁγίοις ἅγιον. διοίκτον γενό
μενον, ὅπερ ἐσμὲν ἀφύρτως βροτοί. σῶσαι
τοὺς αὐτῷ ἀνυμνοῦντας ἀπαύστως. οἱ παῖ
δες εὐλογεῖτε. ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε. λαὸς ὑπε
ρυψοῦτε, χριστὸν εἰς τοὺς αἰ. ᾠδὴ θ᾽. Ἔφριξε πᾶσα ἀκ.

Ἔφριξε φάλαγξ πονηρὰ, καὶ ὁ ταύτης πρωτο
στάτης διάβολος. τὴν θεολόγον σου, προφῆ
τα γλῶσσαν χριστὸν κηρύττουσαν. καὶ διὰ κόρης
ἀσελγοῦς, ἡρώδην ἀνέπεισε. καρατομῆσαι
σε. ἀλλ᾽ ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν :~

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βου
νὸς τεταπείνωται, ἡ τοῦ θαυμαστοῦ ὀφρὺς, φω
νὴ βοῶντος ταύτα κέκραγεν. ἐν τοῖς ἐρήμοις
τοῦ φωτὸς, τοῦ ᾅδου σκηνώμασι. τὰς πύλας ἄρα
τε, βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φεύγουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δρα
πετεύουσι δαίμονες. τὴν ἐπισκίασιν, τῆς
ἐκ θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος. ἀλλ᾽ ἀμφοτέ
ρων πειρασμῶν, τὴν ποίμνην σου φύλαττε,
κυρίου πρόδρομε. τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγα
λύνουσαν :~ Θκ.

Ἔντειμε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ὑπὲρ θεο
μήτορος. ἰσμαηλίτην λαὸν καθυποτάσ
σων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς. τῷ ὀρθοδόξῳ
βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος. κατὰ βαρ
βάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκού
σης σε λόγε θεοῦ :~

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυς ὦ βαπτιστά. ἐκ προ
φήτου προφήτης γὰρ ἔλαμψας. ἐν τῇ ἐρή
μῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν. καὶ τὸν ἡρώ
δην ἤλεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ
ἀσελγῆ. διὸ καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, προέδραμες
κηρύττων. τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~

Μητέρες

Μητρὸς ἡρωδιάδος, ἐκβιβασθὲν, ἀναιδέστα
τον κόριον ᾔτησε. τοῦ βαπτιστοῦ, κάραν ἐκ-
τμηθῆναι τὴν ἱεράν. τότε ἡρώδης τάχιστα,
ἔδεσμα καθάπερ παρατεθὲν. προσέταξεν
ἐν φυβλίῳ, δοθῆναι ὥσπερ δῶρον. τούτου
ἐλέγχουσαν τὴν ἄνοιαν :~

Ὡς μάρτυς καὶ προφήτης, καὶ βαπτιστὴς. ὡς
φωνή τε καὶ λύχνος καὶ ἄγγελος. ὑπὸ θεοῦ,
μείζων προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς. δυσώ
πησον, τὸν κύριον. ῥύσασθαι παντοίων ἐκ
πειρασμῶν. καὶ βλάβης ἐναντίας. τοὺς
πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον
μνήμην πρόδρομε :~ Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ὢ παρθένε μήτηρ θεοῦ. ὑπὲρ φύσιν τεκοῦ
σα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, λόγον ἐκ καρ-
δίας τοῦ ἑαυτοῦ. ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων
πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός. ὃν νῦν καὶ τῶν σω
μάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν. εἰ καὶ τὸ σῶμα
περιβέβληται :~ Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν προφήταις μείζονα γνωρισθέντα,
καὶ ἀποστόλων πρόκριτον γενόμενον. ὕμνοις
ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν πρόδρο-
μον τῆς χάριτος. τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμή-
θη, διὰ τὸν νόμον κυρίου :~

Ἐν τόνον προσόμοιον, Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἀσελγὴς ἡρώδης, τὸν τῆς ἁγνείας φυτουρ
γὸν. σὲ βαπτιστὰ τοῦ σωτῆρος, καρατομήσας
δολερῶς. σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης,
τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὅλως :~ Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ θείῳ τόκῳ σου σε-
μνή. ἐξαφανίσασα, ποίμνην, σὲ λιτανεύ
σαν πιστῶς. ἀπὸ παντοίων κινδύνων. ῥῦ
σαι πρεσβείαις σου κόρη :~

Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοὴ. ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ
ψάλλομεν στιχηρὰ. ἦχος πλ. δ΄.

Προσόμοιον, Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, τὴν ἱερὰν κεφα
λὴν. καὶ ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὲς ἀκό
λαστον. περιέφερε κόριον. τὴν ἐλέγξασαν
γλῶτταν παράνομον. τῇ μοιχαλίδι μητρὶ
προσέφερεν. ὢ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς
φιλάνθρωπε, δι᾽ ἧς Χριστὲ. σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν
ὡς μόνος εὔσπλαγχνος :~

Ὢ τῆς ἡρώδου πωρώσεως ὁ ἀτιμάσας θεὸν,
ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι. τὴν τῶν ὅρκων τή
ρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται. καὶ τῇ μοι-
χείᾳ, φόνον προστίθησιν. ὁ σκυθρωπάζειν
σχηματιζόμενος. ὢ τῆς ἀφάτου σου, συμ-
παθείας δέσποτα, δι᾽ ἧς Χριστὲ. σῶσον τὰς ψυ
χὰς ἡμῶν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος :~

Ὢ τῆς ὑπερ νοῦν ἐκπλήξεως, τῶν προφη
τῶν ἡ σφραγὶς. ὁ ἐπίγειος ἄγγελος. πορνι-
κῆς ὀρχήσεως. ἀναδείκνυται ἔπαθλον. ἡ
θεολόγος γλῶττα προσφθέγγεται, καὶ τοῖς
ἐν ᾅδῃ Χριστοῦ προάγγελος. ὢ τῆς ἀρρήτου σου
περ μηθείας δέσποτα, δι᾽ ἧς Χριστὲ. σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος :~

Δόξα ἦχος πλ. β΄.

Πάλιν ἡρωδίας μαίνεται.

ζήτει εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὄπισθεν. Καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη. δίδοται καὶ ἅγιον
ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. ἡ ἐκτενὴ καὶ τὰ
λοιπὰ ὡς σύνηθες.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λ΄. τῶν ἁγίων πατριαρχῶν ἀλε
ξάνδρου, καὶ παύλου τοῦ νέου. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ προδρό
μου γ΄. καὶ τῶν ἁγίων γ΄. στιχηρὰ τοῦ προδρόμου.
ἦχος δ΄. προσόμοιον, Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ὁ παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης. προφή-
της καὶ πρόδρομος, ἄγγελος ἔνσαρκος. πα-
ρανομίας ὁ ἔλεγχος, τῆς στειρωσάσης, βλα-
στὸς νηδύος, στόμα πνεῦ πνοον. ἡρώδην διή-
λεγξας, ἄθεσμα πράττοντα. ὁ δὲ μὴ φέ-
ρων τὸν ἔλεγχον, ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν
σου διακελεύεται. καὶ προσηνέχθη ὥσπερ ἔδε
σμα. ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρύφημα. ἐν
πίνακι πλέον. στηλιτεύων τὸν ἀκόλαστον.

Ἐκ παρανόμου μητρὸς συνωθουμένη. θυγάτηρ πα
ράνομος, σοῦ τὴν ἀοίδιμον. καὶ τοῖς ἀγγέλοις
αἰδέσιμον, αἰτεῖται κάραν, τοὺς γὰρ ἐλέγ
χους ταύτης οὐκ ἔφερεν. ὅθεν ἐν πίνακι,
ταύτην προφέρουσα. καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παί
ζουσα, τῶν δαιτυμόνων τὴν εὐφροσύνην,
εἰς πένθος ἔτρεψεν. ἀλλ᾽ ἐπὶ πλέον, διε-

λέγχεις ἀκολασίας τὸ μῖσος μακάριε. τὸν χριστὸν ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ ἡρώδης. νόθοις ἐμπλέκεται, κατορχουμένοις φωναῖς. καὶ πρὸς τοῦ ὅρκῳ τὸν ἄδικον, τεκταίνει φόνον, σοῦ τοῦ δικαίου προφῆτα ἔνδοξε. ἀλλὰ σοῦ ὁ θάνατος, τοῖς προλαβοῦσι σαφῶς. ἀθανασίαν ἐμήνυσε, καὶ παρεγένου, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ κήρυξ πρόσταγελος. τὴν παρουσίαν τὴν θείαν, προμηνύων χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Καὶ τῶν ἁγίων στιχηρά, ἦχος α.

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Παμμάκαρ ἀλέξανδρε ποιμὴν, ἐκκλησίας γέγονας. ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος. ἀρείου καθελὼν, τὴν ἀλαζονίαν, προσευχαῖς συντόμοις σου. τὸν πάντων λυτρωτὴν δεξάμενος, ὃν νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰωάννη τίμιε σαρκὸς τὴν φθορὰν ἐμίσησας. δι᾽ ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι᾽ ἀγρυπνίας τε. καὶ ὁμολογίας, ἄγγελος ἐπίγειος. ἐγένου καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος. χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος :~

Παύλου θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπειθάρχησας. μεθ᾽ οὗ εἰς τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν ὅσιε. ἀρετῶν τῶν ὕψει. καὶ ἤκουσας ῥήματα. τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα τοῦ πνεύματος, παῦλε μακάριε. ὀρθοδόξων βάσεις ἄσειστε. τὸν σωτῆρα, ἀπαύστως ἱκέτευε :~

Δόξα ἦχος πλ. β.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου ἡρώδου. τῆς ἀσελγοῦς ὀρχηστρίδος. ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὅρκου. τοῦ γὰρ προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. ὢ συμποσίου μισητοῦ. ἀνοσιουργήματος, καὶ μιαιφονίας πλήρους. ἀλλ᾽ ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν :~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος δ.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀνεδείξατον, ἡρώδης ἀπετέλεσεν. ἀκολασία γὰρ γυναικεία θελγόμενος, καὶ ἀσεβεία θηλυμανίᾳ κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν προδρομικὴν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. ἐξέχεεν αἷμα ἀθῷον, καλύψαι θέλων ἁμαρτίαν ἄθεσμον. ἀλλ᾽ οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψαι φωνὴν βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ βαπτιστοῦ ἰωάννου τὴν σφαγήν. προέλαβε γὰρ ἐν ᾅδῃ τὴν ζωήν. κηρῦξαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν μόνον πολυέλεον :~ Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ προδρόμου.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων.

Καὶ τῶν ἁγίων. ἦχος δ.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, κανὼν τῆς ὀκτωήχου εἷς. καὶ τοῦ προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θεομαρτύρητον πρόδρομον μέλπω.

Ὠδὴ α. ἦχος δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκουμένης τὸν κήρυκα. τὸν θεῖον ἀπόστολον καὶ ὑπηρέτην χριστοῦ. τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφημῆσαι. τὸν θεομαρτύρητον κυρίου πρόδρομον :~

Ὁ θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν θεοῦ ἱερόν. εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ. κυρίου τὸν πρόδρομον, τέξεις πρεσβύτατε :~

Νηδὺς ἔνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν παμμακάριστον. προφήτην καὶ πρόδρομον. ἀπὸ κοιλίας μητρὸς. προσεκύνησε χριστὸν, ὢ ξένον θαῦμα. γαστρὶ προσφορούμενον τῆς θεομήτορος. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ἀρχὴν ἔφησε, παρθένε νεῦσιν, θεόνυμφε. πρὸς δόμους πορευθῆναι, τῆς ἐλισάβετ σπουδῇ. ὅπως ἔγγυον, ταύτην ἄρρησε καὶ γνῶσιν. ὅνπερ καταγγέλλω σοι, τόκον τὸν ἄρρητον :~

Ἕτερος κανὼν τῶν ἁγίων.

Ὠδὴ α. ἦχος πλ. δ. Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ.

Τρισφωτος τῶν πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε διαυγῶς. ἡ πανένδοξος μνήμη. ἣν πιστῶς ἐν ὕμνοις ὑπερδοξάσωμεν :~

Ἔλυσας ἱεράρχα τῶν αἱρετικῶν τὰ ὀχυρώματα. ἀσεβεῖ παρρησίᾳ. καταστείλας τελεάδα ἀλέξανδρε:~

Παύλῳ τῷ θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως ἀοίδιμε, τῶν ἐκείνου ἐδείχθης, ἀρετῶν ἀπεικόνισμα ἔνθεον:~

Καλαμος σου ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προαναδέδεικται. πνεύματος πατὴρ θείου. ἰωάννου τὴν πίστιν φαιδρύνουσα:~ Θεοτοκίον.

Ἀσώματον τῷ κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς παρθένου αὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως. εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν:~

ᾨδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐκ στείρας τεχθεὶς ὁ ἰωάννης, τὴν γλῶτταν διέλυσε πατρός. εἰκότως ὑπάρχων γάρ. φωνὴ τοῦ λόγου ἀνήχος. καὶ ἀλόγων ἐφθέγγετο σὺ μόνος ἅγιος κύριε:~

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον φέρων παροικεῖς. ὡς πόλιν θείῳ πνεύματι δυναμωθεὶς πανένδοξε. ἀΰλως δὲ βιώσας, εἰς ἥλιου ὁ θεσπέσιος:~

Μὴ φέρων τοῦ βίου τὸ ζαλῶδες, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας σοφέ. ἐρήμοις αὐλιζόμενος, ἀρώντε ἀναψύχοντα. τὸν σῴζοντά σε κύριον. ἐκ καταιγίδος καὶ θλίψεως:~ Θεοτοκίον.

Ἀπῆλθε πρὸς οἶκον ἐλισάβετ, παρθένος βαστάζουσα γαστρί. θεὸν λόγον τὸν ἄναρχον, ἀμφοῖν προσυπτυξαμένων δέ. γνοὺς παρὰ θυς ὁ πρόδρομος, ἐκ τῆς γαστρὸς προσκυνήσεν:~ Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἄριστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ δεσπότου σου ποίμνιον. ἀρχιερέων. ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει ἀλέξανδρε:~

Ὕδατα σωτήρια, διὰ τῆς γλώττης σου ἔβλυσας. τὰ ἀσεβῆ, δόγματα τῇ ποίμνῃ, ἰωάννη μακάριε:~

Παῦλε παμμακάριστε, τῆς ἐκλογῆς τῆς τοῦ σκεύους σε. ὡς φανέντα. κλήσει τε καὶ βίῳ, νῦν τιμῶμεν ὁμοίωμα:~ Θεοτοκίον.

Σὲ πάναγνε κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν. χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως, θεόνυμφε:~ Ὁ εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα ἦχος α'. πρὸς, Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Αὔγους.

Τὸν πρόδρομον χριστοῦ, βαπτιστὴν καὶ προφήτην. τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῷ συνειδότι, ὡς ἔνδοξον κήρυκα μετανοίας διδάσκαλον καὶ ὡς μάρτυρα, τῆς ἀληθῆ τοῦ σταυροῦ. τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται:~ Καὶ τῶν ἁγίων. ἦχος δ'. πρὸς, Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ὑπέρφωτος, λαμπὰς ἀνέλαμψε. πιστῶν τὰ συστήματα, καταφαιδρύνουσα. πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν. λύοντας τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν. δόγμασι καὶ σοφίᾳ, καὶ πολλῇ παρρησίᾳ. ἀλέξανδρος καὶ ἰωάννης ὁμοῦ καὶ παῦλος ὁ ἔνδοξος:~

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ. ἡ μόνη κυήσασα ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. τοῦτον σὺν ἰωάννῃ, τῷ προδρόμῳ δυσώπει. δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων. καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν:~ Ἕτερον Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς. ἐχθροῖς βλασφημοῦσι σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις. πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε:~

ᾨδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥίζας καὶ μελάγριον, ὄψοι τὸν πρὶν, ἤσθιες μακάριε πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας. ἐκ τριχῶν δὲ καμήλων, στολὴν ἐπημφιέσω. ὑπὲρ ἀλουργίδα βασίλειον:~

Τὸν δημιουργήσαντα, λόγῳ τὸ πᾶν. πᾶσι γεωργὸν μάκαρ ἤγγειλας. οὗτος γάρ ἐστιν, ὁ τὸ πτύον ἐν χειρὶ κατέχων καὶ τὴν ἅλωνα. μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος:~

Ὕπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας, μάκαρ σοφέ. ὄμμασιν ὡς ἄσαρκος ἔνδοξε. οὔτε κροτάφοις, εἰς ἀνάπαυσιν σαρκός. ἕως οὗ ᾠκοδόμησας, οἶκον σεαυτὸν θείου πνεύματος:~ Θεοτοκίον.

Ῥῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ ἀββακούμ, ἐν σοὶ παρθένε πανύμνητε. καὶ γὰρ ἐξ ὄρους, κατασκίου ὁ θεός. ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος. πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος:~

Ἄλλος. Εἰσακήκοα κύριε.

Ἐν δυσώδει διέῤῥηξας, τὸν κατὰ ἰούδαν τύπῳ
προδότην χριστοῦ. τὴν ἐκείνου γὰρ ἀλέξανδρε.
ἀρὰν ἐπαξίως ἐκληρώσατο :~
Ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ θεοῦ τεμένει
ἱστάμενος. τοὺς πιστεύοντας προσήγαγες,
αὐτῷ ἰωάννη καρπὸν ὥριμον :~
Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τῶν δυσμενοῦς
παγίδας ἐξέφυγες. ὅθεν ὅσιε ὑψούμενος, Θτ.
οὐρανοπολίτης παῦλε γέγονας :~
Τὴν παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τόκον πά-
λιν παρθένον ἁγνήν. ὡς κυήσασαν χριστὸν τὸν
θεὸν. τὸν ἐκ πλάνης κόσμον λυτρωσάμενον.

ᾠδὴ ε. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἰσχὺν θείου πνεύματος, ἐνδεδυμένος ἔνδο-
ξε. πᾶσιν ἀνεβόας τοῖς παροῦσι. μετανοεῖ-
τε ἰδοὺ ἀξίνη σαφῶς. τῶν δένδρων πρὸς
ῥίζαν κεῖται νῦν. τέμνουσα τὰ ἄκαρπα.
τὰ δ' ἐσθλὰ ἐκκαθαίρουσα :~
Τὴν γλῶτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων κυρίου πρό-
δρομε. ἀνήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν. ἐγὼ
ἐν ὕδατι νῦν βαπτίζω ὑμᾶς. ὀπίσω μου
δ' ἄλλος ἰσχυρός. βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν
πυρί τε καὶ ὕδατι :~
Ὁ θεῖος προέφησε, προφήτης ἥξει κύριος. ἄγγε-
λος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου. ἔρχῃ τὰς
τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ. ὃς σώσει
λαὸν τὸν ἀπειθῆ. καὶ κατασκευάσειεν,
εἰς θεοῦ κλῆρον ἅγιον :~ Θτ.
Ἡ δὶς φορούμενος, τῇ μητρικῇ ὁ πρόδρομος.
τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἔνδον. τὸν τούτου
κτίστην φέρουσαν τῶν φορούμενον. πνεύματι ἀ-
γίῳ φωτισθείς, ἔνδοθεν ἐσκίρτησε, καὶ πε-
σὼν, προσεκύνησε :~

ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι κύριε.

Τὸν μητροφανοῦς θρόνον ἀλέξανδρε κα-
τακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἔλαμψας. ἐν
ἰσάρχαις τοῖς δόγμασιν :~
Σὺ ἐν ποιμέσι μάκαρ διέπρεψας. θαυμα-
σίως, ὤφθης ἐν νικαίᾳ γὰρ, μέσον πατέ-
ρων ἀγλάϊσμα :~
Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐστήριξεν. ἐκκλησίαν.
ἰωάννη στύλον γὰρ ὀρθοδοξίας σε ἔχομεν. Θ.
Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε. θεοτόκε, σὺ γὰρ
τὸν θεὸν λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας :~

ᾠδὴ ς. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Πρός σε λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πειρά-
ζων καὶ φάσκοντές σοι, σὺ εἶ ὁ χριστός. αὐτὸς δὲ ἔφυς
οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἥξει, ὀπίσω πρῶ-
τός μου :~
Ῥαστὴς ἐγὼ πέλω φύσεως. ὃς ἔρχεται δ' ὀπί-
σω μου ἄῤῥευστος, πέλει καὶ ἄχρονος, καὶ
ποιητὴς πάσης κτίσεως. οὗ οὐκ ἰσχύω λῦ-
σαι, τὰ ὑποδήματα :~
Ὁρῶντες πάντες συνέτρεχον. πόρνοι τε καὶ
τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐβαπτίζοντο. ἐκ
σοῦ προφῆτα πανένδοξε. τὴν πρὸς χριστὸν
πορείαν, ἐκδιδασκόμενοι :~ Θτ.
Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σου. ἐξάρπα-
σον παρθένε θεόνυμφε. τοὺς προσφυγόν-
τας σου. ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον. καὶ
τῆς φρικτῆς μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως :~

ἄλλος. Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν.

Ἀνδρείως τοῦ χριστοῦ προπολεμῶν. ἐκκλησίας
ἐκτείνας. ἀρχῆς πάτερ βέλεσι. τὸν ἐπώ-
νυμον μανίας ἱερώτατε :~
Ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ἰωάννη
ἔντιμον. πλεῖστον ἐξελώθησας. τῷ δεσπότῃ
σου καρπὸν παμμακάριστε :~
Ἡγεῖσθαι παρῃτήσω ἀσεβῶς, βασιλίδος πό-
λεως. εἰκόνων προσκυνήσιν. ἀθετούσης
παρανόμως παῦλε τίμιε :~ Θτ.
Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ τὸν λόγον κυήσα-
σα ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ Ὁ εἱρμός.
Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν. ὁ ἀνα-
βαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον. πολυέλεε
χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν :~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λ'. μνήμη τῶν ἁγίων πατριαρ-
χῶν ἀλεξάνδρου, ἰωάννου, καὶ παύλου τοῦ νέου.
καὶ τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ φαντίνου. Στ.

Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς φαντῖνος.
Ἄνωθεν ἡμῖν μάννα θαυμάτων βρύει.
Φαντῖνος βιότου ἀνεχάζετο ἐν τριακοστῇ.
Οὗτος εἷλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν καλα-
βρῶν, γεωργίου καὶ βρυέννης υἱός, ἐξ αὐτῶν
δὲ τῶν σπαργάνων τῷ θεῷ ἀφιερωθεὶς, μο-
ναστηρίῳ ἐκδίδοται. καὶ πᾶσαν ἀρετὴν με-
τέρχεται. καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος
τῶν

τῶν ἐντολῶν τοῦ θῦ, θείων ἀποκαλύψεων
καταξιοῦται. καὶ ἐπὶ ἡμέρας εἴκοσι διετέλε
σε νῆστις. ἀλλὰ καὶ γυμνὸς ἐπὶ τέσσαρσι χρό
νοις διεκαρτέρησε. καὶ μυρίαις περιστάσε
σιν ἐπάλαισεν, ἐν ταῖς τῶν σαρακηνῶν
ἐφόδοις. ἐν τούτοις ἑξήκοντα χρόνοις, διαρ
κέσας, βιτάλιον καὶ νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ
παραλαβὼν φοιτητὰς, τῇ πελοποννήσῳ
προσεπιβαίνει. καὶ ἐν κορίνθῳ χρόνον συχ
νὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σω
τηρίας κατέστη. καὶ τὰς ἀθήνας καταλα
βὼν, καὶ τὸ ἅγιον τέμενος τῆς θκου προσκυ
νήσας. ἐν τῇ λαρίσσῃ γίνεται. ἱκανῷ δὲ χρό
νῳ τῷ τοῦ ἁγίου ἀχιλλείου προσεδρεύσας τά
φῳ, εἰς θεσσαλονίκην ἔρχεται. καὶ καταφυ
φήσας τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος δημητρίου
θαυμάτων, ἐφ' ὅλοις ὀκτὼ ἔτεσι τὸ συνήθη
κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν
γήρᾳ καλῷ, καταλύει τὸν βίον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ις΄. μαρ
τύρων τῶν θηβαίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥωμαλαίως τῷ ἡρώδῃ ἀνθιστάμενος, ἔνδοξε
πρόδρομε. τοῦτον ἐλέγχεις βοῶν. οὐκ ἔξεστιν
ἔχειν σε, ἣν ὁ ὅμαιμος ὡς ἀθέμιτον. ὁ δὲ
μὴ ἀναχόμενος, τὴν σὴν κάραν ἀποτέμνει.
Οἷα ἔνδοξος προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔ
γνως τὸν κν̃. καὶ ὡς ἀμνὸν τοῦ θῦ, τοῖς πᾶσιν
ὑπέδειξας. πρὸς θεοσέβειαν, ἕλκων ἅπαν
τας. ἀναβοᾶν πρὸς κν̃, ὁ θς̃ εὐλογητὸς εἶ.
Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχεσθαι, πρό
δρομε ἔνδοξε. σοὺς μαθητὰς πρὸς χν̃, τὸν θν̃
ἀπέστειλας. ἐπερωτῶν αὐτὸν, σὺ εἶ κε. τοῦ
σῶσαι ὁ ἐρχόμενος. ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν.
Ὁ χριστὸς τοῖς μαθηταῖς παραπεφθέγξατο,
ἄπιτε εἴπατε, τῷ ἰωάννῃ ἰδοὺ, νεκροὶ ἐξανί
στανται, κωφοὶ ἀκούουσιν. ἐκκαθαίρονται,
λεπροὶ, καὶ ὥσπερ ἔλαφος οἱ χωλοὶ περιπα
τοῦσι:~ Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας.
Μυστηπόλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου τριάδος ὤφ
θης πανένδοξε. ἁγνῶς ταύτην λατρεύων,
καὶ μέλπων ἀνενδότως. ἱεράρχα ἀλέξαν
δρε. ὁ τῶν πρων̃ ἡμῶν θς̃ εὐλογητὸς εἶ:~

Θησαυρὸν σε δογμάτων, καὶ πηγὴν τῶν
θαυμάτων. χς̃ ἀνέδειξε, πηγάζοντα τὸν
πλοῦτον, τῆς θεογνωσίας, ἰωάννη τοῖς κρά
ζουσιν. ὁ τῶν πρων̃ ἡμῶν θς̃ εὐλογητὸς εἶ.
Ὡς ἰσάγγελον βίον, κατὰ παῦλον τὸν θεῖον, ὡς
καὶ συνώνυμον, κτησαμένῳ παμμάκαρ, τὸν
πλοῦτον σοι τῶν λόγων, χς̃ παρέχει ἄφ
θονον. εὐλογῶν βοῶν χε̃ σὲ εἰς αἰῶνας. Θεοτ.
Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφά
νης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διό σου τὴν μρ̃α, εἰδότες
θκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν. ὁ τῶν πα
τέρων ἡμῶν:~ ᾠ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.
Νόμου παλαιᾶς τε καὶ τῆς νέας, προφήτης
προφητῶν πάντων ὑπέρτερος. ὑπάρ
χεις πανεύφημε. οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος,
πνεύμασι ῥιπιζόμενος, ἀλλ' ἔστης ἄσειστος.
τὸν κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~
Μαινόμενος οἴστρῳ ὁ ἡρώδης, μαχλώσης ἡρω
διάδος τὸ θυγάτριον. βλέπων κατορχούμε
νον, ἔφησεν ὁ ἄθλιος, ὃ, μοι αἰτήσῃς δίδωμι.
ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὅρκου.
κἀκεῖνο δ' ἐξαιτεῖται κάραν τοῦ προδρόμου.
Εἶχε μὲν φρουρᾷ τὸν ἰωάννην, ἡρώδην δὲ συμ
πόσια εὐφραινόμενον. τότε ἡ πανάσε
μνος, κόρη κατωρχήσατο. ὁ δ' ἀρεσθεὶς ἐκ
δίδωσι, κάραν τὴν πάντιμον. προδρόμου
καὶ ἁγίαν ὡς ταύτην, τῇ μητρὶ προσάξῃ,
τημαλφέστατον δῶρον:~ Θεοτ.
Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου παρθένε, ἐκ πάσης
ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως. σεισμοῦ καταπτώ
σεως. βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ φοβερᾶς
κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός. σὲ γὰρ μετὰ
θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, χρι
στιανοὶ παρθένε:~

Ἄλλος. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Τὸν δυσσεβῆ, προσαχθῆ τῇ παναλκεῖ σου,
ἄρειον κτείνας ἀλέξανδρε. ἐν βεβήλοις τό
ποις. ὑβρίσαντα ἠμύνω. βροχίσας ὡς ἰούδαν.
Ὁ θεομάχος χῦ χιτῶνα ῥήξας. καὶ ὡς ὁ προδότης
πρηνὴς λακήσας μέσος. νῦν θρηνεῖ ἐν ᾅδῃ,
ψυχῶν ἀδίκων μόνον θανάτῳ τῷ δικαίῳ.
Ἐν ἐγκρατείας, ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἐν ἀγρυ
πνίας μικροῦ δεῖν καὶ ἀναίμων, ἐν διδασκα

λίαις. πηγὴ τοῦ παραδείσου παμμάκαρ Ἰωακείμ:~ Θεοτοκίον.

Τὸν ἀσπόρως ἡμῖν ἀνατείλαντα, τόκον σου Μαρία. τίς μὴ ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία. ὅτι παρθενίας γεγονὸς ἀναφερὸς τόκου. καὶ ἐν τόκῳ ἀεὶ εὐλογημένη:~

ᾨδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἄτοπος βδελυρός, καὶ δεῖπνος παράσημος, ὄρχησις ἀτόπως πρὸς. ἔθελξαν τὸν δείλαιον. μάλα πρὸς οἶστρον ἀκολασίας τε. καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι. τοῦ προδρόμου. ἧς οὐδὲ ἀντάξιος. κόσμος ἅπας φρικτὸν τὸ μυστήριον:~

Ὢ πῶς ὁ δῆμος, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, κρίσιν ἀλάθητον. ἀλλ᾽ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. ἔνδον δολίως, φόνον ἀνέτρεφε. τοῦ βαπτιστοῦ μαινόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος. καὶ μὴ φέρων, ἐξ ἧς τὴν δικαίωσιν. καὶ ἀνδρῶν, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Θνητὸς ἀπὸ γῆς, εἰσέδυς εἰς ἄγια, οἷα περ ἄγγελος. ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὲ βιώσας κυρίου πρόδρομε. τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἀνωθεν ἔνδοξε. καὶ πταισμάτων, αἴτησαι τὴν ἄφεσιν. καὶ εἰρήνην παράσχου καὶ ἔλεος:~ Τριαδικόν.

Θεὲ πατέρ, μακρόθυμε κύριε καὶ πολυέλεε. τοῦ σοῦ βαπτιστοῦ λιταῖς, καὶ ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε. καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου, σῶσον τοὺς δούλους σου. καὶ χορήγει, ἄνωθεν τὰ τρόπαια. βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος:~

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἔννομος γενόμενος, ὁ θεῖος ὄντως φοιτητής σου. καὶ τοῖς ζωηφόροις λόγοις. πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος. ἀρχιεράρχης πεφηνώς. κύριε ὅσιος ἱερὸς σώφρων. νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται:~

Μύστης ἀκριβέστατος, γέγονας πόθῳ τῶν ἀρρήτων. ὦ θεομακάριστε πατὴρ ἡμῶν, Ἰωάννη πανόλβιε. καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων καὶ κῆρυξ. δογμάτων θείων. καὶ λαμπάς τῆς τριάδος ἔνδοξε:~

Σὲ τὸν ἀπειρόκακον, πατέρα καὶ ὅσιον ποιμένα. ἄμεμπτον σε ἔτι τὸν ἀμίαντον, κήρυκά τε τῆς πίστεως. τῆς ὀρθοδοξίας τὸν διδάσκαλον. ἅπαντες, ἐπαξίως συμφώνως. Παῦλε μακαρίζομεν:~ Θεοτοκίον.

Ἄχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας. αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῦσι μὲν τὰ τρόπαια. τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ. δοῦναι τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων. σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν:~ Ὁ εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον θεοῦ μητέρα καὶ παρθένον. σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως θεόν. τὴν ὑψηλοτέραν, τῶν ἀχράντων δυνάμεων. ἀσιγήτοις, δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Πρὸς, Τοῖς μαθηταῖς συνέλ.

Ἡρώδης ὁ παράνομος, τοῦ προδρόμου τὴν θείαν. καὶ ἱερὰν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἐλέγχους. μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων. ὢ φρικτῆς τόλμης ὄντως. θρηνείτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας. ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν κάραν ὕμνοις τιμῶντες, τὸν βαπτιστὴν γεραίρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Εἰ καὶ ἡττᾶται πάναγνε, λογικὴ πᾶσα φύσις. πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σοῦ θεοῦ τῆς τεκούσης. καὶ γὰρ σαφῶς, ὑπερτέρα, πάσης κτίσεως πέλεις. ἀλλ᾽ οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως. ὅθεν καὶ νῦν, δέχου τὸν βραχύτατον ὕμνον ὥσπερ, ὁ σὸς υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας:~

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα. ἀλλ᾽ ἡ τοῦ στόματός σου, φεγγοβόλος λαμπάς. καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ τῆς πίστεως φέγγος καλῶς ἐδαδούχει. ὅθεν ἱκέτευε. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.



Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λα'. τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης. τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. Εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα. ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἦχος δ'. Πρὸς, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἣν περ ἡ κατέχουσα, θεοκυῆτορ τὴν ζώνην σου. κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγίασματος. καὶ ἱερὸν περιτείχισμα. καὶ δόξα καὶ καύχημα. καὶ ἰάσεων

ἰάσεων πηγή, καθ' ἑκάστην γνωρίζεται. ἔνθα σήμερον. ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν. τὰ πολλά σου μεγαλεῖα. καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος:~

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, θεοτόκε τῆς ζώνης σου, ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι. ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον. δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολήν. φυλακτήριον ἄσυλον. δῶρον τίμιον. ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἰαμάτων. ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος:~

Ἴδε τόπος περίδοξος, ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς θεόπαιδος. ζώνη τιμία ἐν χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἱλασμόν, περιφανῶς ἀπαρύσασθε. καὶ βοήσατε, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ. παναγία, εὐλογοῦμέν σε παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου:~ Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, παναγία ἄχραντε θεοτόκε, τὴν ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ περιέθετο. καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, δέσποινα ἐκβοῶσα σοι. χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία καὶ σωτηρία ἡμῶν:~

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β'.

Φρένα καθαράν τε καὶ νοῦν σὺν τοῖς ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν. φαιδρῶς ἐξάρχοντες, δαβιτικὴν μελῳδίαν, τὴν νεάνιδα νύμφην, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἀνάστηθι κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας. καὶ κατεκληρώσας αὐτήν, τῇ πόλει σου δέσποτα. περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων. τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς:~

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη. ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σώματός σου, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι. καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ κανόνες τῆς θεοτόκου. ὁ τέταρτος, τοῦ κυροῦ γεωργίου. καὶ ὁ πλ. δ'. τοῦ κυροῦ ἰωσήφ. ὁ κανὼν τοῦ κυροῦ γεωργίου.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς παρθένου ναός. ὡς οὐρανὸς ἀνεῳγμένος φαιδρός. τὴν ὑπέρλαμπρον ζώνην αὐτῆς. τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς:~

Ἰσχύν τε καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν παναγία ἄχραντε. θείαν ὡς ὄντως ζώνην μονωτοῦς. ἐζωσμένη ἡ πόλις σου. τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί:~

Τῆς πάλαι ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ. θεογεννῆτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ. οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα. ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα:~

Ἀρώματα μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγνῆς. ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ. καὶ πληροῦσι τοῦ πνεύματος. τῆς εὐωδίας ἅπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ:~

Ἕτερος κανὼν τῆς θεοτόκου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἰσχύν με τὴν σήν, ζῶσον ἁγνὴ παρθένε.

ἰωσήφ. ᾠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην φαραώ.

Ἰσχύν με θείαν εὐσεβῶς περίζωσον, ὑμνολογοῦντά σου. τὴν ἱερὰν ζώνην θεῖον χρηματίζουσαν. τῇ πόλει περίζωσμα, καὶ κραταίωμα κόρη. καὶ ἀρραγὲς περιτείχισμα. ἄχραντε παρθένε τῇ ποίμνῃ σου:~

Σὺ τὸν θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας. περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας. δύναμιν παναμώμε. διό σε μακαρίζομεν. καὶ τὴν θείαν σου ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι. χάριν ἀποπλουτοῦμεν καὶ ἔλεος:~

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν. τῆς ἱερᾶς ζώνης, τῆς ἁγνῆς θεόπαιδος. ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωσμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη. καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα, καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος:~

Ὑπὸ

Ὑπὸ τὴν σὴν ὁ σύνοδος λαὸς πανάμωμε, προστρέχει δύναμιν. ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε. πᾶσι γὰρ βοήθεια. καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου αἰτήματα. σώζουσα δ' ἡμῶν τὰς ψυχὰς ἡ ζωή:~

ᾠδὴ γʹ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς τὴν σύνδεσμον. τὴν τῆς ἁγνῆς σήμερον. ζώνην, καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν:~

Ῥεύμασιν ὀχετοί, ἐκ τῆς ἀχράντου σου σοροῦ ῥέοντες, τῶν χαρισμάτων ἁγνή, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσιν:~

Ἰάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυύμνητος ἡμῖν σήμερον. τῆς ὑπερτίμου ἁγνῆς, ζώνη ἀναβρύει ἐν χάριτι:~

Ὡς δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου ἁγνὴ ῥέουσα. τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σε ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί:~

ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νεουργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ ψαύουσα. ζώνης ἱερᾶς τῆς παρθένου, καὶ ὑπερζώννυται. δύναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων. δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἀφώτως μένουσα:~

Μένει ἄφθορος ἔτι, ἡ ἱερὰ ζώνη σου. ἣ τὸ σὸν τὸ ἄχραντον σῶμα, κόρη διέζωσε. καθαγιάζουσα, τοὺς ἀσεβῶς προσιόντας. καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων:~

Ἐθησαύρισας οἶκος, περικαλὴς ἄχραντε. λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἁγίῳ σου. οἰκοδόμησας. ζώνην τὴν σὴν ἐν ᾧ τεθῆναι. ἣν κατασπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα:~

Τὴν τιμίαν σου ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες. ἐν ἀγαλλιάσει, καρδίας ὑπερυμνούμεθα. τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν θεοτόκε. ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασαν σώματι:~ Τὸν εἱρμόν.

Οὐρανίας ἁψῖδος,~

κανὼν δʹ. πρὸς, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια, τῆς σῆς σεπτῆς ζώνης, ἡ ἐκκλησία σου, φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι παρθένε ἁγνή. ἅπαντας ὑπέρζωσαι, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας. θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἀθέων βαρβάρων. καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πρὸς τὰ τοῦ θεοῦ τὰ θεῖα θελήματα:~ Δόξα ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ θεοτόκε. ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι. ὡς δὲ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς ἀνυμνοῦμεν. καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί. χαῖρε ἡ κόρη ἐλπὶς τῶν ἀνυμνούντων σε:~ Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

πρὸς, Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας ζώνης σου, τῇ καταθέσει. ἑορτάζει σήμερον, ὅσος πανεύφημε λαός. καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι. χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα:~

ᾠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα θεοτόκε, ὁ ποιητὴς καὶ κτίστης σε, πηξάμενος ὥσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε. ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα:~

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπῖδα. ἔχουσα τῇ θείᾳ, ζώνῃ σου συνέχεται. δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα:~

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει θεογεννῆτορ. πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία. ζώνη σου τῷ πόθῳ, ταύτης ἀναχθέντας τῷ σῷ. διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης κρείττονος:~

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ. ἀρρύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντα. ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου μητρός:~

ἄλλος. Σύ μου χριστὲ κύριος, σύ μου.

Ἤρθης πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα. ἔλιπες δὲ, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν. ἀντὶ τοῦ σώματός σου ἁγνή. τὴν τιμίαν ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν. καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης. τῆς τιμώσης σε πόλεως, ἄχραντε:~

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα. σοῦ τὸν οἶκον. ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθάπερ ἥλιος φωταυγής, σοῦ ἡ θεία ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα. καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα κόρη. καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην διώκουσα:~

Σὺ κιβωτός, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος. χρηματίζεις, ἄχραντε πανύμνητε. καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορόν. ἔχουσαν τὴν ζώνην, ἣν περιοῦσα ἐφόρεσας. παρέχεις τῷ λαῷ σου καταφύγιον πᾶσι. καὶ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον:~

Ἥκε τῇ σῇ, πόλει πολύολβον δώρημα ἡ τιμία. ζώνη σου πανύμνητε, ἣ κατετέθη περιφανῶς. ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου, καὶ γέγονε μεγίστης, ἑορτῆς θεοτόκε. τοῖς θερμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις:~

Νόμου σκιαί. καὶ προφητῶν τὰ αἰνίγματα. προεδήλουν, ἔσεσθαί σε πανάγνε, θεοῦ μητέρα παναληθῆ. δίκης ἡ κατάρα, ἀπεστειρώθη, καὶ ἐνήνθησε τελεία εὐλογία, καὶ σωτῆρος ἡ χάρις. τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσι σε:~

ᾨδὴ ε΄. Σὺ κύριέ μου φῶς.

Σὺ κύριε τὴν σήν, μητέρα ἐμεγάλυνας. σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς:~

Ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται. πανάχραντε θεοτόκε. ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι σε:~

Σὲ δύναμιν πιστοί, βασιλεῖς περιζώννυνται. σὲ σύνδεσμον θεοτόκε. ἡ σὴ πόλις αὐχοῦσα, τῇ ζώνῃ σου σεμνύνεται:~

Γνωστή σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται. πανάχραντε παραδόξως. ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ:~

ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σου θεοχαρίτωτε. συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι. καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἁγιασμοῦ, ὁ προσπελάζων. τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος:~

Ὡραιώθης παρθένε, λόγον ὡραιότατον ἀποκυήσασα. καὶ τῷ σῷ ὡραίῳ, ἐπευδόκησας οἴκῳ τεθήσεσθαι. τὴν ὡραίαν ζώνην, ἥ τις τὸ σὸν ὡραῖον σῶμα. θεοτόκε ὡραίως διέζωσεν.

Σοῦ ὁ ἅγιος οἶκος, ἄλλος ὡς παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται. μέσον κεκτημένος. ὥσπερ εὔοσμον ῥόδον τὴν ζώνην σου. εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας. τῶν πιστῶς προσιόντων πανάμωμε:~

Ὄμβρου θείου νεφέλη, γέγονας πανάμωμε, ἐναποστάζουσα. σεπτὰς ὕδωρ, καὶ πηγὴ χερσωθεῖσιν ἐγκλήμασιν. πρὸς καρποφορίαν, μετάγουσα, εὐσεβείας. διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν:~

ᾨδὴ ϛ΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε κύριος. ὅλην ἀνύψω σε μόνην. ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον. θεοτόκε, τὸν ναὸν σὺν τῇ ζώνῃ καὶ θείᾳ σορῷ:~

Νάουσιν, ἐκ πελάγους τὰ ῥεῖθρα τῆς χάριτος. ἐκ τῆς σοροῦ τῆς ἀχράντου. καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικλύζουσιν, ἀρδεύοντες, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου:~

Ἰσχύν σε. οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα. περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτήν σου ζώνην θεοκυῆτορ. κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον:~

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ τῶν αἰώνων. καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἁμαρτίας παλαιώσιν. δεξαμένας καινισμῷ τῆς καταθέσεως, τῆς τιμίας. ζώνης σου κόρη ἀειπάρθενε:~

Ἅγιός σου ὁ ναός, θαυμαστὸς δικαιοσύνῃ ὑπάρχει. ὅς τις τὴν θαυμαστήν σου. ζώνην θαύματα βρύουσαν. κεκτημένος τοῖς πιστοῖς. πέλαγος δείκνυται, ἰαμάτων, θεοκυῆτορ μῆτερ παρθένε:~

Γέγηθε πᾶσα ψυχή, συνιοῦσα ἐν ἁγίῳ ναῷ σου. καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα. θεοτόκε τὴν ζώνην σου. ὥσπερ ἥλιον φαιδρόν, φέγγος ἀστράπτουσαν, χαρισμάτων. τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου πνεύματος:~

Νεύρωσον ἡμῶν ἁγνή, τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων. ἁμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περίζωσον δύναμιν. τοὺς τὴν ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους. καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα:~

Ὁ εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καται-
» γίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συ-
» νωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτὸς τὴν κρα-
» ταιάν, χεῖρα μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ. καὶ
ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι:~

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος. ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος :~ Ὁ οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος. ποία γλῶσσα βροτῶν. νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος. ἀλλ᾽ ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ᾄσματα. καὶ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν ζώνην δέσποινα. δι᾽ ἧς κόσμος ἀγάλλεται. σὺν ἀγγέλοις ὑμνῶν σου τὰ θαύματα :~ Τέλος.

Ἡ μόνη τεκοῦσα, ἀειπάρθενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, λα´. ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς χαλκοπρατείοις, ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς ζήλας, ἐπὶ ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ θαῦμα γενόμενον· διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῆς τιμίας ζώνης, εἰς τὴν βασιλίδα ζωήν, τὴν σύζυγον λέοντος τοῦ βασιλέως. Στί.

Χρυσὴν κορωνὴν οἷα σεμνὴ παρθένε.
Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν ζώνην τέλος.
Ἐν γε σορῷ ζώνην πρώτῃ παναγνοῦ τριακοστῇ.

Ὁ τοῦ μεγάλου θεοδοσίου υἱὸς ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν ζώνην τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἐξ ἱεροσολύμων ἐξαγαγών, φυλαττομένην ἐκεῖσε μέχρι τοῦ τότε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας ἐσθῆτος, ὑπὸ παρθένου γυναικός τινος. καὶ ἐν κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ, ἣν καὶ ἐκάλεσεν, ἁγίαν σορόν. χρόνων δὲ διελθόντων τετρακοσίων δέκα, λέων ὁ βασιλεὺς, ἤνοιξε τὴν ἁγίαν ταύτην σορόν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον ζωήν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου, ἥτις καὶ ἠξιώθη θείας ὀπτασίας. ὡς εἰ ἐπιτεθῇ ἡ τιμία ζώνη ἐπ᾽ αὐτῇ, τεύξεται τῆς ἰάσεως. εὑρέθη οὖν ἡ τιμία ζώνη, ὡς νεοΰφαντος ἀποστίλβουσα. σφραγῖδα ἔχουσα διὰ χρυσίνης βούλλης καὶ κωδίκελλον, ἐμφαῖνον τὰ λεπτομερῶς, τόν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα, καὶ τὴν ἡμέραν καθ᾽ ἣν ἐν κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἁγία ζώνη. καὶ πῶς ἐτέθη χερσὶ τοῦ βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης ὑπ᾽ αὐτοῦ σφραγισθεῖσα. ἣν καὶ ἀσπασάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηνικαῦτα πατριάρχου ἄνωθεν τῆς βασιλίσσης ὑφαπλωθείσης, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο. καὶ πάντες τὸν σωτῆρα χριστὸν δοξάζοντες, καὶ τῇ παναγίῳ αὐτοῦ μητρὶ, ὕμνους εὐχαριστηρίους ἀποδόντες. κατέθεντο τὴν ἁγίαν ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ σορῷ ἐν ᾗ προϋπῆρχεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, ἐν τῷ νεωρίῳ.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας μιχαὴλ καὶ θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, ἀντώνιός τις πατρίκιος, οἰκίαν ἔχων σεμνήν, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ νεωρίου ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ ναὸν περίδοξον, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, τὸν οἰκεῖον ἀφαιρεθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν προτέρων εἰκονομάχων βασιλέων, τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐξορυχθεισῶν, καὶ σταυρῶν μόνον ἀντὶ τούτων ἐγχαραχθέντων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν εἰκονίσας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμυθίαν. ἄνωθεν δὲ τούτου, ἡ τοῦ θεοῦ δοξολογία ἀεὶ ἐπετελεῖτο. ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ παναγίου πνεύματος, διὰ τῆς παναγίου μητρὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα, διαφόρων νοσημάτων. ἀλλὰ καὶ φιλόθεοί τινες ἐπισυναχθέντες, ᾐτήσαντο τὸν πατρίκιον ποιεῖν αὐτοὺς λοῦμα ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, λόγῳ τῶν ἐν χριστῷ ἀδελφῶν. καὶ συγκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ πατρικίου, ἐποίουν τοῦτο μετὰ πίστεως. ὁ οὖν πατρίκιος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, καταλιμπάνει, τὸ τοιοῦτον λοῦμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὑρεθεῖσιν ἀνδράσι φιλοθέοις. οἱ δ᾽ ἀτελεῖς ὄντες, καὶ μήτε ὕδωρ τὸ ἀρκοῦν ἔχοντες, μήτε οἵαν δή τινα εἴσοδον, κατὰ μικρὸν ἐψύχραινον τὸ πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντος δίκαιον παραπέμψασθαι τοῦτο εἰς ἕτε

ρον

ρον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλη-
τον. καὶ τὸ μὲν λουτρὸν καθαρπαγέντων τῶν
ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τοῦ τυχόντος, εἰς παν-
τελῆ ὑπέφθασεν ἀφανισμόν. ἡ δὲ ἁγία
ἐκκλησία διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ
μετέωρον, ἅμα δὲ καὶ ἰαματικὴν, περιλε-
λείφθη ὑπὸ ἱερέως τινὸς δοξολογουμέ-
νη, τῆς ἐνοικούσης αὐτῇ θείας χάριτος, δα-
ψιλῶς ἐπιχορηγούσης αὐτῷ τὰ πρὸς δια-
τροφὴν αὐτοῦ. εἶθ᾽ οὕτως ῥωμανοῦ τοῦ μακα-
ριωτάτου βασιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ παρα-
σκευάζοντος καὶ χρείαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων
ἔχοντος, ἐμηνύθη αὐτῷ τῷ τοιοῦτον οἰκί-
διον. ἐμελέτα οὖν καταστρέψαι αὐτό. ἀλλ᾽
ἡ ἐνοικοῦσα τούτῳ ὑπεραγία θκος, οὐκ ἐπε-
νύσταξε τοῖς μελετωμένοις. ἐν ἐκείνῃ γὰρ
τῇ νυκτὶ, ἐπιφανεῖσα τῷ νέκτορι, τῷ τοῦ ἔρ-
γου ἐπιστατοῦντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσ-
γενεῖ τοῦ νέκτορος, μετὰ ἀπειλῆς παρηγ-
γύατο μηδόλως τὰ τῆς καταστροφῆς τολ-
μηθῆναι τοῦ ἐν τῷ νεωρίῳ οἰκιδίου αὐτῆς. καὶ
ἅμα περὶ τοῦ νεανίσκου τὰ ὁραθέντα ἀ-
παγγείλαντος τῇ μητρὶ τοῦ νέκτορος, δῆ-
λα ταῦτα τῷ βασιλεῖ καθίσταντα. ὁ δὲ
παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν
ἀπεφθέγξατο. δίκην κτήσασθαι μετὰ τῆς
παναγίας θκου, οὐ βούλομαι. ἀλλὰ ἀνακαι-
νίσασθαι τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον ἐμοῖς ἂν καὶ δέη-
ται. ἀντὶ γοῦν τῆς καταστροφῆς οἱ ἀποστα-
λέντες, ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν, μετὰ
πάσης σπουδῆς, τοῦτο ἀνεκαίνισαν. πάν-
των οὖν κατασκευασθέντων. καὶ τοῦ λουτροῦ
μείζονος ἀπὸ καταστάντος, ὡς καὶ κόλυμ-
βον δέξασθαι. καὶ ἀναφθέντος, ἐλούσαν-
το οἱ βασιλεῖς, ῥωμανὸς καὶ κωνσταντῖνος,
καὶ χριστοφόρος. καὶ ἀφερμηθέντων, σολό-
μνιον δίδοσθαι ἐτήσιον τὸ τοιοῦτον λοῦμα
διὰ χρυσοβούλλου λόγου, τετυπώκασι.
Γυνὴ δέ τις τῶν ἀσήμων, χαλεπῷ νοσήμα-
τι περιπεσοῦσα, ἔξογκος γέγονε. καὶ φυ-
χομένη ἀλγηδόσιν οὐ φορηταῖς, τοῖς ἰα-
τροῖς ἅπαντα αὐτῆς κατηνάλωσε. ὡς δὲ
μηδὲν ἐκ τούτων ἀπώνατο, κατήκοος γε-
νομένη, τῶν ἐν τῷ νεωρίῳ θαυματουργιῶν
τῆς ὑπεραγίας θκου, προσέδραμε καὶ αὐ-
τή. προσμείνασα δὲ ἐν ἡμέραις τισὶ, καὶ μη-
δὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλου-
μένη ὑπὸ τοῦ πάθους, ἀνεχώρησε. καὶ πρὸς
τὸν ἐν βλαχέρναις ναὸν ἀφίκετο. καὶ προ-
καταλαβοῦσα ἑαυτὴν τῷ ἐδάφει, ἱκέτευε
λέγουσα. ἐλέησόν με μήτηρ χυ τοῦ θεοῦ, ὅτι
ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς
σὲ κατέφυγον. προσμείνασα οὖν ἡμέρας
ἐννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστεραίᾳ σεμνο-
πρεπὴς γυνὴ λέγουσα. ὦ γύναι, τί βοᾷς
πρός με ὀχλοῦσα καὶ μηδόλως ἠρεμοῦσα.
ἡ δὲ πρὸς αὐτήν. ὦ δέσποινα, οἶδα ὅτι
διὰ τὰς ἁμαρτίας μου πειράζομαι. ἀλλὰ
γινώσκουσα, ὅτι δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὁ
υἱός σου καὶ θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, καὶ γεν-
νηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἄνθρωπος γέγονε, διὰ
τοῦτο κατέφυγον πρὸς σὲ, ἵνα ἐλέους τύ-
χω ἡ δυστυχής. ἡ δὲ, καὶ αὖθις πρὸς αὐ-
τὴν, ἄπελθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκῳ,
εἰς τὸ νεώριον, κἀκεῖ εὑρήσεις τὴν ἴασιν. ἡ
δὲ διυπνισθεῖσα καὶ τῷ θεῷ εὐχαριστήσασα,
μετὰ σπουδῆς παρεγένετο ἐν τῷ νεωρίῳ,
καὶ προσπεσοῦσα, ἱκέτευε τὴν θεομήτορα
λέγουσα. ἐλέησόν με δέσποινα, καὶ πλή-
ρωσον τὴν εἰς ἐμὲ σου εὐσπλαγχνίαν. ὡς δὲ
ταῦτα ἔλεγεν, ἀφύπνωσε. καὶ ὁρᾷ πά-
λιν τὴν φανεῖσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ γυ-
ναῖκα μεθ᾽ ἑνὸς ἀνδρὸς εὐλαβοῦς, λέγου-
σαν αὐτῷ. ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ, σχίσον τὸν
ὀμφαλὸν αὐτῆς. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, πλή-
ξας ἐκεῖνος ἣν κατεῖχε ῥάβδῳ τὴν ταύτης
γαστέρα, ἀφανὴς γέγονε μετὰ τῆς σὺν αὐ-
τῷ φανείσης γυναικός. διυπνισθεῖσα δὲ ἡ
γυνὴ, εὗρεν ἑαυτὴν δυσωδίαν ἀφόρητον
ἀποπνέουσαν. καὶ εὐθέως ἀποδυσαμένη ἅ-
περ ἠμφίεστο ἱμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λου-
τρῷ. καὶ ἐκπλύνασα ἑαυτὴν, ἐξῆλθε μετὰ
τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν. καὶ τὸ ἅγιον ἐκεῖνο
ἔδαφος προσκυνήσασα, ἐθυμίων τὰ ᾠ-
δή, τὰς εὐχὰς ἀπονέμουσα τῇ ὑπεραγίᾳ
δεσποίνῃ καὶ θεοτόκῳ. εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς,
ἀποτεθέντος χυ τοῦ θεοῦ ἡμῶν :~
Ταῖς τῆς θκου πρεσβείαις ὁ θς ἐλέησον.

ᾠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ε ὡς ἥλιος δικαιοσύνης, μόνος ὢν φωτουργέ. θείως, τὸν ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς σεμνῆς. τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν. ἐν ᾧ ἀνίσχουσα, ταῖς ἀκτῖσιν ἐκλάμπει ἡ ζώνη αὐτῆς.

Χρυσῆν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορὸν κυκλοῦντες μόνη ἁγνή. θείας, ἀληθῶς μετέχομεν μαννῶ τροφῆς. τῶν χαρίτων παντευλόγητε. καὶ τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὖσαν τιμῶμεν αὐτήν :~

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυμάτων κόρη πάναγνε. χάριν, ἀληθῶς κρατῆρες σου τοῖς πιστοῖς. καὶ ἀφθόνως τῆς τιμίας σου σοροῦ προέρχονται. ὡς ἐξ ἄλλης ἐδὲμ ποταμοί :~

Νῦν προσέλθετε, μετ᾽ εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς. δεῦτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς κυρίας περιπτύξασθαι. τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς :~

ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Η πάντων βασίλισσα, πρὸς οὐρανίου σκηνὰς ἀπαίρουσα. καταλέλοιπεν ὄλβον, τῇ βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων. τὴν ταύτης ζώνην, δι᾽ ἧς περισώζεται. ἐπιδρομῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν :~

Πηγῇ νῦν προσέλθωμεν, ἀποστάζουσῃ χάριν καὶ ἔλεος. τῇ σορῷ τῇ τιμίᾳ. τῇ κατεχούσῃ ζώνην τὴν πάντιμον. τῆς τιμησάσης ἀνθρώπων τὸ φύραμα. τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, παρθένου τε καὶ μητρός :~

Αἰνεῖτε τὸν κύριον, δυνάμεις πᾶσαι αἱ ἐπουράνιαι. καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώπων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν ζώνην αὐτῆς ἐδωρήσατο. καταφυγὴν ἀληθῆ καὶ σωτηρίαν πιστοῖς :~

Ῥανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον. καταθέσει τῆς ζώνης, τῆς σῆς νεφέλη θεοχαρίτωτε. καὶ μελῳδείτω, ψυχὴ πᾶσα χαίρουσα. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ.

Πλάκας θείας πάλαι κιβωτός, χειρὶ γραφείσας θεοῦ, συνεῖχε πάναγνε. ἡ σὴ δὲ ἄχραντε δέσποινα σεβασμία καὶ τιμία σορός. ζώνην κατέχει τὴν αὐτόν, τὸν νομοθέτην ἐν σοί, συγκαταχοῦσαν φρικτὸν τὸ μυστήριον :~

Ἄγγελοι πανάχραντε ἁγνή, νῦν συγχορεύουσιν. ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ. καὶ περιέπουσι δέσποινα. τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου. ζώνην, ἣν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ. προσκυνοῦμεν σε ἀνυμνοῦντες, τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν :~

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα. σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά, ἡ πολυτίμητος ἄχραντε. μυροθήκη ἡ τοῦ πνεύματος ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγή. ἐξ ἧς μύρον τῶν ἰαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία σορός :~

Υμνοῦσι πανάχραντε ἁγνή, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, αἱ νοεραὶ στρατιαί. ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες. πατριάρχαι καὶ προφῆται σαφῶς. σὺν ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν μαρτύρων χοροί. τὴν σὴν δόξαν. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦμεν σε :~

ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀναδείκνυται. ἔνδον ἐν ἀδύτοις ἱεροῖς φαιδρότατα. τῆς μόνης θεόπαιδος, καὶ βασιλίδος πάντων ἁγνῆς. ζώνην κεκτημένη ἐπαναπαυομένην. ἐξ ἧς τοῖς κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἀνάπαυσις τελεία, προέρχεται ἀφθόνως :~

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτωσας. καὶ χερσὶν ἁγίαις ἀληθῶς διέζωσας. τὸν περιζωννύοντα, τοὺς ἀσεβοῦντας δύναμιν. νῦν δὲ ἀναβᾶσα ὅπου ὢν ὑπεράνω. κατέλιπες ἀνθρώποις τὴν τιμίαν σου ζώνην. παρθένε θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπην :~

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα. καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν εὐθυμία ἔνθεος. κυβέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή. ἡ παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου ζώνῃ. ἁγνὴ παρθένε χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει. ἣν πίστει προσκυνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐπιτελοῦμεν σήμερον, τὴν ἁγίαν κατάθεσιν. ζώνης σου τῆς θείας ἱερὰν πανήγυριν. οἱ δοῦλοι σου ἄγομεν, καὶ ἐν χαρᾷ βοῶ-

μεν σοι. χαῖρε θεοτόκε ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων.
καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς με-
λῳδούντων. λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, θεογεννῆτορ ἡ
σορός σου. ὤφθης τὴν ἁγίαν σου ζώνην.
παρθενικήν τε καὶ νυμφικὴν ὡς στολήν.
ἀξίως περιέχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς
ζωῆς θησαυρόν :~

Ἔνθεον διάδημα κάλλους, ἡ ἐκκλησία θεοτό-
κε. ἀναδησαμένη τὴν θείαν, καὶ παναγίαν
ζώνην σου σήμερον. βασιλικῶς εὐφραίνε-
ται, καὶ ὡραΐζεται τῇ δόξῃ σου :~

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν
τὴν εὐκοσμίαν. σήμερον πιστοὶ τῆς παρθέ-
νου, κατειληφότες τῶν χαρισμάτων αὐ-
γαῖς. ὥσπερ ἀστέρων κάλλεσι, καταλαμ-
πόμενοι φαιδρύνητε :~

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου ζώνην, θεογεννῆτορ ἡ
σὴ πόλις. σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος καὶ
τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα. καὶ ὀρθο-
δόξων καύχημα, καὶ βασιλέων τερπναύ-
χημα :~

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν. καὶ τὴν ἀεί-
νασόν σου χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφί-
ας, δι' ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται. τοῖς
σὲ τιμῶσιν ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν
τόκον σου :~

ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἰδοὺ ἡ Σολομῶντος κλίνη σεπτή, δυνατοὶ
ἣν κυκλοῦσιν ἑξήκοντα. ῥήσεις γραφῶν,
οἷα περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ. σορῷ τιμίᾳ σή-
μερον, ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς. ἀνά-
κλησιν εἰς πάντων, τῶν τε ταπεινωμέ-
νων. καὶ ἀσεβούντων περιποίησιν :~

Ὦ πόλις βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς
ἐλαλήθη παράδοξα. ἔθου τῇ σῇ, πόλει δῶ-
ρον τίμιον καὶ σεπτόν. τὴν παναγίαν μνή-
μην σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πι-
στῶν. δι' ἧς οἱ στεφηφόροι, τερποῦνται πολε-
μίους. ὀρθοδοξίᾳ διαλάμποντες :~

Ἐσταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμόν, καὶ βου-
νοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον. πατριαρχῶν, δῆ-
μοι καὶ μαρτύρων πάντες χοροί. τῶν προ-
φητῶν ὁ σύλλογος, θείων ἀποστόλων δῆμος
σεπτός. εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ
καταθέσει. τῆς θείας ζώνης τῆς θεόπαι-
δος :~

Ἡγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς, παναγία
παρθένε κυήσεως. καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας
εἰς πλείονα φωτισμόν. τὴν παναγίαν
ζώνην σου, ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χο-
ρεύει καὶ γεραίρει. σὲ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀ-
ποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον :~

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ
καθ' ἑκάστην πειράζοντος. ἁμαρτιῶν, βά-
ρει ῥᾳθυμίας τε χαλεπῆς. ἀπαγωγῆς πα-
νάχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς.
τῷ σῷ προσπεφευγότα, ἐλέει διὰ τάχους.
ὡς συμπαθὴς ἁγνὴ ἀπάλλαξον :~

Τὸν εἱρμόν. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον.

Πρός, Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁ πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας ἄ-
χραντε. τὴν σὴν ἐσθῆτα καὶ ζώνην, ἐτίμη-
σεν ἀφθαρσίᾳ. τῇ πόλει σου κραταίωμα,
δοὺς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν. ἧς καὶ νῦν
τὴν κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦν-
τες. πανηγυρίζομεν πόθῳ :~ ὅμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων
δέσποινα. καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς
ὑπερφώτου ὡς μήτηρ. θεοῦ τοῦ παντοκράτο-
ρος. φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με
πλήρωσον. τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων,
σοῦ τῆς ἁγνῆς θεοτόκου :~

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλο-
μεν γ' προσόμοια ἦχος δ'.

Πρός, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, θεοτόκε πανά-
χραντε, τὴν ἁγίαν ζώνην σου περιέθε-
το. ἡ ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνε-
ται σήμερον. καὶ χορεύει μυστικῶς. ἐκβοῶ-
σα σοι δέσποινα. χαῖρε στέφανε, καὶ διάδη-
μα θεῖον. χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματος μου
δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος :~

Σὺ πανάχραντε δέσποινα, κραταιὸν πε-
ριτείχισμα. ἀρραγές τε στήριγμα, καὶ διά-
σωσμα.

σῶμα. τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας. ὡς φαιδρὰν τὴν βολήν, τὴν ὑπὲρ ἥλιον ζώνην σου. τὴν σώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων, τοὺς ἐν πίστει. καὶ ζεούσῃ προθυμίᾳ, ταύτην τιμῶντας θεόνυμφε:~

Ναός σου πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος. τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται. οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου σοροῦ. καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σοὶ βοώντων. ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη; καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν:~

Δά τοροῦμεν τὸ α'.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β'.

Φρέναν καθαρὰν τῶν καὶ νοῦν.

Ζήτει αὐτὰ ὄπισθεν εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ.

Ἐτυπώθη ἐν Βενετίαις, παρὰ Ἰωάννου τοῦ Ἀλισπεράνδου. ὃς δῆτα ἐκ τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ ἰδίου γράμματος τῶν ἀσπιμέλων, ἀναλώμασι μὲν τοῖς αὐτοῦ. ἐπιμελείᾳ τε πλείστῃ καὶ ἐπιδιορθώσει.



.VI.21



964435 Bibliotheca 5.000,-
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej



05232



VI